ஸ்ரீ:

பதினெண்கீழ்க்கணக்கிலொன்றாகிய

பழமொழி மூலமும்

பழைய உரையும்.

[முதற்பகுதி, முதனூறுபாட்டு]

இவை

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்துச் "செந்தமிழ்"ப் பத்திராதிபர்

திரு. நாராயணையங்காரால்

பரிசோதிக்கப்பெற்று

அவரெழுதிய குறிப்புரையுடன் பதிப்பிக்கப்பட்டன.

செந்தமிழ்ப் பிரசுரம்—[illegible]

தமிழ்ச்சங்கமுத்திராசாலை

மதுரை.

1918

1—0—0.

ஸ்ரீ:

பதினெண்கீழ்க்கணக்கிலொன்றாகிய

பழமொழி மூலமும்

பழைய உரையும்.

[முதற்பகுதி, முதனூறுபாட்டு]

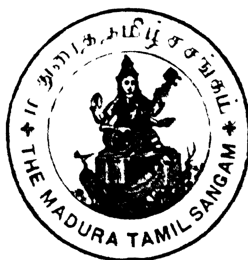
இவை

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்துச் "செந்தமிழ்"ப் பத்திராதிபர்

திரு. நாராயணையங்காரால்

பரிசோதிக்கப்பெற்று

அவரெழுதிய குறிப்புரையுடன் பதிப்பிக்கப்பட்டன.

செந்தமிழ்ப் பிரசுரம்—[illegible]௯.

தமிழ்ச்சங்கமுத்திராசாலை

மதுரை,

1918.

. 1—0—0.

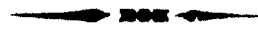

ஸ்ரீ:

முன்றுறையரையர்செய்த

பழமொழி

மூலமும் உரையும்.

1.

அரிதவித் தாசின் றுணர்ந்தவன் பாதம்
விரிகடல் சூழ்ந்த வியன்கண்மா ஞாலத்
துரியதனிற் கண்டுணர்ந்தா ரோக்கமே போலப்
பெரியத னாவி பெரிது.

என்பது. உலகத்தினுட் செறிந்த அரிய துறவறத்தைத் தக்கிக்கொண்டு துச சிறிதுமொழியாமல் முழுதுமுணர்ந்தவன்பாதத்தைத் தமக்குரிமைப்பட ஆராய்ந்துணர்ந்தவர் சேர்க்கையே பெரிதாவது: பெருங்கடலினை புவியுடையதாதலிற் பெரிதாயது போன்று என்றவாறு.

(குறிப்பு) உலகம்-காமபூமி. குற்றம் காமம் வெகுளி மயக்கங்களாம், இவற்றைக் "காமம் வெகுளி" † என்னுங் குறளுரையானு மறிக. முழுதுமுணர்ந்தவன் எல்லாமுணர்ந்த இறைவன். அவன்பாதத்தைத் தமக்குரிமைப்பட ஆராய்ந்துணர்தலாவது, அவனை உரியோனெனவும், தாம் அவனடித்தொழும்பக்குரிய உரிமையெனவும் ஆத்துமவிசாரஞ்செய்து தெளிதல். சேர்த்தது, ஆராய்ந்தவர்களைக் கூடுகை. ஓக்கம்-உயர்வு, மேற்கோதியுமாம். ஏகாரம் தேற்றத்தின்கண் வந்தது. ஒன்றற்கு உடம்பினைவிளங்கியாற் பெரியதென உயர்வுண்டாவதுபோல, முற்றுமுணர்ந்தவன்பாதத்தையுணர்ந்தவர்க்கு ஞானவளர்ச்சியால் உயர்வுண்டாமென உவமையொடுபொருத்தியுரைத்துக்கொள்க. ஆராய்ந்துணர்ந்தவர்க்குயர்வுண்டென்றாராயினும், அவரேயுயர்வுடையோர், அவர் வணக்கற்பாலரென்பதும் கருத்தாதலால் அடியார்வணக்கமுங் கடவுள்வணக்கமு மொருங்குகூறியவாறாயிற்று. பெருத்ததுபெரிது என உலகவழக்காயமைந்த பழமொழி இங்குக் கொள்ளப்பட்டது.

*முதற்பாட்டுக் கிடைக்கிலது கிடைத்தால் எழுதிக்கொள்ளும்படி இடம் விடப்பட்டது.

† திருக்குறள் ௩௬-ம் அதி. மெய்யுணர்தல் ௧௦.

2. கல்லாதான் கண்ட கழிநுட்பங் கற்றார்முற்
சொல்லுங்காற் சோர்வு படுதலா—னல்லாய்
வினாமுந் துறாத வுரையில்லை யில்லைக்
கனாமுந் துறாத வினை.

எ-து, கற்றுவல்லாதா னாராய்ந்துகண்ட மிக்கநுண்மை கற்றார் முன்பு தான்சொல்லுங்காற் சோர்வுபடுதலால் நல்லாய்! வினாமுற்படாத செப்புமில்லை, கனாமுற்படாதவினையுமில்லை; ஆதலா லவைபோலக் கல்வி முந்துறாத நுண்மையுணர்வுமில்லை எ-று.

(குறிப்பு) கல்லாதான், கற்றார் என்பவற்றிற்கேற்ற செயப்படுபொரு ளாகிய, நீதிநூல்களை யென்னு மெச்சச்சொல்வருவித்துக் கூட்டியுரைத்துக் கொள்க. நுண்மை-நுண்ணுணர்வாலாராய்ந்த சூழ்ச்சிமுடிவு. சோர்வுபடுதல்-தவறுமொழிதல். நல்லாயென்பது மகடூஉமுன்னிலை. இது, சுவைநயந்தோன் றக்கூறுவதொருமரபுபற்றிவருமிவ்வழக்கு. இந்நூலுட் பின்னும் பலபடியாய் வரும் முன்னிலைகளும் இன்ன. சோர்வுபடுதலால் என்னும் மூன்றனுருபை, கல்விமுந்துறாதநுண்ணுணர்வுமில்லை என்பதனுள், இல்லையென்னும் எச்சச் சொல்லொடுகூட்டிமுடிக்க. வினாமுந்துறாதவுரையில்லை, கனாமுந்துறாதவினை யில்லை என்பன இரண்டும் இணைந்து ஒருபழமொழியானமையா லவையிரண்டுந் திருட்டாந்தமாயின. இவற்றுள் வினாமுந்துறாதவுரையில்லையென்றது கடா வின்றி யுரைநிகழாதென்பார்மதம்பற்றிய கலைவழக்கு. இதனை, இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோவெனின் என வினவிக்கொண்டுவரையும் உரைநடைகளானும் அறிக. வினையென்றது வினைப்பயனாகவரும் நன்மைதீமைகளாம். அவற்றை யுணர்தற்குக் கனவை நிமித்தமாகக்கொள்ளுதல் மரபாதலால் அவற்றிற்குக் கனா முந்துறுதல் நியமமாயிற்று. இதுவும் கலைவழக்கு. இதனை, "வாரணமாயிரம்"* என்னும் நாச்சியார்திருமொழிப்பாசுரங்களானும், கனாநூன்முதலியவற்றானும் அறிக. எடுத்துக்காட்டுக்கிளவியைக் கல்விமுந்துறாதநுண்ணுணர்வுமில்லையெனப் பொருள்வருவித்துரைக்கப்பட்டது. இதனால் ஒருவனுக்கு இயற்கையானுண்டா கிய நுண்ணுணர்வுக்கு அவன் முற்பிறப்பிற்கற்றகல்வியே காரணமாமென்பதும், அந்நுண்ணுணர்வுநிலைபெறுதற்குப் பின்னுங் கல்வியுணர்வே வேண்டுமென்ப தும் பெறப்படும். பெறவே, நுண்ணுணர்வுடையோனேயாயினும் அது சோர் வடையாமைப்பொருட்டு நீதிநூல்கற்கவேண்டுமென்பது கருத்தாய்த் தெய்வ வணக்கத்தையடுத்துச் செயப்படுபொருளாகிய நீதிநூலின்சிறப்புக் கூறியவா றிற்று. இப்பாட்டிற்காட்டியபழமொழி காவியவழக்காய் முந்தையோர்செய் யுளிற்பயின்றதுபோலும். இவ்வாறே பின்னும் "இழுக்கத்தின்மிக்கவிழிவில்லை யில்லை, யொழுக்கத்தின்மிக்கவுயர்வு"† எனவருதலும் காண்க.

---

*நாலாயிரப்பிரபந்தம் நாச்சியார்திருமொழி, 6-ம்பத்து.
† இது இந்நூலின் அறுபத்துநான்காம் செய்யுள்.

3. கல்வியானாய கழிநுட்பங் கல்லார்முற்
சொல்லிய நல்லவுந் தீயவா—மெல்லா
மிவர்வரை நாட தமரையில் லார்க்கு
நகரமுங் காடுபோன் றாங்கு.

எ-து, கல்வியானாய மிக்கநுண்மையறிவா லொருவன் கல்லாதார் முன்புசொல்லிய நல்லபொருள்களுந் தீயவாம்; எல்லாப்பொருள்களா லும்விரும்பப்படாநின்றவரைநாடனே! தமரையில்லாதார்க்கு நகர முங் காடுபோன்றாற்போல எ-று.

(குறிப்பு) நுட்பம்-நுண்ணுணர்வு. நுட்பத்தால், எல்லாவற்றானும் என மூன்றனுருபுவிரித்துரைக்கப்பட்டது. கல்லாரால், தீயனபோற்கருதப்படுமென் பார் தீயவாம் என்றார். தமர்-தம்மொடுபயின்றார். ஒருவர்க்குத் தம்மொடுபயின்றா ரில்லையாயின், பயிலாதநல்லோர்பலரிருக்குநகரமும் ஆள்வழக்கற்றகாடுபோல மனங்கொள்ளாதாகுமாறே, கற்றுவல்லார் நுணுகிக்கண்ட நல்லனவாயபொருள் களைக் கல்லாதார்க்குச்சொல்லின் அவரவை பயிலாமையால் மனங்கொள்ளாது விடுவரென உவமையொடுபொருத்தியுரைத்துக்கொள்க. கல்வியினுண்ணறிவாற் கண்ட செவ்வியபொருள்களைக் கல்வியறிவில்லாதமூடமக்களிடத்துச் சொல்ல லாகாதென்பது கருத்து. கற்றாரிடத்தேசொல்லவேண்டுமென்பது குறிப்பு. உற்றாரையில்லாத ஊரும் ஊரோ? என்பது உலகவழக்கான பழமொழி. இதனால் நூற்பொருள்கேட்டற் கதிகாரமில்லாதாரிவரென்பது சொல்லப்பட்டது.

4. கேட்பாரை நாடிக் கிளத்தப் படும்பொருட்கண்
வேட்கை யறிந்துரைப்பர் வித்தகர்—வேட்கையால்
வண்டு வழிபடரும் வாட்கண்ணாய் தோற்பது
கொண்டு புகாஅ ரவை.

எ-து, தாமுரைக்கின்றபொருளைக் கேட்கவல்லாரைநாடித் தாஞ் சொல்லப்படும்பொருட்க ணவர்விரும்புவாரென்பதனையறிந்து சொல் லுவர் தெள்ளியார், தங் காதலாலே வண்டுகள் பூவென்றுபின்செல்லா நின்ற வொளியினையுடையகண்ணாய்! தோற்பனகொண் டவையின்கட் புகாராதலா லதுபோல எ-று.

(குறிப்பு) கேட்பார்-நூல்கேட்டற்குரிய கல்வியறிவுடையார். கல்வியில்லா ராயி னவரிடைச்சொல்லில் அவரறிந்துகொள்ளமாட்டாமையாற் பயன்படா தென்பார் கேட்பாரைநாடி யென்றும், கல்வியுடையராயினும் சொல்லும்பொருட் கண் அவர்க்கு விருப்பமில்லையாயிற் சொல்லுவதாற்பயனில்லையென்பார் கிளத் தப்படும்பொருட்கண் வேட்கையறிந்து என்றும் கூறினார். பூவென்று என்றது

வண்டுகொள்வழிபடர்தற்குக் காரணம்விரித்துரைத்தவாறு. இங்கு, தோற்பது-தோல்வியுறும்சொற்கள். தோற்பதுகொண்டுபுகா அரவை என்னும் பழமொழிப் பொருள் இங்கு வெதிரேகதுருஷ்டாந்தமாகக் காட்டப்பட்டமையால் அவையிற் புகுவார் வெல்வதற்கேற்ற செல்லுஞ்சொற்கொண்டுசெல்வர் என்னு முடன் பாடாகிய பொதுப்பொருளால், சொல்லுவனசெல்லுமாறு, கேட்பாரைநாடிக்... ....துரைப்பர்வித்தகர் என்னும் சிறப்புப்பொருள் துணியப்பட்டது. இதனாற் கேட்போராகிய அதிகாரியையறிந்து சோர்வுபடாது நூற் பொருள்சொல்லவேண்டுமெனச் சொல்லுமாறும், கலையறிவுடைமையாகிய ஆற்றலும் விருப்பமுமுடையாரே நூற்பொருள்கேட்டற்குரிய அதிகாரியென் பதும் சொல்லப்பட்டன.

5. புலமிக் கவரைப் புலமை தெரிதல்
புலமிக் கவர்க்கே புலனாம்—நலமிக்க
பூம்புன லூர பொதுமக்கட் காகாதே
பாம்பறியும் பாம்பின கால்.

இ-ள், அறிவுமிக்கவரை யறிவுமிக்கவரே யாராய்ந்தறிதல் அறிவு மிக்கவர்க்கே யுளவாம்; நன்மைமிக்க புனலூரனே! சிறப்பில்லாத பொதுமக்கட்குத் தெரிதலரிது; பாம்பினுடைய கால்களைத் தமக்கினமாகிய பாம்புகளறியுமாதலா னென்பதாம் எ-று.

(குறிப்பு) புலமென்றது புலந்தொகுத்தோன், புலநெறிவழக்கு, புலவா, என நூலொடியைந்தேஅறிவுக்கானமையால் உரையினுள் அறிவென்றது நூலறிவை யெனக்கொண்டு, நூல்கற்றநுண்ணறிவான்மிக்காரியறிய நூலின்கண்ணுள்ள ஆழ்ந்தகருத்துக்களை யாராய்ந்தறிதல் நூலறிவான்மிக்கார்க்கே யுளவாம், எனப் பொருளை விரித்துரைத்துக்கொள்க. இதனை, "வித்வாநேவ விஜாநாதி வித்வஜ்ஜந பரிச்ரமம், ௮௦" என வடமொழிவாணரும் வழங்குவர். புலமிக்கவரைப் புலமைதெரிதல் என்றது, பசுவைப் பாலைக்கறத்தல் என்பதுபோன்று இருபெயர் பிணைந்துநின்றது. அது புலமிக்கவரதுபுலமைதெரிதலென்றபடி. புலப்படுவது உள்ளதேயாமாதலால், புலனாமென்றதற்கு உளவாமெனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. தெரியுமாறு பலவாதலாலும், தெரியும்பொருட்பன்மையாலும் தெரிதல் பலவாதலால் உளவாமென்றார். புலமிக்கவராகிய நூலாசிரியரது நுணுகியகருத்துக்களைப் புலவரேதெரிவராதலால் அவர்பாற்சென்றே நூற்பொருள்கேட்க வேண்டும் என்பது குறிப்பு. புலமிக்கவர்க்கேபுலனாமென்றமையானே பொது மக்கட்காகாதென்பது பெறப்பட்டிருக்கவும், மறித்தும் பொதுமக்கட்காகாதென்றது, இறைவனருள் மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்ற சிறப்புடையார் கல்லாதுமுணர்வர் என்பதுணர்த்தற்கென்க. பாம்பறியும்பாம்பினகால்என்றது பாம்பின்கால் பாம்பறியும் என்னும் பழமொழியாம். அது இங்குச் செய்யுள்நோக்கி முன்

பின்னுகமாற்றி ஆறனுருபுவிரித்துரைக்கப்பட்டது. இப்பழமொழி, "பாம்பறியும் பாம்பின்கா லெனமொழியும் பழமொழியும் பார்க்கிலீரோ"* எனத் தமிழ்ப் புலவராலும், "அஹிரேவ பாதாந்யஹே:" என வடமொழிவாணராலும் காவியங்களில் எடுத்தாளப்பட்டது. கால் என்னுஞ்சொல், வழக்குவலியால் நடக்குமுறுப்பையுணர்த்துவதாயிருப்பினும், அவ்வுறுப்புப் பாம்புக்கில்லாமையா லிங்கு அதனையொழித்துப் பொருளுக்கியைய இடவிசேடமே பொருளெனக்கொள்ளத் தக்கதாயிற்று. கால் என்பது இடவிசேடத்தையுணர்த்துஞ்சொல்லாகுமென்பதைக் "கண்கால்புறமகம்"† எனனுஞ் சூத்திரவுரையுட் சேனவரையர் கூறியவாற்றானும், கால்‡, கால்வாய், வாய்க்கால் என்றற்றொடக்கத்து உலகவழக்கால் ஒடுங்கியும், முடங்கியும், வளைந்தும், நிமிர்ந்தும், நீண்டும் இருக்கும் இடவிசேடங்களையுணர்த்துதலானு மறிக. பாம்புறையும் இடங்களும் அதனுடற்கிடக்கைக் கேற்றவாறே அத்தன்மைகளையுடையவாயிருக்கவேண்டுமாதலா லவை பாம்பின் காலெனப்படும். நண்டு, கறையான் இவை உறையுமிடத்தை நண்டுவளை, கறையான்புற்று எனவழங்கும் மரபுபோலப் பாம்புறையுமிடத்தைப் பாம்பின்கால் என வழங்குவது பண்டையோர்மரபாதலால் மூலத்துள்ளும் உரையுள்ளும் பாம்பின் கால் என்பதற்குப் பாம்புறையுமிடங்களை எனப் பொருளுரைத்துக்கொள்க. மிகவும் கோப்யமாகப் பாம்புறையுமிடங்களை அவற்றோடொத்த பிறபாம்புகளறிவதல்லது பிறரறியாதவாறுபோல நூலறிவுடையோரது கோப்யமானகருத்துகளை, அவரோடொத்த நூலறிவுடையோரேயன்றிப் பிறர் அறியாரெனப் பொருளொடுபொருத்தி யுரைத்துக்கொள்க. இது, கோப்ய ரக்ஷக ப்ராப்யத்தன்மைகளை ஒப்புமையாகக்கொண்ட எடுத்துக்காட்டு. இப்பழமொழியின்கருத் திதுவேயென்பதற்கு இப்பழமொழியின் அப்பொருளாகிய பிறரறியாரென்பதனை, "இன்னபுற்றிற்பாம்பிருக்குமென யாரறிவார்" என வழங்கும் உலகவழக்கும், "அஹிரேவ பாதாந்யஹே" என்னும் வடமொழித்தொடருளுள்ள அஹே: பாதாநி என்பதற்குப் பாம்புறையுமிடங்களை என்னும் பொருளுடைமையும் சான்றாம். இங்ஙனமன்றி, இப்பழமொழி, "ஸர்ப்ப ஏவ ஜாநீதே ஸர்ப்ப பாதம்" எனக் குவலயானந்தத்துள் வல்லோர்கவிற்சியணிக் குதாரணமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. இதில் சரணம் என்றது நடக்குமுறுப்பாகிய கால்களையேயுணர்த்துவதாம். இதற்கு "கஞ்சுகீ ம...வா சக்ஷுஶ்ரவா காகோதரஃ ஃபணீ" எனனும் நாமலிங்காநுசாஸனமும், "கருவரிக்கால்காலும், மயிரெனக், கட்செவியாய்ப் பிறர் காணரிதாய், நாலாறுகாலுமுண்டாம்" என்னும்

---

*கம்பராமாயணம், ஆரணியகாண்டம், சூர்ப்பநகைப்படலம், செய்-கஙஅ.

†தொல். சொல். வேற்றுமையியல். சூத்திரம்-- உக.

‡உயிர்மெய்யெழுத்தின் ஆகாரக்குறி. நடக்குமுறுப்புமாம்.

சித்தராரூடமும், பல்லி பாம்பரணை யிவற்றின்பரம்பரையே நாளடைவிற் பாம்பாகப்பரிணமித்ததென்னு மொருசாராங்கிலநூல்* வல்லார்கொள்கையும்† சான்றுவனபோலும். இப்பாட்டிற் புலமையென்றது நூலிலுள்ள நுணுகியகருத்துக்களையாதலால், புலவராலறியத்தக்க நுணுகியகருத்துக்களையுடையதே நூலாம் என நூலினிலக்கணமும், அத்தகைய நுணுகியகருத்துக்களையறிந்துசொல்லற்குரியோன் நூல்வல்லோனாயிருக்கவேண்டுமென ஆசிரியனிலக்கணமும் ஒருங்கு கூறியவாறாயிற்று. இவையைந்துபாட்டும் நெறியுணர்த்துதல்பற்றி நூலாகவும், வணக்க மதிகாரமுதலியவுணர்த்துதல்பற்றிப் பாயிரமாகவும் ஒருங்கேகொள்ளுமாறுகூறியதொரு தந்திரவுத்தி. இவையே அவையடக்கியலுமாமா றாராய்ந்தறிந்துகொள்க. இனி, இந்நூலாசிரியர், மாணாக்கர்க்கறிவுறுத்தற்குரிய அறமுதற்பொருள்களைக் கூறவான்றொடங்கி, அவற்றை அதிகாரப்படவைப்பின், செய்யுள்களின்பொருள்கள் அதிகாரத்தளவா யடங்கியொடுங்குமெனநினைந்து, அவ்வாறுகூறாது, விரோதமின்றிவிளங்கும்பொருள்களையெல்லாம், வேண்டியவாறே வெகுமுகமாய் விரித்துரைத்துக்கொள்ளுதற்கேற்ற முத்தகச்செய்யுள்களானேகூறுப.

*Encyclopædia Britannica Vol 22. p. p. 189- 190

†இக்கொள்கை யுண்மையுடையதாயின் அப் பல்லிவகையின்கால்கள் நாளடைவிற் குறுகிக்கொண்டுவந்து பிறர்க்குத்தோன்றாதுமறையுந்தருணமாகிய முன்னையஊழிக்காலங்களி லிப்பழமொழி பிறந்திருக்கலாமெனக்கொள்ளுதல் பொருந்துமாயினும், அக்கால்களையறித லநுபயோகமாய்ப் பொருளொடுபொருந்தாமையாலும், சித்தராரூடத்துட்கண்டது -கரும்பு மூங்கில்முதலியவற்றினுள்ள வட்டவடிவானவரையைக் கண்ணென்னுமிடப்பெயரால்வழங்குதலும் துலாக்கோலின்மேற்புறத்துள்ள [illegible]பரித்தியான வெண்ணிறவரையை வெள்ளிக்கால என வழங்குதலும்போலப் பாம்பினடிப்புறத்துக் குறுக்காய்நீண்டவடிவுள்ள வரைகளையே காலென்னுமிடப்பெயரால்வழங்கியதாகக் காணப்படுதலால் அவையும் வல்லோர்கவிற்கேற்ற பொருட்குறிப்புக்கிடனாகாமையாலும், நாமலிங்காநுசாஸனத்திற்கண்ட [illegible] (மறைந்தகால்களையுடையது) என்னும் பெயரானது:-கூடசப்தம அபாவலக்ஷகமாக, "அருங்கேடன்" (குறள் 210) என்பது போன்ற இன்மையின்முன்மையில் இல்லதை யுள்ளதுபோல்வைத்துக்கூறுவதொருவழக்குவகையாற் காலில்லாதது என்றபொருளையுணர்த்தி விரோதிக்கையாலும், அவை சான்றாகாமையால், குவலயானந்தத்திற்கண்ட ச(ஷ)ரணம் என்ற சொல்லானது கிருஹரக்ஷகவாசகமாய் அடையுமிடத்தையுணர்த்தும் ச(ஶ)ரணம் என்ற சொல்லாயிருக்கவேண்டுமென்றும், அதன் வியாக்கியானத்தில், "[illegible]" என்றிருப்பது [illegible] என்றிருக்கவேண்டுமென்றுந் தோன்றுகின்றது.

6. ஈனுலகத் தாயி னிசைபெறூஉ மஃதிறந்
தேனுலகத் தாயி னினிதாகுந்—தானொருவ
னுள்வாயு நல்லறஞ் செய்வாற் கிரண்டுலகும்
வேள்வாய் கவட்டை நெறி.

எ-து, இவ்வுலகின்றிறத் தாராய்வேமாயிற் புகழைப்பெறும், புகழைத்தவிர மறுமையுலகின்றிறத் தாராய்வேமாகில் மறுமையுலகமு மினிதாம், ஆதலால் நாடோறு நல்லறஞ்செய்யுமொருவற் கிரண்டுலகமுங் கவட்டைநெறியின்கணுளவாகிய கல்யாணங்கள்போலும் எ-று.

(குறிப்பு) ஈனுலகத்து-இவ்வுலகின்றிறத்ததாகியநன்மை. ஏனுலகத்து-மறுமையுலகின்றிறத்ததாகிய நன்மை. இசைபெறூஉம் என்பதற்கு நல்லறஞ் செய்வான் என்பதனையும், இனிதாகும் என்பதற்கு நல்லறஞ்செய்வாற்கு என்பதனையும் வாக்கியசேடங்களாகவருவித்துக் கூட்டியுரைத்துக்கொள்க. ஏனுலகத் தாயி னினிதரூஉம, வேளவாய்க கவட்டை நெறி என்பன பிரதிபேதம். வேள்வாய்-வேட்குமிடம்; கல்யாணவீடென்றபடி. கவட்டைநெறிக்கண் என எழனுருபைவிரித்துக் கவட்டைநெறிக்கட் கல்யாணமென்க. யாத்திரைசெய்யு மொருவன் தான்கருதியவூர்க்குச்செல்லுங் கவட்டைவழியிலுள்ளவூர்களிரண்டிற் கல்யாணமுளவாயின் அவன் எந்நெறியாற்செல்லினும விருந்துண்டு கண்டுகளித் தின்புறுமாறுபோல, அறநெறியொழுகுமொருவன், இகலோக பரலோகமிரண்டினுள் யாங்குவாழினும முறையே புகழ்புண்ணியங்களை நுகர்ந் தின்புறுவனெனக் கருத்துநோக்கி உவமையொடுபொருத்தி யுரைத்துக்கொள்க. ஈனுலகமெனச் சுட்டிடைச்சொல்நீண்டஉழித்தோன்றியமெய் திரிந்துநின்றது. ஏனையென்பதனிற இவ்விகாரத்தாற்றொக்கது. வேள்வாய்க்கவட்டைநெறியெனக் ககரவொற்றுமிக்க பிரதிபேதமும் பாடமாயின் ஒருகல்யாணத்துக்கு இருதலையானுஞ்செல்லுதற்குரிய கவட்டைநெறிபோலுமெனப் பொருளுரைத்துக் கொள்க. இங்குக் கவட்டைநெறியாவது ஒருகல்யாணத் துபயசம்பந்திகளுக்குந் தொடர்புடையனுதல். இத்தொடர்புடையான் எங்கள்வழியினன் எங்கள் வழியினன் என உபயசம்பந்திகளாலும் உபசரிக்கப்பெற் றிருநெறியானும் இன்புறுதல்போல அறஞ்செய்வானும் இகபரமென்னும் இருதலையானும் இன்புறுவனென உவமையொடுபொருத்தியுரைத்துக்கொள்க. இவ் விருதலைத்தொடர்புடையானை இரட்டைச்சம்பந்தியென்பது மணமனைவழக்கு. கவட்டைவழி என்பது ஒரு சொலவடையாய்வழங்கும் வழக்கு. இது கவையடி என்றும் வழங்குவதுண்டு. இதனை, இரண்டுகாரியத்துக்கு ஒருபாயம்செய்திருக்குமவனைக் கவையடிக்காரன் என வழங்குதலா லறிக. இப்பாட்டால் இம்மைப்பயனொன்றேயுடைய பொருளின்பங்களினின்றும் இருமைப்பயனுமுடைமையால் அறம் சிறந்ததென அறத்தின்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. அறஞ்செய்யவேண்டும் என்பது கருத்து.

7. ஆஅ மெனக்கெளி தென்றுலக மாண்டவன்
மேனந் துணையறியான் மிக்குநீர் பெய்திழந்தான்
தோற்ற முடைய தொடங்குவார்க் கில்லையே
தாஅந் தரவாரா நோய்.

எ-து, மூவடிநிலங்கொடுப்ப தெனக்கெளிதாமென்று சொல்லிப் பண்டொருநாள் உலகமுழுதாண்டமாவலியுந் தன் மந்திரிசொல்லை விரும்புமளவறியானாய்ச் செங்கணனுக்கு நீர்த்தாரைவார்த்து உலகமெல்லாமிழந்தானாதலாற் றோற்றமுடையகாரியங்களைச் செய்யத் தொடங்குவார்க்குத் தமக்குத் தாந்தாவாராதநோய்களில்லை எ-று.

(குறிப்பு) உலகமாண்டவன் எனக்கெளிதாமென்று மேனந்துணையறியான்மிக்கு நீர்பெய்திழந்தான் எனக் கூட்டுக. உலகமாண்டவன் நீர்பெய்திழந்தான் என்னுங்குறிப்பால் எளிதென்பதற்கேற்ற மூவடிநிலங்கொடுப்பதெனக்கு என்னும் எச்சச்சொற்களும், மேவும் என்னும் வினைக்கேற்பத் தன் மந்திரிசொல்லை என்னுஞ் செயப்படுபொருளும், பிறவற்றிற்கேற்ற பிறவும் வருவித்துரைக்கப்பட்டன. மேவும் என்னுஞ்செயவெனெச்சம் ஈற்றுயிர்மெய்கெட்டுத் தொடைநோக்கி யாப்புறுக்கப்பட்டது. தாந்தரவாராநோயில்லை என்றது தாந்தர வரும் நோயே உண்டு என்றபடி. இது ஸ்வயம்கிருதாநர்த்தம் என வடமொழியால்வழங்குஞ்சொல்லின்கருத்துடையது. திருட்டாந்தத்தில் மேவுந்துணையறியாது மிக்குச்செய்தல் தோற்றமாகக்கொள்க. மாவலிசெயலாகிய சிறப்பால் தோற்றமுடையதொடங்குவார்க்குத் தாந்தரவருநோயுண்டெனப் பொதுப்பொருள் துணியப்பட்டது. ஆகலின் எத்துணைச் சிறப்புடையோராயினும் நீதிநூல்வல்ல அமைச்சர்சொல்வழிநடக்கவேண்டுமென்பது கருத்து.

8. எந்நெறி யானு மிறைவன்றன் மக்களைச்
செந்நெறி மேனிற்பச் செயல்வேண்டும்—அந்நெறி
மான்சேர்ந்த நோக்கினா யாக்க வணங்காருந்
தான்செய்த பாவை தனக்கு.

எ-து, எல்லாவாற்றானுந் தந்தை தன்புதல்வனைச் செவ்வியநெறிமே னிற்கும்வகை யறிவுண்டாகச் செய்யவேண்டும்; அதுசெய்தநெறி, மான் சேர்ந்தநோக்கினாய்! தானுந்தகைசேர்தெய்வமாகுந் தான்செய்த பாவை யதுபோலும், அத்தந்தைதனக்கு எ-று.

(குறிப்பு) எல்லாவாற்றானுமென்றது அறம்பொருளின்பங்களையடைதற்குரிய பலவழிகளிலும் என்றபடி. மக்கள் எனப் பின்வருதல்நோக்கி, அதற்கியைய இறைவன் என்பதற்குத் தந்தையெனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. மக்கள் சாதிப்பன்மையாதலாற் பால்பிரித்துப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. செந்நெறி-

பழிக்கப்படாதநெறி. நெறி என்றதனையானே அதன்கண் நிகழ்தற்குரியது ஒழுக்கமாகியநடையென்பது தானேபெறப்படுதலால் நெறிமேல்நடக்கவென்றது நிற்கவென்றார். ஈண்டு நிற்றல் விலகாமையையுணர்த்திக் கொடுநெறிக்கட்செல்லுதலைவிலக்கிநின்றது. இக்கருத்தடக்கம்பற்றியே, நெறிசென்றாரென்றது "நெறிநின்றார்நீடுவாழ்வார்"* என்றும், "கற்றபின், நிற்கவதற்குத்தக"† என்றும், "சக்கரநெறிநில்" என்றும் யாண்டும் வழங்குதல்காண்க. அறிவுண்டாயினல்லது, அங்ஙனம் நிற்றல்கூடாமையின் அறிவுண்டாகவெனக் காரணம் விரித்துரைக்கப்பட்டது. அந்நெறி-அங்ஙனம்செய்த செந்நெறி. மான் சேர்ந்த நோக்கினாய் என்றது மகடூஉ முன்னிலை; மான்விழிபோன்ற இணைந்தவிழியினையுடையாய் என்பதுபொருள். ஆங்க என்பது உவமச்சொல். தாதை-பிதாவைப்போலவே சாதகருமமுதல் உபநயனமீறாகியசடங்குகளை விதிப்படிசெய்து தெய்வபிம்பத்தைப் பிரதிஷ்டைசெய்யுமவன்; இது, ஐயர், பட்டர், போற்றி என வழங்குவதுபோன்றதொரு பூஜ்யவாசகமாகவுமாம். செய்தபாவை தனக்கு அணங்காகும் என்னுங்குறிப்பால், அச்செயலின்வினைமுதலாகிய தான் என்பது இங்குத் தெய்வப்பிரதிஷ்டைசெய்பவனை யுணர்த்திற்று. செய்தவென்பதற்கு, நெறிநிற்கச்செய்த எனப் பொருளடை கூட்டி, நான்முறை பிரதிஷ்டைசெய்த எனப் பொருளுரைத்துக்கொள்க. ஒருதாதையால் நெறிமுறைநிறுவப்பெற்ற தெய்வபிம்பமானது அத்தாதையாலும் போற்றத்தக்க பாதுகாப்பாய்நின்றே அத்தாதைக்கும், உலகுக்கும் இம்மைமறுமைநலங்களை அளித்துதவுவது போல அரசன் தன்மகனை நெறிமுறைநிறுத்ததும் செந்நெறியானது, அவ்வரசனும்போற்றத்தக்க பாதுகாப்பாய்நின்றே அவனுக்கும், உலகுக்கும் இம்மைமறுமைநலங்களையளித்துதவும் என உவமையொடுபொருத்தியுரைத்துக்கொள்க. இங்கு, "பிறர்திருவாராதனத்தின் தீர்த்தமே ஸ்வீகார்யமாய்த் தான் எதிரருளப்பண்ணின விக்ரஹத்தின்தீர்த்தம் ஸ்வீகார்யமாகாதோ"‡ என்று ஆண்டான் அருளிச்செய்தவார்த்தையும், "கணபுரக்கைதொழும், பிள்ளையைப்பிள்ளையென்றெண்ணப்பெறுவரே"§ என்ற திவ்யசூக்தியும் ஸ்மரிக்கத்தகும். இனி, இப்பாட்டு, புதல்வரைப்பெறுதல் என்னுமநெறியொன்றே யதிகரிக்கப்படாத முத்தகமாதலாலும், "இறைவன் தன்மைந்தனை"யெனக் கருதியபொருள் இனிதுவிளங்கக்கூறாது, "இறைவன்றன்மக்களை" எனப் பிறிதுபொருளும் கொள்ளுமாறே கூறப்பட்டமையாலும் வேறுபொருளும் கொள்ளத்தகும். அதாவது — அரசன் தன்பிரஜைகளாகியகுடிகளை எல்லாநெறிகளிலும் ஒழுங்காய்நடக்கு மறிவுடையராகச்செய்யவேண்டும்; அங்ஙனஞ்செய்யுநெறியானது அப் பிரதிஷ்டாபகன் நாட்டியதெய்வம்போலத் தனக்கும் உலகிற்கும் பாதுகாப்பாகி இம்மைமறுமைநலங்களையளித்துதவுமென்பதாம். இருவகைப்பொருளிலும் நெறி அணங்காதல் மக்கள்வாயிலாவென வுணர்க.

*திருக்குறள், கடவுள்வாழ்த்து-சு. †திருக்குறள், சுப-ம் அதி. கல்வி-க.

‡இவை, குருபரம்பராப்பிரபாவம் ஆறாயிரப்படியுள், பட்டர்வைபவத்திற் பதினெட்டாம்பத்தியிலுள்ளவை.

§ பெரியதிருமொழி, 8-ம்பத்து, 2-ம் திருமொழி, ஒன்பதாம்பாசுரம்.

9. திருந்தாய்நீ யார்வத்தைத் தீமை யுடையார்
வருந்தினை யென்றே வயப்படுவ துண்டோ
வரிந்தரிகால் பெய்தமையக் கூட்டியக் கண்ணும்
பொருந்தாமண் ணாகா கலம்.

எ-து, அவர்மே லார்வத்தைவிட்டுத் திருந்தாய் நீ, நெஞ்சமே! நம்மேற் றீமையுடையா ரெவ்வருந்தினு மென்று நமக்கு வயமாவ துண்டோ; வரிகாலையரிந்துப் பெய்து சேரக் கூட்டியவிடத்தும், நன்றாக நின்றபொழுதிலே பொருந்தாதமண் பின்னைப் பொருந்திக் கலமாகாதது போல நம்மைப் பொருந்தார் எ-று.

(குறிப்பு) தீமையுடையார் எனப் பன்மையாக வருதலால் அவர்மேல் எனச் சுட்டு வருவித்துரைக்கப்பட்டது. ஆர்வத்தை-அபிமானத்தை. விட்டு என்னும் எச்சச்சொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. திருந்தாய்-திருந்துவாயாக. தீமை யுடையார்-தீங்குபுரியும் இயல்புடையார். வருந்தினையென்று என்றது, நம்மேல் ஆர்வமுடையராய் நம்மை வடட்டாக வருந்தினையென்றிரங்கி என்றவாறு. வய மாவதுண்டோ என்றது வயமாகார் என்றவாறு. வரிந்தரிகால்பெய்து என்பதனை வரிகால் அரிந்துபெய்து என மாற்றிக் கூட்டி, வரிகாலை அரிந்துபெய்து எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. வரிகால்-கிட்டிக்கொம்பு; அது விட்டிருக்கு மிரண்டிலைக் கிட்டுமாறு நெருக்கும் வரிக்கொம்பு. அரிந்துபெய்து-செதுக்கி வைத்து. சுவரெடுக்கின்றபொழுதே பொருந்தாதமண் - ஒட்டுச்சுவர். சுவரோடு பொருந்தாத ஒட்டுச்சுவர் வரிந்து வேறுபட்டகண்ணும் கட்டிவைத்துக்கட்டி வலிந்துகூட்டியவிடத்தும் ஒட்டி ஒருசுவராகாதவாறுபோலத் தம்பகுதியோடு பொருந்தாது தம்மைவிட்டு விலகுமவரை ஆர்வத்தால் வலிந்துகூட்டியவிடத்தும் அவர் ஒட்டி ஒருங்கியையாரா என உவமையோடு பொருத்தியுரைத்துக்கொள்க. கிட்டிவைச்சுக்கட்டினாலும் விட்டசுவர் ஒட்டாது என்பது பழமொழி. இது கிராமவழக்கு; ஓடுஞ்சுவரும் சுவரோ ஓடிப்பாடிப்பிள்ளையும் பிள்ளையோ எனப் பார்ப்பனமகளிர்க்குள்ளும் ஒருபழமொழி வழங்குவதுண்டு.

10. பெரியநட் டார்க்கும் பகைவர்க்குஞ் சென்று
திரிவின்றித் தீர்ந்தார்போற் சொல்லியவை ந
பொருநர்போ லொன்றி யொருநாட் டார்போ
யிருதலைக் கொள்ளியென் பார்.

எ-து, பெருங் காமம் நட்பாகச் சேர்ந்து நட்புக்கொண்டார்க்கும் பகைவர்க்குஞ் சென்று, பணத்தால் வேறுபாடொன்றின்றித் தீர்ந்த நட் பாளினர்போலே இருதிறத்தாரையும் பொருந்திப் பிரிந்து சொற்களை

சொல்லி மற்றவருளொருவரோடுபொருந்தி யொருப்பட்டுறுதியாயின செய்யாதார், இரண்டுதலையானுஞ் சுடுகொள்ளியோடொப்பர் எ-று.

(குறிப்பு) பெரியநட்டார்க்கும் பகைவர்க்குந் திரிவின்றித் தீர்ந்தார்போற் சென்றுசொல்லி. எனக் கூட்டுக. திரிவின்றித்தீர்ந்தார்-ஐயமின்றித்தெளியப் பட்டவர். இன்றித்தீர்தல், இன்றியொழிதல் என்பதுபோன்ற ஒருசொல்லாயிற்று. தீர்ந்தார்போல் என்றதனால் உண்மையில், தீராதவைச் என்பது குறிப்பாம். இக்குறிப்பானே இருதிறத்தாரையும் வேறுபடுக்குஞ் சிலசொற்களை என, சொல்லி என்பதற்கேற்ற செயப்படுபொருள் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. இருதலையானுஞ்சுடுகொள்ளியோடொப்பர் என்றது இருதலையானுஞ்சுடுங் கொள்ளி, தன்னுடனியைந்த இரண்டு காய்ந்ததுறுகளை ஏககாலத்தில் வேமாறு சுட்டுத் தானுமவிரைவிற்கெடுவதுபோல் இவரும் அவ்விருதிறத்தாரையுங் கெடுத்துத் தாமும் விரைவிற்கெடுவர் என்றவாறு. இருவர் தம்முள் மாறுகொண்ட விடத்து நட்பாயினார்போன்று இருதிறத்துமுடாடி வேறுபடுப்பார்க்கிடங்கொடுக்கலாகாதென அரசநீதியும், நட்டார்மாட்டு ஒருதிறத்தான்நிற்பவனை தூதனாவானெனக் குறிப்பாற் றூதனிலக்கணமுங் கூறியவாறு. இருதிறத்தாரைவேறுபடுக்குமொருவனை இருதலைக்கொள்ளி எனவும், இருதலைமணியன் எனவும் வழங்குவதுண்டு. இருதலைமணியன் என்பது இரண்டுபுறமும் தலையுடைத்தா யூர்ந்துசெல்லவல்ல விடப்பாம்பு

11. மிக்குப் பெருகி மிகுபுனல் பாய்ந்தாலும்
உப்பொழிதல் செல்லா வொலிகடல்போன்—மிக்க
இனநல நன்குடைய ராயினு மென்றும்
மனநல மாகாவாங் கீழ்.

இ-ள். மிகப்பெருகி யாறுகளின்மிகுநீர் புகப்பாய்ந்தாலும் ஒலிகடல் உவர்ப்புநீங்காதவாறுபோல, மிக்க இனத்தினன்மைமிகவுண்டாயினும் எஞ்ஞான்றும் மனத்தால் நலவராகமாட்டார் கீழ்மக்கள் எ-று.

(குறிப்பு) ஒழிதல்செல்லா என்றது ஒருசொல்லாய் ஒழியாத என்னும் பொருளுணர்த்தினறது. உப்பொழிதலில்லா என்பது பாடபேதம். யாறுகள், மேல்நிலத்தவாதலாலும், நன்னீர்மையுடைமையாலும் நல்லினத்துக்குவமையாயின. கடல்கள், கீழ்நிலத்தவாதலாலும், நன்னீர்மையின்மையாலும் கீழ்மக்கட்குவமையாயின. குலத்தாலும் நலத்தாலும் கடையாய கீழ்மக்கள் அவரோடு சேர்ந்த இனத்தாலும் திருந்தாராதலால் அவரைத் திருத்தமுயறல் பயனின்றாமென்பது கருத்து. இங்கு உவமையால், இனமென்றது தம்மைவிரும்பாதிருக்குங் கீழ்களைத் தாமாகவேசென்றுசேர்ந்த நல்லினமாதலும், "மனந்தூய்மை ... இனந்தூய்மை தூவாவரும்"* என்பதிற்சொல்லிய இனம் மனந்தூய்மையடையுமவன் றானேவிரும்பிச்சென்றுசேர்ந்த நல்லினமாதலுமாகிய வேறுபாடுடைமையால் அக்குறளொடு மாறுபடாமையுணர்க. "தெருண்ட மேலவர் சிறியவர்ச்

* திருக்குறள், 46-ம் அதி. சிற்றினஞ்சேராமை-5.

சேரினு மவர்தம், மருண்ட தன்மையை மாற்றுவ ரெனுமிது வழக்கே"* என்பது அதிசயோக்தியடியாகவந்த அதிசங்கையாதலால் அதுவு மிதனொடுமாறுபடா திதனையே வலியுறுத்துவதெனவறிக. அல்லது, அதிசயோக்தியடியாகக் கலைமலைவுகாட்டுங் கவிசாதுரியமாகியகாவியவாக்கியமாகக்கொள்க. கொள்ளவேயதிற் பிராமாண்யமின்மையாலு மாறுபாடின்றென வுணர்க. 'ஆகாவாங்கீழ்' என இழித்தற்கண் அஃறிணையாயிற்று. **ஆறெல்லாம்வெள்ளமடுத்துமடுத்தாலும் நீர்நல்லதாமோகடல்** என்பது பழமொழி.

12. விழுமிழை நல்லார் வெருள்பிணைபோ னோக்கங்
கெழுமிய நாணை மறைக்கும்—தொழுனையுண்
மாலையு மாலை மயக்குறுத்தா ளஃதன்றோ
சால்பினைச் சால்பறுக்கு மாறு.

இ-ள், விழுமிய அணிகலன்களையுடைய மகளிர் வெருண்ட மான்பிணை போன்ற நோக்கங்கள், ஆடவர்மாட்டுச் செறிந்தநாணினைக் கெடுக்கும்; யமுனையென்கிற ஆற்றின்கண், யாவரையுமயக்கவல்லமாயவனையும் மயக்கத்தின்கண் வீழப் பின்னையென்பாள் தன் அழகினால் மயக்குறுத்தினாள்; சிறந்ததனை யதனினுமிக்கதொன்று கெடுக்குநெறி யிதுவன்றோ எ-று.

(குறிப்பு) நாண்-நிறை. அது, கெழுமியநாணெனச்சிறப்பிக்கப்பட்டமையால் ஆடவர்மாட்டுச்செறிந்தநாண் எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. ஆடவர்மாட்டுநாண்செறிந்ததென்பதை, 'கருமத்தா னாணுத னாணுத் திருநுதல், நல்லவர் நாணுப் பிற'† என்பதனாலறிக. மால் என்ற விதவாதசொல்லாற்றலாலும் பொருளாற்றலாலும் யாரையுமமயக்கவல்லமாயவன் எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. யாரையுமென்றது பின்னைப்பிராட்டியுமகப்பட எல்லாரையுமென்றபடி. மாலை-பின்னைப்பிராட்டி. மயக்குறுத்தலாவது-வியாமோகிப்பித்தல். அதாவது, பின்னைப்பிராட்டி கண்ணபிரானிடத்து உழுவலன்புடையளாதலின் இவளுக் கவனிடத்துள்ள அளவிறந்தபிரேமமானது அவனது அளவிறந்தநிறையைமறைக்க, அவனுக்கு இவளிடத்துள்ள அளவிறந்தபிரேமம், இவளது அளவிறந்தநிறையை மறைக்க இருவரு மொருவரையொருவர் கலந்தின்புற்றார் என்பதாம். இதனை, சிலப்பதிகாரத்து ஆய்ச்சியர்குரவையுள், "வஞ்சஞ் செய்தான் றொழுனைப் புனலுள், நெஞ்சங் கவர்ந்தா ணிறையென் கோயாம், நெஞ்சங் கவர்ந்தா ணிறையும் வளையும், வஞ்சஞ் செய்தான் வடிவென் கோயாம்" எனவும், "தையல் கலையும் வளையு மிழந்தே, கையி லொளித்தாண் முகமென் கோயாம், கையி லொளித்தாண் முகங்கண் டழுங்கி, மைய லுழந்தான் வடிவென் கோயாம்" எனவும்,

* கம்பராமாயணம், வரைக்காட்சிப்படலம், செய்யுள்-8.

† திருக்குறள் ௱௨-ஆம் அதி. நாணுடைமை-௧.

"வையமளந்தான்றன் மார்பிற் றிருநோக்காப், பெய்வளைக் கையாணம் பின்னைதா னுமென்றே, ஐயென்று ளாயர் மகள்" எனவும் இளங்கோவடிகள்காட்டியவாற் றானுமுணர்க. "தொழுனையுண், மாலையுமாலைமயக்குறுத்தாள்" என்றது எடுத்துக் கொண்டபொருளுககேற்றதோரி திகாசங்கூறியவாறு. அன்றோவென்றது ஆச் சரியக்குறிப்பு. இனி, இப்படியும் அந்யோந்யாச்ரயமா யொருஸம்பவமுண்டோ வென்னும் ஆசங்கையை, ந்யாயஸித்தமான திருஷ்டாந்தத்தாற் பரிஹரிக்கிறார், சால்பினையென்றதொடங்கி. சால்பு-வியாபகத்வவாசகம்; அது இங்கு வியாபகத் துக்கு ஆகுபெயராயிற்று. சால்பினைச்சால்பறக்குமாறென்றது எல்லாவற்றையுந் தன்னுளடக்கித் தானொன்றுளடங்காது சர்வவியாபகமாயிருப்பதொன்றைப் பிறி தொருசர்வவியாபகம் வியாபித்தாற்போலும், என்றவாறு. அதாவது சர்வவியாபக மான ஆகாசத்தைப் பிறிதொருசர்வவியாபகமான இடம் வியாபிக்குமதுபோலு மென்பதாம். இப்பாட்டால், இரண்டுவியாபகப்பொருள் ஒன்றனையொன்று வியா பிக்கவே அவற்றுள் இது சிறிது, இது பெரிது என்று சொலலவொண்ணாதபடி இரண்டும் அளவிறந்துசெல்வதுபோல உடலன்புடைய, காதலனுங் காதலியுங் கூடுங்கூட்டத்து அவ்விருவர்க்குமுளதாமப்ரேமமு மளவிறந்துசெல்லுமெனக் காமபுருஷார்த்தமாகிய இன்பத்தின்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. அறுத்தல், வரைதல், அவச்சேதம என்னுமசொறகளை வியாபித்தற்பொருளிலவழங்குதல் ந்யாய நூலார்மரபு. சால்பினைச்சால்பறக்கும் எனனு மிப்பழமொழி ந்யாயநூல் வழக்குப்பற்றிவந்ததெனககொள்க இப்பாட்டினைப் புணர்ச்சி விழையாமையின் பாற்படுத்தார் புறத்திரட்டுடையார். இது புணர்ச்சிவிழையாமையைத் துணி வுறுத்தாமையாலும், மேலோர்கொள்கையொடுமாறுபடுதலாலும், உவமையொடு பொருந்தாமையாலும் அது பொருளன்றெனவுணர்க.

13. பாப்புக் கொடியாற்குப் பான்மேனி யான்போலத்
தாக்கி யமருட் டலைப்பெய்யார்—போக்கி
வழியராய் நட்டார்க்கு மாதவஞ்செய் வாரோ
கழிவிழாத் தோளேற்று வார்.

எ-து, பாம்புக்கொடியையுடைய குருகுலவேந்தற்குப் போரின் கண் உதவிசெய்தற்குத் தொடர்புடையனாகிய பால்வண்ணன்போல, நட்டார்தாக்கியபோரின்கட் டலைப்பெய்யாதே தமமுடையநட்டார் பட்டதற்பின் அவர்க்கு நன்றாகவென்று பெருந்தவஞ்செய்வார், விழாக் கழிந்தவூரிற் புதல்வரை விழாக்காண்டற்பொருட்டுத் தோண்மே லேற்றுவாரோடொப்பர் எ-று.

(குறிப்பு) பாப்புக்கொடியான்-அரவக்கொடியுடையதுர்யோதனன். பான் மேனியான் - பாலபோலவெண்ணிறமுள்ளதிருமேனியையுடைய பலராமன். தாக்கிய என்பது தாக்கி எனக் கடைக்குறையாயிற்று. தலைப்பெய்யார்-தலைப் பெய்யாது என முற்றெச்சப்பொருளுணர்த்திற்று. தலைப்பெய்தல்-புகுதல். வழியராய்நட்டார்க்குத் தாக்கியமருட்டலைப்பெய்யாதுபோக்கி மாதவஞ்செய்வார் எனக்கூட்டி, தாம் தொடர்புடையராயிருந்தவைத்துத் தம்மைநட்டார்க்குப்

போர்நேர்ந்தழி அப்போரிற்புகுந்து தாக்கி அந்நட்டார்க்கு உதவிசெய்யாது தீர்த்த யாத்திரைமுதலிய விரதமேற்கொண்டுசெல்பவர் எனப் பொருளுரைத்துக் கொள்க. "கழிவிழாத்தோளேற்றுவார்" என்றசொலவடை சமயத்திலுதவாதவர் என்னும் குறிப்புடையது. கழிவிழாத்தேரேற்றுவார் என்பது பிரதிபேதம் இது **திருநாட்கழித்துத்தேரிழுக்கவந்தார்** எனனும் சொலவடையாம். வேண்டுங் காலத்துதவாதவர்நட்பாற் பயனில்லையென்பது கருத்து

14. தாநட் டொழுகுதற்குத் தக்காரென வேண்டா
யார்நட் பதாயினு நட்புக் கொளல்வேண்டுங்
கானட்டு நாறுங் கதுப்பினாய் தீற்றாதோ
நாய்நட்டா னல்ல முயல்.

எ-து, தாம் பிறரொடு நட்புக்கொண்டொழுகுதற்குத் தகுவர், தகாரென்று ஆராயவேண்டுவதில்லை; யாவராயினும் நட்பைக் கொள்ளல்வேண்டும்; மல்லிகைப்பூக்களையுடைய காட்டினைப் போன்று நாறுகின்ற மயிரினையுடையாய்! தீற்றாதோ! நாய்நட்டால அந்நாய் நல்ல முயலினை எ-று.

(குறிப்பு) தாம் நட்டொழுகுதற்கு என்றது தம் காரியமாகப் பிறரொடு நட்புக்கொண்டு ஒழுகுதற்கண் என்றவாறு. தக்காரெனவேண்டா என்றது அப்பிறர் தக்காராயிருக்கவேண்டுமென்னும் நியமமில்லை என்றவாறு. யார்நட்பே யாயினும் என்றது தக்காரநட்பேயாயினுமாக, தகாதார்நட்பேயாயினுமாக என்றவாறு. பின் நட்பு என்றது அது என்றவாறு. கான்-காடு. அடல்-வெல்லுதல். கதுப்பு-கூந்தல். கானட்டு நாறுங் கதுப்பினாய் என்றது நறுநாற்றப்பூக்கள்மலிந்த காட்டிலும்மிக்குப் பரிமளிக்குங் கூந்தலையுடையாய் என்றவாறு. தீற்றல்-ஊட்டல். முயல்-முயற்கறி. **நாயொடுசேர்ந்தாலும்நல்லமுயல்கிடைக்கும்** என்பது பழமொழி. தமக்கு உதவிசெய்தற்குரியார் இழிதகையராயினும் அவர் நட்புக் கொள்ளற்பாலதென்பது கருத்து. பிறர் ஸ்வயகாரியமாக நட்புக்கொள்ளவரின் அவரைத் தக்கார், தகவிலரென்பதை யாராய்ந்து, தக்காராயின் நட்புக் கொள்ளவும், தகாதாராயின் தள்ளாதொழியவும்வேண்டுமென்பது குறிப்பு.

15. அங்கண் விசும்பி னகனிலாப் பாரிக்குந்
திங்களுந் தீங்குறுதல் காண்டுமாற் — பொங்கி
யறைப்பாய் அருவி யணிமலை நாட
வுறற்பால யார்க்கு முறும்.

எ-து, அங்கண்விசும்பினின்று மிக்கநிலாவைப்பரப்பும் மதியமும் பாம்பினாற்றீங்குறுதலைக்காணுகின்றோமாதலால், கற்பாறையின்கண் மிக்கு வந்துபாயாநின்ற அருவியையுடைய மலைநாடனே! தமக்குறக்கடவதுன்பங்கள் யாவர்க்கும்வந்துறும் எ-று.

(குறிப்பு) அங்கண்விசும்பு என்றது, திங்களைக் கோள்பற்றுங்காலத்தில், தப்பியோடிப்பிழைக்கத் தட்டுத்தடையில்லாத வெட்டவெளியானஇடத்தின் அளவிறந்தசௌகரியாதிசயங்கூறியவாறு. அகனிலாப்பாரிக்குமென்றது இருள்

வடிவான ராகுகேதுக்களென்னும் சாயாக்கிரகங்கள் தன்னிடமணுகுவதற்கே யோக்கியமில்லாத தனது ஸ்வபாவசக்தியின்வலிமைகூறியவாறு. திங்களும் என்றது தன்னைப்பற்றவரும்சாயாக்கிரகங்கள் பதினெட்டாண்டுசென்றுகடக்கு மொருராசிமண்டலத்தைப் பரிதி ஓராண்டளவிற்கடப்பதாயிருக்கவும், தான் ஒரு மாதத்துக்குள்ளேகடந்துசெல்லும் மிக்கவேகமாகிய தப்புதற்குரிய சாதனுதி சயங்கூறியவாறு. இக்கருத்துப்பற்றியே அங்கண்விசும்பிலவிரொளிபாரிக்குஞ் செங்கதிருந்தீங்குறுதல்காண்டும் என்னாது "திங்களுந்தீங்குறுதல்காண்டும்" எனச் சிறப்பும்மையாற் செங்கதிருமகப்படக்கூறினரெனவுணர்க. இடம்பொரு ளாற்றலான் மாற்றமியலபுடையார் எனினும், எய்தியங்கியதிதவருதாகையால் ஊழால்வருங்கேட்டிற்கு வருந்தலாகாதென்பது கருத்து. வருவதுவந்தேதீரும் என்னும் உலகவழக்கான பழமொழிப்பொருளே இங்குப் பொருளாகக்கொள்ளப் பட்டதுபோலும். 'வருகுவது தானேவரும்' என்று மயியுகதர்வாக்கும், இக்கருத் துடையதாயிருப்பதுகாண்க. அம்புலியையு மரவுவிழுங்கும் என்பது மொரு பழமொழியாம்.

16. நண்பொன்றித் தம்மாலே நாட்டப்பட் டார்களைக்
கண்கண்ட குற்ற முளவெனினுங் காய்ந்திகழார்
பண்கொண்ட தீஞ்சொற் பணைத்தோளாய் யாருளரோ
தங்கன்று சாக்கறப் பார்.

இ-ள், நண்புசெய்து தம்மாலே நாட்டப்பட்டார்களைத் தங் கண் காண அவர்கள்செய்தகுற்றமுளவாயினும் வெகுளார்; பண்கொண்ட தீஞ்சொற்பணைத்தோளாய்! தங்கன்றிற்குப் பாலூட்டாமையதுசாம் வகை பகைவினைச்செய்வார் யாவருளர் எ-று.

(குறிப்பு) காய்ந்திகழார் என்னும் பயனிலைக்கேற்ப மேலோர் என்னும் எழுவாய் வருவிக்கப்படுகின்ற நுட்பமுறை நூன்முறைவழக்கினும் ஆன்றோ ரது ஒழுக்கநெறிவழக்குஞ் சிறந்ததென்பது குறிக்கப்பட்டது. காய்ந்திகழார் என் பது பிறதொல்பேதம். அதற்குக் காயாதுதவுவரென்பது கருத்தாகக்கொள்க. பணை - மூங்கில். சாவக்கறப்பார் என்பது சாக்கறப்பார் என விகாரமாயிற்று. "களையு நர் கைகொல்லும்"* என்புழிப்போல கன்றுச் சாதல் வருந்துலுணர்த்தின்றது. கன்றுசாகப் பால்கறப்பார் எனபது உலகவழக்கான பழமொழி. தம்மால் வளர்க்கப்படுகின்று கட்டியசயிறுதுகச்சென்று பாலுண்ணக்கண்டாராயினும் பின்னரும் அதற்குரியபால்விடாது அது வருந்துவகை பாலை முற்றக்கறப்பா ரில்லை; அதுபோல நண்பொன்றிப் போற்றப்பட்டார் உரிமையால் நியதி கடந்து தமக்கு வேண்டியதொருபொருளைத் தாமே கேளாதுகொள்ளினும் அது

*திருக்குறள் அஅ-ம் அதி. பகைத்திறந்தெரிதல் —க.

காரணமாக அவர்க் கொன்றும் உதவா தொழிக்கற்பாலரல்லர் எனத் இட் டார்த்தத்தொடு பொருத்தியுரைத்துக்கொள்க இப்பாட்டால் கட்பிற் பிழை பொறுக்கவேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது. "விஷவ்ருக்ஷோபி ஸம்வர்த்ய ஸ்வயஞ்சேத்து மஸாம்ப்ரதம்" என்னும் வடமொழிவாக்கியமும், "தாம் வளர்த்ததோர், நச்சுமாமரமாயினுங்கொலார்"* என்னுந் திருவாசகமும் இக்கருத் துடையன.

17. உள்ள தொருவ னொருவர்கை வைத்தக்காற்
கொள்ளும் பொழுதே கொடுக்கதாம்—கொள்ளார்
நிலைப்பொரு ளென்றதனை நீட்டித்தல் வேண்டா
புலைப்பொரு டங்கா வெளி.

எ-து, தமக்குள்ளதொருபொருளை யொருவர் தங் கையின்கண் வைத்தக்கால் அப்பொருளை வைத்தவர்கள்வேண்டியபோதே வைக்கப் பட்டார் தாங் கொள்ளாமே கொடுக்க; தமக்கு நிலையையுடையபொரு ளென்று கருதி, அவர்க்குக் கொடாமே நீட்டித்தல்வேண்டா; புலையர் மாட்டுள்ளபொருள் அடங்காவாய் வெளியாம்; ஆதலான் அடைக்கலப் பொருளை மறைக்கவியலா எ-று.

(குறிப்பு) புலைப்பொருள்-புலையரதுபுலால். அவர் அதை மறையச்செய் யினும் அது மறையாது நாற்றத்தால் வெளிப்படும்; அதுபோல அடைக்கலப் பொருளைப் பிறரறியாதடக்கினும் அஃதடங்காது வெளிப்பட்டுப் பழிப்புக்கிடமா மெனப் பொருளொப்புமை கருதியுரைத்துக்கொள்க. இதனை, "மறைவழிப் பட்ட பழிமொழி தெய்வம், பறையறைந்தாங் கோடிப் பரக்கும்-கழிமுடைப், புன்புலா னாற்றம் புறம்பொதிந்து மூடினுஞ், சென்றுதைக்குஞ் சேயார் முகத்து"†என்றார் பிறரும். மறைந்துசெய்பவனறவறு வெளியாகுமென்று வழங்கவேண்டுமிடத்து, நாற்றம்வெளியாகுமென்பது சாதாரணவழக்கு. அதனையே "புலைப்பொருடங்கா வெளி" என இடக்கரடக்காய்க்கூறினரெனக்கொள்க. இதனை இன்னும் அசப்யபாஷணமாகப் பாமரர்வழங்குப் பழமொழியு மொன்றுண்டு. இன்னோ ரன்னபழமொழிகளு மிடக்கரடக்கி யிந்நூலுட்கூறப்படுமென்பதனைப் பின் "இழித்தக்ககாணிற்கரு"‡ என்பதனாலுமறிக.

---

*திருவாசகம், ஆநந்தாதீதம் செய்—௬.

†நீதிநெறிவிளக்கம், செய்-௯௫.

‡ இந்நூலின் 182-ஆம் செய்யுள்.

18. *தக்காரோ டொன்றித் தமரா யொழுகினார்*
மிக்காரா லென்று சிறியாரைத் தாந்தேறார்
கொக்கார் வளவய லூர தினலாமோ
வக்காரஞ் சேர்ந்த மணல்.

எ-து, தக்காரோடுபொருந்தி மற் றவர்க் குறவாயொழுகினாராதலா லவர்மிக்ககுணத்தையுடையா ரிவரென்றுகருதிச் சிறியகுணத்தை யுடையாரைத் தாந் தேறலாகாது; மாஞ்சோலையானிறையப்பட்ட வளவயலூரனே! அக்காரமாகியபாகினோடுசேர்ந்தமணலைத் தின்ன லாமோ! ஆதலான் எ-று.

(குறிப்பு) *தக்கார்-வினையாட்சிக்குரியரெனத்தெளியத்தக்க குடிப்பிறப்பு, கல்வி, அறிவு, அன்பு முதலியன வுடையார். சிறியார்-சிற்றினம். இது, "நல் லதனலனும் தீயதன்றீமையும் இல்லென்போரும், விடரும், தூர்த்தரும், நடரும், உள்ளிட்டகுழு"*. தேறார் என்பதற்குக் கருத்துநோக்கித் தேறலாகாதெனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. கொக்கு-மாமரம். மணல் சர்க்கரைப்பாகினைச்சார்ந்து கிடந்தாலும், அதற்குத் தன்னியல்பே உளதாவதன்றிச் சர்க்கரைக்குரிய இனி மையும் மென்மையும் நன்மையும் எய்தாமையால் அது தின்னலாகாதவாறு போல, சிறியார் தக்காரினத்தைச்சார்ந்தாராயினும் அவர்க்குத் தம்மியல்பே உள தாவதன்றித் தக்கார்க்குரிய இனிமையுமென்மையு நன்மையுமெய்தாமையா லவரை வினையாட்சியிற் றெளியலாகாதென விரித்துரைத்துக்கொள்க. "தாநட் டொழுகுதற்குத்தக்காரெனவேண்டா"† என்றதனாற் சிறியார் தக்காரரற் கொள் ளப்படினு மவர் சிறுமையினீங்கி அநுபாவ்யராகத் தெளியப்படுதற்குத் தகுதி யுடையராகாரென்பதூஉம், அச் சிறியாரினீங்கிய தக்காரே அநுபாவ்யராவரென்ப தூம் கருத்தாகக்கொள்க. "பானகத்துதும்பு" என வழங்கும் சொலவடையின் கருத்தும் இது. "மிக்குப்பெருகி" என்னும் பதினோராம் பாட்டுக்குக் கீழ்மக்க ளைத் திருத்தலாகாதென்பது கருத்தாகலானும், இப்பாட்டிற்குச் சிறியாரைக் கைக்கொள்ளலாகாது என்பது கருத்தாகலானும் இது கூறியதுகூறலாகாதென வுணர்க.*

19. *கறுத்தாற்றித் தம்மைக் கடியசெய் தாரைப்*
பொறுத்தாற்றிச் சேறல் புகழா—லொறுத்தாற்றின்
வானோங்கு மால்வரை வெற்ப பயமின்றே
தானோன் றிடவருஞ் சால்பு.

---

* திருக்குறள் 46-ம் அதிகாரவிவரணம்.

† இந்நூலின் பதினொன்காஞ்செய்யுள்.

எ-து, கோபத்தின்கண்ணே மிக்குத் தமக்குக்கொடியவாயிருப்பன செய்தாரையும் பொறுத்துச்செலுத்துவது புகழாவது; ஒறுப்பின் கண்ணே மிக்கொழுகின், வானோங்கு மால்வரைவெற்பனே! அதனான் ஒருபயனில்லை; தான் பிறரைப்பொறுக்கும் பொறையான்வருவது சால்பாவது எ-று.

(குறிப்பு) தம்மை உருபுமயக்கம். செய்தாரையும் என்னும் சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. பொறுத்து - அவர்செய்யுங் கடியனவற்றைச்சகித்து. ஆற்றி-அவர்க்குள்ள மனவெப்பத்தை ஆற்றி. சேறல்-அவரை நல்வழியிற் செலுத்துதல்; ஈண்டுச் சேறல் பிறவினைப்பொருளுணர்த்திற்று. சேறல்புகழெனக் காரணம் காரியமாயுபசரிக்கப்பட்டது. பொறுத்தாற்றிச்சேறல் என்பது பொறுத்தாற்றிக்கொள்ளல் எனவும், மால்வரைவெற்பவென்பது மால்வரைநாட எனவும் பிரதிபேதங்களிலுள்ளன. வரைவெற்பவென்பதற்கு மூங்கில்களையுடையமலைநாடனே எனப் பொருளுரைத்துக்கொள்க. ஒறுத்தல்-தண்டித்தல, ஆற்றல்-மிகுதல. ஒறுத்தாற்றலால் உட்பகைகொள்வராதலாலும், புகழும் சால்பு மெய்தாமையாலும் அதனாற் பயனில்லை என்றார். நோன்றல்-பொறுத்தல்; இதனை, "உற்றநோய்நோன்றல்"* என்பதனா லுணர்க. தானேகெடவருஞ் சால்பெனப் பிரதிபேதமிருப்பினும், அது உரையொடுபொருந்தாமையாலும் வேறு பொருட்பொருத்த மின்மையாலும் விலக்கத்தக்கது. சால்பு-பெருமை. **பொறுத்தவர் பெரியவர்** என்பது உலகவழக்காய்வழங்கும் பழமொழி. இப் பாட்டால், தமக்குத் தீங்கிழைப்பாரை யொறுத்தலினும் பொறுத்தலே சிறந்ததென்பது கூறப்பட்டது. இது "ஒறுத்தாற்றின்" என்னுங்குறிப்பால் ஒறுத்தற்குரியராகிய எளியார் பிழைத்தன பொறுத்தலை அறநெறிநோக்கி விதித்தலால், ஒத்தார் மிக்காராய பகைவர்பிழைத்தனபற்றி, "பொறையெனப் பலவே தாடவர் தமக்குப் பூணெனப் புகலினும் பொருந்தார், முறையறப் புரிந்தா லக்கணத் தவர்த முடித்தலை துணிப்பதே முழுப்பூண்"† என்னும் அரசநீதியொடு மாறுபடாதெனவுணர்க.

20. காவலனை யாக வழிபட்டார் மற்றவ
னேவல் வினைசெய் திருந்தார்க் குதவடுத்த
லாவணைய நின்றதன் கன்று மூலையிருப்பத்
தாயணா நூன்சுவைத் தற்று.

---

*திருக்குறள் உஎ-வது அதி. தவம். க.

†வில்லிபாரதம் சேகன்வதைச்சருக்கம். செய்—௭௧.

எ-து, அரசனைத் தமக்குநட்பாம்வகை வழிபட்டொழுகினார், மற்றவ்வரசனாலேவப்பட்டவினைசெய்திருந்தபிறர்க்குஉதவியையடுத்துமற்றவராற் காரியங்கோடல், தன்னையணையநின்ற ஆவினை யதன்கன்று முலையைத்தவிரத் தாயணலைச்சுவைத்தாற்போல்வதொன்று எ-று.

(குறிப்பு) உதவடுத்தல்-உதவுதலைப்பின்பற்றிக் காரியங்கோடல்; அதாவது ஏவல்வினைசெய்திருந்தார்க்கு ஒன்றுதவுதலைச்செய்து அதற்குப்பிரதியாகத் தாங்கருதியகாரியங்கொள்ளமுயறல் என்றபடி. ஆவணையநின்றதன்கன்று என்றதற்கு, தன்னையணையநின்றஆவினை யதன்கன்று எனப் போந்தபொருளுரைக்கப்பட்டது. அணல்-பசுவின்முன்னங்கால்களினிடையே புடைத்திருப்பதோர் உறுப்புவிசேடம். அது, தாடியினடியாம். ஒரு பசுக்கன்றானது, தன்னிடத்தன்புள்ள தாயின்மடியிற் பால்சுரந்திருக்கும்போதே யதன்வழி தனக்குவேண்டும் பாலைநுகராது, தாயின் தாடியைச்சுவைப்பதாற் பயனுறாதவாறுபோல, ஒருவன் தனக்கு அரசன் அன்புடையனாயும், வேண்டிற்றுதவும் விழைவுடையனாயும் இருக்கும்போதே அவனிடம் கொள்ளுதற்குரிய காரியங்கொள்ளாது அவனேவியவேலைகளைச்செய்யுமவருக்கு ஒன்றுதவிக் காரியங்கொள்ளுமுயற்சி பயனின்றாம் என உவமையொடுபொருத்தி யுரைத்துக்கொள்க. முயற்சி பயனிலதாதற்குக் காரணம், அரசனிடத் ததிபரிசயமுடையராயிருந்தும், இக்காரியம் அவனிடத் தெளிதிற்கொள்ளாமையால் அவனுக்கு இதுசெய்ய விருப்பமில்லையோ என்ற ஐயுறவாலும், இவர்க்கு இதுசெய்யின் இவ்வாறே பிறர்க்குஞ்செய்யுமியல்பினனென இவர் தெரிந்துவைத்துப் பின்பொருகாலத்துஅரசனுக்கு அறிவிக்கக்கூடுமென்னு மச்சத்தாலும் அவ ரதுசெய்யாமையென்க. அரசனை வழிபட்டார் அவனாலடைதற்குரியபயனை எய்தும்வாயிலறிந்துபெறுதல் எளிதென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. **தாய்முலைசுவைக்கப்பால்வருமோ? தாடியைச்சுவைக்கப்பால்வருமோ?** என்பது பழமொழி.

21. உரைமுடிவு காணா னிளமையோ னென்ற
நரைமுது மக்க ளுவப்ப—நரைமுடித்துச்
சொல்லான் முறைசெய்தான் சோழன் குலவிச்சை
கல்லாமற் பாகம் படும்.

எ-து, தம்முண் மறுதலையாயினாரிருவர் தமக்குமுறைமைசெய்ய வேண்டிவந்து சிலசொன்னா லச்சொல்லின்முடிவுகண்டே யாராய்ந்து முறைசெய்ய வறிவுநிரம்பாத விளமைப்பருவத்தானென் றிகழ்ந்த நரைமுதுமக்களுவக்கும்வகை நரைமுடித்துவந்து முறைவேண்டிவந்த விருதிறத்தாருஞ்சொல்லியசொற்கொண்டே யாராய்ந்தறிந்து முறைசெய்தான், கரிகாற்பெருவளத்தானென்னுஞ்சோழன்; ஆதலாற் றத்தங்குலத்துக்குத்தக்கவிச்சைகள் கற்பதற்குமுன்னே செம்பாகமுளவாம் எ-று.

(குறிப்பு) 'தம்முண்மறுதலையாயினாரிருவர் தமக்குமுறைமைசெய்யவேண்டி வந்து சிலசொன்னால்' என்பதும், 'முறைவேண்டிவந்த இருதிறத்தாருஞ்சொல்லிய' என்பதும் இசையெச்சம். காணா என்றதனால், கண்டு முறைசெய்வதற்கேற்ற அறிவுநிரம்பாமையாகிய காரணம் உபசரிக்கப்பட்டது. 'ஆராய்ந்தறிந்து' என்றது முறைசெய்தற்குரிய சாதனம்விரித்துரைத்தவாறு. குலவிச்சை கல்லாமற்பாகம்படுமென்றது பழமொழி. இது 'குலவித்தை கல்லாமற்பாதிவரும்' எனவும், "குலவித்தை கல்லாமலேவரும்" எனவும் வழங்கப்படுகிறது. இப் பழமொழிப்பொருளே இப்பாட்டினுள் எடுத்துக்கொண்டபொருளாக நாட்டப்பட்டமையால் "உரைமுடிவு........சோழன்" என்றது அப்பொருளைநிரூபித்தற்கு ஒரைதிகங்கூறியவாறு. இவ் வைதிகம், மணிமேகலையுள்ளும் "இளமைநாணி முதுமையெய்தி-உரைமுடிவுகாட்டியவுரவோன்"* எனக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அதாவது:—முனபொருகாலத்துச் சோழநாட்டிலரசுரிமைக்குரியாரில்லையாக, அதற்குரியானைத்தெரிந்தெடுக்குமாறு அந்நாட்டார் பட்டத்துயானையின்கையிற் பூமாலைகொடுத்துவிடுத்தவிடத்து, அது கருவூர்சென்று, அங்குக் கடிதிளையனாகி விளையாடிக்கொண்டிருந்த கரிகால்வளவன்கழுத்திலே அம் மலர்மாலைசாத்த, அதுகொண்டு, அவனே யவ் வரசுரிமையுடையானென முடிசூட்டப்பெற்று, இளையனாயிருந்து முறைசெய்துவருங்கால், முறைசெய்வதற்கேற்ற அறிவுநிரம்பாத இளையோனாதலால் இவன்செய்யும் உரைமுடிவு நெறிப்படுமா றெங்ஙனம் என முறைவேண்டிநிற்கும் முதியோ ரையுறுமாற்றையறிந்து, அவ ரங்ஙன மையுறுவண்ணம், பின்பு பிறிதொருமுதியோரைவைத்து முறைசெய்வான்போன்று, நரைமுடிதரித்து முதியோர்வேடம்பூண்டு தானேயிருந்து முறைசெய்துவந்தான் என்பதாம். இச்சரித்திரத்தைப் பின்னர்க் "கழுமலத்தியாத்தகளிறு"† என்னும் பாட்டுரைகூட்டி யுணர்க. இதனால், குலவித்தை இயல்பானேவருமாதலால் ஒருவனுக்குப் பிறதொழிற்பயிற்சி சோர்வுபடுவதுபோலக் குலத்தொழிற்பயிற்சி சோர்வுபடாதென அதன்சிறப்புக்கூறப்பட்டது. குலத்தொழிலைக் கைவிடலாகாதென்பது கருத்து. [இக்கருத்துப்பற்றியே முன்னோராற் பலவகைத்தொழில்களும் இந்நாட்டிற் குலாசாரமாக நியமிக்கப்பட்டன.]

22. உரைத்தாரை மீதூரா மீக்கூற்றம் பல்லி
நெரித்த சினைபோலு நீளிரும் புன்னைப்
பொரிப்பூ விதழுறைக்கும் பொங்குநீர்ச் சேர்ப்ப
நரிக்கூஉக் கடற்கெய்தா வாறு.

எ-து, தம்மே லடர்த்துச்சொல்லப்பட்டாரைச் செயலாலடர்க்கமாட்டாது வாயாலடர்த்துச்சொல்லுஞ் சொலவு, பல்லியினுடைய

*காதை-4 அடி-107-108.

† இந்நூலின் 62-ஆம் செய்யுள்.

முட்டையைநெரித்தாற்போலமலர்ந்த நீளிரும்புன்னையினுடைய பொரி நிறம்போன்ற பூக்களினுடையவிதழ்கள்பெய்யாநின்ற பொங்குநீர்ச் சேர்ப்பனே! நரியின்கூப்பீடு கடலினோசையைத் தாழ்படுக்கமாட்டாத வாறுபோலும் எ-று.

(குறிப்பு) 'உரைத்தாரை'யென்பதற்கு, பின்வரு 'மீதூராமீக்கூற்றம்' என்னுங்குறிப்பால், 'தம்மே லடர்த்துச்சொல்லப்பட்டாரை' எனப் பொருளுரைக்கப் பட்டது. தம்மே லடர்த்துச்சொல்லப்பட்டாரை யென்றது, தம்மை யடர்த்துப் பேசி வாய்க்கலகம்விளைப்பாரை யென்றபடி. சொல்லப்படுதல் ஈண்டுச் செய் வினையளவாய்நின்றது. அடர்த்தல்-அடக்கி மேற்சேறல். மீதூர்தல் என்பதனுள் ஊர்தல் செயலாதலால் அது செயலாலடர்த்தலாயிற்று. அது இங்கு ஊர்தல் என்னுங் குறிப்பான் மெல்லெனமேற்சேறலாகிய நெறிப்பாடுடைய முறை செயலென அறிக. இதனால் எதிர்த்துத்தாக்குஞ் செயலாலடர்த்தல் விலக்கப் பட்டது. மீதூராமீககூற்றம-பெயரெச்சத்தொடர். அதற்கு, 'செயலாலடர்க்க மாட்டாது வாயாலடர்த்துச்சொல்லுஞ்சொலவு' எனத் தெளிவுபற்றி வினை யெச்சவாய்பாட்டாற் போந்தபொரு ளுரைக்கப்பட்டது. அல்லது ஊராதென் னும் வினையெச்சத்திறுதி விகாரத்தாற்றொக்கதெனக் கொளக. நெரித்த என்பது உருபுகொள்ளும்பெயரிடைவந்த செயப்பாட்டுவினைப்பெயரெச்சம், செய்ததுபோற்கூறப்பட்டது. உறைத்தல்-துளித்தல்; அது பெயலொப்பு மையால் உதிர்தலுணர்நின்றது. சேர்ப்பன்-கடற்கரையுடையான். கூ-முதனிலைத்தொழிற்பெயர். கடல் என்பதற்குப் பொருளொடுபொருந்தக் கட லோசையெனப் பொருளுரைத்திருப்பது உபசாரவழக்கு. எய்தாவாறு இதில் எய்தாமை-பொருந்தாமை; அது ஒவ்வாமைக்குறிப்பானமையால், 'தாழ்படுக்க மாட்டாதவாறுபோலும்' என உவமவுருபுவிரிததுப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. தாழ்படுத்தல்-தாழச்செய்தல்; அடக்குதலென்றபடி. நரிக்கூப்பீடு கடலொலி யைத் தாழ்படுக்கமாட்டாதவாறுபோலச் சொல்லாலடர்த்துவருவா ராரவாரத்தை எதிர்ப்பாரது சொல்லாரவாரம் தாழ்படுக்கமாட்டாதென்பது உவமையாற்போந்த பொருளாம். ஆகவே, சொல்லாலடர்ப்பாரை யடர்க்கப்படுவார் தாமும் அவ்வா றடர்க்காது ஒறுக்குமுறையானே யடக்குகவென்பது கருத்தாகக்கொள்க. நரிக் கூக்கற்கடன்முற்றும்? என்பது பழமொழி. இங்கு முற்றும்? என்றது காகு வாதலால் முற்றாதென்பதே பொருளாம். இது, கடற்கரைக்காட்டிலுள்ள நரிகள் கரையருகுவரும் நண்டுகளைத்தின்ன, அதுகண்டு கடல் தம்மையோட்டக் கருதி ஆரவாரித்துவருகின்றதென் றுநினைத்து,அக்கடலையோட்டக்கருதியவைதிரண்டு கூவிளியெடுக்கின்றனபோலும் என நரிகளிரவி லூளையிடுதலைவருணிக்கும் கற் பனையடியாகவந்தகாட்டுவழக்கு. நரிக்கூவிளிக்கடங்காதகடல் இராமபிரானாணைக் கடங்கியவாறுபோல, மீக்கூற்றுக்கடங்காது ஆரவாரித்துக் கலகம்விளைப்பார் அரச

னுக்கு அடங்குவார் என்பது குறிப்பு. இராமபிரானுனையாற் கடலடங்கிய தென்பதனை "வென்வேற் கவுரியர் தொன்முது கோடி-முழங்கிரும் பௌவ மிரங்கு முன் றுறை-வெல்போ ரிராம னருமறைக் கவித்த-பல்வீ ழாலம் போல-வொலியவிந் தன்றிவ் வழுங்க லூரே* என்னும் அகப்பாட்டடிகளா னறிக.

23. அருமை யுடைய பொருளுடையார் தங்கட்
கரும முடையாரை நாடா—ரெருமைமே
னாரை துயில்வதியு மூர குளநதொட்டுத்
தேரை வழிச்சென்றா ரில்.

எ-து, பெறுதற்கரியபொருள் யாதானுமொன்றனையுடையார், தம்மாட்டுக்கொள்ளுங்கருமமுடையாரை யாராயவேண்டுவதில்லை; எருமைமே னாரைதுயில்வதியுமூரனே! குளத்தைததோண்டி அதன்கணுறைவதற்குத் தேரையுள்ளவிடந்தேடிச்செல்வா ரில்லை எ-று.

(குறிப்பு) 'தங்கட்கருமமுடையாரை' என்னுங் குறிப்பால் இங்குப் பொருள் என்றது பொருள்வருவாய்க்கிடனுன தொழிற்றுறையையென வுணர்க. அத்துறைவகை பலவாதலால் அவற்றுட் டமக்கேற்றதொனறனை என்பார், யாதானுமொன்றனை யென்றார். அவை, பொன்மணிமுதலியபொருள்கொளுந்துறைகளும், பொறிபலசமைக்குஞ் சம்மியத்துறைகளும், இயற்கைப்பொருளாய்ந்தெடுக்குந் துறைகளும், செயற்கைப்பொருள்பலசெய்யுந்துறைகளும், மரக்கலமுதலிய வியக்குறுதுறைகளும பிறவுமாம. அத்துறைகட்கருமையாவது செய்யக்கடவ வினைகளை இடம்,பொருள,கருவிமுதலியவற்றினமைதியால் எளிதின்முடிக்குமாறமைத்தல். 'தம்மாட்டுக்கொள்ளுங் கருமமுடையாரை யாராயவேண்டுவதில்லை' என்றது அங்ஙனம் செவ்விதினமைக்கப்பெற்ற தொழிற்றுறைக்குரிய வினைகளை நடாத்தற்குரியார் அத தொழிற்றுறைமுதல்வனால் ஆராய்ந்துதேடவேண்டாது அவர்தாமே தேடிவிரும்பிவருவர் என்றவாறு. 'எருமைமே னாரை துயில்வதியு' மென்றது நீர்ப்பரப்பில்லாத வெற்றிடமில்லாமையும், அந்நீர்ப்பரப்பின்கண், திடர்கள்போற் றிரண்டுதொக்க எருமையின் மிகுதியும், அவற்றின் மடியின் மிகுதியும் குறிப்பாலுணர்த்தி மருதநிலவளஞ் சுவையுறக்கூறி முன்னிலையை விசேடித்தவாறு. நாரை துயில்வதியுமென்றது-அது துயில்வதியுமாறு இரைதேர்தற்கேற்ற மீனினங்களின்மிகுதிகுறித்துநின்றது. ஊரன்-மருதநிலத்தலைவன். 'தேரையுள்ளவிடந் தேடிச்செல்வாரில்லை' என்றது தவளைகள் தாமே வந்தடையு மென்றவாறு. தவளைகள் தாம் ஜீவித்தற்குரிய வாய்ப்பானகுளத்துறைகளைத் தாமே விரும்பிவந்தடைவதுபோல, வினையாளரும், தாம் ஜீவித்தற்குரிய வாய்ப்பான தொழிற்றுறைகளைத் தாமே விரும்பிவந்தடைவர் எனக்

---

*அகநானூறு, செய்யுள்-70.

கருத்துநோக்கி எடுத்துக்காட்டொடு பொருத்தியுரைத்துக்கொள்க. தொழிற்றுறைகளை நாட்டற்குரிய பெருஞ்செல்வமுடையார் வினையாளரில்லையென்று மடிந்திராது அவர் தாமேதேடிவரும்படி இடம் பொருள் கருவிமுதலியவற்றால் வாய்ப்புடையவாய் அமைக்கவேண்டுமென்பது கருத்தாகக்கொள்க. இதன் பழமொழி, குளம்வெட்டத் தவளை தானேவரும் என வழங்கப்படுகிறது.

24. இசைவ கொடுப்பதூஉ மில்லென் பதூஉம்
வசையன்று வையத் தியற்கையஃ தன்றிப்
பசைகொண் டவனிற்கப் பாத்துண்ணா னாயி
னசைகொன்றான் செல்லுலக மில்.

எ-து, தனக்கியன்றன கொடுத்தலு மியலாதன வில்லையென்றலு மொருவற்குக் குற்றமன்று; உலகத்தார்செயலே; அவ்வகையன்றி, இவனெனக்குப் பசைப்படுவனென்று தன்மனத்திற்கொண்டவொருவனிற்பக்கண்டு மவனுக்குப் பகுத்துண்ணாதலைத்தவிர்க; நசையுடையாரைத் துன்பமுறுத்தினானுக்குச் செல்லு மறுமையுலகத்தின்கண் ணின்பமில்லையாதலாற் பசைகொண்டவற்குப் பகுத்துண்க எ-று.

(குறிப்பு) இசைவகொடுப்பது என்றது இரப்போன்விருப்பத்தினளவு கொடாது இரக்கப்படுவோன் தனக்கியன்ற சிறிதளவுகொடுப்பதென்றவாறு. இல்லையென்றல் இங்குக் கொடுத்தலின் மறுதலைகுறித்தமையால் அதன் மறுதலைச்செயப்படுபொருளான 'இயலாதன' என்பது கூட்டியுரைக்கப்பட்டது. 'இயலாதனவில்லையென்ற'லாவது இரப்போன்விரும்புமவை கொடுக்கவியலாதனவாயின் உடனே அவை யில்லையென்றுசொல்லி வறிதேபோக்குதலாம். 'அவ்வகையன்றி' என்றது அவ்விரண்டனுள் ஒன்றுஞ்செய்யாதென்றவாறு. பசை-பற்று. இதனைப் "பசைந்தாரிற், றீர்தலிற்றீப்புகுதனன்று"* என்பதனானறிக. பசைகொண்டவன் என்பதில், கொள்ளுதல் கொள்கையாகியமனத்தொழிலாதலால், 'பசைப்படுவனென்று தன் மனத்திற்கொண்டவொருவன்' எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. அங்ஙனம் அவன் கொள்ளுதற்கு முன்சொல்லிய இரண்டனுள் ஒன்றுஞ்செய்யாமையேகாரணமென்பது கருத்தாகக்கொள்க. பாத்துண்ணானாயின் என வினையெச்சமாகக்கொள்ளாது, பாத்துண்ணானாயில் எனப் பதச்சேதஞ்செய்து, பாத்துண்ணாயிருத்தலென்பதன் எதிர்மறையாகக் கொண்டு, நசைகொன்றான்செல்லுலகமில் எனப் பின்வருமேதுவுக்குப் பிரதிஜ்ஞாவாசகமாக்கி, " பாத்துண்ணாதலைத்தவிர்க " எனப் போந்தபொருள் உரைக்கப்பட்டது. பகுத்துண்ணல்—"வருவாயுட்கால்வழங்கிவாழ்தல்."† நசை-

* நான்மணிக்கடிகை, செய்யுள்-கரு.

† திரிகடுகம், செய்யுள்-உக.

பால்பகா அஃறிணைச்சொல்; அது இங்கு நகையுடையாருக் காகுபெயராய் அவரது எளிமையும் உடனுணர்த்திநின்றது. கொல்லுதல்-ஈண்டு வருத்துதலாயிற்று. நகைகொன்றூற்கென்னும் நான்கனுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. செல்லுலகம்-மறுமையுலகத் தின்பத்துக்கானமையா லாகுபெயர். 'பசைகொண்டவற்குப்பகுத்துண்க' என்றது எதுவையடுத்து முடிந்ததுமுடித்தல் என்னும் நிகமனங்கூறியவாறு. "இயன்றூற்கொடுப்பர் இயலாவிட்டா லில்லையென்பர்" எனச் செம்பொருள்படவழங்கும் உலகவழக்கான தொடர்மொழிப்பொருளே பழமொழிப்பொருளாகவும், அதன்குறிப்புப்பொருளே எடுத்துக்கொண்டபொருளாகவும் இப்பாட்டின்கண் நாட்டப்பட்டுள்ளன. இரப்பவர்க்கு நகையுண்டாகுமாறு அவரைத் தாழ்க்கவைத்து வருத்தலாகாதென்பது கருத்தாகக்கொள்க.

25. "உரிமைதனிற் றம்மோ டுழந்தமை கண்டு
பிரிவின்றிப் போற்றப் படுவார்—திரிவின்றித்
தாம்பெற் றதனை யுவவார் பெரிதகழிற்
பாம்புகாண் பாரு முடைத்து.

எ-து, உரிமையாற் றம்மொடு பிரிவின்றிப் பயின்றுபழகினமை கண்டு பாதுகாக்கப்படுவார், மனத்தின்க ணொருவேறுபாடின்றிப் பாதுகாப்பாராற் றாம்பெற்றபொருளினை யுவவாது, பின்பு மாசைப்படாநிற்பார், பெரிதகழ்நதாற் பாம்புகாண்பாரையு முலகமுடைத்தாதலாற் பெற்றதனையுவக்க எ-று.

(குறிப்பு) உரிமை என்றது உழந்தமை என்னுங்குறிப்பால் இங்கு வினையாட்சியாற் றொடர்புடையராந்தன்மையை யுணர்த்துவதாயிற்று. தம்மொடுபிரிவின்றியுழந்தமைகண் டெனக்கூட்டுக. தம்மொடு என்றது பாதுகாப்பாராகியதலைவரோடென்றவாறு. 'பயின்றுபழகினமைகண்டென்றது' காரியஞ்செய்து பழகினமைகண்டென்றவாறு. போற்றப்படுவார் என்றது பாதுகாப்பாராற்போற்றப்படுவாரென்றவாறு. திரிவின்றி என்னும் வினையெச்சம் உவவார் என்பதன் முதனிலைவினைகொண்டுமுடிந்தது. இதனால், திரிவின்மை உவத்தற்கும், திரிவு உவவாமைக்கும் காரணமாமென்பது காட்டியவாறாயிற்று. திரிவு-உண்மைக்கு மறுதலையாய வுணர்வு. உவவார் என்றது உவவாதார் சிலர் என்றபடி. இது போற்றப்படுவார் என்ற எழுவாய்க்குப் பயனிலையாயும், பின் உவக்க என வருவித்தமுடிக்கும் பயனிலைக்கு எழுவாயாயும்நின்றது. 'தாம்பெற்றதனையுவவார்' என்னும் பொருளடையை மத்திமதீபமாகவைத்தமையால், 'பெரிதகழிற் பாம்புகாண்பாருமுடைத்து' என்னுந் திட்டாந்தத்தொடுங்கூட்டுக. பெரிதகழினென்னுங்குறிப்பால் உவவார் என்பதற்கு, ஆசைப்படாநிற்பார் எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. பாம்புகாண்பாருமுடைத்து என்னுங் குறிப்பால், பெரிதகழின்

என்றதில், பெருமை அகழும் புழைகளின் எண்ணின்மிகுதியுணர்த்தின்றது. பெரிதகழிற் பாம்புகாண்பாரு முடைத்து என்றது தாம்பெற்றதனாலுவவாது பேராசைப்படுவோர்க் கேதமுண்டாமென்பதை எடுத்துக்காட்டுதற்கேற்றதோரைதிகமடியாகப்பிறந்த பழமொழி கூறியவாறு. அப்பழமொழி, பேராசையால் முயலுமொருவனுக்கு அம்முயற்சியே விபரீதமாகும் என்று சொல்லவேண்டுமிடத்து, எலிச்சேலவென்றுதோண்டப் பாம்புபுறப்பட்டாற்போலும் எனக் கிராம்யவழக்காக வழங்கப்படுகிறது. இதன் ஐதிகமாவது.—ஒருவேடன் உணவின்பொருட்டுக் காட்டெலிபிடிக்கச்சென்று எலியுண்டென்றுதெளிந்த சில எலிப்புழைகளைக்கண்டுதோண்ட அவற்றில் எலிகளிருந் தகப்பட்டதுகண்டு அவ்வளவினமையாது, அவாமிக்குடையனாய், மேலும் தெளியப்படாத பலபுழைகளைக்கண்டு தோண்டித் துருவும்போது ஒருபுழையிற் பாம்பிருந்து சீறிப்புறப்பட்டுவரவே தான் முன்பிடித்திருந்த எலிகளையும்போகட்டு ஓடி உயிர்பிழைத்துப் பின் எலிபிடிக்குந்தொழிலையொழிந்தான் என்பதாம். எலிபிடித்தவேடன் எலியுண்டென்று தெளியப்பட்ட சில புழைகளி னியல்பானே கிடைத்தவைகொண் டுவவாது, இன்னுந் தோண்டும்புழைகள்தோறும் எலி கிடைக்குமென்னும் பேராசையுடையனாய்ப் பாம்பில்லையென்றுதெளியப்படாத புழைகளையுந்தோண்டி அவன் ஜீவனோபாயமாயிருந்த எலிபிடித்தற்றொழிலையிழந்ததுபோல, வினையாளர்விரும்பியசிலவற்றைப் போற்றுவார் உதவுதல்கண்டு அமையாது பின்னும் தாம் விரும்பியவையெல்லாங்கொடுப்பர் என்னும் திரிவுணர்வால்வந்த பேராசைகொண்டு அவரைப் பின்னுஞ் சில கேட்டுவருத்துவாராயின் ஜீவனோபாயமா யவரிடம்பெற்றிருந்த வினையாட்சியையும் அவர் சீற்றத்தா லிழப்பராதலாற் பெற்றதுகொண்டு உவக்கவேண்டுமெனத் திட்டாந்தத்தொடு பொருத்தியுரைத்துக்கொள்க. என்னை? பாம்புகாண்பாருமுடைத்து என்பதில் உம்மை ஐயவும்மையாதலாற் பெரிதகழ்தலிற் பாம்புகாண்டல் நியதமில்லையென்பது பெறப்படும்; பெறவே, பாம்புகாணாவிடத்துப் பயனுண்டாதலுங் கூடுமாதலால், பயனுண்டோ? இல்லையோ? என்னும் ஐயப்பாடுள்ள கடன்கோடன் முதலியகாரியத்தின்கண்ணும் முயற்சி நிகழ்தல் காண்டலாலும், அது பழிக்கப்படாமையாலும் விலக்கப்படாததாயிருக்க, இங்கு அத்தகைய மேன்முயற்சியைப் பெற்றதுகொண்டுவக்கவென விலக்கியவாறென்னையெனில், கடன்கோடன்முதலியனபோல நன்மைவிளைதன்மாத்திரத்தின் ஐயப்பாடுடைய காரியத்திற்செல்லுமுயற்சி பழிக்கப்படாதேயல்லது, தீமைவிளைவின் ஐயப்பாடுடையகாரியத்திற் செல்லும் முயற்சி பழிக்கப்படுவதேயாம். இதனை, ஒரு நீர்ப்பெருக்கைக் கடந்துசெல்லவேண்டும் நீத்தறியாதானொருவன், இது நீத்துநீரோ? நிலைநீரோ? என ஐயுறவுள்ளதுணையும் அதி லிறங்காமையாலும், நிலைநீரென்று தெளிந்தபின்னர் இறங்கிச்செல்லுதலாலும் அறிக. பாம்புகாண்பாருமுடைத்து எனத் தீமைவிளைவின் ஐயப்பாடுதோன்றுவதுகொண்டு, இத்தகைய சூதாட்டுமுதலியவற்றின் அம்முயற்சி விலக்கப்பட்டதுபோலவே இங்கும் விலக்கப்பட்டதென்க.

26. விடலரிய துப்புடைய வேட்கையை நீக்கிப்
படர்வரிய நன்னெறிக்க ணின்றா—ரிடருடைத்தாப்
பெற்ற விடக்கு நுகர்தல் கடனீந்திக்
கற்றடியு ளாழ்ந்து விடல்.

எ-து, விடுதற்கரிய நுகர்வினைவிரும்பும்வேட்கையைநீக்கி யொழுகு தற்கரியநன்னெறியாகிய தவத்தின்கணின்றார், மெய்ப்பிணியாற் றமக் கிடர்வந்தகாலத்தின்க ணழிந்து, தாங்கொண்டசீலத்துக்குக் குற்றமாம் படிபெற்றதொரு விடக்கைத்தின்றுய்தல், கடலைநீந்தியேறிக் கன்றி னுள்ளடியினீரிலே யழுந்தியதனேடொக்கும் எ-று.

(குறிப்பு) இப்பாட்டால், உண்ணுவாருண்ணுமுணவெல்லாம் உயிருடம்பா யிருத்தலால், துறந்தார்க்குப் பிறரிடுமுண்டியிற்பெற்ற வூனுண்ணல் பசியால் வருந்தியவழிக் குற்றமாகாதென்பார்* குதர்க்கவாதத்தைத் தர்க்கமென்னும் விதண்டையால் நிக்ரஹிக்கிறார். 'விடுதற்கரிய நுகர்'வாவது.—இம்மைப்பய னெனக் கண்கூடாகக்கண்டு இயல்பானே ஐம்புலன்களானு மாரத்துய்க்கும் இன்பமாகிய காமநுகர்வு. 'ஒழுகுதற்கரியநன்னெறி'யாவது:-உற்றநோய்நோன்ற லுண்டிசுருக்கன்முதலிய விரதவொழுக்கங்களையும், செயற்கரியசெயலாகிய இயமநியமாதி யட்டாங்கயோகமுயற்சியையுங் கைக்கொண்டொழுகுதல். இட ருடைத்தாக என்னுஞ் செயவெனெச்சத்திறுதி விகாரத்தாற்றொக்கது. அந்நெறி யென்னும் எழுவாய் வருவித்து, அந்நெறியிடருடைத்தாகப் பெற்றவிடக்கு எனக் கூட்டுக. அந்நெறியிடருடைத்தாதலாவது அத்தவவொழுக்கமாகிய சீலத் துக்குக் கேடுண்டாதல். 'மெய்ப்பிணியாற் றமக்கிடர்வந்தகாலத்தின்கணழிந்து' என்றது இசையெச்சத்தால் விடக்குநுகர்தற்குக் காரணங்கூறியவாறு. மெய்ப் பிணி-பசிப்பிணிமுதலாயின 'தாங்கொண்டசீலத்துக்குக்குற்றமாம்படி' என்றது அந்நெறியிடருடைத்தாக என்பதன் போந்தபொருள் கூறியவாறு. 'குற்றமாம் படிபெற்ற' என்றது குணமாகப்பெறும் யாகசேடத்தை விலக்கியவாறு. பெற்ற

---

* இங்ஙனங்கூறுவார், புத்தமதத்தினர் முதலாயினோர். இதனைப் பிரபோத சந்திரோதயம், புத்தவதைச்சருக்கம் (செய்யுள் 29-30) "ஒருகாலுங் கொலையாகா தன்வேண்டிற் கொன்றதுகொண் டுண்ணலாகுந், தரைமீது மாண்டதெல்லாம் மண்ணினுக்கு நிகரென்பர் தக்கோரன்றே" எனவும், "சேதநீர் வைத்தவருக் கற மதனை யுண்டவர்க்குச் செறியா தவ்வா, றேதிலா னுண்டவர்க்குப் பாவமின்று கொன்றவருக் குறுவ தாகு, மாதலா லூனருந்த வாசையுண்டேற் செத்ததுண்ண லாகுமிந்த, நீதியார் மறுத்துரைப்பா ருலுக்கு னூட்டாதார் நினைவி லாரே" எனவும் கூறியவாற்றானும், பிறருமொழுகுதலானு முணர்க.

விடக்கு என்றதனால், பிறரிடம்சென்று இரந்துகொண்டதென்னும் இழிவுணர்த்தியவாறு. 'ஒருவிடக்கு' என்றது விடக்கின் எண்மைதோன்றக்கூறியவாறு, விடக்கு-ஊன்றடி. கடனீந்திக் கற்றடியுளாழ்ந்துவிடல் என்றது, உடற்பொறையாகிய "உயிர்ப்பிணிநீக்கக்கருதித் துறவுபூண்டு தவவொழுக்கத்திலுள்ளோன், உடற்பிணிக்குடைந்து புலாலுண்டுய்வானாயின் அவன் ஒழுகும் பிற தவவொழுக்கங்களும் அவனது கூடாவொழுக்கத்தை மறைக்கக்கொண்ட வேடங்களேயாம் என்பதைத் தர்க்கம் என்னும் விதண்டையால் நிரூபித்தபடி. அதாவது கடனீந்திக் கடக்கு மாற்றல்போலு மாற்றலுடையராய், உற்றநோய்நோன்றல் முதலிய விரதவொழுக்கங்களால் மனவொருக்கமெய்தினோர், கடனீரினளவினின்றும் நொய்ம்மையிற் கன்றினடிச்சுவட்டிற்றங்கிய நீருக்குள்ள வாசிபோலும்வாசியுள்ள மெய்ப்பிணிவாதைக்குட்பட்டுப் புலாலுண்டுய்தல், கடலைநீந்திக்கடந்த வாற்றலுடையான் கன்றினடிநீர்கடக்கமாட்டாது அதனுள்வீழ்ந்து மூழ்கியழிதல்போலு முண்மையுடையதென்பதாம். இதனால்,கடனீந்து மாற்றலுடையான் கன்றினடி நீரில் ஆழானாயின், தவவொழுக்கமுடையோனும் மெய்ப்பிணிக்காற்றாது புலாலுண்ணான் எனத் தவவொழுக்கத்தி னாற்றல்மிகுதியும், கன்றினடிநீரைக் கடக்க மாட்டாதவன் கடனீந்துமாற்றலிலனென்பது ஒருதலையாவதுபோல, மெய்ப்பிணிவாதைபொறாது புலாலுண்பானும் உற்றநோய்நோன்றல் உண்டிசுருக்கல் முதலிய தவவொழுக்கமும் மனவொருக்கமு மெய்துதற்கேற்ற வாற்றலிலனென்பது ஒருதலையாமென அவன் படிற்றொழுக்கின்றொகுதியும் ஒருங்குணர்த்தப்பட்டன. ஆழ்தலெனவே அமைவதாக ஆழ்ந்துவிடல் என்றது ஈண்டு விதண்டைக்கேற்றதொரு தேற்றப்பொருள் தோற்றக்கூறியவாறு. இப்பழமொழி "[illegible]" என அபூத கற்பனைக்கேற்ற ஈற்றடிகொடுத்துக் கவித்திறமையறியுங் கவிஞர்குழுவழக்காய்த் தோன்றி, இயலாநிகழ்ச்சியை யுருவகவாய்பாட்டா னுணர்த்துவதாயிற்று. "[illegible]" என வான்மீகத்தும் வழங்கப்பட்டது.

27. தேர்ந்துகண் ணோடாது தீவினையு மஞ்சலராய்ச்
சேர்ந்தாரை யெல்லாஞ் சிறிதுரைத்துத்—தீர்ந்த
விரகர்கட் கெல்லாம் வெறுப்பனவே செய்யு
நரகர்கட் கில்லையோ நஞ்சு.

எ-து, ஆராய்ந்தொருவர்மாட்டுங்கண்ணோடாது, தீவினைகளுமஞ்சாது, சேர்ந்துதம்மையடைந்தாரையெல்லாஞ் சிறுமைப்படவுரைத்து, தமக்குக் கிளையான்மிக்கசுற்றத்தார்க்கெல்லாம் வெறுப்பனவேசெய்யாநிற்கும் நரகர்கட்குச் சாவக்கொல்லவல்லதொரு நஞ்சில்லையோ எ-று.

(குறிப்பு) இப்பாட்டில் வெருவந்தசெய்யற்கவென்பார் அது செய்தொழுகு மரசரை எல்லாரும்வெறுக்கும் வெறுப்பினதளவு இத்துணை என்பதனை அவரது உயிர்வாழ்க்கையில் அதிசங்கைபண்ணிக் காட்டுகின்றார். 'ஆராய்ந்து ஒருவர்மாட்டுங் கண்ணோடாது' என்றது இவர் கண்ணோடுதற்குரியார்; இவர் அதற்குரியாரல்லர் என அறிந்துவைத்தும் கண்ணோடுதற்குரியராயினுமொருவர்மாட்டுங் கண்ணோடா தென்றவாறு. கண்ணோடுதற்குரியார் தம்மொடுபயின்ற நட்பாளரும் குற்றஞ் செய்யாது குறையிரந்துநிற்பாரும் முதலாயினார். தீவினை-பாவமும் பழியுமாயின செயலும், கடுமொழியும் கடுந்தண்டமு முதலாயின; இவை குடிகளஞ்சுவன. சேர்ந்து தம்மையடைந்தார்-அமைச்சர் புரோகிதர் சேனைபதியர் அணுக்கத்தொண் டர் முதலாயினார். 'கிளையான்மிக்கசுற்றத்தார்'-நெருங்கிய வுறவினரும் மிக்க சுற்றத்தாரையுடைய சுற்றத்தாரும். அவர்க்கு வெறுப்பனசெய்தலாவது-அவரை வரிசையானோக்காது பொதுநோக்குநோக்குதலும், அவர் விரும்பியனசெய்யாமை யும் முதலியன. நரகர்-பாபிகள். இங்கு நரரைக்கதறச்செய்பவரெனினுமாம். 'நரகர்கட்குச் சாவககொல்லவல்லதொருநஞ்சில்லையோ' என்றது அவர்சாக்காட் டை எல்லாரும்விரும்புதலால் நஞ்சருந்தால் அவர்நட்பினரே விருந்தூணிலிடுவர்; அதுதாமேயுணர்ந்து விருந்துண்ணாராயினும், மிக்ககிளையாயினார்க்கெல்லாம் வெறுப்பனசெய்தலால் அறுசுவையுணடி யமர்ந்தூட்டு மில்லாளு மிடுவள்; அது வுந் தாமேயறிந்து பரிசோதித்துண்பராயினும், நட்டாரும, நாட்டாரும், சேர்ந்தா ரும், கிளையான்மிக்க உறவினரும் கைவிடுதலாற் பகைக்கெளியராய்ப் பின் பகைவ ரால்வரக்கடவ பரிபவங்களாகிய மானத்துக்கஞ்சித் தாமேயு நஞ்சுண்ணக்கடவரா யிருக்கச்செய்தே உண்ணாதிருப்பதென்னே? தேர்ந்துகண்ணோடித் தீவினையஞ்சி நல்வினைபுரிந்து சேர்ந்தாரையெல்லாம் பெருமைப்படவுரைத்து, தீர்ந்தவிரகர்கட் கெல்லாம் விரும்புவனசெய்வார் அந் நல்வினைகாரணமாகத் தேவராய்ச்சென்று அமுதபானம் பண்ணுவதுபோல, அவர்க்கெதிரான விவரும் தீவினைகாரணமாக நரகராய்நின்று விஷபானம்பண்ணவேண்டாவோ? அவ்வாற்றானும் அவரதுபண் ணாமைக்குக்காரணம் என்னே? நஞ்சினுங்கொடியவிவரைக் கொல்லவல்லதொரு நஞ்சு படைக்கப்பட்டிலதுபோலும் என்றவாறு. இதனால் வெருவந்தசெய்யுமரசர் தாமடங்க எல்லாராலும் சாமாறு வெறுக்கத்தக்கார் என அச்செயலின் கொடுமை கூறப்பட்டது. இதன்பழமொழி, ''சீசைநாவிவச்சாலேன்ன எனவும், தீயை வை எனவும், வெறுப்புக்குறிப்பில் வழங்கப்படும்.

28. தாமாற்ற கில்லாதார் தாஞ்சாரப் பட்டாரைத்
தீமாற்றத் தாலே பகைப்படுத்திட்—டேமாப்ப
முன்னோட்டிக் கொண்டு முரணஞ்சிப் போவாரே
யுண்ணோட் டகலுடைப் பார்.

எ-து, தாந் தம்மையாற்றமாட்டாதார் தாஞ்சாரப்பட்டவர்களைத் தீயசொலவுகளாற் பகையாக்கித் தமக்குச் சேமமாக வவர்க்குமுன் னோட்டுக்கொண்டு பகைகோடலையஞ்சிப்போவார், தாமுண்கின்ற வோட்டகலை யுடைக்கின்றாரோடொப்பர் எ-று.

(குறிப்பு) 'தாந் தம்மையாற்றமாட்டாதார்' என்றது தாமே தம்மைப் பாது காத்துகொள்ளுந் திறமில்லாதார், அதாவது பராபேக்ஷையால் ஜீவிக்கிறவர் என்றவாறு. 'தாஞ்சாரப்பட்டவர்களை' என்றது தமகுச்சார்பாயிருந்தவர்களை யென்றவாறு. 'தீயசொலவுகள்' பொய், குறளை, கடுஞ்சொற்கள். 'சேமமாக'-பாதுகாப்பாகும்படி. 'அவர்க்குமுன்னோட்டுக்கொண்டு' என்றது அவர் தம்மைச் சார்பறுத்தோட்டுவதற்குமுன்னமே தாமா யவரைவிட் டோடுதலை மேற்கொண்டு என்றவாறு. 'பகைகோடலையஞ்சிப்போவார்' என்றது சார்பாயினார்விரோதம் வந்துவிட்டதென்று அஞ்சிப்போவார் என்றபடி. 'உண்கின்றவோட்டகலை யுடைக்கின்றாரோடொப்பர்' என்றது தாமுண்ணும்பாத்திரமாகிய சட்டியை யுடைத்தெறியுமவரோடொப்பர் எனபதாம். ஓட்டகல்-ஓடாகிய அகல். அகல்-அகன்றவாயையுடைய மண்சட்டி. தானுண்டு உயிர்வாழ்தற்காதரவான சட்டியை யுடைத்துப் பின் புண்ணுதற் கொன்றுமின்றிவருந்து மறிவில்போலத் தானுண்டு சீவிப்பதற் குதவியாயிருந்தாரைவிரோதித்துச் சீவனத்தொழிலையிழந்துவருந்து பவனும் அறிவிலியாமென உவமையொடுபொருத்தியுரைத்துக்கொள்க. தனக்கு ஆதரவாயிருப்பதொன்றை யொழிக்கும் அறிவிலியைக் குடிக்கிறவோட்டை யுடைக்கிறவன் என்பது கிராம்யவழககு. இத்தொடர்மொழிப்பொருளே இப் பாட்டிற்கொண்ட பழமொழிப்பொருளாயிற்று. இதனால் ஒருவரைச்சார்ந்து பிழைப்பவர், பொய் குறளை கடுஞ்சொல் முதலிய தீமாற்றங்களையொழித்து அவருக்கு உண்மையுரைப்பவராயிருககவேண்டுமென்பது உணர்த்தப்பட்டது.

29. முழுதுடன் முன்னே வகுத்தவ னென்று
தொழுதிருந்தக் கண்ணே யொழியுமோ வல்ல
லிழுகினு னோகாப்ப தில்லையே முன்ன
மெழுதினு னோலை பழுது.

எ-து, முழுதுடலத்லதயு முன்னேபடைத்தவன், நாமுறுகின்ற வல்லலையு நமக்குப்படைத்தா னென்றுகருதி, அவனே யவ்வல்லலைத் தீர்ப்பானாக வவனைத்தொழு தொருகாரியத்லதமுயலாதிருந்தாற் றம் மல்ல லொழியுமோ? அவ்வல்லலைத்தப்ப நினைக்கவே தன்னை யவ்வல்லல் வந்து பிணிக்கமாட்டாது; முற்படவெழுதினவோலை பழுதுபட்டால், அப்பழுதுதீரப் பின்னையு மெழுதுவாராதலான் முன்செய் தீவினைப் பயனை யிப்பொழுது செய்யுமுயற்சியானேநீக்கலாம் எ-று.

(குறிப்பு) இப்பாட்டால், மடியுடையராகி அன்றெழுதிவைத்தா னழித்தெழுதப்போவதில்லை, எழுதினவோலை பழுதாகாது என்னும் ஊழ்வலியுறுத்தும் பழமொழிகளைச்சொல்லிக்கொண்டு, உயிர்களடையும் நன்மைதீமைகளெல்லாம் ஊழ்வயமாயேயுள்ளனவென்றும், முயற்சியால் ஒருபயனுமில்லையென்றும் பேசுவார்குதர்க்கவாதத்தை அவர்சொல்லும பழமொழிப்பொருள்கொண்டே நிராகரித்து முயற்சிசெய்யற்பாற்றென நிரூபிக்கிறார்.

இப்பாட்டு அப்பழமொழிபற்றிப்பிறந்தமையா லப்பழமொழிப்பொருளு மிங்கு ஆராயத்தக்கதாம். அது பின்வருமாறு காண்க. அப்பழமொழிக்குரிய எழுத்து ஓலை என்னுஞ் சொற்கள் முறையே பழவினைப்பயனூட்டும் பிராரப்தத்தையும் அது தங்கிய உடலையும் உணர்த்துவனவாம். இதனைப் "பொறியின்மையார்க்கும் பழியன்று"* என்னுந் திருக்குறளில் எழுத்தின்பெயராகிய பொறியென்னுஞ் சொல்லாற் பிராரப்தம் வழங்கப்பட்டமையாலும், "ஏடு நிலத்தி லிடுவதன் முன்னம்"† என்னுந் திருப்பல்லாண்டில் ஓலையின்பெயராகிய ஏடு என்னுஞ் சொல்லாற் சரீரம் வழங்கப்பட்டமையாலு மறிக. இங்ஙனம்வழங்கும்வழக்குத் தொன்றுதொட்டேயுள்ள பெருவழக்கென்பதை, "[illegible]" என்றும், "லலாடலிகிதா ரேகா பரிமார்ஷ்டும் ந ஶக்யதே" என்றும் பிராரப்தத்தைச் சித்ரலேகனமாகவும், அது பதிந்தவுடலைச் சித்ரலேகனபத்ரமாகவும் வடமொழிவாணருங் கூறுதலா லறிக.

இனி இவ்வுருவகவகையான் அப்பழமொழிப்பொருள்களை யாராயின், "அன்றெழுதிவைத்தா னழித்தெழுதப்போவதில்லை" என்பதற்கு, உடலெடுக்குமன்று பிராரப்தமென்னும் பொறிகளை உடலின்கட்பதியவைத்ததெய்வம், (ஊழ்வினைத்தொகுதி; அதாவது சஞ்சிதம் என்றபடி.) மறித்தும் அவற்றைமாற்றிப் பிறிதுறப்பதிப்பதில்லை; எனப் பொருள்படுவதாகும். இதனுள் எழுதிவைத்தான் என்றது உலகியற்றுங்கடவுளையெனக்கொள்ளுதல் கூடாதோவெனிற் கூடாது; ஏனெனில், இப்பழமொழிக்கு ஊழ்வலியுறுத்தலே கருத்தாதலால் எல்லாருமவ் வூழின்வயப்படுவர் என அது தன் வயத்ததாகுஞ்சிறப்புத்தோன்றக் கூறுவதே முறையாதலாலும், இறைவன்வயத்ததாக்கிக்கூறுத லீண்டைக்கு ஏலாமையானும், "ஹரிணாபி ஹரேணாபி ப்ரஹ்மணாபி ஸுரைரபி । லலாடலிகிதா ரேகா பரிமார்ஷ்டும் ந ஶக்யதே ॥" என்றும், "விதியால்வருவதல்

---

*திருக்குறள், 62-ஆம் அதி. ஆள்வினையுடைமை—8.

†பெரியாழ்வார்திருமொழி, க. திருப்பல்லாண்டு நான்காம்பாசுரம்.

லான்மேதக்கோர்தங்கண், மதியினால்வாழ்வதொன்றுண்டோ-பதிதொறுஞ், சங்கரனுமையமேற்றுண்டான்றடங்கடல்சூழ், மங்கையுடன்காடுறைந்தான்மால்”* என்றும் அக்கடவுளரையும் இதற்கு வயமாக்கிக்கூறினமையானுமென்க. ஊழாகிய அஃறிணைப்பொருளை எழுதிவைத்தான் என உயர்திணைச்சொல்லாற் கூறியிருப்பது குற்றமாகாதென்பதும், இப்பாட்டில் வகுத்தவன் என்ற சொற்பொருளாராய்ச்சியிற்காட்டுவதுகொண் டறியத்தக்கது. இப்பழமொழி ஒலிவேறுபாட்டால் அநிஷ்டக்குறிப்புணரக் கிடத்தலாலும், வழக்குவலியுடைமையாலும் தீயூழைப் பற்றியதென விளங்கும். இதனானே ஏனையது நல்லூழைப்பற்றியதென அறிக.

இனி, “எழுதினவோலை பழுதாகாது” என்ற ஏனைப் பழமொழிப்பொருளை ஆராயின் அநுகூலப்ராரப்தங்களாற் பதியப்பெற்ற சரீரத்தால் அவற்றின்பயனனுபவித்தல் தவறாதென்பதாம். ஆகவே இப்பழமொழிக்கு நல்லூழின் அநுபவம் தவறாதென்பதும், அன்றெழுதிவைத்தான் என்னும் பழமொழிக்கு, தீயூழின்பதிவை அத்தெய்வம் திருத்தாதென்பதுமே வாக்கியார்த்தங்களாம்.

இவற்றுள், தீயூழின் பதிவை அத்தெய்வம் திருத்தாதென்னும் வாக்கியார்த்தத்தை அவலம்பித்துக்கொண்டு ஊழ்வலியுறப்பார்சொல்லுந் தர்க்கவாதத்தையெல்லாஞ் சங்கிரகித்து ஒரேதொடர்மொழியா லநுவதிக்கிறார்; ‘முழுதுடன் முன்னேவகுத்தவனென்று’ என்று. இதனுள் என்று என்னும் இடைச்சொல் இவ்விதமாகச்சொல்லி என்னும் பொருளுடையதாய்த் தன்னையேற்ற தொடர்மொழியைச்சுட்டினமையால் அது அநுவாதக்குறிப்பாயிற்று. ஆகவே அதனாற்சுட்டப்பட்ட முழுதுடன் முன்னேவகுதசவன் என்பது தர்க்கஞ்செய்யும் வாதிகூற்றெனவுணர்க. இக்கூற்றினுள் வகுத்தவன் என்றது, ஒருயிர் செய்த வினையின்பயன் பிறிதோருயிரின்கட் செல்லாமல் அவ்வுயிர்க்கேவகுக்கும் விதி, தெய்வம், இயற்கை என்ற பெயர்களால் வழங்கப்படும் பழவினைத்தொகுதியாகிய சஞ்சிதமென அறிக. அஃ தஃறிணைப்பொருளேயாயினும் “இசைத்தலுமுரிய வேறிடத் தான”† என்பதனால் வகுத்தவன் என உயர்திணைச்சொல்லால் வழங்கப்பட்டது. இதனை “வகுத்தான்வகுத்தவகையல்லால்”‡ என்னுங் குறளுரையானும் அறிக. அச்சொல் தன் பகுதிக்கேற்ற அடைகளானடுக்கப்பெற்று முழுதுடன்முன்னேவகுத்தவன் எனப் பழவினைக்கு ஒரு பெயராயிற்று. இதனுள் முழுதுடல் என்றது, யாவஜ்ஜீவமாவியான பிராரப்தங்களை யாவஜ்ஜீவம் என வழங்குவதுபோல உடலுள்ளகாலமுழுதும் உறக்கடவவான பிராரப்தங்களுக்குப்பெயராய்வழங்கப்பட்டதென வறிக.

---

* இது நீலகேசி ஐந்தாம்பாட்டுரையுதாரணம்.

† தொல். சொல். கிளவியாக்கம். சூத்திரம்—௬௦.

‡ திருக்குறள் 38-ஆம் அதி. ஊழ்—7.

முன்னேயென்றது உடலெடுக்கும்பொழுதே என்றபடி. இவ்வாற்ருன் முழுதுடன்முன்னேவகுத்தவன் என்ற தொடர்மொழியானது, ஒருபெயராய்நிற்கும் நிலையில், வேலன் என்றபெயர் முருகன் என்னும்பொருளுணர்த்துவதுபோல ஊழ் என்னும்பொருளையுணர்த்திக்கொண்டு, அவ்வேலனென்னும்பெயரே அவயவப்பொருளுணர்த்தும்நிலையில் வேலுடையான என்னும் பொருளும் உணர்த்தி முருகன் வேலுடையான் என எழுவாயும் பயனிலையுமாகிய வாக்கியார்த்தவாசகமாவதுபோல, அவயவப்பொருளுணர்த்தும்நிலையில் உடலுள்ளகாலமுழுதும் உறக்கடவபிராரப்தங்களைவகுத்தவன் என்னும்பொருளுமுணர்த்தி, ஊழ் உடலுள்ளகாலமுழுதுமுறக்கடவபிராரப்தங்களை வகுத்தது என எழுவாயும் பயனிலையுமாகிய வாக்கியார்த்தவாசகமாயிற்று.

ஆகவே, ஊழ் என்னும் எழுவாயானது, வாதி தர்க்கிக்கும் அநுமானத்துக்குப் பக்கமாகவும், உடலுள்ளகாலமுழுதும நுகரக்கடவ பிராரப்தங்களையெல்லாம் வகுத்தது என்னும் பயனிலை ஏதுவாகவும் கூறியவாருயிற்று. ஆகவே, அது வகுத்த பிராரப்தங்களினடியாக நாமுறுகின்ற அல்லல்களையும் நமக்குப்படைத்தது என்னுந் துணிபொருளும் பொருளாற்றலாற்பெறப்பட்டது.

இனி இரட்டுறமொழிதலால், முழுதுடன்முன்னேவகுத்தவன் என்பதற்குச் சரீரத்தை அதனுறுப்பாகிய இந்திரியங்களகப்பட முழுதும்முன்னேவகுத்தவன் என்னும்பொருளுந்தோன்றுதல்பற்றிச் சரீரமும் இந்திரியங்களும் ஊழ்மயமாம் என்பதும் பெறப்பட்டது. பெறவே, அவ்வூழால் நாமுறுகின்ற அல்லலைத் தீர்க்க நமக்குவிரகில்லை; அவ்வூழேதீர்க்கவேண்டும் என்னு முடிவுரையும் குறிப்பாற் பெறப்பட்டது. இங்ஙனம் பெறப்பட்டபொருள்களையெல்லாந்திரட்டியே, 'முழுதுடன்முன்னேவகுத்தவனென்று' என்பதற்கு 'முழுதுடலத்தையும் முன்னேபடைத்தவன் நாமுறுகின்ற வல்லலையும் நமக்குப் படைத்தானென்று கருதி அவனே யவ்வல்லலைத்தீர்ப்பாருக' எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. தீர்ப்பானாக என்றதில் ஆக என்றது, என்று என்னும் இடைச்சொற்பொருளுரைத்தவாறு; இதனை, வந்தானென்றுசொன்னுன் என வழங்கவேண்டுமிடத்து வந்தானாகச் சொன்னுன் என வழங்குதலா லறிக. இடையில் 'என்றுகருதி' என்றது வாதியின் அநுமானவாக்கியங்களை யநுவதித்துக்கொண்டே மேலும் அவன்கூற்றை அநுவதிப்பார் இடையே அநுமானவாக்கியங்கள் முடிந்தபடிகாட்டிய தம் கூற்றென உணர்க. என்றுகருதி என்றது என்று அநுமானித்து என்றபடி. கருதல்-அநுமானித்தல்.

இங்கே தொழுதென்னுங்குறிப்பால், வகுத்தவன் என்றது தொழுதற்குரிய படைப்புக்கடவுளை யெனக்கொள்ளிற் படும் இழுக்கென்னையெனில், ஊழ்வலியுறப்பானுக்கு அது கருத்தாகாமையாலும், கருத்தாயின், அக்கடவுள்சிறப்

புணர்த்தியதாவதன்றி ஊழ்வலியுறுத்தியதாகாமையாலும், கடவுளரைத்தொழுதல் அல்லலொழிக்கு முயற்சியாதலால் அது முயற்சியுடையாராற் பழிக்கப்படாதாகையாலும், இங்குச்சொல்லப்படுவது செயற்கையாகிய முயற்சியாதலால் அதற் கெதிராயிருப்பது இயற்கையாகிய ஊழெனக்கொள்வதே பொருத்தமுடையதாகையாலும் படைப்புக்கடவுளையெனப் பொருள்கொள்ளுதல் பொருந்தாதென்க.

‘தொழுதிருந்தக்கண்ணேயொழியுமோவல்லல்’ என்றது, மருத்துவஞ்செய்தற்கிணங்காதுவருந்தும் புண்ணுடையானொருவனை நோக்கி, அப்புண்ணுக்கு மருத்துவஞ்செய்துதீர்க்கவேண்டுமென்னுங் கருத்துடையானொருவன், “நீ இப்புண்ணை வைத்துப் பூசைபண்ணிக்கொண்டிருந்தால் வாசியாமோ” என்பதுபோலக் குறிப்புப்பொருளுணர்த்துமாறு,‘அவனைத்தொழு தொருகாரியத்தை முயலாதிருந்தால் தம்மல்லல் ஒழியுமோ’ எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. இங்கு ‘அவனைத்தொழுது’ என்றது அப்பழவினையாகிய இயற்கைக்குவயப்பட்டு என்றபடி. ஒழியுமோ என்றது ஒழியமாட்டாது, வளரும் என்றபடி; அதாவது.-மனமுதலிய இந்திரியங்களகப்பட உடல்முழுதும பழவினையின்மயமாதலால் அவ்வுடலையே யானெனமயங்கிய உன்னை யீடேற்றுவார் ஒருவரும் இல்லாமையாலும், இயற்கையின்வயப்பட்ட வுனக்கு அவ்வியற்கையின்வாதனையே பின்னுந் தோன்றுமாதலாலும் அப்பழவினை வளருமென்றவாறு. இன்னும், தொழுதிருந்தக்கண்ணேயொழியுமோ என்ற குறிப்பானே ‘அவ்வல்லலைத்தப்பநினைக்கவே தன்னை யவ்வல்லல்வந்து பிணிக்கமாட்டாது’ என்னுந் தன்றுணிபு முரைக்கப்பட்டது. இங்குத் தப்பநினைத்தலாவது.—அவ்வல்லலைநீங்கநினைதலும், முன் தான் நினைத்திருந்தநினைவுக்கு மாறாகநினைதலுமாம். மாறாகநினைதலாவது.—இயற்கையின்வயமாகிய உடலை யானென எண்ணாது அதனின்வேறாய ஆன்மாவை யானென எண்ணலும், ஊழின்வயமாயடங்கியநினைவாகிய தொழுதற்குமாறாக அதனைத் தன்வயமாயடக்கநினைதலும்,“இன்பம்விழையானிடும்பையியல்பென்”*றெண்ணுதலும், “இன்னாமையின்ப”†மெனக்கொள்ளுதலு முதலாயின. இந்நினைவுகளால் அல்லலொழிவும் வாஸனாக்ஷயமு முண்டாவதுடன், தத்துவஞானத்தால் அவ்வல்லலுக்கெல்லாம் காரணமாகிய சஞ்சிதநாசமுமுண்டாகுமென்பதுபற்றிக் காரியசித்தியினெண்மையும், சாதனத்தின் வன்மையுந்தோன்றத் ‘தப்பநினைக்கவே அவ்வல்லல்வந்துபிணிக்கமாட்டா’தென்றார். எனவே, முயற்சிசெய்வார்க்கு அவ்வல்லல் ஒழியுமென்பது சொல்லவேண்டாதாயிற்று.

---

* இது திருக்குறள் 63-ஆம் அதிகாரத்தின் 8-ஆங்குறளின்கருத்து.

† திருக்குறள் 63-ம் அதி. இடுக்கணழியாமை—10.

என்னை? நினைத்தற்குரியமனமும் முழுதுடலத்துளொன்றாய் ஊழ்வயமா யிருத்தலிற் றப்பநினைக்குமா றெங்ஙனங்கூடுமெனின், ஊழின்வயத்ததாயினும் அது அல்லலுறுத்துங்கால் உயிர் அம்மனத்தைக் கருவியாகக்கொண்டே அவ் வல்லலை நுகரவேண்டுமாகையாலும், அங்ஙனங் கொள்ளப்படாதாயின் அல்ல லுணர்ச்சியுண்டாகாதாகையாலும் அம்மனம் உயிருக்கும் வயமாயிருக்கவேண்டு மாகையால் அந்நிலையில் அதுகொண்டே, அவ்வல்லல் அநிஷ்டமாயிருப்பதுகண்டு அதனைத் தப்பநினைத்தல் கூடுமென்க. தப்பநினைத்தலால் அல்லலொழிந்தமை ஆணிமாண்டவ்யோபாக்கியானத்தாலும், முயற்சியால் அல்லலொழிந்தமை மார்க் கண்டேயோபாக்கியானத்தாலும் அறிக.

அங்ஙனமாயின், "அன்றெழுதிவைத்தானழித்தெழுதப்போவதில்லை" என் னும் கலைஞர்குழுவழக்கால்வந்த பழமொழிக்கு விரோதமாகாதோ என்னும் வாதி யைநோக்கி அப்பழமொழியின் குறிப்புப்பொருளால் விரோதமில்லையென்று பரிஹரிக்கிறார் பின்னிரண்டடிகளாலும். அவ்வடிகளை, முன்னமெழுதினானோலை இழுகினானே பழுதுகாப்பதில்லையே என்று கூட்டுக. அப்பழமொழியில் அழித் தெழுதப்போவதில்லை யென்றகுறிப்பால் அவ்வெழுதது அழித்தற்குரிய தூரிய வெழுத்துப்போல்வதென்பது பெறப்படுமாகையால் அவ்வெழுத்தெழுதினானை இழுகினான் என்றார். இஃது இழித்தற்குறிப்புமாம். இழுகுதல் மடலெழுதுவது போல வண்ணநீரால் எழுதுதல். 'முன்னமெழுதினானோலை' என்றது அன் றெழுதிவைத்தானென்று சொல்லுகிறாயே அவனெழுதியவோலையென்றபடி; இதுவு மிழித்தற்குறிப்பு. இதனால் எழுதினவோலை பழுதாகாதென்னும் நல்லு ழோலை விலக்கப்பட்டது. இழுகினானேகாப்பதில்லையே என்றது அவ்வோலை யிற்றன்னு விழுகப்படுமவற்றைத் தான் ஒருநாளுமழிப்பதில்லை என்பதொன்றே யன்றி எவ்வாற்றானும் அஃதழியாதவாறு அவனாற் காக்கப்படுமென்பது பெறப் படவில்லையே என்றவாறு. காப்புடைமை பெறப்படாமையால் அழியுமென்பது தானே பெறப்படும். பெறவே அழிந்தவிடத்துத் தானிருந் ததனைத் திரும்ப எழுதுவதின்மையாற் பிறர் அது பாழாயிருப்பதுகண்டு, அப்பழுதுதீரப் பின்னை யும் திருத்தி எழுதிவைத்துக்கொள்ளக்கூடும் என்று பொருள்படுதலால், இதனை எடுத்துக்கொண்டபொருளொடுபொருத்திப் பின்னடி யிரண்டிற்கும், 'முற்பட வெழுதினவோலை பழுதுபட்டால், அப்பழுதுதீரப் பின்னையு மெழுதுவாராத லான் முன்செய் தீவினைப்பயனை யிப்பொழுதுசெய்யு முயற்சியானே நீங்கலாம்' எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. பழுதுதீரப் பின்னையுமெழுதலாவது ஒரு சித் ரபடத்தில், வேண்டாதவண்ணத்தையும் வடிவத்தையுமொழித்து விரும்பிய வண்ணமும் வடிவமுமமைய வெழுதுவதுபோலத் தீயூழையழித்து ஆங்கு நல் லூழைநாட்டிக்கொள்ளுதல். 'எழுதினவோலை பழுதுபடாது' என்னும் நல்லு ழோலை இங்கு விலக்கப்பட்டதென்னையெனின் எழுதினோ னழியானாகையா லும், உறுவோ னின்புறுமாறு விழைபயனளித்தலால் அவ னதனைத் தப்பநினையா னாகையாலும் அது பழுதுபடாதாகையால் அது விலக்கப்பட்டதென அறிக.

ஆயின், "அங்கண்விசும்பினகனிலாப்பாரிக்கும்"* என்னும் பாட்டில் 'உறற் பாலயார்க்குமுறும்' என்று கூறியவர்தாமே இங்கு இங்ஙனங்கூறுதல் மாறுபாடாகாதோவெனின், அங்கு ஊழ்வலியுறுத்தினாராதலின் அது தோல்வியுறுஞ் செய்தி சொல்லவொண்ணாதாதலால் அதனைவிடுத்து வென்றியடைந்தசெய்தியையே மேற்கொண்டோதினர்; இங்கு முயற்சியைவலியுறுத்தினாராதலின் இது தோல்வியுற்றசெய்தி சொல்லவொண்ணாதாதலால் வென்றசெய்தியொன்றே மேற்கொண்டோதினர். ஆதலின் மாறுபாடின்றெனவுணர்க. மாறுபாடில்லையாயினும் இரண்டையுங்கூட்டியுணர்வார்க்கு முயற்சியான் ஊழைவெல்லல் ஒருதலையென்னும் தெளிவுபெறப்படாமை முயற்சிக்குத் தடையாகாதோவெனின் ஆகாது; ஏனெனில் முயற்சிக்குத் தடையாயுள்ளன தீமைவிளைவின் ஐயப்பாடும் அதன் றெளிவுமேயல்லது, நன்மைவிளைவி னையப்பாடு தடையின்றி உழவுபோலும் முயற்சியைப்பிறப்பிக்குமாகையால் அது தடையாகாதெனவறிக. இக்கருத்துப்பற்றியே, "யத்நே க்ருதே யதி ந ஸித்யதி கோத்ர தோஷ:" என்றார் பிறரும.

30\. நிறையான் மிகுகில்லா நேரிழை யாரைச்
சிறையா னகப்படுத்த லாகா—வறையோ
வருந்த வலித்தினின் யாப்பினு நாய்வா
றிருந்துத லென்றுமோ வில்.

எ-து, ஐம்பொறிகளையுநிறுத்து நிறையான்மிகமாட்டாநேரிழையாரைக் காவலானகப்படுக்கவியலா; அகப்படுக்கலாமென்பார்க் கறைகூவுகின்றேன்; வருந்த வலிபெறக்கட்டினும் நாயின்வால் செவ்வேநின்று திருந்துதலென்றுமில வதுபோல எ-று.

(குறிப்பு) 'ஐம்பொறிகளையுநிறுத்து' மென்றது நிறை என்னுஞ் சொல்லின் பகுதிப்பொருளை விரித்துரைத்தவாறு. 'நிறுத்துநிறை' என்றதனை நிறுத்துதலாகியநிறையென விரித்துரைத்துக்கொள்க. ஐம்பொறிகளையு நிறுத்தலாவது அவற்றைநெறியின்புறஞ்செல்லவிடாது செவ்வியநெறியி னொழுகச்செய்தலாம். நிறை என்பதற்கு "நெஞ்சைக் கற்புநெறியினிறுத்தல்"† எனப் பொருள் கூறுவர் பரிமேலழகர்; அங்குக் கற்புநிமித்தமும் இங்குக் கற்பழிதனிமித்தமுமாகிய விடயபேதமுடைமையால் விரோதமின்றென அறிக. நிறையான் மிகுதல்-நிறையான் மேம்பாடுடையாதல். கில்லா-கிற்குமென்னும் பெயரெச்சத் தெதிர்மறை. கிற்றல்-வல்லுநராதல். 'மாட்டாநேரிழையார்' என்றது

* இந்நூலின் பதினைந்தாஞ் செய்யுள்.

† திருக்குறள் 6-வது அதிகாரம் (வாழ்க்கைத்துணைநலம்) 7-ஆங்குறளுரை பார்க்க.

சாமர்த்தியமின்றி இந்திரியபரவசராய் நெறியினீங்கிய பரத்தமையுடையமகளிர் என்பதாம். சிறை-தடுத்துக்காத்தல். அகப்படுத்தல்-நெறியினடங்கி யொழுகச் செய்தல். அறையோ என்பது வெல்லும்வேட்கையுடையோன் கூறுங்கூற்றாதலால் 'அகப்படுக்கலாமென்பார்'க்கென அக்கூற்றுநிகழ்தற்கேற்றநிமித்தம் விரித்துரைக்கப்பட்டது. 'அறைகூவுகின்றேன்' என்றது அறையோ வென்றதனுடம்பொடுபுணர்த்தலாற்பெறப்பட்ட தன்மையிடமும் கூவுதற்றொழிலும் விரித்துரைத்தவாறு. 'வருந்தவலிபெறக்கட்டினும்' என்றது நாய்வாலை நிமிர்த்துத் திருத்தக்கருதிக் கீழும் மேலும் செவ்வியசட்டங்களைக் கிட்டியாகவைத்து இறுகக்கட்டினு மென்றபடி. திருந்துதல்-கோடுதலின்றிச் செவ்விதாதல். என்றும் என்றது, "மன்னாப்பொருளு மன்னவியற்றே"* என்றதனால் உம்மையும் இடமும் ஒருங்குகூறியவாறு. ஏகாரம் தெரிநிலைப்பொருள்குறித்துநின்றது. இயல்பானேகோடிய நாய்வாலை யாப்பினாற்றிருத்தவியலாததுபோல, இயல்பானே நிறையழிமகளிரது காமசாரவொழுக்கத்தைக் காப்பினாற்றிருத்தல் இயலாதெனக் கருத்துநோக்கிப் பொருளொடுபொருந்தி யுரைத்துக்கொள்க. ஒருவாற்றானுந் திருந்தாரென ஒருவரை யுரைக்கவேண்டுமிடத்து, **நாய்வாலைநிமிர்க்க யாராலேமுடியும்** எனச் சாதாரணவழக்காய்வழங்கும் பழமொழி இப்பாட்டிற் கொள்ளப்பட்டது. இதனை "ஆலைப் பலாவாக்க லாமோ வருஞ்சுணங்கன், வாலைநிமிர்க்க வசமாமோ"† எனப் பிறரும் எடுத்தாளுவாராயினர். இப்பாட்டாற் கற்பில்லாத மகளிரைக் காவல்செய்தடக்குதல் கூடாதென்பது கூறப்பட்டது. இதனானே அபலைகளானமகளிர்க்குப் பொதுமையினெய்திய காவல, கற்பழிமகளிர்க்கே விலக்கப்பட்டமையால், கற்புடைமகளிர்க் கது துணையாமென்பது மிகந்துபடாதாயிற்று. கற்புக்குக் காவல் வேலியாய்ப்பாதுகாக்குமென்பதை, "அரசவேலியல்லதியாவதும், புரைதீர்வேலியில்லெனமொழிந்து, மன்றத்திருத்திச்சென்றீரவ்வழி, யின்றவ்வேலிகாவாதோ" என்ற சிலப்பதிகாரத்தானு‡ மறிக.

31. எமரிது செய்க வெமக்கென்று வேந்தன்
றமரைத் தலைவைத்த காலைத்—தமரவற்கு
வேலின்வா யாயினும் வீழார் மறுத்துரைப்பி
னாலென்னிற் பூலென்னு மாறு.

எ-து, நீரெமராகலா னெமக்கிக்காரியத்தைச் செய்துதரவேண்டுமென்று வேந்தன் றமரைத் தலைவைத் தக்காரியத்தினிடத்தேயேவிய

* தொல். சொல். கிளவியாக்கம் சூத்திரம் 34.

† இது தனிப்பாடற்றிரட்டில் ஒளவைவாக்காகக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

‡ 28-வது கட்டுரைகாதை. 44-47 அடிகள்.

காலை, அவ்வேவப்பட்டதமர்க ளவ்வேந்தற்காக வேலின்வாயின்கணுயினு மிறவா தெமக்கியலாதென்று மறுத்துரைப்பி னொருவ னாலமரத்தை யாலமரமென்றுசொல்லின் மற்றொருவன் பூலாமரமென்றதனோ டொக்கும். எ-று.

(குறிப்பு) எமரிதுசெய்க வெமக் கென்றது வேந்தன் தமரைநோக்கிக் கூறுங்கூற்றாகலான் அதற்கேற்ற நீர் என்னும் எழுவாய் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. எமர் என்றது, முதனிலைவகையால் ஒருமைக்கும் பன்மைக்கும் பொதுவாய்ப் பிரிப்பப்பிரியாக் கிளைநுதற்பெய*ராதலால் என்னின்வேறல்லாதவர், எனக்குஅங்கமாய்த் தாங்குபவர், என்னாணையைநாட்டுமவர், என்னையேபற்றியிருப்பவர் என்னுங் கருத்துக்களையுடையதாய் என் காரியத்தைத் தங்காரியமாகச் செய்யக்கடமைப்பட்டவரென்றபடி. இக்கருத்துப்பற்றியே 'இக் காரியத்தைச் செய்துதரவேண்டும்' என்பதற்கு ஏதுவாகக், 'எமராகலான்' எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. இது, படைத்தலைவரை யொருகாரியத்திலேவுமரசன் கூறும் இன்மொழியிருக்கும்படி காட்டியவாறு. இதனை, "எனக்குயிரென்னப் பட்டானென்னலாற்பிறரையில்லான், முனைதிறமுருக்கிமுன்னேமொய்யமர் பலவும்வென்றான், றனக்கியான்செய்வசெய்தேன் றான்செய்வசெய்க"† எனச் சச்சந்தன்கூறியவாற்றானு மறிக. எமக்கு என்றது நானும் நீருமாகிய நமக்கு என உளப்பாட்டுத்தன்மைப்பன்மையாற்கூறினமையா லரசன், தன்காரியம்போலவர்காரியமாகியகடமையையுந் தனக்காகச்செய்துதரவேண்டுமென்றவேண்டியவாறாயிற்று. தமர்-இதுவு மேற்கூறியவாறே யொருமைக்கும் பன்மைக்கும் பொதுவாகிய கிளைநுதற்பெயராதலால், வேந்தனாகியதனக் குரிமைபூண்டொழுகுமவர் எனப் பொருளுரைத்துக்கொள்க. தலைவைத்தல் என்றது, இது செய்கவென்று அரசன் தானே நேர்நின்றகூறுங் குறிப்பால், சர்வாதிகாரமும்பெற்ற படைத்தலைவராய்வைத் தேவுதலாயிற்று. பின்னுந் தமரென்றது, தலைவைத்தேவப்பட்டாரும் அவர்கீழுள்ளாருமெனபது தோன்றத் 'தமர்கள்' எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. 'அவ்வேந்தற்காக' என்றது என்னின்வேறில்லாதநீங்கள் என்காரியத்தை நுங்காரியமாகச்செய்யக்கடவீரென்று முழுதுரிமையுமளித்தவேந்தனுக்கு எனத் தலைவைக்கப்பட்டார் நெஞ்சில்நினைக்கும் நன்றியறிவுதோன்றும்படி கூறியவாறு. 'வேலின்வாயாயினுமிறவா' தென்றது தலைவைத்தேவிய வுடனே அக்காரியத்தைச் செய்துகொடுக்க வேண்டும்; அதற்குப் பகைவர் தடைசெய்வராயின் அப்பகைவரையும்வென்று காரியத்தைமுடிக்கவேண்டும்; பகைவரதுபடைவலிமிகுதியாற் றம்படை அழிவுற்றதாயின், தலைவைக்கப்பட்டார்

* தொல். சொல். எச்சவியலில் 'தாது' என்னும் 14-ஆம் சூத்திரம் சேனாவரையருரை பார்க்க.

† சிந்தாமணி நாமகளிலம்பகம் செய்யுள் —176.

தாமே நேரிற்சென்று பகைவரைத் தாக்கிக் கொல்லுதல், அல்லது அவர் கைவேல் பாயச் சாதல்வேண்டும்; அதுவுஞ்செய்யாதே யென்றவாறு. அரசனுரைத்த வின்சொல்லுக்கு அவ ரத்தலைசெய்வதுஞ் சிறிதேயாமென்பார் வேலின்வா யாயினும்வீழார் என இழிவுசிறப்பும்மைகொடுத்துக்கூறினார். 'எமக்கியலா'தென்றது தலைவைக்கப்பட்டார் கூற்று. இதில் வேந்தனையகப்படுத்திய உளப்பாட்டுத் தன்மைப்பன்மையால் எமக்கென்றும், காரியமுடிவுபோகாதென்னுந்துணிவால் இயலாதென்றுங் கூறியவாறு. மறுத்துரைத்தல்-ஈண் டியலுங்காரிய மின்னதே யாமெனப் பிறிதொன்று துணிந்துரைதல். ஆலென்னிற்பூலென்னுமா றென்றது அங்ஙன மறுத்துரைத்தல் இத்தன்மைத்தெனக் கூறுதற்கேற்றதோ ரைதிக மடியாகப்பிறந்த பழமொழிகூறிமுடித்தபடி. அப்பழமொழியுரையுள், 'ஒருவன் ஆலமரத்தை ஆலமரமென்றுசொல்லின்' என்றது வினைகொள்வோனொருவன், தன் வினைசெய்வானை நோக்கிச் சேய்மைக்கண்ணிருந்ததோ ராலமரத்தைச்சுட்டி அதோ ஆலமரமிருக்கிறது பார் என்றுசொல்லின் என்றபடி. 'மற்றொருவன் பூலாமரமென்றதனோடொக்கும்' என்றது, அவ்வினைசெய்வோன் வினைகொள்வோனைநோக்கி, அண்மைக்கணின்றதொரு பூலாமரத்தைச்சுட்டி, இதோ பூலாமரமிருக்கிறது என்றதனோ டொக்குமென்றவாறு. அப்பழமொழியின் ஐதிகமாவது:-பொருளீட்டவிரும்பிய முதியோனொருவன், ஒரூரைச்சென்று, இரவிற் றுயின்று, காலையிலெழுந்து, ஊர்ப்புறத்தேசென்று, பொருட்பயனெய்தும் விழைவுடன், ஆலம்வீழ்தாற் பல்வளகக்கருதித் தன் வினைசெய்வானைநோக்கி, ஆலம்வீழ்தறுத்துவாவென்னுங்கருததாற் சேய்மைககண்ணின்றதோ ராலமரத்தைச்சுட்டி, அதோ ஆலமரமிருக்கிறது என்றுசொல்ல,அதுகேட்டு இளையனாகிய வினைசெய்வான், போகப்பயனுறுதற்குரிய பூலாவளாராற் பல்விளக்கல் நலம் அவ்வளார்கொண்டுவருவேன் என்னுங் கருத்தால் வினைகொள்வோனைநோக்கி, அண்மைக்கண்ணிருந்த பூலாமரத்தைச்சுட்டி இதோ பூலாமரமிருக்கிறது என்று சொன்னனாக, அதுபற்றி அவன், ஆலென்றாற் பூலென்பான் எனவழங்கப்பட்டமையால் அவ்வாறு, வினைகொள்வோர்சொல்லியபடிசெய்யாது வினைசெய்வோர்மறுத்துரைக்குமுறைக்கெல்லாம் ஆலென்னிற்பூலென்னல் என ஒரு வாய்பாடாக வழங்கப்பட்டதென்பதாம். ஆல்விழுதாலும் பூல்வளாராலும் பல்விளக்குவோர் முறையே பொருளும் போகமும் எய்துவர் என்பதை, "வேலுக்குப் பல்விறுகும் வேம்புக்குப் பற்றுலங்கும், பூலுக்குப் போகம் பொழியுங்காண்-ஆலுக்குத், தண்டாமரையாளுஞ் சாருமவளே நாயுருவி, கண்டால் வசீகரமாங் காண்."* என்பதனானறிக. இப்பாட்டால் அரசனாலேவப்பட்ட படைத்தலைவர் முதலாயினோர், ஏவியகாரியத்தின் நன்மைதீமையாராயாது, எதிர்மாற்றமுமுரையாது,தமக்கிறுதியுறுவதும்பாராது,அரசன்சொற்படி தவறாதுசெய்துதீரவேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது.

---

* பதார்த்தகுணசிந்தாமணி 1394-ஆம்செய்யுள்.

32. தெருளா தொழுகுந் திறனிலா தாரைப்
பொருளா லறுத்தல் பொருளே—பொருள்கொடுப்பிற்
பாணித்து நிற்கிற்பார் யாவருளர் வேற்குத்திற்
காணியின் குத்தே வலிது.

எ-து, தன்னைத் தேறுதொழுகுந் திறனில்லாதபகைவரைப் பொருளாலேகோறல் காரியமாவது, அப்பகைவரைக்கோறற்குச் சிலர்க்குப் பொருள்கொடுத்தால் அவரைக்கொல்லாது நீட்டித்துநிற்பார் யாவருளர், வேற்குததிற்கு ஆணியின்குத்தேவலிதாகும் எ-று.

(குறிப்பு) தன்னைத் தேறுதொழுகுதலாவது.—தான் நிரபராதியாயிருக்க அதனை உள்ளவாறுணராது அபராதியெனப் பிறழவுணர்ந்து, எதிர்த்தொறுக்குந் திறனின்மையால் வஞ்சனையாற் றீங்கிழைத்துவருதல். அதாவது இல்லெரியூட்டல் நஞ்சிடல்முதலாகிய தீத்தொழில்களைப்புரிதலாம். பொருளாலறுத்தல் பொருள் எனக் காரணம் காரியமாய் உபசரிக்கப்பட்டது. 'நீட்டித்துநிற்பார்யாவருளர்' என்றது எல்லோருமே விரைந்துசெய்வார் என்றபடி. 'வேற்குத்திற்கு ஆணியின்குத்தேவலிதாகு'மென்றது தாமே நேர்நின்று முனைந்துகோறலினும் மறைந்து பிறிதோருபாயத்தாற்கோறல் தப்பாது என்றபடி. நேர்நின்று கோறலை யவரறிந்து பிறவுபாயததாற் றவிர்க்கலாமாகையாலும், மறைந்து பிறருபாயத்தார்கோறலைத் தவிர்க்கப் பிறிதோருபாயமில்லாமையாலும் பிறவுபாயத்தார்கோறலே தப்பாதாயிற்று இப்பாட்டிற்கொள்ளப்பட்டபழமொழி, "வேற்புண்விரைந்தாறும், ஆணிப்புண்ணாறாது" என்றும், "குத்துக்காயத்தைவிடக் கோர்வைக்காயம்பெரிசு" என்றும் நாட்டுவழக்காக வழங்கப்படுகிறது. இதில், குத்துக்காயம் என்றது வேற்குத்துக்காயமும், கோர்வைக்காயமென்றது கழுமரத்திற் கோக்கும் ஆணிக்காயமுமென்று கொள்க.

33. வெஞ்சின மன்னவன் வேண்டாத வேசெயினு
நெஞ்சத்துட் கொள்ப சிறிதுஞ் செயல்வேண்டா
வென்செய் தகப்படாக் கண்ணு மெழுப்புபவோ
துஞ்சு புலியைத் துயில்.

எ-து, வெய்யசினத்தையுடைய அரசன் தன்கீழ்வாழ்வாரைத் தகாதனசெய்தானாயினும், அவன் மனத்திற் கறுவுகொள்ளத்தக்கன சிறிதும் அவன்கீழ்வாழ்வார்க்குச் செய்யலாகாது; எல்லாத்துன்பங்களையுந் தமக்குச்செய் தகப்படாக்கண்ணும் எழுப்புவரோ உறங்குகின்ற புலியைத் துயில் எ-று.

(குறிப்பு) சினம் அரசர்க்கு முற்றக்கடியுங் குற்றமன்மையால அளவிறந்த சினமே கடியற்பாலதாதலால் வெஞ்சினமென்றார். வேண்டாதனசெய்தல் என்பதில் எதிர்மறைக்கு மறுதலைப்பொருளுண்மையால் அது வெறுப்பனசெய்தலாயிற்று; அதாவது கொடுங்கோல்புரிதலாம். 'அவன்மனத்தின் கறுவுகொள்ளத் தக்கன' என்றது அவனாணையைவெறுத்தலும், வேற்றரசனை நாட்டநினைத்தலுமாகிய மனத்தொழில்களாம்; ஏனை வாக்குக் காயங்களாலாகிய வேண்டாதசெயலை அவன்றானே கடிதின் ஒறுத்தடக்குவானென்பது சொல்லவேண்டாதாயிற்று. 'அவன்கீழ்வாழ்வார்க்குச் செய்யலாகாது' என்றது அவன்கீழ்வாழ்வார் செய்யலாகாதென்றவாறு. என்செய்தெனபது என்னும்செய்து என்னும் முற்றும்மை தொக்க வினைத்தொடராதலால் 'எல்லாத்துன்பங்களையுந் தமக்குச்செய்' தெனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. அகப்படாக்கண்ணுமென்றது அது தம்வயப்படாதிருக்கவும் என்றபடி. உம்மை, உயர்வுசிறப்பாய், அகப்பட்டக்கண்ணும் அதுசெய்தலாகாதென்பதுகுறித்தது. எழுப்புவரோ என்றது ஒருவரும் எழுப்பாரென்பதாம். துஞ்சுபுலியைத் துயிலெழுப்புமவன் அதனாற் கொல்லப்படுவதுபோலவே வெஞ்சினமன்னவன் நெஞ்சத்துட் கறுவுகொள்ளுஞ்செய்கைகளைச்செய்வாரும அவனால் இறுதியடைவார் எனத் திட்டாந்தத்தொடு பொருத்தியுரைத்துக்கொள்க. இதன் பழமொழிப்பொருள், " துஞ்சுபுலியிடறியசிதடன்போல, வுய்ந்தனன் பெயர்தலோவரிதே" எனப் புறநானூற்றுள்ளும்,* "வயப்புலியையாலுருவிவிடுகின்றீரே"† எனப் பாரதத்துள்ளும் வழங்கப்பட்டது. "உறங்குகிறபுலியையெழுப்ப அது அசதாளங்கேட்டதாம" எனவும், துஷ்டனொருவனையொருவன் கோபமூட்டினான் என்று சொல்லவேண்டுமிடத்துத் " தூங்கும்புலியைச் சுள்ளியிட்டுக்குத்தினான் " எனவும நாட்டுவழக்காக வழங்கப்படுதலுமுண்டு.

34. பரந்த திறலாரைப் பாசிமே லிட்டுக்
கரந்து மறைக்கலு மாமோ—நிரந்தெழுந்த
வேயிற் றிரண்டதோள் வேற்கண்ணாய் விண்ணியங்கும்
ஞாயிற்றைக் கைம்மறைப்பா ரில்.

எ-து, எங்கும் பரந்து வெளிப்பட்ட திறலினையுடையாரைப் பாசி போலேயிருக்குஞ் சிலசொற்களையுஞ் செய்கைகளையுமிட்டுக் கரந்து மறைக்கலாமோ, நிரந்தெழுந்த வேயிற்றிரண்டதோள் வேற்கண்ணாய்! விண்ணின்கட் செல்லாநின்ற ஞாயிற்றைத் தங் கையான்மறைப்பா ரில்லையாதலான் எ-று.

---

* 73-ஆம் செய்யுள், 7– 8 அடிகள்.

† வில்லிபாரதம் சூதுபோர்ச்சருக்கம் செய்யுள்—265.

(குறிப்பு) திறல்-வெற்றி; இது, போரும் கல்வியும் கொடையும் முதலிய ஆண்மைக்குணம்பற்றிவருவதாம். அது பரத்தலாவது உலகெங்குமறியப்பிரசித்தி பெறுதல். பாசி-உவமையாகுபெயர். பாசிபோலிருக்குஞ்சொற்களுஞ் செய்கைகளுமாவன.—நீரிலுள்ளபாசி பிறர்க் கொருநீங்குமில்லதாய் நன்னீர்கொள்பவராலொதுக்கப்படுவதுபோல அவரது நன்னீர்மைகொள்வாரால் ஒதுக்கற்பாலன. கரந்துமறைத்தல்-வஞ்சித்துமறைத்தல்; அதாவது அவர் நன்னீர்மையுடையரெனத் தானறிந்துவைத்தே பிறர் அதனை யறியாவண்ணம் அவரது மெல்லிய குற்றங்களால் மறைத்துப்பேசுதல். 'கையான்மறைப்பாரில்லை' என்றது தாம் பாராது மறைத்துக்கொள்வதல்லது உலகத்தார்க்குத்தெரியாவண்ணம் கையான் மறைக்கவல்லாரில்லை என்றவாறு. மிக்கபுகழுடையாரொருவனை யொருவன் புகழ்றியப்பேசுமிடத்து, அது பொறுதார் அவனைநோக்கிச் சூரியனைக் கையால் மறைப்பவன் நீதானோ என்னும் சாதாரணவழக்கே இப்பாட்டில் எடுத்துக் கொண்ட பழமொழிபோலும். இப்பாட்டால், குணமே யொருங்குடையாருங் குற்றமே யொருங்குடையாரு முலகத்தின்மையால், உலகப்பிரசித்திபெற்ற பெருந்தகையாளரிடத்துள்ள மெல்லிய சில குற்றங்களையே பொறாமைக்குணமுடையார்கூறுவாராயினும் அவை கொள்ளத்தக்கனவல்லவென்பதும், அவற்றையொதுக்கிக் குணங்களையேபாராட்டவேண்டுமென்பதும் ஒருங்கு கூறப்பட்டன.

35. தமனென் றிருநாழி யீத்தவ னல்லா
னமனென்று காயினுந் தான்காயான் மன்னே
யவனிவ னென்றுரைத் தெள்ளிமற் றியாரே
நமனெய்யை நக்கு பவர்.

எ-து, தன்னையுறவென்று தனக் கிருநாழியாயினுமுதவினவன் தன்னைக்காயினுங் காயுமத்துணையல்லது, நம்சுற்றத்தானென்றிகழ்ந்து தனக்குதவியவன்றன்னை அவனிவனென் றிகழ்ந்துரைதததுத் தான் காயலாகாது; தெய்வத்தையூட்டிய நெய்யைக் கூசாதேநக்குவார் யாவருமில்லையாதலால் எ-று.

(குறிப்பு) தமனென் றிருநாழியீந்தவன்காயினும் (காயும்) அல்லால் நமனென்றெள்ளி அவனிவனென்றுரைத்துத் தான்காயான் எனக் கூட்டுக. 'தன்னையுறவென்று தனக் கிருநாழியாயினுமுதவினவன்' என்றது நற்போன் தொடர்புடையான் என அபிமானித்து ஏதேனுஞ் சிறிதுதவினவன் என்றவாறு. இருநாழி-நெற்களவேள்வியி லாதலர்க்கிடுவதொரு சிறிய அளவு. 'தன்னைக்காயினும் காயுமத்துணையல்லது' என்றது அவனும் காயான், ஒரோவழிக் காய்வானாயினும்

ஈயப்பெற்றேனுக்குப் பழியும் பாவமு முண்டாகாதிருக்கவேண்டி, அக்காய்தலை வின் ஒழியுமாறு பொறுத்திருப்பதே நலமாயிருப்பவும் அது செய்யாதென்ற வாறு. ஈண்டுக் காயினென்றது "தொடிற்சுடின்"* என்புழிப்போலத் தன் வினைப்பெயரெஞ்சநின்றமையா லது காயுமென விரித்துரைக்கப்பட்டது. 'நம் சுற்றத்தானென் றிகழ்ந்' தென்றது ஈயப்பெற்றோ னெதிர்த்துக்காய நெஞ்சு துணிதற்குள்ளதோரேதுவை விரித்துரைத்தவாறு. இதனால், தொடர்பில்லாதார் காயின் எதிர்த்துக்காய்தலாகாதென்பது சொல்லவேண்டாதாயிற்று. 'தனக்குத வியவன்றன்னை' என்றது காய்தலாகாதென்பதனை வலியுறுத்தும்பொருட்டு ஈந் தோன் நன்றிபாராட்டற்குரியான் என்பதை நினைப்பூட்டியவாறு. நமநெய்-மந்திரமுடிவில் நம (எனதில்லை) என்றுசொல்லித் தேவரையூட்டுதற்கு வேள் விக்கண்வைத்த நெய். உரையில் ஊட்டியநெய்யை யென்றது ஊட்டியவைத்த நெய்யை யென ஒருசொற் பெய்துரைக்கற்பாற்று. கூசுதற்கேது ஒழுக்கக்கேடும் காரியக்கேடும் உண்டாமென்னும் நினைவாதலால், கூசாதென்றது அந்நினை வின்றி என்றபடி. விரலிற் றீச்சுட்டால் உடனே நாவால்நக்கிப்போக்கல் கொல் லுலைமுதலியவற்றில் ஆதுரர்வழக்கானமையால் அவ்வழக்குப்பற்றி, வேண்டிற் றுதவும் வேள்விக்குரிய நமநெய்காய்ச்சுஞ்சடங்கில் அந்நெய் விரலைச்சுடினும் ந(ம்)மநெய்தானேயென் றிகழ்ந்து நக்குதலைச்செய்யாதவாறுபோல, ஏற்போனை இடுவோன் ஏதேனும் ஒருசமயம் காயுமாயினும் அவனை எம்மனென்றிகழ்ந்து, அவ்வேற்போன் காய்தலாகாதெனப் பொருளொடுபொருதியுரைத்துக்கொள்க. இதன்பழமொழி, தீக்கிடுநெய்யில் நாக்கிடலாமா என்பது. இது வைதிகவழக் காகிய ஒழுக்கநெறிபற்றிவந்த பழமொழி. இப்பாட்டாற் செய்ந்நன்றி மறக்க லாகாதென்பது கூறப்பட்டது.

36. மிக்குடைய ராகி மிகமதிக்கப் பட்டாரை
யொற்கப் படமுயறு மென்ற லிழுக்காகும்
நற்கெளி தாகி விடினு நளிர்வரைமேற்
கற்கிள்ளிக் கையுய்ந்தா ரில்.

எ-து, முதன்மையாய மிக்கபொருளுடையராகிப் பிறரான்மதிக் கப்பட்டாரை வறியராம்படிமுயல்வேமென்றுநினைத்தல், தமக்கிழுக்கா கும்; மிகவுஞ் சிறிதா யெளிதாயிற்றாயினும், பெரியவரைமேலுள்ளகல் லைக்கிள்ளிக் கைவருந்துதலைத்தப்பினாரில்லையாதலால் எ-று.

(குறிப்பு) பிறரான்மதிக்கப்படுதலாவது அறத்தாறீட்டித் தக்குழியீதல்பற்றிப் பிறரால் நன்குமதிக்கப்படுதல். 'வறியராம்படிமுயல்வேமென்றுநினைத்தல்' என் பதற்கு அவரது ஆக்கங்காணப்பொறுதார்நினைத்தல் என எழுவாய் வருவித்

* திருக்குறள் 116-ம் அதிகாரம் (பிரிவாற்றாமை) குறள்—9.

துரைத்துக்கொள்க. 'வறியராம்படி முயல்வேமென்று' என்றது அவரது ஆக கத்தை யழிக்கமுயல்வேமென்று என்றவாறு. 'நினைத்தல் தமக் கிழுக்காகு'மென்றதனால், சொல்லலும் முயறலும் இழுக்காமென்பது சொல்லவேண்டாதாயிற்று. இழுக்கு-ஈண்டு முயற்சியும் பயன்படாது தாமும் நலிவெய்தல்பற்றிப் பிறரால் இகழப்படுதல். இங்ஙனம் இழுக்காகுமென்றதனை, ஸ்தாலீபுலாகநியாயம்பற்றிய திருஷ்டாந்தமுகத்தால் நிரூபிக்கிறார், நற்கெளிதாகி என்று தொடங்கி. நற்கெளி தாகிவிடினும் என்பதை மத்திமதீபமாகக்கொண்டு ஈரிடத்தும் கூட்டியுரைத்துக் கொள்க. 'மிகவுஞ்சிறிதாய்'என்றது அழிக்கக்கருதும்பொருள்போற் பெரிய மலையினின்றுமெடுத்துக்கொள்ளும் பொருளின்சிறுமைகூறியவாறு. 'எளிதா யிற்றாயினு'மென்றது அழிக்கும்முயற்சிக்குப் பிற தடையொன்றுமின்றியிருந் தாலும் என்றபடி. கிள்ளுதல்-விரலிடைவைத்து நமட்டல். இப்பாட்டால், மலை போலும் மிக்கசெல்வமுடையாரதுபொருளைக் கெடுக்கமுயலும் பொறாமையுடை யார்முயற்சி பயன்படாதுபோவதுமன்றி, அவர் தாமும் துன்புறுவர் என்பதுபற் றிப் பொறாமையொழிக்கவேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது. இதன் பழமொழிப் பொருள் "கற்கிள்ளிக் கையிழந் தற்று"என நாலடியுள்ளும்* எடுத்தாளப் பட்டது.

37. வைத்ததனை வைப்பென் றுணரற்க தாமதனைத்
துய்த்து வழங்கி யிருபாலு மத்தகத்
தக்குழி நோக்கி யறஞ்செய்க வஃதன்றோ
வெய்ப்பினில் வைப்பென் பது.

எ-து, தாம் தேடிச் சேமித்துவைத்தபொருளைத் தமக்குதவும் வைப்பென்றுகருதற்க, தாம் அப்பொருளை நுகர்ந்தொழுகி யிருமைக்கு மழகிதாகத் தகுதியுள்ளவிடம்பார்த்து அறத்தைச்செய்க; அவ்வறஞ் செய்கையன்றோ தாம் தளர்ந்தகாலத்துத் தமக்குதவும் வைப்பென்று சொல்லப்படுவது எ-று.

(குறிப்பு) வைப்பு-கேடுற்றவிடத்து உதவுமாறு வைக்கும் சேமநிதி. 'தம குதவும் வைப்பென்றுகருதற்க' என்றது வைத்தவர்க்குக் கேடுநேராதவழி அது அவர்க்கு உதவுதலின்மையாலும், மிக்ககேடுநேரும் ஒரோவழி அதுவும் அழியு மியல்புடையதாகையாலும் அது தம்மதென்று கருதத்தக்கதன்றென்றவாறு. பின்னர், 'தக்குழிநோக்கியறஞ்செய்க' என்பதனுள், கொடையும் அடங்கினமை யால், 'துய்த்துவழங்கி' என்பதிலுள்ள வழங்குதலை ஒழுகுதலாகக்கொண்டு 'நுகர்ந்தொழுகி' எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. ஒழுகல் இடையீடின்றிநிகழ்த

* 34-ம் அதிகாரம் (பேதைமை) செய்—6.

லாதலால் 'நுகர்ந்தொழுகி' என்பதற்கு நுகராநின்றுகொண்டேயென்பது கருத்தாகக்கொள்க. 'இருமைக்கும்' என்றது இம்மை மறுமை யென்னும் இருவகை வாழ்வுக்கு மென்றவாறு. அத்தக வலித்தல்விகாரம். இருவகைவாழ்வுக்கும் அழகாவது இன்பமுடைமையும், அறனுடைமையும். 'அழகிதாக' என்றது அழகுடையதாக என்றவாறு. இம்மைவாழ்வுக்கு அழகுடைமை நுகர்ந்தொழுகுதலும், மறுமைவாழ்வுக்கு அழகுடைமை தக்குழிநோக்கி அறஞ்செய்தலால்வரும் புண்ணியமு மாம். இருவகைவாழ்வுக்கும் இவை இன்பமாகிய அழகையுண்டாக்கும் உரிமையுடையவாதல்பற்றி அவற்றிற்கு அழகுடையவாயின. தகுதியுள்ளவிடம் பார்த்து அறத்தைச்செய்தலாவது: காலதேசபாத்திரங்களையறிந்து, அவர் தளர்வு தீரவேண்டியநன்மைகளைச் செய்யத்தக்க அறச்சாலைகளை நிறுவுதல். இங்ஙனம் அறச்சாலைகளைநிறுவுமவர் வறுமையுற்றஞான்று தாமும் அதனன் ஆதரிக்கத் தக்கோராய்ப் பாதுகாக்கப்பெறுதலால் இம்மைக்கண்ணும், உடல்நீங்கியவழிப் புண்ணியப்பேற்றால், தேவராய்ச்சென்று இன்புறுதலின் மறுமைக்கண்ணும் நன்மையடைதலால், அது "தாம் தளர்ந்தகாலத்துத் தமக்குதவும் வைப்பென்று சொல்லப்படுவ"தாயிற்று. எய்ப்பினில்வைப்பென்பது, ஆபத்திலுதவுதற்குவைக்கும் நிதிபோல்வதொன்றை ஆபத்தநம் என்னும் வடமொழிச்சொலவடையான் வழங்கும் பழமொழி. இது, "ஈசனையிலங்குஞ்சுடர்ச்சோதியையெந்தையை யெனக்கெய்ப்பினில்வைப்பினை" எனப் பெரியதிருமொழியுள்ளும்* வழங்கப்பட்டது. இப்பாட்டாற் பெருஞ்செல்வமுடையா ரறஞ்செய்யுமாறும், அதன் பயனும் ஒருங்கு கூறப்பட்டன.

38. உற்றா னுறாஅ னெனல்வேண்டா வொண்பொருளைக்
கற்றானை நோக்கியே கைவிடுக்க—கற்றான்
கிழவ னுரைகேட்குங் கேளா னெனினு
மிழவன் றெருதுண்ட துப்பு.

எ-து, தனக்குச உற்றதான் அல்லன் என்று ஆராயவேண்டுவதில்லை; தனது ஒள்ளியபொருளைக் கற்றறிந்தானைநோக்கியே யவன்மாட்டேகைவிடுக்க; கற்றவன், தன்னையாக்கிய தலைவன்சொல்லைக்கேட்டுச்செய்யும்; செய்யானாயினும், எருதுண்ட துப்பு ஒருவற் கிழவன்று; ஆதலால் அவன் கொண்டபொருளும் கடைக்காற் றனக்கே யுதவும் எ-று.

(குறிப்பு) இப்பாட்டு, தலையாயவினையாளனைத் தலைவன் வைத்தாளுமாறு கூறுகின்றது. 'கற்றா'னென்றது 'கிழவனுரைகேட்கும்'என்னுங் குறிப்பால், கிழவனுரைகேட்டுச் செய்தற்குரிய தொழிற்றுறைக்கல்விகற்றோன் எனப் பொருள்படு

* 7-ம்பத்து, 10-ம்திருமொழி. 4-ம்பாசுரம்.

தலால், அதற்கேற்ப 'ஒண்பொருள்' என்றது புகழொடுபொருந்திய பொருள்வரு வாய்க்குரிய தொழிற்றுறையையெனக் கொள்க. 'தனக்குச் சுற்றத்தான் அல்லன் என்று ஆராயவேண்டுவதில்லை'என்றது மிக்கபொருள்படைத்தாெனாருவன், அப் பொருளைப் பாதுகாத்து மேலும்வளர்த்தற்குரிய வினையாளனைத் தெரிந்தெடுக்கு மிடத்து, பொதுவாக இவன் நம்சுற்றத்தானாதலால் நம்பொருளைப் பாதுகாக்குந் தொழிற்றுறைவினைக்கு உரியன், இவன் நம் சுற்றத்தா னல்ல னாதலால் அவ் வினைக்கு உரியனல்லன் என ஆராய்ந்து சுற்றத்தானாயிருப்பவனையே அவ்வினைக் குரியனாய்த் தெரிந்தெடுப்பது சாதாரணவழக்காயிருப்பினும், ஆராயப்படுவோன் அத்தொழிற்றுறைவினையிற்பயின்று தேர்ச்சிபெற்றானாயிருப்பானாயின் அச் சிறப்புப்பற்றி அங்ஙன மாராயவேண்டுவதில்லையென்றவாறு.'ஒள்ளியபொருளை' என்றது புகழொடுகூடிய பொருள்வருதற்குரிய தொழிற்றுறையை யென்றபடி. இதுவே தொழிற்றுறைக்கல்விகற்றானைநோக்கிக் கைவிடுதற்குரிய செயப்படு பொருளாயிற்று என்பதை, ஏனைக் கைப்பொருளை, பின்னர் "மறந்தானுந் தாமு டைய தாம்போற்றி னல்லாற், சிறந்தார் தமரென்று தேற்றார்கை வையார்"*எனத் தமராயிருப்பினும் தெளியப்படாதாரிடம் கைவிடுதல்கூடாதென விலக்கப்பட்ட மையாலும் அறிக. 'கற்றறிந்தோனைநோக்கி' என்றது, இவன் பொருள்செய்யும் தொழிற்றுறைநெறி கற்றறிந்தோனா? அல்லனா? என் றாராய்ந்து கற்றறிந்தா னெனத் தெளிந்து அவன் அது கற்றறிந்தமையேநிமித்தமாகக்கொண்டு என்ற வாறு. இதனால் வினைக்குரிமைநாடுமாறு கூறப்பட்டது. 'கைவிடுக்க'என்றது தன் வயமாய் வையாது அவன்வயமேயாக்குக என்றவாறு. கைவிடாது தன்வயமாயும் வைத்திருக்குமாயின் அதன் ஆக்கக்கேடுகள் அவன்பொறுப்பாகாமையாலும், ஒரு வினைக் கிருமைப்பு உதவாதாகலாலும், அது நன்குசெல்லாதென்பது கருத்தாகக் கொள்க. இதனால் வினைக்குரிமைநாடியபின்றை அவனை அதற்குரியனாக்க வேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது. கைவிடுத்தவழி அவ்வினைக்களத்தில் அவன் சொல்லே செல்லவேண்டுமாகையால், தலைவன், தனக்கநுகூலமாகுமவற்றைத் தானேசொல்லவும், அது செல்லவும் இடமில்லாதகுறையுளதெனக் கொள்ள லாகாதென்பார், 'கற்றேன் கிழவனுரைகேட்கு' மென்றார். 'கற்றவன் தன்னை யாக்கியதலைவன்சொல்லைக் கேட்டுச்செய்யும்' என்றது: பொருள்செய்யும்நெறி யறிந்த வினையாளன் தன்னை வினைக்குரியனாக்கியதலைவன், தனக் கநுகூலமாகச் சொல்லுமவற்றைக்கேட்டு அவனுக்காக்கமுண்டாகுமாறு தவறாதுசெய்வன் என்ற படி. 'கேளானெனினும்' என்றது தலைவன் உலோபகுணத்தாற் செலவுசுருக்கச் சொல்லுவது ஒரோவழி நூலொடும் நுணுகியஉணர்வொடும் பொருந்தாதவிடத்து அதனைக்கேளாதே பிறிதுறச்செய்வானாயினும் என்றபடி. 'ஏருதண்டதுப்பு ஒரு வற் கிழவன்று'என்றது அவ்வினைக்களத்திலுாட்டத்தி லவன் கேளாதுசெய்யும்

---

* இந்நூலின் 43-ம் செய்யுள்.

பொருள்விரயமானது, தலைவனது கருத்தைக்கடந்து உழவனூட்டும் எருத்தினுணவுபோல நட்டமாகாதென்பதாம். அதாவது அவ்வுணவுமிகுதியாலுண்டாம் பொருட்செலவினின்றும் எருத்தின் உடல்வளர்ச்சியாலுண்டாம் விலைமதிப்பேற்றமும், உழைப்புமிகுதியாலுண்டாம் விளைபயனேற்றமும் ஆகிய பொருள் வரவுமிகுவதுபோலக் கிழவனைக்கேளாதுவினைக்களத்தையூட்டும்பொருட்செலவினின்றும் அவ்வினைக்களத்தின் உடல்வளர்ச்சியின் விலைமதிப்பேற்றமும் வருவாய்மிகுதியுமாகிய பொருள்வரவு மிக்கிருக்குமென்றவாறு. 'ஆதலால் அவன்கொண்ட பொருளும் கடைக்காற்றனக்கேயுதவும்' என்றது அத்தொழிற்றுறையூட்டத்தின் பொருட்டுக் கற்றோன்கொண்டபொருளும் வருவாய்மிகுதியால் முடிவிற் பொருளுடையானுக் குதவுமெனக் கற்றோனைவைத்தாளுதலாலுண்டாகும் நன்மை கூறியவாறு. 'எருதுண்டவுப்பு' என்ற பாடத்தில், 'உப்பிட்டவரையுள்ளளவுநினை' என்பதிற்போல உப்பென்பதும் ஈண்டு உணவை யுணர்த்தியதென வுணர்க. களைதின்றது பாழாகாது எனவும், எருத்னட்டம் உழுதாற்றீரும் எனவும் உழவர்குழூவழக்கால்வந்த பழமொழிப்பொருள் இப்பாட்டிற் காட்டப்பட்டது. களைதின்றதென்றது களைகருக் கிழவனுரைகேளாது வேண்டுமளவு உழவனூட்டும் பருத்திவிதைத்தொக்கு முதலியன.

39\. நாட்டிக் கொளப்பட்டார் நன்மை யிலராயிற்
காட்டிக் களைதுமெனவேண்டா—வோட்டி
யிடம்பட்ட கண்ணா யிறக்குமை யாட்டை
யுடம்பட்டு வெளவுண்டா ரில்.

எ-து, தமமாலே யாக்கிக்கொள்ளப்பட்டார் தாமேவப்பட்ட காரியத்தின்கணின்று தம்மையேவினார்க்கு நன்மையாவதைச்செய்கிலராயின் அச்செய்யாமையைப் பிறர்க்கறிவித்துக் காரியத்தின்கணிறுத் தலைக் களைவேமென்று கருதாதே, குழைகளையோட்டியிடமுண்டாகவே யகன்ற கண்ணினையுடையாய்! சாவக்கடவமையாட்டை யுடம்பினை யட்டுக் குருதிகொண்டவரில்லை எ-று.

(குறிப்பு) இப்பாட்டு, இடையாயவினையாளரும் தலைவரும் இவ்வொருமுகற்பாலரென்பது கூறுகின்றது. 'தம்மாலே யாக்கிக்கொள்ளப்பட்டார்' என்றது தலைவராற் றம்வினைக்குரியராக்கிக்கொள்ளப்பட்டார் என்றபடி. 'தாமேவப்பட்டகாரியத்தின்கணின்று' என்றது தலைவர் வினையாளராகிய தம்மை யேவிய காரியத்தில் தாம் தலைமையுடையராய்நின்று என்றவாறு. நன்மையாவதைச் செய்தலாவது: அக்காரியம் பொருள்வருவாயான் (முன்னையநிலையின்) மிக்கிருக்குமாறுசெய்தல். 'அச்செய்யாமையைப் பிறர்க்கறிவித்து' என்றது அங்ஙனம் பொருள்வருவாய்மிக்கிருக்கச்செய்யாமையே தவறெனத் தாம் கருதியது அத்

தொழிற்றுறையிலுள்ள பிறருமறிந்து அவரும் அத்தவறுசெய்யாதிருக்க அறிவுறுத்துதல், பொருளொன்றேநோக்கிய தலைவரதியல்பென்பது கூறியவாறு. காரியத்தின்கணிறுத்தலைக் களைதலாவது : வினைக்குரியராகநாட்டியிருத்தலையொழித்தல். 'களைதும்' என்றது கருதுவார் நெஞ்சினையகப்படுத்திநினைக்கும் உளப்பாட்டுத்தன்மைப்பன்மையாதலால், 'களைவேமென்றுகருதாதே' என முன்னிலையொருமையோடுகூட்டி முரணின்றிப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. அது அவரை யறியாதுநாட்டிய் தம் குற்றமுணராது அவரை அங்ஙனங் களைவேமென்றுகருதல் ஆண்மைத்தன்மையன்று என்பதுதோன்ற மகடூஉமுன்னிலையாகவே பயனிலைப்பொருள் கூறப்பட்டது. 'குழைகளை' என்றது ஒட்டுதற்குரிய செயப்படுபொருள் விரித்துரைத்தவாறு. 'குழைகளை.........கண்ணாய்' என்றது மகடூஉமுன்னிலை. 'இறக்குமையாட்டை, யுடம்பட்டுவௌவுண் டாரில்' என்றது எடுத்துக்கொண்டபொருளுக்கேற்றதொரு திட்டாந்தங் காட்டியவாறு. 'மையாடு'-இருபெயரொட்டு; வெள்ளாட்டுக்கடாய் என்பது பொருள். இங்குக் காட்டப்பட்ட திட்டாந்தத்தாற் சாவக்கிடக்கும் மையாடு அதனையுடையானுக்கு ஒருகேடும் பயவாதிருக்கச்செய்தே அது இடையாடுகளைச் சினைப்படுத்தி ஆட்டைப் பலுகச்செய்யாதிருப்பதே ஒருகுற்றமாகக்கருதி அதனைக் கொல்லலாகாதவாறுபோல, ஒருவினையாளனைநாட்டிய தொழிற்றுறையில் அவனால் நட்டமொன்றுமில்லாதிருக்கச்செய்தே மிக்கலாபம் இல்லையென்பது காரணமாகத் தலைவன் அவனை அவ்வினையினின்று நீக்குதல் கூடாதென்பதும், அவ் ஆடு, உடையான் மருத்துவமுஞ்செய்யாது கொல்லவுங்கொல்லாது உபேக்ஷித்திருக்குமளவில், தானே இறந்துபடுமதுபோல, முன்னைய நிலையினின்று மிக்கலாபங் காட்டமாட்டாத தொழிற்றுறைவினையாளன், தலைவன் தன்னை உபேக்ஷித்திருப்பதுகண்டு தானாய் விரைவில் அவ்வினையாட்சியினின்றும் விலகிவிடுவனென்பதும் ஒருங்குபெறப்பட்டன. **சாகக்கிடக்கும்வெள்ளாட்டை யேறிமிதித்துக் கொல்வானேன்** என இடையர்குழூவழக்கால்வந்த பழமொழிப்பொருள் இப்பாட்டிற் காட்டப்பட்டது. முட்டுக்கடாயை வெட்டிப்பலியிடுவர் என்பது இதன் குறிப்பாதலால், நட்டங்காட்டுங் கடையாயவினையாளனை அவ்வினையாட்சியினின்றும் காட்டிக் களைவரென்பது குறிப்பாற்போந்த குறிப்பாயிற்று.

40. பயனோக்கா தாற்றவும் பாத்தறிவொன் றின்றி
யிசைநோக்கி யீகின்ற ரீகை—வயமாப்போ
லாலித்துப் பாயு மலைகடற் றண்சேர்ப்ப
கூலிக்குச் செய்துண்ணு மாறு.

எ-து, அருளினாற் பிறர்க் கொன்றைக்கொடுத்தாற் றமக்கு மறுமைக்கண் பயக்கும் பயனை ஆராயாதே, மிகவும் பகுத்தறியுமறிவொன்றின்றிப் புகழின்பொருட்டு ஈகின்றாரீகை, புலிபோல ஆலித்துப்பாயாநின்ற அலைகளையுடைய கடற்சேர்ப்பனே! கூலிக்குத் தொழில்செய்துண்ணுநெறியோடொக்கும் எ-று.

(குறிப்பு) இப்பாட்டு ஈகையின்றிறம் உணர்த்துகின்றது. அருளினாற் பிறர்க்கொன்றைக்கொடுத்தலாவது அருள்பிறத்தற்குரியராய் ஓதியுணர்ந்தொழுகும் வறுமையுடைய சற்பாத்திரங்களும், பிறதொழிலாற் பொருள்தேடுதற்குரியரல்லாத களைகணற்றவருமாகிய இரவலர்க்கு அவர் இடர்தீர விரும்புவதொன்றைக் கொடுத்தல். இதுவே இசையின்வேறாகிய மறுமைப்பயன்பயக்குமாதலாற் 'பயனோக்கா'தென்றதன் குறிப்பால் விரித்துரைக்கப்பட்டது. 'ஆற்றவும்' என்பது பாத்தறிவினது இன்மைக்குவிசேடணமானமையால் அம்மிகுதி அதன் எதிர்மறையின் சிறுமையாற் குறிக்கவேண்டுமாகையால் 'மிகவும்பகுத்தறிவொன்றின்றி' என்றதற்குப் பகுத்தறிவு சிறிதுமின்றி என்பதே கருத்தாகக்கொள்க. இதனாற் பகுத்தறிவு சிறிதுவிரவினும் அறப்பயனளிக்குமென்பது குறிப்பாயிற்று. பகுத்தறிவாவது: இவர் எளியர், இவர் வலியர், இவர் ஒழுக்கமுடையோர், இவர் ஒழுககமில்லோர், இவர் ஓதினர், இவர் ஓதாதார், இவர் களைகணில்லார், இவர் களைகணுள்ளார் எனப் பகுத்து, ஓதியுணர்ந்தொழுகும் வறிஞர்களும், பிறவழியாற் பொருளீட்டுந் தகுதியில்லாத களைகணற்றாரும் அறக்கொடைக்குரியரென உணர்தல். இவ்வுணர்வின்றித் தம்மைப்புகழ்வாரையேநோக்கிக் கொடுக்கும் கொடைக்கு அப்புகழொன்றே பயனாயொழிதலால் அதனை 'இசைநோக்கியீகின்றாரீகை'என்றார். இவ்வீகை உயர்ந்தோர்க்குரியதன்றென்பார் 'இசைநோக்கியீகின்றாரீகை'என அவர்க்கே யுரியதாக்கிக்கூறினார். ஈண்டு ஈகையென்று ஒழிந்தாராயினும் உவமையான் அவ்வீகையின்பயனாகிய இன்பநுகர்ச்சியென்பதே கருத்தாகக் கொள்க. ஆலித்து-ஆரவாரித்து. கடல்சேர்ப்புக்கும், தட்பம்சேர்ப்பனுக்கும் தனித்தனிவிசேடணமாதலால் இயைபான் ஒருதொடராகக் கூறுதல்பற்றிக் கடற்சேர்ப்பனேயெனப் பொருள்கூறிவிடுத்தார். தட்பம்-தண்ணளி, 'கூலிக்குத்தொழில் செய்துண்ணுநெறியோடொக்கு' மென்றது, அற்றைக்கூலிவேலைசெய்து அதன் பயனை அவ்வப்பொழுதோடு உண்டுகழிக்கும் இன்பநுகர்ச்சியோடொக்குமென்றவாறு. பாத்தறிவின்றி இசைநோக்கியீகின்றாரீகையின் இன்பநுகர்ச்சி இங்ஙனம் தொழுதூண்சுவைநுகர்வோடொக்குமென்றமையால் இதனின்வேறாய் மறுமைப்பயனோக்கிப் பாத்தறிந்தீயுமீகையின் இன்பநுகர்ச்சி உழுதூண்சுவையோடொக்குமென்பது குறிப்பாயிற்று. ஆகவே பொழுதெல்லாம் அற்றைக் கூலிக்குழைத்து அண்மையிற்கிடைக்கும் சிறுகூழைநுகர்ந் தின்புறுதலைக்காட்டிலும் நன்னிலங்களிலே பருவத்தில்விதைத்தவை பலவாய்ப் பின்விளையும்

பெருங்கூழைத்தொகுத்து அதனை நுகர்ந் தின்புறுதல் சிறந்ததாவதுபோலப் புகழ் நோக்கிக்கொடுப்பதால் இம்மையின் அண்மையினுகரும் இசைநுகர்ச்சியைக் காட்டிலும், சற்பாத்திரங்களிற் காலமறிந்துகொடுக்கும் புண்ணியநுகர்ச்சி சேய்மைக்கண்ணதாயினும் பெரிதாதலால் அது சிறந்ததெனக் கருத்துநோக்கிப் பொருளொடுபொருத்தியுரைத்துக்கொள்க. இதனால் இசைநோக்கியீயுமீகையி னின்றும் அறநோக்கியீயும் ஈகை சிறந்ததென்பது பெறப்பட்டது. ஆயின், "அறவிலை வாணிக னாஅ யல்லன்"* என அறம்நோக்கியீயுமீகை பழிக்கப்பட்டதன்றோவெனின், அன்று. அறப்பயனளிக்கு மதனையே பயனாக்கொதுபுரிவான் என்பதுபற்றி ஈவோனைச் சிறப்பித்தவத்துணையல்லது பாத்திரமறிந்தீயுமதனைப் பழித்ததன்றெனவும், அறவிலைவாணிகனாகாதான் இசைவிலைவாணிகனுமாகானாகையால் அவனது ஈகை இசைநோக்கிய ஈகையன்றெனவும் உணர்க. சான்றோர்க்குரிய கொடைமடமு மிசைநோக்கியதன்றாதலால் அதன்சிறப்பும் இதனின் வேறுபடத் தனியேகூறுப. தொழுதூண்சுவையி னுழுதூணினிது என்னும் பழமொழிப்பொருள் இப்பாட்டிற் கூற்றாலுங் குறிப்பாலும் காட்டப்பட்டது. ஒருவரது குறைவுடையவாழ்க்கையைக் கூறுமிடத்து "என்ன அற்றைக் கூலிப்பிழைப்பு"என நாட்டுவழக்காய்வழங்கும் குறிப்புமொழியே இப்பாட்டிற்கு எடுத்துக்கொண்ட பழமொழி எனினும் அமையும்.

41. வெள்ளம் வருங்காலை யீரம்பட் டஃதேபோற்
கள்ள முடையாரைக் கண்டே யறியலா
மொள்ளமர்க் கண்ணா யொளிப்பினு முள்ளம்
படர்ந்ததே கூறு முகம்.

எ-து, † ... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ... எ-று.

---

* புறநானூறு, செய்—134.

† இப்பாட்டுரை கிடைத்திலது. கிடைத்தால் எழுதிக்கொள்ளும்படி இடம் விடப்பட்டது.

(குறிப்பு) கண்டு அறியல் என்பவற்றை உவமைக்கண்ணுங் கூட்டுக. 'வெள்ளம்வருங்காலை யீரம்பட்டது கண்டறியல்போல்' என்றது நீர்வேட்கையுடையானொருவன், நீரறவறண்டதாய்த் தோண்டியவழி நீரூறக்கடவதாயிருப்பதொரு நீர்க்காலாகிய ஓடையைத் தோண்டுழி யீரம்பட்டதுகண்டு, அதன்கண் உண்ணீருண்டென்ற அநுகூலத்தையறிதல்போல என்றவாறு. 'கள்ளமுடையாரைக் கண்டேயறியலாம்' என்றது தம்முள்ளக்கிடக்கையை வெளியிற்காட்டாத மனக்கள்ளமுடையோரை அவரோடு உரையாடுங்காலத்துநிகழும் அவரது முகக்குறியாகிய கருவிகொண்டே அவரது மனத்திற்கிடக்கும் செற்றமாகிய பிரதிகூலத்தை அறியலாம் என்றவாறு. இஃதொருவகை ஒப்பலொப்பு. 'ஒள்ளமர்க்கண்ணாய்' என்றது மகளே முன்னிலை. 'ஒளிப்பினுமுள்ளம், படர்ந்ததே கூறு முகம்' என்றது தம் மனக்கிடக்கையைப் பிறரறியாவாறு அவ ரொளிக்குங்கருத்துடையராயினும் அவர் மனத்திடைமிக்கதனையே முகங்கூறுமாதலால் என்றவாறு. இது மனக்கள்ளமுடையாரைக்கண்டறிதற்கு ஒரு கருவிகூறியபடி. பட்டஃதேபோல் என்றதில் ஆய்தம் விரித்தல்விகாரம். ஏகாரம்-இசைநிறை. இதனால் அகக்கள்ளமுடையாரைக் குறிகளானே அறிந்து விலக்கவேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது. அகத்திலுள்ளது முகத்திலேதோன்றும் என்னும் பழமொழிப்பொருள் இப்பாட்டிற் காட்டப்பட்டதுபோலும். இவ்வாறு, "முகத்தின் முதுக்குறைந்த துண்டோ வுவப்பினுங், காயினுந் தான்முந் துறும்", "அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோ னெஞ்சங், கடுத்தது காட்டு முகம்"* எனவும், "அகம் பொதிந்த தீமை முகமுரைக்கு முன்ன, முகம்போல முன்னுரைப்ப தில்" "ஒருவன், முகனுரைக்கு முன்னின்ற வேட்கை"† எனவும் பிறரும் கூறுவர்.

42. விளிந்தாரே போலப் பிறராகி நிற்கு
முளிந்தாரைத் தஞ்ச மொழியலோ வேண்டா
வளிந்தார்க ணாயினு மாராயா னாகித்
தெளிந்தான் விளிந்து விடும்.

எ-து, எப்பொழுதும் வெகுண்டாரேபோலப் பிறராகிநிற்கும் ஈரமற்றாரைத் தேறவேண்டாவென் றெளிதாகமொழிந்து கற்பிக்க வேண்டுவதில்லை; தமக் கன்புடையார் ஈர முடையார்மாட்டும் ஆராயானாகித் தெளிந்தான் கெடும் எ-று.

(குறிப்பு) 'ஈரமற்றாரை' யென்றது அன்பும் அளியுமில்லாத வன்கண்ணரை யென்றவாறு. 'தேறவேண்டா' என்றது மொழியலுறுதற் கெடுத்துக் கொண்ட ஈரமற்றாரையென்னுஞ் செயப்படுபொருளுக் கவாய்நிலையான்வந்த

* திருக்குறள் 71-ம் அதிகாரம் (குறிப்பறிதல்) குறள்—7. 6.
† நான்மணிக்கடிகை-செய்—46, 69.

பயனிலைகொடுத்து முடித்துக்காட்டியவாறு. தஞ்சம்-எளிதென்னும் பொருளுணர்த்துவதோ ரிடைச்சொல்; இதனை, "தஞ்சக் கிளவி யெண்மைப் பொருட்டே"* என்பதனு லறிக. எளிதாகமொழிதலாவது விளிந்தாரேபோலப் பிறாகி நிற்கு முளிந்தாரை யாரும் இயல்பானே ஈரமற்றாரென்பது தாமேயறிந்து தேருராதலால், சொற்கள் அறிவுறுத்துமாற்ற லிலவாமாறு தேறவேண்டாவென மொழிதல். 'மொழியலோவேண்டா' வென்றது மேற்சொல்வதன் கைமுதிகநியாயசித்தமாமென்றவாறு. ஓகாரம் தெரிநிலைப்பொருள்குறித்துநின்றது. அளிதல் மென்மைக்குறிப்பாணமையால் அக்குறிப்புடைய அன்பும் ஈரமும் அதன் பொருளாயின. ஈரம்-அளி. ஒருவன் அரசன்மாட்டு அன்பும் ஈரமுமுடையானேயாயினும் அவனை உபதைகளான் ஆராயாது தெளிந்து அரசன் தன்காரியத்தை மேற்கொள்ளவைப்பின், பின் பவன் அன்பும் அளியும், அறம்பொருளின்ப முயிரச்சமென்னு நிமித்தங்களாற் போக்கப்பட்டுழிக் கீழறுத்துக்கெடுப்பானுகையால் அவனை உபதைகளானுந் தெளியவேண்டுமென்பார், 'அளிந்தார்க ணாயினு மாராயா னுகித், தெளிந்தான் விளிந்து விடும்' மென்றார். அறவுபதைமுதலியவற்றாற் றெளியுமாற்றை, "அறம்பொருளின்ப முயிரச்ச"† மென்னுங் குறளுரையானறிக. அளிந்தார்கணாயினுமென்னும் உம்மை உயர்வுசிறப்புணர்த்தினமையான் 'முளிந்தாரைத்தஞ்சமொழியலோவேண்டா' என்றது கைமுதிகநியாயசித்தமென்பது பெறப்பட்டது. விளிந்துவிடுமென்றது தேற்றக்குறிப்பு. **ஆராயாதுசெய்வது சீராகாது** என்பது இதன் பழமொழி. இப்பாட்டு, "**ஆய்ந்தாய்ந்துகொள்ளாதான் கேண்மை** கடைமுறை, தான்சாந் துயரந் தரும்"‡ என்னுங் குறட்கருத்தைத் தழுவியது.

43. மறந்தானுந் தாமுடைய தாம்போற்றி னல்லாற்
சிறந்தார் தமரென்று தேற்றார்கை வையார்
கறங்குநீர் காலலைக்குங் கானலஞ் சேர்ப்ப
விறந்தது பேர்த்தறிவா ரில்.

எ-து, தாமுடையபொருளைத் தாம் பாதுகாத்தலல்லது நமக்குச் சிறந்தா ரிவரென்றுதேறித் தேறப்படார்கையின்கண் மறந்தானும் வைக்கலாகாது; கறங்குநீர் காலலைக்குங் கானலஞ்சேர்ப்பனே! தம் கையினின்றும் போயபொருளை மீட்டறிவாரில்லை யாதலால் எ-று.

* தொல், சொல். இடைச்சொல்லியல். சூத்திரம்—18.
† திருக்குறள் 51-ம் அதிகாரம் (தெரிந்துதெளிதல்) குறள்—1.
‡ திருக்குறள் 80-ம் அதிகாரம் (நட்பாராய்தல்) குறள் 2.

(குறிப்பு) 'தாமுடையபொருளை' என்றது தம்வயமாகவேயிருத்தற்குரிய கைப்பொருளை என்றபடி. 'நமக்குச்சிறந்தாரிவரென்றுதேறி' என்றது நமக்குச் சிறந்தவுறவினராதலால் இவர் நம் கைப்பொருளைப் பாதுகாத்துதவுவர் எனத் துணிந்து என்றவாறு. 'தேறப்படார்கையின்கண்' என்றது உபதைகளாற் றேறப்படாதார்வயமாக என்றவாறு. 'மறந்தானும்வைக்கலாகா'தென்றது வைக்கலாகாதென்பதை மறவாதொழுகவேண்டும் என்றபடி. 'கையினின்றும்போன பொருளை மீட்டறிவாரில்லை' என்றது எடுத்துக்கொண்டபொருளுக்கேற்றதொரு பழமொழிப்பொருள்கூறியவாறு. அப்பொருளாவது ஒருவன்கையினின்றும் பிறனொருவன் கொண்டபொருளை அவன்கொடாது திரும்பக்கொள்ளுமாறு அறிவார் ஒருவருமில்லை என்பதாம். இது ஏது; ஆதலால் தேறார்கைவைக்கலாகாதென முடிக்க. இதுவே பழமொழி போனதுபோனதுதான் என வழங்கும் உலகவழக்கெனவுணர்க. இது "வித்தம்பராதீநம் கதம் கதம் ।" என வடமொழியுள்ளும் "பூண்டவிசுகுணனைவிட்டுப் போனதுபோனதின்றே" எனத் திருவாலவாயுடையார்திருவிளையாடற்புராணத்துள்ளும்* வழங்கப்பட்டது.

44. கையார வுண்டமையாற் காய்வார் பொருட்டாகப்
பொய்யாகத் தம்மைப் பொருளல்ல கூறுபவேல்
மையார வுண்டகண் மாணிழா யென்பரிவ
செய்யாத வெய்தா வெனில்.

இ-ள், தம்மைக்காய்வார் கைப்பொருளை யவர்கொடுக்க நிறையக்கொண்டு சிலருண்டமையால் அக்காய்வார்க்காக உண்மையன்றிப் பொருளல்லாதகுற்றங்களைச் சொல்லுவராயின், மையாரவுண்டகண் மாணிழாய்! அதற்கு என்காரணத்தாற் பரிவதாம்; செய்யாதகுற்றங்கள் தமக்குக் குற்றமாகாவாயின் எ-று.

(குறிப்பு) கை-கைப்பொருள். பின்வருதல்நோக்கி அப்பொருட்குரியராகிய காய்வார் என்னும் அடை கூட்டியுரைக்கப்பட்டது. 'அவர்கொடுக்க' என்றது அவரறியாது தாமே கவர்ந்துண்ணினும் அது சொல்லார் என்றவாறு. 'நிறையக்கொண்டு' என்றது சிறிதுகொண்டாரும் அது சொல்லார் என்றவாறு. 'சிலருண்டமையால் .... கூறுபவேல்' என்றது பலரும் இங்ஙனம் கொண்டுண்டு... கூறார் என்றவாறு. 'அக்காய்வார்க்காக' என்றது அங்ஙனங் கொடுத்துதவி யேவிய பகைவர்பொருட்டாக என்றவாறு. தம்பொருட்டில்லாமையால் அவர் குற்றங்கூறுஞ் சொற்களை உறுதியுறச்சொல்லாரென்பது குறிப்பு. 'பொருளல்ல' என்றது பொருளாகக்கொள்ளத்தகாதனவென்னும் பொருளுடையதாய்

* 48-வது வரகுணனுக்குச் சிவலோகங்காட்டியதிருவிளையாடல், செய்—21.

இங்குக் குற்றங்களை யுணர்த்தினமையால், பொருளல்லாதகுற்றங்களை எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. தம்மைச்சொல்லுவாராயின் எனக் கூட்டுக. 'சொல்லு வாராயின்' என்றது ஒரோவழிச் சொல்லுதல் இயல்பென்றவாறு. 'என்கார ணத்தாற்பரிவதாம்' என்றது தாம் அக்குற்றத்தைச் செய்யாமையாலும், அவர் அது சொல்லுதற்குக்காரணம் பிறிதுண்மையாலும், பரிதற்கு ஒருகாரணமும் இல்லாமையாற் பரியவேண்டா வென்றவாறு. 'செய்யாதகுற்றங்கள்' என்றது குற்றங்களைச்செய்யாமை என்றபடி. எய்தாவெனின் என்றதற்குக் குற்றங்க ளாக எய்தாவெனின் என்பது கருத்தாதலால் அக்கருத்துநோக்கித் 'தமக்குக் குற்றமாகாவாயின்' எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. 'எய்தாவெனின்' என்றது எய்துமெனிற் பரியவேண்டுமென்னுஞ் செயினென்வினையெச்சத் தெதிர்மறை யானமையால் எய்தாமையின் ஐயப்பாடின்றெனவும், எய்தாதென்பதே துணி வெனவும் கொள்க. செய்யாதகாரியம் செய்ததாகமுடியாதென்பதே இதன் பொருளென அறிக. இதனால் தம்மிடத்துக் குற்றம்வாராமற் பாதுகாக்கவேண்டு மென்பதும், அங்ஙனம் பாதுகாத்திருப்பாரைப் பிறகாரணம்பற்றிப் பிறர்கூறும் பொய்க்குற்றம் நிலைபெறாதாதலால் அதற்கு அவர் பரியவேண்டாவென்பதும் கூறப்பட்டன. "செய்யாதகாரியம் பொய்யாது" என்பது இதன் பழமொழி. இதில், பொய்யாதென்றது செய்ததாகமுடியாதென்றவாறு.

45. நோவ வுரைத்தாரைத் தாம்பொறுக்க லாகாதார்
நாவி னொருவரை வைதால் வயவுரை
பூவிற் பொலிந்தகன்ற கண்ணா யதுவன்றோ
தீயில்லை யூட்டுந் திறம்.

எ-து, தம்மைத் துன்புறும்படி வெகுண்டுவைதாரைத் தாம் பொறுக்கமாட்டாதார் தம்முடையநாவினாற் றம் பிறரொருவரை வெகுண்டுவைதாலவ் வைத வயவுரை, பூவிற்பொலிந்தகன்றகண்ணாய்! தம்மில்லைத் தாமே தீக்குணவாகவூட்டியதிறத்தோடொக்கும் எ-று.

(குறிப்பு) இது, தம்குற்றங்கண்டு ஒறுக்கும் மேலாயார் தம்மைச் சீறின் அது பொறுத்திருப்பதல்லது அதற்கேதுவாய்நிற்பாரைச் சீறுதல்கூடாதென் கின்றது. 'நோவவுரைத்தாரை' என்றது தாம்செய்தகுற்றங்கண்டு பின்னும் அது செய்யாமைப்பொருட்டு ஒறுக்குமியல்புடையார் தம்மைத் துன்புறும்படி வெகுண்டுரைத்தவுரையை என்றவாறு. 'தாம் பொறுக்கலாகாதார்' என்றது அவர் நோவவுரைக்கத்தக்காரும், தாம் அது பொறுக்கத்தக்காருமாகிய தொடர் புடையராயிருந்தும் அது செய்யாதார் என்றவாறு. அத்தொடர்பாவது வினை கொள்வோனும்-வினைசெய்வோனும், ஆசிரியனும்-மாணாக்கனும், தந்தையும்-

மைத்தனும், கணவனும்-மனையாளும், மாமியும்-மருகியும் முதலாயினோர் தமக்குள் அடக்கற்பாலரும் அடங்கற்பாலருமாதற்கேதுவாகிய தொடர்பு. 'பிறரொருவரை' என்றது தாம்செய்தகுற்றத்தைக்கண்டு ஒறுப்பார்க் கறிவுறுத்தி அவர் கோவவுரைத்தற்கு ஏதுவாயிருந்த பிறரொருவரை என்றவாறு. 'தம்முடைய நாவினால் வைதால்' என்றது குற்றம் தம்மீதாகவும் கோவவுரைத்தார் தலைவராகவுமிருக்கப் பிறரைநோதற்கு நாவெழாதிருக்கவே அது தன்னை முயன்றெழுப்பி அவரை வெகுண்டுவைதால் என்றவாறு. 'தம்மில்லைத் தாமே நீக்கு உணவாகவூட்டியதிறத்தோ டொக்கும்' என்றது ஒருவர் தம்மிலலைப் பழுதுபாராதகுற்றத்தாற் கூரைமுகடு பிரிந்தவாறே அதன்வழியிறங்கித் தம்மைத் துன்புறுக்கும் பனிவாடைக்காற்றுது, அப்பனிவாடைவந்து துன்புறுதற்கு வாயிலாய் நின்று, பழுதுபாராத தங்குற்றத்தைக் காட்டிக்கொடுத்த பிரிகூரையைச்சீறி அதனை யெரியூட்டியதோடொக்கும் என்றவாறு. எனவே பிரிகூரைவீட்டிற் பனியால்வருந்துமவர் தாம் அதனைப் பழுதுபாராதகுற்றம்தீர அக்கூரையை வேய்ந்து அவ்வருத்தம் தீர்வதுபோல், தலைவராற் கடியப்பட்டுவருந்துவாரும், தாம்செய்யவேண்டிய வினைகளைக் குறைவறச்செய்து தம் குற்றத்தைப்போக்கி வருத்தந்தீரவேண்டுமென்பது கருத்தாகக்கொள்க. கூதலுக்காற்றதகீதாரி குடிலைக்கொளுத்தியெரித்தானும் என்பது இதன் பழமொழி; இது கிராம்ய வழக்கு. கூதல் - குளிர்வாடை. கீதாரி - ஆடுமேய்ப்பாருள் தலைவன். குடில்-ஆட்டுக்கிடையிற் குட்டிகளை அடைத்துவைக்கும் ஓலைக்கூடு. ஒருகிடையில் இரவிற் குட்டியடைத்தற்குதவாது பழுதுபட்டிருந்ததொரு கூட்டில் ஒருகீதாரி குளிர்வாடைக்கொதுங்க அது குளிர்தடுக்குமாற்றலின்மைகண்டு, அதனைப் பழுதுபார்த்துக்கொள்ளும் அறிவின்றித் தீயிட்டெரித்தான் என்பது இதன் ஐதிகம். "மூட்டைக்கடிக்காற்றுதான் வீட்டைத்தீயிட்டெரித்தானும்" எனவும் ஒரு பழமொழி வழக்குவிதுண்டு. இதற்கும் பொருந்துமாறு பொருளைப் பொருத்தியுரைப்பினும் அமையும்.

46\. முகம்புறத்துக் கண்டாற் பொறுக்கலா தாரை
யகம்புகுது மென்றிரக்கு மாசை—இருங்கடத்துத்
தக்க நெறியிடைப் பின்னுஞ் செலப்பெறா
ரொக்கலை வேண்டி யழல்.

எ-து, தம்முகத்தைப் புறத்துக்கண்டாலும் பொறுக்கிலாதாரை எம்மனையின்கண்ணேபுகுதுமென்று அவரை யிரந்துரைக்குமாசை, பெரியசுரத்தின்கட் பின்செல்ல, எளிதாம்வழியின்கட் டம்பின்செல்லப் பெறாத புதல்வர், அவருடைய மருங்கிலேயேறிப் போகவேண்டி யழுத லோடொக்கும் எ-று.

(குறிப்பு) இது, தம்மேல் வெறுப்புடையாருடன்கூடி ஒரு குடிவாழ்க்கை செய்தல் இயலாதென்பது கூறுகின்றது. 'தம்முகத்தைப் புறத்துக்கண்டாலும் பொறுக்கிலாதாரை' என்றது தம்மிடத்து மிக்கவெறுப்புடையராய்த் தம்வீட்டை விட்டு விலகிப்போயிருக்குமவரை என்றபடி. 'எம் மனையின்கண்ணேபுகுதும் என்று' என்றது நம்வீட்டுக்குப்போவோமென்றுசொல்லி என்றவாறு. இதனால் இங்கு வெறுப்புடையோரென்றது அகம்புகுக்கருமயல்வாரொடு ஒருவீட்டிலுறை தற்குரிய கிட்டியசுற்றத்தார் என்பதும், அவர் தம்வீட்டைவிட்டுவிலகி வேறிட மிருப்பார் என்பதும் பெறப்படும். 'அவரை யிரந்துரைக்குமாசை' என்றது வெறுப்புடையாரை வெறுக்கப்பட்டார் நாம் ஒன்றுயிருப்போமென்று பிரார்த் தித்துரைக்கும் ஆசைப்பாடு என்றவாறு. 'பெரியசுரத்தின்கட்பின்செல்ல' என்றது நெடிய காட்டுவழியில உடன்செல்லவிரும்பி என்றவாறு. 'எளிதாம் வழி யின்கட் டம்பின்செல்லப்பெறுதபுதல்வர்' என்றது பின்றொடர்ந்துநடந்துசெல லத்தகுதியுள்ள எளியவழியின்கண்ணும், தாமுடன்கொண்டுசெல்லற்குரியரல் லாத பிறருடையமக்கள் என்றவாறு. 'அவருடையமருங்கிலே ஏறிப்போகவேண்டி அழுதலோடொக்கும்' என்றது பெருஞ்சுரஞ்செல்லும் பிறர்மருங்கிலேயேறி யுடன்போகவேண்டியழும்பிள்ளையின் ஆசைப்பாடுபோலப் பயனற்றதாய்முடியும் என்றவாறு இதனால் ஒருகுடிப்பிறந்தார் தமக்குள் வெறுப்புண்டாய்ப் பிரிவா ராயின், பின்பு அவர் ஒன்றுயுறைதல இயலாதாதலால் அவர்க்குரியதாயபாக முதலியபெற்றுப் பிரிந்திருப்பதே நலமாமென்பது குறிப்பாயிற்று. இதன் பழமொழி ஊருக்கு வேண்டுமானேனைப்பிள்ளை யொக்கலையேறவழுகிற தாம் என வழங்கப்படும்.

47. ஆயிரவ ரானு மறிவில்லார் தொக்கக்கால்
மாயிரு ஞாலத்து மாண்பொருவன் போல்கலார்
பாயிரு ணீக்கு மதியம்போற் பன்மீனுங்
காய்கலா வாகு நிலா.

எ-து, அறிவில்லாதார் ஆயிரவர்திரண்டாராயினும் மாயிருஞா லத்து அறிவான்மாட்சிமைப்பட்டவொருவன்போல விளங்கமாட்டார்; பரந்த இருளைநீக்கும் திங்களைப்போல நிலாவை யெரிக்கமாட்டா, பல மீனும் ஒருமுகமாய்த்திரண்டாலும்; அதுபோல எ-று.

(குறிப்பு) இது, அறிவுடைமையின் சிறப்புக்கூறுகின்றது. 'அறிவில்லா தார்' என்றதில் இன்மைச்சொல் ஈஷதர்த்தவாசகமாதலால் சிறிதறிவுடையார் என்பதே பொருளாகக்கொள்க. 'ஆயிரவர்' என்றதில் ஆயிரம் என்பது அள வின்மையின் உபலக்ஷணமாதலால் எண்ணிறந்தவர் என்பது கருத்தாகக்கொள்க.

'திரண்டாராயினும்' என்றது பொருள்களுக்கு வியத்திபாஹுள்யத்தால், குறு திக்கந்தோன்றுவ தியல்பாயிருக்கவும் என்றபடி. அதாவது அவற்றினளவு முதலியகுணமிகுதல் இயல்பேயாகவும் அறிவிற்சிறியார் பலர்திரண்டுழி அறிவு திரண்டு பெரிதாகா தென்பதாம். உம்மை திரளாதவழியும் தனித்தனி ஒவ் வாமையாகிய எச்சப்பொருளுணர்த்திநின்றது. 'மாயிருஞாலத்து' என்றது ஒவ் வுதல் ஓரிடத்துமில்லையென்னுந் தெளிவுணர்த்தியவாறு. மாண்பு-இங்குப் புகழ் பொருள் அறிவாதலால் அறிவாலாகிய மாண்பெனக்கொள்க. மாண்பொருவன்-பண்புத்தொகை; மாண்புடையொருவன் என்றபடி. 'விளங்கமாட்டார்' என்றது விளங்குமாற்றலுடையராகார் என்றவாறு. அளவிற்சிறிய புன்மணி பலதொக் குழி அவை அளவான் ஒருநென்மணிக்கொப்பாவ தியல்பாயிருக்கச் சிற்றறி வுடையார் பலர்தொக்கவழி அறிவான் அவர் பேரறிவுடையோனொருவனுக்கு ஒப் பாதல்கூடாததென் என்னும் ஆசங்கையைத் திட்டாந்தத்தாற் பரிஹரிக்கிறார் 'பாயிருணீக்கும்' என்று தொடங்கி. மதி-பூர்ணசந்திரன். இதனை "நிறைநீர நீரவர் கேண்மை பிறைமதிப், பின்னீர பேதையார் நட்பு"* என்னுங் குறளுரை யான் அறிக. தொக்கக்கால் என்னும் பொருளடையை உவமைக்கண்ணுங்கூட்டி 'ஒருமுகமாய்த்திரண்டாலும்' எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. அளவு ஆற்றல் முதலியவற்றாற் பலர் ஒருங்குகூடி ஒருவற்கு இணையாகலாமாயினும் அறிவால் அங்ஙனம் கூடாமையாற் பேரறிவுடையோனொருவனுக்குச் சிற்றறிவுடையோ ரெல்லோரும் ஒருங்கு அடங்குவரென்பது கருத்தாகக்கொள்க. இதன் பழமொழி யும்பொருளும் "வரமேகோ குணீபுத்ரோ ந ச மூர்க்கஶதாந்யபி। ஏகஶ்சந்த்ரஸ்தமோ ஹந்தி ந ச தாராகணோபி ச ॥" என வடமொழியுள் ளும், "கல்லார் பலர்கூடிக் காதலித்து வாழினுநல், வல்லா னொருவனையே மானுவரோ-அல்லாரும், எண்ணிலா வான்மீனிலகிடினும் வானகத்தோர், வெண் ணிலா வாமோ விளம்பு" என நீதிவெண்பாவுள்ளும்,† வழங்கப்பட்டுள்ளன.

48. நிரைதொடி தாங்கிய நீடோண்மாற் கேனு
முரையொழியா வாகு முயர்ந்தோர்கட் குற்ற
மரையாகன் றூட்டு மலைநாட மாயா
நரையான் புறத்திட்ட சூடு.

எ-து, நிரைத்த கடகத்தைத்தாங்கிய நீண்டதோளையுடைய மால் குற்றத்தைச்செய்தானாயினும் அம்மாலுக்குக் குற்றஞ்செய்தா னென்னுமுரை யொருநாளும் ஒழியாவாகுமாதலால், நரையான்புறத் திட்டசூடுபோல் உயர்ந்தோர்மாட்டுள்ளகுற்றம் ஒருநாளும் மாயா; மரையாகன்றூட்டும் மலைநாடனே! எ-று.

---

* திருக்குறள் 79-ம் அதிகாரம் (நட்பு) குறள்—2.
† செய்—98.

(குறிப்பு) 'நிரைதொடிதாங்கிய' என்றது வெற்றிமிகுதி கூறியவாறு. 'நீள்தோள்' என்றது வலிமிகுதி கூறியவாறு. 'மால்' என்றது ஈண்டுப் பெருமைப்பொருளுடைமையானே சர்வாதிகனென்பது உணர்த்திநின்றது. குற்றம் மாயா என்னுங்குறிப்பால் 'மால் குற்றத்தைச் செய்தானாயினும்' என்னும் இசை எச்சம்விரிக்கப்பட்டது. 'மால் குற்றத்தைச்செய்தானாயினும்' என்றது அவன் அது செய்யாமை உணர்த்தியவாறு. 'அம்மாலுக்கு' என்றது புகழ்பொருளை வலியுறுத்தவேண்டிச் சுட்டுப்பொருளை வெளிப்படையாக்கிக்கூறியவாறு. 'உரை' என்றது ஈண்டுக் குற்றமென்னும் பொருட்குறிப்பாற் பழியுரையை யுணர்த்தினமையால், 'குற்றஞ்செய்தானென்னும் உரை' எனப் பொருள்விரித்துரைக்கப்பட்டது. 'ஒருநாளும்' என்றது ஒழியாமையின் நிலைபெறுகூறியவாறு. 'நரையான்புறத்திட்டசூடு' என்றது நரையெருதின் உடற்புறத்திட்டசூட்டுத் தழும்பு என்றபடி. உயர்ந்தோர்-குடிப்பிறப்பு, கல்வி, அறிவு, ஒழுக்கம் முதலியவற்றா லுயர்ந்தோர். 'மரையா' என்றது இருபெயரொட்டாய் ஒருவகைமானுக்குப் பெயராயிற்று. நரையேநத்தின்சூடு மறையாது என்பது இதன் பழமொழி. நரையெருது-வெண்மையுங் கருமையும் விரவியநிறமுடைய எருது. இது எருதுவகையில் உயர்ந்தது; மயிலையென்னும்பெயரால் வழங்கப்படுவது. இப்பழமொழி, "பெருவரை நாட பெரியார்கட் டீமை, கருநரைமேற் சூடேபோற் றோன்றும்"* என நாலடியுள்ளும் வழங்கப்பட்டது. குற்றம்வாராமற் பாதுகாப்பதில் உயர்ந்தோர் மிகவும் கருத்துடையராயிருக்கவேண்டுமென்பது குறிப்பு.

49\. வீங்குதோட் செம்பியன் சீற்றம் விறல்விசும்பிற்
றூங்கெயிலுந் தொலைத்தலா—லாங்கு
முடியுந் திறத்தான் முயல்வொருவ னாக்கம்
படியிழுப்பி னில்லை யரண்.

எ-து, உயர்ந்ததோளையுடைய செம்பியன்சீற்றம், மிக்க விசும்பின்கண் இயங்கியொழுகும் அசுரருடைய தூசிலையும் தேவர்கட்காகவென்று தொலைவித்தலான், எப்பொழுதும் ஒருநகரத்தை முடியுந்திறத்தானெண்ணி யறிந்தன்றே முயல அமையும்; கூரிய அம்பை அடியமைய இழுத்துத் தொடுக்கப்பெறின் அது பட்டு நுழையமாட்டாத கவசமில்லை எ-று.

(குறிப்பு) 'உயர்ந்ததோளையுடைய' என்றது செம்பியனது பராக்கிரமமிகுதிதோன்றக் கூறியவாறு. செம்பியன்-சோழன். இது சிபிமரபிற்பிறந்தோன் என்னும் பொருளுடைய சைப்பிய: என்னும் வடமொழிச்சிதைவாய் வழங்குவதொருபெயரென்பாரும் உளர். 'சீற்றம்' என்றது சீற்றங்கொண்ட

* நாலடியார் 19-ம் அதிகாரம் (பெருமை) செய்—6.

செயலென்றவாறு. அது இன்னதுசெய்தானென்றுதோன்றாத கோப்பியச் செயலென்பார் 'சிற்றம்' என்றதனையேகூறி யொழிந்தார். 'மிக்கவிசும்'பென்றது-பகைவர் தாம்மேல்நின்றுகொண்டு கீழ்நின்றெதிர்ப்பாரை யெறிதற்குவிறன் மிக்கவிசும்பென்றவாறு. இது எயிலின் இடவலிமிகுதி கூறியபடி. தூங்கல்-இயற்கையான வீழ்ச்சிக்கும் எழுச்சிக்கும் வயமாகாதியலுதலாதலால் அவ்வினை நிகழ்ச்சியை 'இயங்கியொழுகல்' என்றார். இதனால் அவ்வெயிலின் செயற்கை வலிமிகுதி கூறியவாறு. 'அசுரருடையவூர்' என்றது தீயவருடையகுடியிருப்புப்போன்ற வூர்தியென்றபடி. இது இசையெச்சத்தால் அதன் துணைவலி கூறியவாறு. 'எயிலும்' என்ற உம்மை கொலைக்குரிய என்னும் உயர்வுகுறித்தமையா லுயர்வுசிறப்பாயிற்று. இது அவ் வெயிலின் றன்வலிகூறியவாறு. தொலைத்தல்-முற்றக்கெடுத்தல். இச்சரித்திரம், "ஒன்னா ருட்குந் துன்னருங் கடுந்திறற், றூங்கெயி லெறிந்தநின் னூங்கணோர் நினைப்பின்"எனப் புறநானூற்றன்னும்,* "வீங்குநீர் வேலி யுலகாண்டு விண்ணவர்கோன், ஓங்கரணங் காத்த வுரவோன்யா ரம்மானை, ஓங்கரணங் காத்த வுரவோ னுயர்விசும்பிற், றூங்கெயில் மூன்றெறிந்த சோழன்கா ணம்மானை"எனச் சிலப்பதிகாரத்தும்,† "ஒன்னார், ஓங்கெயிற் கதவ முருமுச்சுவல் சொறியுந், தூங்கெயி லெறிந்த தொடிவிளங்கு தடக்கை"‡ எனச் சிறுபாணாற்றுப்படையினும், இன்னும் மணிமேகலை, கலிங்கத்துப்பரணிமுதலிய நூல்களிலுங் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. 'ஆங்கு' என்பதற்கு அவ்வாறாகவே எனப் பொருளுரைத்துக்கொள்க; அதாவது பராக்கிரமசக்தியுடையராய்ப் பகைவரையழிக்கவிரும்பியவர் என்றபடி. இவ்வாறன்றித் தனிச்சொல்லை யாங்கும் எனப் பாடமோதிக் காலத்தையிடமாகப்பற்றி, எப்பொழுதும் எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. 'எப்பொழுதும்' என்றது முயற்சிசெய்தற்குரிய காலங்களிலெல்லாம் என்றவாறு. 'ஒருகருமத்தை' என்றது அவாய்நிலையான் வந்தது. முடியுந்திறத்தான் முயலலாவது இவ்வாறுசெய்யின் இது தப்பாது முடியும் என ஆராய்ந் தவ்வாறுமுயறல். 'அரிதென்னாதுமுயல' என்றது அத்தெளிவான், அது எளிதின்முடியுமென்றெண்ணிமுயல என்றவாறு. 'அமையும்' என்றது அக்கருமங் குறையின்றிமுடியுமென்றவாறு. 'கூரம் படியிழுப்பினில்லையரண்' என்றது முடியுந்திறத்தான் முயலுமாற்றை ஒரு பழமொழிப்பொருள் காட்டிவிளக்கியவாறு. இழுத்துவிட்டாய் கழுத்துருவப்பாயும் என்பது இதன் பழமொழி. இது வீரவாதம்பேசிவிளையாடுஞ் சிறார்குழூஉவழக்காயுள்ளது. இதன் பொருள்:—இழுத்து-ஒருகூரிய அம்பினடியை விரற்சரட்டில்வைத்து ஆகர்ணமாக இழுத்து. விட்டால்-விசையூட்டிவிட்டால். கழுத்துருவப்பாயும்-எதிர்நிற்கும் பகைவரது கழுத்திலணிந்த கவசத்தையும் கழுத்தையும் பொத் தப்புறம்

---

* புறநானூறு செய்— 39 அடி-5, 6.

† சிலப்பதிகாரம் 29-வது வாழ்த்துக்காதை, அம்மானைவரி, செய் 1.

‡ பத்துப்பாட்டு, சிறுபாணாற்றுப்படை அடி 79— 81.

கழன்றேமொறு பாயும் என்பதாம். "மன்னவர்நெஞ்சினில்வேடர்விடுஞ்சரம் வாயாவோ"* என்பதும் இப்பழமொழிபற்றியகூற்றெனவுணர்க. இதனால், கோப்பியமான வுபாயங்களைக்கொண்டு ஒடுங்கியிருந்து காலம்வாய்த்துழித் தப்பாது முயல எக்கருமமும் தவறாதுமுடியும் என்பது கூறப்பட்டது.

50. கற்றதொன் றின்றி விடினுங் குடிப்பிறந்தார்
மற்றொன் றறிவாரின் மாண மிகநல்லர்
பொற்ப வுரைப்பான் புகவேண்டா கொற்சேரித்
துன்னூசி விற்பவ ரில்.

எ-து, நற்குடிப்பிறந்தார் கற்றதொன்றில்லையாயினும், குடிப்பிறவாதுகற்றாரின் மாட்சிமைப்பட மிகநல்லர்; மாட்சிமைப்பட உரை சொல்லவேண்டுவதில்லை; கொற்சேரிக்கண்ணே துன்னூசியைவிற்பார் ஒருவருமில்லை அதுபோல எ-று.

(குறிப்பு) 'நற்குடிப்பிறந்தார்' என்றது கல்வி, அறிவு, ஒழுக்கங்களுள்ள ஒருகுடியிற்பிறந்தாரொருவர் என்றவாறு. 'கற்றதொன்றில்லையாயினும்' என்றது அந்நற்குடிக்குரியகுணங்களில் மற்றவையெல்லாமிருக்கத் தாம் கல்லாதிருக்கும் குறையொன்றுமே யுளதாயின் என்றவாறு. ஈண்டு நற்குடிக்குரிய கல்வியாவது வேதாகமபுராணாதிகளும் ஸ்மிருதிநூல்களும் ஒதியுணர்தலாம். 'குடிப்பிறவாதுகற்றாரின்' என்றது கல்வி, அறிவு, ஒழுக்கமில்லாத குடியிற்பிறந்து தாம் வேதாகமாதி யோதியுணர்ந்த கல்வியுடையராயிருப்பாரைக்காட்டிலும் என்றபடி. பயிற்சிமிகுதியாலுள்ளதாகிய வாசனையாற் குடிப்பிறப்புடையாரொழுக்கம் ஒருசிறிதும் வழுவாதாகையாலும், குடிப்பிறப்பில்லாத கற்றோரொழுக்கம் பயிற்சியின்மையால் வழுவுறுமாகையாலும் அக்கல்வியறிவுடைமையாகிய நன்மையினும் அநுபவமுடைமையாகிய நன்மை மிகச்சிறந்ததென்றவாறு. 'உரைப்பான் புகவேண்டா' என்றது அந்நூல்களிற்கூறிய ஒழுக்கங்களை உரைக்கும்பொருட்டு நற்குடிப்பிறவாத கற்றான், குடிப்பிறப்புடையாரிடத்துத் தர்மோபதேசபரனாய்ப் புகவேண்டா என்றவாறு. 'கொற்சேரித் துன்னூசி விற்பவரில்' என்றது அங்ஙனம்புகுதல் பயனின்முயற்சியென்பதை உணர்த்துவதற் கோர் பழமொழிகூறியவாறு. கொற்சேரி-கொல்லர்தெரு. துன்னூசி-இழைநுழையூசி. 'ஒருவருமில்லை' என்றது ஒருவரும்புகார் என்பதை வலியுறுத்தியவாறு. கொல்லர்குலமக்களல்லாதார் தொழிற்சாலையிற்சென்று கொல்லுத்தொழில்கற்றாராயினும் அதுகல்லாத கொல்லர்குலமக்களுக்கு அவர் துன்னூசி செய்துகொடுக்கவேண்டாது தாமேசெய்துகொள்ளுமாறுபோலக் குடிப்

* கம்பராமாயணம், அயோத்தியாகாண்டம், குகப்படலம், செய்—16 முன்னவனென்று.

பிறப்பில்லாத கல்வியுடையோன் கூறவேண்டாது குடிப்பிறப்புடையோர் தாமே யுணர்ந்தொழுகுவர் என்பதாம். ஆகவே தர்மோபதேசம் செய்தற்குரியோர், குடிப்பிறப்பு, கல்வி, அறிவு, ஒழுக்கம் இவையெல்லாமுடையராயிருக்க வேண்டுமென்பது நுதிப்பாற்றோன்றிய குறிப்பாயிற்று. இப்பாட்டால், குடிப்பிறப்பின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. இக்கருத்து, [illegible] ஷ: । என வடமொழியுள்ளும் வழங்கப்படும். இதன்பழமொழி, ஒருவன் ஒருவனை நோக்கித் தன் திறமைகூற, அதுகேட்ட மற்றொருவன், உன்வல்லமை இங்குச் செல்லாது; எனச் சொல்லவேண்டுமிடத்துக் கொல்லர்தெருவில் ஊசி விலையாகாது எனப் பிறிதுமொழிதலாக வழங்குவதாம். இப்பழமொழி, "கொண்டிருப்பண்டம் விலையோரிக்கொற்சேரி, நுண்டுளைத் துன்னூசி விற்பாரின்" என ஐந்திணையைம்பதிலும்,* 'கைகொண்ட வூசி கொற்சேரியின் விற்றெம்மில் வண்ணம் வண்ணப், பொய்கொண்டு நிற்கலுற்றோ புலையாத்தின்னிபோந்ததுவே' எனத் திருச்சிற்றம்பலக்கோவையினும்,† "இருப்புக் கம்மியற் றெரிநுழை யூசியொன் றியற்றி, விருப்பிற் கோடியால் விலைக்கெனும் பதடியின் விட்டான்" என இராமாயணத்துள்ளும்‡ வழங்கப்பட்டது.

51. இயற்பகை வெல்குறுவா னேமாப்ப முன்னே
யயற்பகை தூண்டி விடுத்தோர்—நயத்தாற்
கறுவழுங்கிக் கைக்கெளிதாய்ச் செய்க வதுவே
சிறுகுரங்கின் கையாற் றுழா.

எ - து, தனக்கு இயற்பகையாகியபகையை வெல்லுதலுற்றானொருவன், முன்னே தனக்காணுகத் தன்பகைக்கு வேறேயொருபகை வளர்த்துவிட்டு ஒருநெறியாற் கறுவினையொழுகித் தன்கைக்கெளிதாகத் தன்பகையைநெருக்குக; அப்பெற்றிசெய்தல், முதுகுரங்கு சிறுகுரங்கின்கையாலே வேவுறுகூழைத் துழாவியசெயலையொக்கும் எ-று.

(குறிப்பு) இயற்பகையாகியபகை என்றது தான்முடிக்கக்கருதியகாரியத்துக்கு ஸ்வபாவசித்தமாயுள்ள விரோதியாகியபகை என்றவாறு. வெல்குறுவான்-வெல்லத்தொடங்கும் ஒருவன். 'தன்பகைக்கு' என்றது தன்காரியத்துக்கு விரோதியாயுள்ள பகைவர்க்கு என்றவாறு. 'வேறேயொருபகை வளர்த்துவிட்டு' என்றது அப்பகைவர்க்கு விரோதியாய்த் தமக்கு இணமா

* ஐந்திணையைம்பது செய்யுள்—21.
† திருச்சிற்றம்பலக்கோவை செய்—386.
‡ இராமாயணம், இராவணன்வதைப்படலம். செய்யுள்—121.

யிருக்கும் பிறரை அவர்மேற்செல்லுமாறு தூண்டிவிட்டு அப்பகைவரது வலியின் அளவறிந்துகொண்டு என்றவாறு. 'ஒருநெறியால்' என்றது பகைவலி மிக்கிருக்குமாயின் அது குறைவுற்றுக் கைக்கெளிதாம்வரை காலம்பார்த்து அடங்கியிருக்கவேண்டுமென்னும் விதிவிசேடத்தைமேற்கொண்டு என்றவாறு. 'கறுவின்றொழுகி' என்றது உட்பகையாகவொழுகி என்றவாறு. 'தன்கைக் கெளிதாக' என்றது தன்கைக்கு எளிதாகுமளவில் என்றவாறு. 'தன்பகையை நெருக்குக' என்றது விரோதியையடர்த்துக் கருதியகாரியத்தைக் கைக்கொள்க என்றவாறு. 'அப்பெற்றிசெய்தல்' என்றது அங்ஙனம்செய்தல் என்றவாறு. 'முதுகுரங்கு சிறுகுரங்கின்கையாலே வேவுறுகூழைத்துழாவியசெயலையொக்கும்' என்றது எடுத்துக்கொண்டபொருளுக்கேற்றதொரு திட்டாந்தமாகக்காட்டப்பட்ட பழமொழிப்பொருளை விரித்துரைத்தவாறு. இப்பழமொழி கூழ்கூடுமென்றுநினைந்தகுரங்குதன்குட்டியின்கையாற்றுழாவிற்றும் எனவும், குரங்கு குட்டியைவிட்டாழம்பார்த்ததுபோலும் எனவும், வழங்கப்படும். இது இயல்பு பற்றிவந்தவழக்கு. சிறுகுரங்கின்கை ஏதுகாரணமையால் அதற்கேற்ற முதுகுரங்கு வேவுறுகூழ் என்னும் வினைமுதலும் செயப்படுபொருளும் விரித்துரைக்கப் பட்டன. வேவுறுகூழ்-சுடுசோறு. 'துழாவியசெயலையொக்கும்' என்றது துழாவி வேவுறுகூழின் சூட்டின்கடுமை யறிந்து, அது குறைந்திருந்தால் உடனேகொள்வதும, மிக்கிருந்தால் அது தணியும்வரை தாழ்த்திருந்துகொள்வது மாகிய செயலையொக்கும் என்றவாறு. இதனுள், கூழுணவு காரியசித்திக்கும், சூடு அக்காரியசித்திக்கு விரோதியான இயற்பகைக்கும், முதுகுரங்கு காரியத்தின் முயல்வோனுக்கும், சிறுகுரங்கின்கை இயற்பகைமேற்செல்லவிடும் அயற்பகைக்கும் உவமைகளாம். இதனுற் பகைவலியறியாதான் அதனை யறிந்துசெய்யுமாறு கூறப்பட்டது.

52. பாரதத் துள்ளும் பணையந்தந் தாயமா
ஈரைம் பதின்மரும் போரெதிர்ந் தைவரோ
டேதில ராகி யிடைவிண்டா ராதலால்
காதலரோ டாடார் கவறு.

எ-து, பாரதத்துள்ளும் தமமுடைய தாயமே பணையமாகக்கொடுத்து ஈரைம்பதின்மரும் சூதுபோரையெதிர்ந்து மற்றையைவரோடும் பகைவராகி வேறுபட்டுநீங்கினார்களாதலால், உற்றாரோடு கவறாடார் எ-று.

(குறிப்பு) இப்பாட்டுச் சூதாடல்கூடாதென்பது கூறுகின்றது. 'பாரதத்துள்ளும்' என்றது வேதநூல்யப்பிரமாணமாகக் கருதப்படும் இதிகாசமாகிய மஹாபாரதத்துள்ளும் என்றவாறு. உம்மை உயர்வுசிறப்புணர்த்துகின்றது. அது நூலும் பொருளுக்குப் பிரமாணவலி கூறியவாறு. 'தாம்' என்றது ஈரைம்பதின்மராகிய

தார்த்தராட்டிரர் என்றவாறு. 'தாயமேபணையமாகக்கொடுத்து' என்றது உரியோர்க்கன்றி ஒருவாற்றானும் தாம் பிறர்க்குக்கொடுக்கத்தகாத தாயபாகத்தையும் பணையமாகவைத் தென்றவாறு. இதனால் ஸ்வயார்ஜிதங்களைவைத்தல் சொல்ல வேண்டாதாயிற்று. இது சூதின்மயக்கமிருக்கும்படிகூறியவாறு. 'ஈரைம்பதின் மரும்' என்றது ஒரைவராகிய பாண்டவரோடு அவரின இருபதிற்றைவான்மிக்க இனவலியுடையவருமென்றவாறு இதனால் வலிமிக்குடையோருங் கெடுவரென்பது குறிப்பாயிற்று. போர் என்றதற்கு, கவறு என்னுங்குறிப்பால் 'சூதுபோரை' எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. 'மற்றையவரோடும் பகைவராகி' என்றது இருபதிற்றுவைரவராய் ஒன்றுபட்டிருக்கக்கடவராகியதாம் ஒரைவரோடுறவொழிந்து குறைந்ததுமேயன்றி அவருக்குப் பகைவருமாகி என்றவாறு. இடைவிண்டாராதலால் என்பது ஞாபகவேதுவாதலால் அதன் உரையாகிய 'வேறுபட்டுநீங்கினார்களாதலால்' என்பதற்கு, வேறுபட்டுநீங்கினார்களென்று அறியப்படுதலான்என்பது கருத்தாகக்கொள்க. 'வேறுபட்டுநீங்கினர்'என்றது கிருஷ்ணதௌத்யத்தாலும் உடன்பட்டு ஒன்றாகாது பொருது உயிர்நீங்கினர் என்றபடி. உற்றாரோடுகவறாடார் என்றாராயினும் விகாரத்தாற்றொக்க சிறப்பும்மையை விரித்து, அறிவுடையோர் என்னும் எழுவாயைவருவித்து, உற்றாரோடும் கவறாடார் அறிவுடையோர் எனப் பொருளுரைத்துக்கொள்க. இதனால் பொதுமலரோடும் ஏதிலரோடும் கவறாடல் மிககதீங்குபயக்கும் என்பது சொல்லவேண்டாதாயிற்று. ஈரைம்பதின்மரும் போரெதிர்ந் தைவரோடேதிலராகி யிடைவிண்டார் என்ற குறிப்பால், தம்மின்மிக்க வலியுடையாரொடு கவறாடலும் மிக்க தீங்குபயக்குமென்பது தானேபெறப்பட்டது. காதலோடாடார்கவறு என்பது பாடமாயின், காதல் காதலர்க்காகுபெயராகக்கொள்க. காதலரோடுங் கவறாடலாகாது என்பது இதன்பழமொழி. இப்பழமொழிப்பொருளே இப்பாட்டில் எடுத்துக்கொண்டபொருளாகவும், திட்டாந்தம் இதிஹாஸப்பொருளாகவும் காட்டப்பட்டுள்ளன.

53. அல்லல் ஒருவர்க் கடைந்தக்கால் மற்றவர்க்கு
நல்ல கிளைக ளெனப்படுவார்—நல்ல
வினைமரபின் மற்றதனை நீக்க வதுவே
மனைமர மாய மருந்து.

எ-து, ஒருவர்க்குத் துன்பமவருதற்கால் அவர்க்கு மிக்க கிளைகளென்று சொல்லப்படுகின்றவர்கள், நல்லசெய்கைமரபினாலே அத்துன்பத்தைநீக்குக; அந்நீக்கியசெய்கை, மனையின்கண்நின்ற மருந்தாய மரத்தோடொக்கும் எ-று.

(குறிப்பு) அல்லல் என்பது ஊழ், பகை, நோய், வறுமைமுதலியவற்றா லுண்டாகும் துன்பம். மிக்கிளைகளாவார்—உடன்பிறந்தார்முதலாயினர். 'நல்லசெய்கைமரபினாலே' என்றது அத்துன்பந்தீருமாறு செய்துபோந்த அடிப்பட்டசெயல்களாலே என்றவாறு. 'மனையின்கண்ணின்றமருந்தாயமரத்தோடொக்கும்' என்றது நோயுற்றானொருவனுக்கு அந்நோயை உடனேதீர்க்கவல்ல மருந்தாகி அவன் மனையின்கண்ணேயுள்ளதொரு பச்சிலைமரம்போலும் என்றவாறு. இதனுள், துன்பத்துக்கு நோயும்,நல்லகிளைகளினுதவிக்கு மனைமரத்தினுதவியும் உவமங்களாம். நல்ல வினைமரபின்மற்றதனை நீக்கவென்றது கிளைகளைநோக்கிய கூற்றாகையால் ஒருவர்க்கு ஆபத்துவந்தகாலத்தில் அவருடைய நெருங்கிய கிளைகளாவார் உடன்சென்றுதவவேண்டுமென்னும் பொருளும், அங்ஙனம் உதவுவார் 'மனைமரமாயமருந்து' என்றது அல்லலுற்றாரைநோக்கிய கூற்றாகலால் அங்ஙனம் உதவுமவரைக் கைவிடலாகாதென்னுங்குறிப்பும் பெறப்பட்டன. மனைமரமாயமருந்து என்றது பழமொழிக்கூற்று. இது 'புழைக்கடைப்பச்சிலை' என வழங்கத்தகுவதாம். அது, இக்காலத்து அல்லலுற்றார் அவ் அல்லல் தீருமாறு தம் நல்லகிளைகள் சொல்லும் சொற்கேளாதவிடத்து, அக்கிளையாயினாரைப் பிறர் நீவிர் இவர்க்கு இத்துன்பந்துடைக்கவொண்ணாதோவென வினவியக்கால் அவர் குறிப்பாகப் 'புழைக்கடைப்பச்சிலைமருந்துக்குதவுமா' என விடையிறுப்பதுண்டு. இது, மாமலையிலுள்ள மருந்தேபோலப் பிணிதீர்க்கவல்லார் அயலாராய பிறரிருக்கப் புழைக்கடைப்பச்சிலையோடொத்த உற்றாராகிய எம்மனோர்செயல் பயன்படாதுபோலும் என்னும் குறிப்புடையதாகும். இதனால் மாமலையிலுள்ள மருந்தேபோற் சேய்மைக்கண்நின்ற நல்லகிளையல்லார் அல்லற்கு உதவுதலினும் நல்லகிளையாயினார் புழைக்கடைப்பச்சிலைபோல் அண்மைக்கண்நின்றுதவுதல் சிறந்ததென்று கூறப்பட்டமையால், அல்லற்குதவாத நல்லகிளையை, "உடன்பிறந்தார்சுற்றத்தாரென்றிருக்கவேண்டா*"வென விலக்கியதோடு விரோதமின்றெனவுணர்க. இதன் பழமொழிப்பொருள் "மருந்தாகித்தப்பாமரத்தற்றால்" எனத் திருக்குறளுள்ளும் எடுத்தாளப்பட்டது.

54. தெள்ளி யுணருந் திறனுடையார் தம்பகைக்
குள்வாழ் பகைமையைப் பெறுத லுறுதியே
கள்ளினாற் கள்ள றுத்தல் காண்டு மடிவன்றே
முள்ளினான் முட்களையு மாறு.

எ-து, ஆராய்ந்துணருந்திறத்தையுடையார் தம்பகைவர்க்குள்ளே வாழும் உட்பகைவரைப்பெறுதல் தமக்குறுதியே; தாம் முன்புகுடித்த தொருகள்ளை மற்றொருகள்ளைப் பின்குடித்து அறுத்தல்காணுகின்றோம்

* மூதுரை, செய்—20.
† திருக்குறள், 22-ம் அதி., ஒப்புரவறிதல். 7.

அதுவன்றே மற்றொரு முள்ளினாலே தன்காலிற்பாய்ந்தமுள்ளைக் களையுமாறு எ-று.

(குறிப்பு) தெள்ளுதல்-கோதுநீக்குதலொப்புமையால் ஆராய்தலாயிற்று. 'தம்பகைவர்க்குள்ளேவாழு முட்பகையை' என்றது தம் பகைவருக்குள் அவருக்குட்பகையாயிருப்பாரை யென்றவாறு. பெறுதல் என்றது அப்பகையை வெல்லுந்துணையுந் தற்கால நட்பாகப்பெற்று அவரைக்கொண்டுகளைதல் என்றவாறு. உறுதி-ப்ராப்யம். இது காரியவாகுபெயராய் உபாயத்தையுணர்த்திற்று. கள்ளினாற் கள்ளறுத்தல்காணும் என்றது திட்டாந்தம். 'முன்புகுடித்ததொரு கள்ளை, மற்றொருகள்ளைப் பின்குடித்து அறுத்தல் காணும்' என்றது ஒருவகைக் கள்ளுண்டுகளித்தானொருவன் அக்களிப்பின் மாறுபட்டவீரியமுடையபிறிதொரு கள்ளையுண்ண முன்னிருந்த களிப்பொழிதல் அநுபவசித்தமென்றபடி. அதாவது: பிறிதோருபாயத்தாற் போக்கலாகாத கட்களிப்பை அக்களிப்பின் மாறுபட்ட கட்களியாற்போக்குதல் கூடுமென்பதாம். இதனை "காணச்செய் நோய்க்குத் தான்மருந் தாகிய, தேனிமிர் நறுவினை றேறல் போல*" என்பதனாலுமறிக. அது என்றது அந்நினைய பகைகளைதலென்றவாறு. முள்ளினான்முட்களையுமாறு என்றது பழமொழி. இது, "கண்டகேநைவ கண்டகம்" என வடமொழியுள்ளும், "மோதிமுள்ளொடுமுட்பகைகணடிடல்" எனச் சீவகசிந்தாமணியுள்ளும்† வழங்கப்பட்டது. இப்பாட்டால், பகைவரைவெல்லுந் தெளிவுந் திறனுமுடையார் அப்பகைவர்க்குட்பகையா யுள்ளாரை யுறவுகொண்டுவெல்லல் எளிதென்பது கூறப்பட்டது.

55. ஆற்றவுங் கற்றா ரறிவுடையா ரஃதுடையார்
நாற்றிசையுஞ் செல்லாத நாடில்லை யந்நாடு
வேற்றுநா டாகா தமவேயா மாயினா
லாற்றுணா வேண்டுவ தில்.

எ-து. அறிவுடையாரானார் மிகவுங் கற்றார்; அக்கல்வியாலாய அறிவினையுடையார்க்கு நான்குதிசையின்கண்ணுள்ளுந் தாஞ்செல்லாத நாடில்லை; சென்றநாடுகள் வேற்றுநாடாகா, தம்முடையநாடுகளேயாம்; ஆயினால் அவ்வழிக்கு உணாக்கொண்டுபோகவேண்டுவதில்லை அவர்கட்கு எ-று.

---

* இலக்கணவிளக்கம், அகத்திணையியல் 128-ம் சூத்திரவுரை யுதாரணம்.

† சீவகசிந்தாமணி, விமலையார்இலம்பகம், செய்—8.

(குறிப்பு) இது கற்றவர்க்கு எல்லாக்காரியமும் சுலபசாத்தியமாகுமென்று கல்வியின் நன்மை கூறுகின்றது. 'ஆற்றவுங்கற்றாரறிவுடையார்' என்றது கல்வியானது அறிவுடையராற் கைக்கொள்ளத்தக்கது எனக் கல்வியின்சிறப்புத் தோன்றக் கற்றோரைக்கொண்டாடுங்கூற்றாயிருத்தலால் அதற்கு, "தவஞ்செய் வார்தங்கருமஞ்செய்வார்"* என்புழிப்போல, 'அறிவுடையாராவார் மிகவுங்கற்றார்' எனக் கிடக்கைமுறைமாற்றிப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. இதற்குப் "பூவெனப்படுவது பொறிவாழ்பூவே" என்புழிப்போலச் சிறந்த அறிவுடையோராவார் மிகவுங்கற்றார் என்பது கருத்தாகக்கொள்க. 'அஃதுடையார்' என்றது கற்றாரென்றதன் முதனிலைப்பொருளாகிய கல்வியைச்சுட்டினமையால் அஃதுடையார் என்றதற்குச் செய்யுள்விகாரத்தாற்றொக்க நான்கனுருபுவிரித்து உபசார வழக்காக்கி 'அக்கல்வியாலாயவறிவினையுடையார்க்கு' எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. 'நாற்றிசையுஞ்செல்லாதநாடில்லை' என்றதற்கு, செல்லுதற்கேற்ற அவாய்நிலையான்வந்த சொல் என்னு மெழுவாய்கூட்டி, 'நான்குதிசையின்கண்ணும் சொற்செல்லாதநாடில்லை' யெனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. 'சென்ற நாடுகள்' என்றது, அங்ஙனம் அவர் சொற்சென்றநாடுகள் என்றவாறு. நாட்டில் அவர்சொற் செல்லலாவது-நாட்டார் அவர்சொல்வழிநிற்றல். 'வேற்றுநாடாகா' என்றது தமக்கு ஒருரிமையுமில்லாத பிறநாடாயிருப்பினும் தம் சொற்செல்லுதலால் அவை வேற்றுநாடென்று கருதப்படாவென்றவாறு. 'தமவேயா'மென்றது வேற்றுநாடாகாத பாரிசேடிகத்தாலும், தம் சொல்வழிநிற்றல்பற்றியும் தமக்கேயுரியவாம் என்றவாறு. இதனால் நாட்டுக்கு உடையோரினும் தமக்குரிமை மிக்கிருக்குமென்பது குறிப்பாயிற்று. 'ஆயினால்' என்றது ஆகவே என்பதன் திரிபாய் ஆதலால் என்னும் பொருளுணர்த்திநின்றது. 'ஆற்றுணாவேண்டுவதில்' என்றது பழமொழிக்கூற்று. இது, ஏதேனுமொரு கருதியபொருளைச் சுட்டி அது எளிதிற்கிடைக்குமெனவுரைக்கவேண்டுமிடத்து, 'அதற்குக் கட்டிச் சோறுகட்டிப்போகவேண்டாம்' என்னும் அடிப்பட்டநாட்டுவழக்கின் றொடர்மொழிப்பொருளையுடையது. 'வழிக்குணா' வென்றது, ஆற்றுணாவென்றதன் கண்ணழிப்பில் அலுக்காய்த்தொடர்ந்தவொருசொல்லாய்க் கருதியபொருள்கிட்டும்படியொழுகும்பெருமுயற்சிக்குத் துணையாய்க்கைக்கொள்ளப்படும் சாதனத்தையுணர்த்தும் குறிப்புமொழியாயிற்று. இப்பழமொழி, "கூற்றங்கொண்டோடத் தமியே கொடுநெறிக்கட் செல்லும்போழ்தில், ஆற்றுணாக் கொள்ளீ ரழகலா லறிவொன்று மிலிரேபோலும்" எனச் சீவகசிந்தாமணியுள்ளும்,† பொதி சோறு என்னும் பரியாயப்பெயரான் அதன் உரையுள்ளும், தோட்கோப்பு என்னும் பரியாயப்பெயரால் "ஆட்பார்த் துழலு மருளில்கூற் றுண்மையாற்,

* திருக்குறள், 27-ம் அதிகாரம் (தவம்) குறள்-6.

† சீவகசிந்தாமணி 6-வது கேமசரியாரிலம்பகம் செய். 139.

றேட்கோப்புக் காலத்தாற் கொண்டுய்ம்மின்" என நாலடியுள்ளும்* வழங்கப் பட்டது. 'கொண்டுபோகவேண்டியதில்லை' யென்றது, கொண்டொழுக வேண்டியதில்லையென்றவாறு. கற்றோர்க்குத் தாம்கருதியவெல்லாம் யாங்கும் சுலபசாத்தியமாய்முடியுமென்பது கருத்து. இதனை, "வித்வான்ஸர்வத்ரபூஜ்யதே"எனவும்,"யாதானு நாடாமா லூராமா"†லெனவும்"கற்றோர்க்குச்,சென்றவிட மெல்லாஞ் சிறப்பு"‡எனவும் பிறருங் கூறுதலா னறிக.

56. எமக்குத் துணையாவார் வேண்டுமென் றெண்ணித்
தமக்குத் துணையாவார்த் தாந்தேர்தல் வேண்டா
பிறர்க்குப் பிறர்செய்வ துண்டோமற் றில்லைத்
தமக்கு மருத்துவர் தாம்.

இ-ள். எமக்கு ஓரிடர்வந்தாற் றுணையாவார் வேண்டுமென்றுகருதித் தமக்குத்துணையாவாரைத் தாம் தேடல்வேண்டா; பிறர்க்குப் பிறர்செய்வதொன்றுண்டோ? ஆதலான் மற்றுத் துணையாவாரைக் கண்டிலேம்; தமக்கு மருந்தாவார் தாமேயாதலான் எ-று.

(குறிப்பு) இது, தன்னயங்கருதியிருப்பார்நட்புக்கொள்ளற்கவென்கின்றது. 'தமக்குத்துணையாவாரை' என்றது தம்நட்பினர்க்குத்துணையாகாது ஸ்வயகார்ய நிரதராயிருப்பாரை யென்றவாறு. இவரைத் தன்காரியக்கட்டி எனவும், ஸ்வயகாரியப்புலி எனவும் வழங்குவர் நாட்டார். 'தாம்தேடல்வேண்டா'என்றது எமக்குத்துணைவேண்டுமென்பார் தாம்முயன்றுதேடவேண்டா என்பதாம். அதாவது, அவர் ஸ்வயகார்யசித்தியின்பொருட்டுப் பிறரைத் தாமே தேடியடைந்து அவர்க்குத் துணையாவார்போன்று வஞ்சித்தொழுகுவாராதலா லவரைத் தேடிக்கொள்ளல்வேண்டா வென்றவாறு. 'பிறர்க்குப்பிறர்செய்வதொன்றுண்டோ' வென்றது எமக்குத்துணையாவார்வேண்டுமென்பாரும், தமக்குத்துணையாவாருமாகிய விருவருங்கூடித் தம்மு ளொருவர்நன்மையைநாடாது தத்தம்நன்மையையே நாடுவாராதலால் அவ்விருவரும் ஒருவருக்கொருவர் தாமாகாது பிறராவர்; ஆகவே பிறர்க்குப் பிறர்செய்யுமுதவி யொன்றுமில்லை என்றவாறு. இது ஒருவருக்கொருவர் செய்கிறதென்ன? என்றடிப்படவழங்கிவரு முலகவழக்கினை, எடுத்துக் கொண்டபொருட்டுணிவிற் கேதுவாகக்காட்டியவாறு. இதனால் "இனைய ரிவ ரெமக் கின்னம்யா மென்று, புனையினும் புல்லென்னு நட்பு"§ என்றபடி யொரு

* நாலடியார், 2-ம் அதிகாரம் (இளமைநிலையாமை) செய்-10.
† திருக்குறள், 40-ம் அதிகாரம் (கல்வி) குறள்-7.
‡ மூதுரை, செய்—26.
§ திருக்குறள், 79-ம் அதிகாரம் (நட்பு) குறள்-10.

வரையொருவர் தாமாகவேபாவிக்குமிருவரு மொருவருக்கொருவர்செய்யு மூதவியி லதிவியாத்தியின்றெனவுணர்க. 'ஆதலான் மற்றுத் துணையாவாரைக் கண்டிலே' மென்றது பிறர்க்குப்பிறர்செய்வதுண்டோவென்ற ஆராய்ச்சியிற் றோன்றிய துணிவுரைகூறியவாறு. 'தமக்குமருத்துவர்தாம்' என்றது பழமொழிக் கூற்று. இது தற்காப்பிற் பராக்காயிருப்பானொருவ னிடருற்றுழி அவனைநோக்கி யிடிப்பாருரைக்குமிடத்துத் தனக்குவயித்தியன் றானகவேண்டும் என்னும் உலக வழக்காயுள்ளது. இதன்பொருள் ஒருவர்க்கு ஒருபிணிநோயுற்றுழி அப்பிணி நோயுற்றானாகிய தானே அந்நோய்தீர்க்குமருந்தின்கூற்றுள் முதலாய்நின்று தன் அறிவாற்றலொழுக்கங்களால அந்நோய்தீர்த்தற்குக் காரணமாவதுபோல இடருற்றானும் தன் அறிவாற்றலொழுக்கங்களால் அவ்விடர்தீர்க்கு முபாயங்க ளுள் முதலாய்நின்று தீர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்பதாம். நோயுற்றானே அந்நோய்தீர்க்கு மருந்தின்கூற்றுள் முதலாயுள்ளானென்பதை "உற்றவன் றீர்ப் பான் மருந்துழைச் செல்வானென், றப்பானாற் கூற்றே மருந்து"* என்னுங் குறளுரையானு மறிக. இக்குறளில, நோயுற்றானையும் அது தீர்ப்பானையும் மருந் தென்றுகூறியபடியே 'தமககுமருத்துவர்' என்றதற்குத் 'தமக்குமருந்தாவார்' எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது.

57. கைவிட்ட வொண்பொருள் கைவா ரில்லென்பார்
மெய்பட்ட வாறே புணர்ந்தாரான்—மெய்யா
மடம்பட்ட மானோக்கின் மாமயி லன்னாய்
கடம்பெற்றான் பெற்றான் குடம்.

எ-து, தனிசென்று ஒருவன் பிறர்க்குக் கைவிட்ட வொண்பொருள், பின்னைத் தன்கையின்கண் வருவதில்லையென்றுசொல்லுவார் மெய்ம் மைப்பட்டநெறியானே அறிந்தார்கள்; மெய்ம்மையாகவே, மடமையை யுடைத்தாகிய மானோக்கினையுடைய மாமயிலபோல்வாய்! பிறர்க்குத் தனிசிட்டான் அத்தனிசுபெற்றுமடியாவது சூளுறுதற்குப் பாம்புக் குடத்தைப்பெறுதல் எ-று. "பாழ்ந்தனிசுவேண்டிப் பாம்புக்குடம் பெற்றான்" என்னும் பழமொழி இது.

(குறிப்பு) இது சான்று சாசனம் அடகுமுதலியபற்றொன்றுமின்றிப் பொன்மையமானபொருள்களைப் பிறர்க்குக் கடன்கொடுக்கலாகாதென்பது கூறு கின்றது. 'கைவிட்டவொண்பொருள்' என்றதற்கு, 'கடம்பெற்றான்' என்னுங் குறிப்பால், 'தனிசென் றொருவன் பிறாக்குக்கைவிட்டவொண்பொருள்' எனப்

* திருக்குறள், 95-ம் அதிகாரம் (மருந்து) குறள்-10.

பொருளுரைக்கப்பட்டது. தனிசு-கடன். 'பிறர்க்கு' என்றது தன்னுடைமையில்லாத அயலாருக்கு என்றபடி. 'கைவிட்ட'வென்றது பின்னுடர்தற்காதரவான ஈடு சாசனமுதலியவொன்றுமின்றிக்கொடுத்த வென்றபடி. இதனால் வர்த்தகமுறைப்படிகொடுக்குந் தனிசு விலக்கப்பட்டது. 'ஒண்பொருள்' என்றது கொள்வோன் விழைவுற்றவெஃகுமாறு அவன்நிலைமையின்மிக்க சிறந்தபொருள் என்றபடி. 'பின்னைத் தன்கையின்கண்' என்றது மறித்தும் கொடுத்தான்வயமாக வென்றவாறு. 'வருவதில்லை யென்றுசொல்லுவார்' என்றது வராதென்பார் என்றபடி. 'மெய்ம்மைப்பட்டநெறி' உண்மைப்பாடுடையநெறி, அதாவது பிரமாணங்களாம்;அவற்றானறிந்தாராவார்-பிராமாணிகர்களெனக்கொள்க.'மெய்ம்மையாகவே' என்றது உதாரணங்காட்டும் பழமொழிக்கதை, கட்டுக்கதையன்று உண்மையாகவேநடந்தகதை என்பது துணர்த்தியவாறு. 'கடம்பெற்றான்பெற்றான்குடம்' என்றது பழமொழிக்கூற்று. இக்கூற்றில் இகழ்ச்சிக்குறிப்பாற் குடம்பெற்றதே கடன்பெற்றதாய்முடிந்ததென்பார் கடம்பெறுவானென்னாது கடம்பெற்றானென இறந்தகாலத்தாற்கூறினார். எங்ஙனம்பெற்றானென்பார்க்குக் குடம்பெற்றானையெனப் பெற்றபடிகூறுவார் கடம்பெற்றான் என்றமையால், அதற்கு 'தனிசுபெற்றபடியாவது சூளுறுதற்குப் பாம்புக்குடத்தைப்பெறுதல்' எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. குடம் என்றதற்குப் பாம்புக்குடம் என அடையும், சூளுறுதற்கு என நிமித்தமும் இப்பாட்டிற்கெடுத்துக்கொண்ட பழமொழியின்கூற்றாலுங் குறிப்பாலுங் கூட்டியுரைக்கப்பட்டது. 'பாழ்ந்தனிசுவேண்டிப் பாம்புக்குடம்பெற்றான் என்னும் பழமொழியீது'வென்றது ஓரைதிகமடியாகப் பிறந்ததாய், இப்பாட்டிற்கெடுத்துக்கொண்ட பழமொழியினுதாரமிருக்கும்படி காட்டியவாறு. பாழ்ந்தனிசென்றது-ஈடு சான்று சாசனமுதலியவொன்றுமின்றிக் கொடுத்ததனிசென்றபடி. இதனாலும் சான்று அடகு சாசன முதலியவுள்ள தனிசு விலக்கப்படுதல்காண்க. இதன் ஐதிகமாவது.—சிறிதுபொருள்படைத்தானொருவன், தன்னிடமிருக்கும்பொருளைத் திருடர்கவராதிருக்கவேண்டிப் பிறரறியாதுவைத்துத் தனனொடுபயின்றானொருவனுக்கு மந்தணத்திற் றனிசு கொடுக்க அத்தனிசுபெற்றான் அதனையிறுத்தற்குரியகாலத்திறுத்திலனாகத் தனிசிட்டோன் பன்னாட்டொடர்ந்து தனித்துக்கேட்டும் சாக்குப்போக்குச்சொல்லிக் கடத்திக்கொண்டுவருவதுகண்டு இனி இவன் நேரேதாரானென்றுதுணிந்து நியாயசபையில் முறையிட, அதுகேட்ட நியாயசபையார் எதிரியையழைத்துவைரதது நின்னெதிருரையென்னென்ன; யான்தனிசுபெற்றிலேன் என்ன; அதுகேட்டவர் வாதியைநோக்கி நீ யிவற்குத் தனிசிட்டதற்குச்சான்றுண்டோவென்ன; சான்றில்லையென்ன; சூளுரைகூறி யுன்வழக்கை மெய்ப்பிக்க நாளைவாவென்றுபோகவி மறுநாள் அவன்வந்துழி அவ்வாதிகையிற் பாம்பின்குடங் கொடுப்பித்து அதனுட்கையிட்டுச்சூளுரைகூறென்ன,அவனதிற்கையிடற்கஞ்சி நேற்றிரவேதனிசுபெற்றுக்கொண்டேனென்றுகூறி வழக்கைநிறுத்திக்கொண்டு

பொருளையிழந்தான் என்பதாம்.* இவ்வாறு பண்டைக்காலத்துப் பாம்பின்குடத் துக்கையிட்டுச்சூளுரைசொல்லும்வழக்குண்டென்பதை "ஆரங்கெடப்பரனன்பர் கொள்ளாரென்றவர்களுக்கா, வாரங்கொடுகுடப்பாம்பிற்கையிட்டவன்மாற்ற லரை, வீரங்கெடுத்தசெங்கோற்கொல்லிகாவலன்வில்லவர்கோன், சேரன் குலசேகரன்முடிவேந்தர்சிகாமணியே" † என்பதனானறிக. (சான்றுவார் நீங் கெய்தினுமெய்துகவென்னுந் துணிவொடுநின்று கரிகூறவேண்டுமென்னும்நிய மம்முற்காலத்துப் பிறநாட்டினுமிருந்ததென்பது என்ஸைக்ளோபீடியா (பிரிட் டானிகா) பதினேழாவதுவால்யூம் (9-வது பதிப்பு) 698, 699-வது பக்கங்களிற் கூறப்பட்டிருத்தலாலும் அறியத்தக்கது.)

58. நிரந்து வழிவந்த நீசரு ளெல்லாம்
பரந்தொருவர் நாடுங்கால் பண்புடையார் தோன்றார்
மரம்பயில் சோலை மலைநாட வென்றுங்
குரங்கினு ணன்முகத்த வில்.

எ-து, இடையறாது குடியாகப்பிறந்துவந்த கீழ்மக்களுளெல்லாம் பரந் தாராயுங்காற் பண்புடையாரொருவர் தோன்றார்; மரம்பயில் சோலைமலைநாடனே! என்றும் குரங்கினத்தில் நன்முகததவாயுள்ள குரங்குகளில்லை, அதுபோல எ-று.

---

* இதன் பழமொழியினைநிகம் பிறிதோராற்றானுங் கூறப்படுவதுண்டு. அதாவது —உழுதொழில்வாழ்க்கையுடையானொருவனொருவன், தன்வீட்டாரறியாது தன் றோட்டததிலுள்ள காய்கறிகளைவிற்றீட்டிய சிறுதேட்டைப் பிறரறியாது ஒருவனிடம் கடன்கொடுத்துவைத்துப் பின்பொருகாலத்துத் தனித்துக்கேட்ட பொழுது, கடன்பெற்றான் அதனை வஞ்சித்துக்கொள்ளக்கருதி நாளையிரவிற் றருகின்றேன் வாவென்றுசொல்லிப்போக்கி, ஒருகுடத்தில் இரைவைத்துப் பாம்பைப்பிடித்து, அக்குடத்தின்வாயைக் கிழியால் மூடிக்கட்டி, வீட்டிற் கொணர்ந்துவைதது, அன்றிரவிற் றனிசெட்டோன்வந்து கேட்க, இக்குடத்தில் இட்டுவைத்திருக்கிறேன் இதனை ஓசைப்படாது கொண்டுசென்று உன்றோட் டத்தில்வைத்து, எண்ணி எடுத்துக்கொள் என்றுசொல்லக்கேட்டு, அவன் குடத்தை யெடுத்தவளவிற் கனத்திருப்பதுகண்டு, பணக்கிழியென்று மகிழ்ந்து, அதனைக்கொண்டு தன்றோட்டஞ்சென்று வேலிமறைவில்வைத்துக் குடத்தின் வாய்க்கிழியை அவிழ்த்துக் குடததுட்கையிட்டவாறே அதனுள்ளிருந்த பாம்பு சீறியெழுந்து கடிக்க உடனேஇறந்தான் என்பதாம்.

† நாலாயிரதிவ்யப்பிரபந்தம் பெருமாள்திருமொழித்தனியன்.

(குறிப்பு) இது குற்றமேசெய்யுங்கூட்டத்தாராகிய இழிகுலத்தவருள் ஒருவரேனும் நல்லொழுக்கமுடையராயிராராதலா லவரைநம்பலாகாதென்பது கூறிநின்றது. "இடையறுந்துகுடியாகப்பிறந்துவந்தகீழ்மக்கள்" என்றது குலம் சாதி கோத்திரநியமமொன்றுமின்றி ஒருஞான்று முயர்குலத்தன்மையெய்தற் குரியராகாது வழிவழியே இழிதொழில்புரிந்துவந்த கீழ்மக்கள் என்றவாறு. இவரையே கர்ங்க் என்னும்பெயரால் ஆங்கிலம்வல்லார்வழங்குவர். இவ்விழிகுல மானது நியமமுடைய சாதிவிசேடங்களிலுள்ள குடிப்பிறப்பின்வேறாதலால், இப் பாட்டின்கருத்து, "பெருங்கடலுட், பல்விலைய முத்தம் பிறக்கு மறிவார்யார், நல் லாள் பிறக்குங் குடி"* என்பதனோடு மாறுபடாதெனவுணர்க. பரந்துராடுங் காற் பண்புடையாரொருவர்தோன்றார் எனக் கூட்டுக. 'பண்புடையார் ஒருவர் தோன்றார்' என்றது நல்லொழுக்கமுடையாரொருவரும் தோன்றாரென்றவாறு. ஒருவரும் என்ற உம்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. என்றுமென்றது, "மன்னுப் பொருளு மன்ன வியற்றே"† என்றதனா லும்மையுங் களனு மொருங்கு கூறிய வாறு. 'குரங்கினுள் நன்முகத்தவில்' என்றது பழமொழிக்கூற்று. இது, தூங்கு மூஞ்சியில் நல்லமூஞ்சியுண்டோ. என்றும், தூங்கிலியக்தூங்கி லேந்தக் தூங்கானலேன்ன. என்றும் துஷ்டகிருத்தியஞ்செய்யுஞ் சிறுவரைச்சுட்டி வழங் கப்படுகிறது.

59. முட்டின் றொருவ ருடைய பொழுதின்க
ணட்டிற்றுத் தின்பவ ராயிரவ ராபவே
கட்டலர்தார் மார்ப கலியூழிக் காலத்துக்
கெட்டார்க்கு நட்டாரோ வில்.

எ-து, ஒருவர் குறைவின்றிச் செல்வமுடையபொழுதின்கண் அவரட்டிலின்கண் ணுள்ளதனைத்தின்பவர் ஆயிரவருள்ளாராவர்; கட் டலர்தார்மார்பனே! கலியூழியாகியகாலத்துக் கெட்டார்க்கு நட்டார் ஒருவருமில்லை; ஆதலான் எ-று.

(குறிப்பு) இது கெடுங்காலக்கைவிடுவாரொடு கேண்மைகொள்ளலாகா தென்கின்றது. முட்டு-முட்டுப்பாடு; இது, தாமுண்ணுதற்கும் உற்றார்க்குதவு தற்கும்போதாத பொருட்குறையையுணர்த்துங் குறிப்புமொழியாயிற்று. அக் குறைவின்மையே செல்வத்துக்கு நிறைவுடைமையாதலால், 'செல்வமுடைய பொழுதின்கண்' என்றது நிறைந்தசெல்வமுடையபொழுதின்கண் என்றவா றாயிற்று. 'அட்டிலின்கணுள்ளது' விரும்பியுண்ணுதற்கேற்ற விளங்குடாறுத அறுசுவையுண்டியும் பண்ணியவகைகளுமுதலிய வுணவின்றொகுதி. 'தின்பவர்'

* நான்மணிக்கடிகை செய்—4.

† தொல். சொல். எச்சவியல். சூத்திரம்—34.

என்றது பின்பவர் நன்றிமறப்பவர் என்பதுநோக்கிய செறற்சொல்லாயிற்று. 'ஆயிரவருள்ளாராவர்' என்றது மிகப் பலராவர் என்றபடி. கலியூழியாகியகாலம் என்றது கலிபுருஷன் என்னும் இழவூழ்த்தெய்வம் முறைசெலுத்துங்காலமாகிய இக் கடையுகமென்றவாறு. காலவியல்புந் தீவினைக்கே துணையாமாதலால் நன்றி யறிதலுடையராயிருப்பா ரரியரென்பது கருத்து. 'கெட்டார்க்குநட்டாரோவில்' என்றது பழமொழிக்கூற்று. கெட்டார்க்கென்றது குறைவின்றிச் செல்வ முடையராயிருந்துகெட்டார்க்கு என்றபடி. 'நட்டாரோவில்' என்றதற்கு 'அட் டிற்றுத்தின்பவ ராயிரவராபவே' என்றகுறிப்பால் 'ஒருவருமில்லை'யெனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. ஒகாரம் தெரிநிலையானமையால் 'ஒருவருமில்லையாத லால்' என ஏதுவாக்கிப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. 'ஆதலால்' என்றது கெடுங் காலக்கைவிடுவோர்நட்புக் கொள்ளற்கவென்னுங் குறிப்புப்பொருள்கொள்ளக் கூறியவாறு. 'கெடுங்காலக்கைவிடுவார்கேண்மை'என்னுங் குறளும்* 'காலடு போழ்தி'†லென்னும் நாலடிச்செய்யுளு மிக்கருத்துடையன. இதன்பழமொழி 'கேட்டவநக்குநட்டவருண்டோ' என்பதாம். இது மிகுதிபற்றியவழக்கான்வந்த பழமொழி. இப்பழமொழிப்பொருள், 'நல்கூர்ந்தார்க்கில்லைசுற்றம்' எனச் சீவகசிந்தாமணியுள்ளும்‡ வழங்கப்பட்டது.

60. ஆற்று மிளமைக்கட் கற்கலான் மூப்பின்கட்
போற்று மெனவும் புணருமோ—ஆற்றச்
சுரம்போக்கி யுல்குகொண்டா ரில்லையே யில்லை
மரம்போக்கிக் கூலிகொண் டார்.

எ-து, கற்கலாமிளமைக்கட் கற்கலாதான், மூப்புவந்தகாலத்துக் கல்வியைக்கற்றுப் போற்றுமென்று சொல்லப்படுவதும் ஒருவர்க்குக் கூடுமோ? மிகவுஞ்சுமந்து வழியைக்கடக்கப்போகவிட்டு ஒருவனைச் சுங்கங்கொண்டாரில்லை; ஓடத்தினின்றும்போகக் கரையேற்றிநின்று கூலிகொண்டாருமில்லை எ-று.

(குறிப்பு) இது கல்வியை அன்றறிவாமென்றிரா திளமைப்பிராயத்தே கற்கவேண்டுமென்கின்றது 'கற்கலாமிளமைக்கண்' என்றது பலவாற்றானுங் கற்றற்குயோக்கியமுள்ள இளமைப்பருவத் தென்றவாறு. அவையாவன, மனம் மாசுபடாமையும், உணர்தல்வேட்கையும், மனக்கவலையின்மையும், விடயாந்தரங் களில் மனஞ்செல்லாமையும், இயல்பாகிய குரவராணைக் கடங்கியொழுகு மியல்புடைமையும், ஆற்றல்குன்றாது வளர்வடைந்துவருதலும் முதலியன,

* திருக்குறள் 80-ஆம் அதிகாரம் (நட்பாராய்தல்) குறள்—9.
† நாலடியார் 12-ம் அதிகாரம் (மெய்ம்மை) செய்—8.
‡ சீவகசிந்தாமணி 12 இலக்கணையாரிலம்பகம் செய்யுள்—158.

'மூப்புவந்தகாலத்' தென்றது பலவாற்றானுங் கற்றற்குயோக்கியமாகாத வயது நிரம்பியபிறகென்றவாறு. இதனை 'மூப்பதாமாண்டளவில்'* என்றார்பிறரும். 'கல்வியைக்கற்று' என்றது போற்றுமென்றதற்கேற்பச் சுட்டாற்போந்த செயப்படுபொருளை விரித்துரைத்தவாறு. 'போற்றுமென்றுசொல்லப்படுவதொருவர்க்குக்கூடுமோ' வென்றது போற்றுவானென்று ஒருவர் சொல்லுவதுஞ் செய்யார் எனப் போற்றாமையை வலியுறுத்தியவாறு. 'மிகவு' மென்றது சுமப்பார் வர்த்தகத்தின்பொருட்டன்றித் தமக்கு நுகரும்பொருட்டுச் சுங்கமின்றிக்கொண்டுசெல்லற்குரிய அளவின்மேற்பட வென்றவாறு. 'வழியைக்கடக்கப்போகவிட்டு' என்றது சுங்கம்வாங்கும்வழிவாயிலைக் கடந்துசென்று போகவிட்டு என்றவாறு. இப்பாட்டிற் பின்னடியிரண்டும் இருதொடரிணைந்தொருபழமொழிக்கூற்று. இப்பழமொழியின்சொரூபம் வழக்குஞ் செய்யுளுநோக்கி வந்துழிக்காண்க. இதன்பொருள் உபலக்ஷணவகையால் ஒன்றனையொருவன் பெறுதற்குரியகாலத்துப் பெறாதுவிடுத்தாற் பின் பதனைப் பெறுதலரிது என்பதாம். இப்பொதுப்பொருளால், இளமையிற்பெறுதற்குரிய கல்வியைப் பெறாதுவிடுத்தான் பின் பதனைப் பெறுதலரிது என்னுஞ் சிறப்புப்பொருள் துணியப்பட்டது. இப்பாட்டால், கல்விகற்றற்கு இளமைப்பருவமே சிறந்ததென்றமையாலும், முதுமைப்பருவத்திற் கற்கலாகாதென்றவிலக்காமையாலும், கல்வி கரையிலவாதலால் இளமையிற்கற்றானவ்வளவிலொழியாது மேலுங்கற்றல் முதுமையினியல்புமாதலாலும்இது 'என்னொருவன் சாந்துணையுங் கல்லாதவாறு'† என்னுங் குறட்கருத்தொடு மாறுபடாதென்க. இதில் 'மாம்போக்கிக்கூலிகொண்டார்' என்னும் பழமொழியிலுள்ள ஒட்டத்தை உபலக்ஷணவகையாற் பண்டியாக வைத்து, "உழந்தாலும் புத்தச்சொன் றிட்டேர்த றேற்று, இழந்தார் பலரா லிடும்பை நீர் யாற்று, ளழுந்துமாலப்பண்டி யச்சிறு முன்னே, கொளுஞ்சிலங் கூலியாக் கொண்டேர்மின்பாகீர்" எனச் சீவகசிந்தாமணியுள்ளும்‡ வழங்கப்பட்டது. 1

61. உணற்கினிய வின்னீர் பிறிதுழியில் லென்னுங்
கிணற்றகத்துத் தேரைபோ லாகார்—கணக்கினை
முற்றப் பகலு முனியா தினிதோதிக்
கற்றலிற் கேட்டலே நன்று.

எ-து, உண்ணுதற்கினிய இந்நீர் பிறிதோரிடத்தில்லையெனக் கருதிக் கிணற்றகத்தேவாழுந் தவளைபோல ஒழுகலாகாது; நூலொன்றினையே முடியும்படி நாடோறும்வெறுதே யினிதாகவோதிக் கற்றலிற் பலநூல்களையுங்கேட்டலே நன்று; ஆதலான் எ-று.

---

* நல்வழி, செய்-39.
† திருக்குறள் 40-ம் அதிகாரம் (கல்வி) குறள்—7.
‡ சீவகசிந்தாமணி, 13-வது முத்திஇலம்பகம், செய்-28.

(குறிப்பு) இது ஒருநூற்கல்வியினும் பலநூற்கேள்வி சிறந்ததென்கின்றது. 'இந்நீர்' என்றது இங்குள்ளநீர்போலும்நீர் என்றவாறு. இல்லெனல் தவினை பின்வினையாகாத குறிப்புச்சொல்லாதலால் 'இல்லையெனக்கருதி' வாழுமெனத் தாற்பரியப்பொருளுரைக்கப்பட்டது. 'கிணற்றகத்தேவாழுந்தவளைபோலொழுகலாகா' தென்றது தான் றெரிந்ததொருநூலினையே பயின்று பிறிதொருநூலும் அத்துணை நன்றன்றென்று பயிலாதுவிட்டிருக்கலாகாதென்றவாறு. தனிச்சீர் உரையொடுபொருந்தக் 'கணக்கொன்றே' என்றிருக்கவேண்டும். 'முற்றப்பகலும் முனியாதினிதோதி' என்றது கற்றலின் சிறந்தமுறையிருந்தபடி கூறியவாறு. 'நூலொன்றினையே' என்றது கற்குங்காலத்துப் பலநூலுமொருங்கு பயிலாது கற்கத்தகுமொருநூலையே பாடங்கேட்பது நன்றென்றுணர்த்தியவாறு. 'முடியும்படி' என்றது இடையில்விட்டொழியாது விரைவில்முடியும்படி வேண்டுமளவு பயின்று என்றவாறு. 'நாடோறு' மென்றது உரியகாலங்களை வீணாக்காது என்றவாறு. 'வெறுத்தே' என்றது விருப்புடையனாய்க்கொண்டென்றவாறு. 'இனிதோதி' என்றது மனஞ் சோர்வடையவிடாது அநாயாசமாகப் பாடம் வரப்பண்ணி யென்றவாறு. இவை கற்கும் முறைகளாம். கணக்கொன்றே கற்றலின் எனக் கூட்டுக. 'பலநூல்களையு'மென மறுதலையடையும் செயப்படுபொருளும் வருவித்துரைக்கப்பட்டன. 'கற்றலிற்கேட்டலேநன்று' என்றது கற்றல்நன்று அதனினும் கேட்டல் மிகவும் நல்லது என்றவாறு. ஏகாரம் தேற்றப்பொருள்குறித்துநின்றது. ஆதலால் என்னுமது ஒழுகலாகாதென்னுந் துணிபொருள்கொண்டுமுடிந்தது. கிணற்றுத்தவளை நாட்வேளமறியாது என்பதிதன்பழமொழி. கணக்கொன்றே முற்றப்பகலு முனியாதினிதோதிக் கற்றொழுகுவாரைக் கூபகூர்மஃ எனப் பழிப்பதும், பலநூல்களையுங் கேட்டொழுகுவாரை பஹுஸ்ருதஃ எனப் புகழ்வதும் வடமொழிவழக்கு. இப்பழமொழிப்பொருளே, "ஊற்றுநீர்க் கூவலு ளுலறயு மீனனார், வேற்றுநாட்டதன்சுவை விடுத்தன் மேயினார்"* என சீவகசிந்தாமணியினும் உபலக்ஷணவகையா லெடுத்துரைக்கப்பட்டது.

62. கழுமலத் தியாத்த களிறுங் கருவூர்
விழுமியோன் மேற்சென் றதனால்—விழுமிய
வேண்டினும் வேண்டா விடினு முறற்பால
தீண்டா விடுத லரிது.

எ-று, கழுமலமென்னு மூரின்கண்ணே பிணித்துநின்றகளிறும், கருவூரின்கண்ணேயிருந்த கரிகால்வளவன் கடிதினியனாயினும் அவன் சிறப்புடையனாதலால் அவன்மேற்சென்று தன்பிசையெடுத்துக்கொண்டு அரசிற்குரிமைசெய்ததாதலால் விழுமியபொருளைக் காதலிப்பினும் காதலியாதுவிடினும் உறக்கடவன தீண்டாவாய்விடுதல் அரிது எ-று.

* சீவகசிந்தாமணி, 5-வது பதுமையாரிலம்பகம் செய்-11.

(குறிப்பு.) இது முயற்சியின்றியும் நல்லூழ்வலியால் விழுப்பேறடைத லியலுமென்பது உணர்த்துகின்றது. கழுமலத்தென்றது கருவூரின்சேய்நிலத் துள்ளதென்னுங் குறிப்புணர்த்தியவாறு. யாத்த என்றது அவ்வூரைவிட்டுப் பிறிதிடம்புக்கறியாது கட்டுண்டுபழகிய வென்றவாறு. களிறு என்றது தகுதி யறியுந்திறனில்லாத விலங்கு என்றவாறு. கருவூர் என்றது தேசாந்தரமாகிய சேரநாட்டுள்ளதென்னுங் குறிப்புணர்த்தியவாறு. இவை நான்கும் வளவன் விழுப்பயனெய்தற் கியைபின்மையுணர்த்துகின்றன. 'கரிகால்வளவன் கடி யிளையனாயினும்' மென்றது இசையெச்சம். இதுவும் அவ னரசுரிமையெய்தற் கியைபின்மைகாட்டியபடி. 'அவன் சிறப்புடையனாதலால்' என்றது அவன் அரசுரிமையெய்தற்குச் சிறந்த நல்லூழுடையனாதலால் என்றவாறு. இஃ தொன்றுமே யவனரசுரிமையெய்தற் கேதுவாய்நின்றதென்பதாம். 'விழுமிய பொருளை' என்றது ஒருவன் தானேமுயன்றெய்தற்கரிய பெரும்பேறுகளை என்றவாறு. 'காதலிப்பினுங் காதலியாதவிடினும்' மென்றது விரும்பிமுயலினும் முயலாதுபேசாதிருப்பினு மென்றவாறு. 'உறற்பால' வென்றது நல்லூழா லுறற்பாலனவாகிய நலங்கள் என்றவாறு. 'தீண்டாவிடுதலரிது' என்றது அவ் வூழுடையானைப் பற்றுதொழியாவென்றவாறு. இப்பாட்டிற் பின்வடி இரண் டும் பனுவல்வழக்காய்ப்பிறந்த பழமொழிக்கூற்று. இது நாலடியுள்ளும்* வழங் கப்பட்டது.

63. எவ்வந் துணையாப் பொருண்முடிக்குந் தாளாண்மை
தெய்வ முடிப்புழி யென்செய்யு—மொய்கொண்டு
பூப்புக்கு வண்டார்க்கு மூர குறும்பியங்குங்
கோப்புக் குழிச்செய்வ தில்.

எ-து, துன்பமே தனக்குத்துணையாக ஒருவன் நினைத்தபொருளை முடிக்குந் தாளாண்மை, முற்பிறப்பிற்செய்த தீவினைவந் திடையூறு செய்தால் அவ்வினையைவிலக்க என்செயவற்று; பூப்புக்கு வண்டார்க் கும் ஊரனே! எங்குந் தடையின்றிச் செல்லவல்ல அரசன் கைக் கொண்டநாட்டின்கட் குறும்பன் வலிந்துசெய்வதொன்றில்லையாத லான் எ-று.

(குறிப்பு) இது வலியான்மிக்க இழவூழின்முன் எளியமுயற்சி யழி வெய்துமென்பது கூறுகின்றது. 'துன்பமேதனக்குத்துணையாகவென்றது' பொருண்முடித்தற்கேற்ற காலமிடமுதலிய பிறதுணையொன்றுமின்றி என்ற வாறு. 'ஒருவனினைத்தபொருளை முடிக்குந்தாளாண்மை' யென்றது இடையூறில் வழிக் கருதியபொருளைமுடித்தற்குப்போதியவளவினையுடைய மெய்ம்முயற்சி

* நாலடியார், 11-ம் அதிகாரம் (பழவினை) செய்-9.

யென்றவாறு. தானாண்மை யென்செய்யு மென்னுங்குறிப்பால் 'தெய்வமென்றது' ஈண்டு முயற்சிக்குவிரோதியாயுள்ள இழவூழ்த்தெய்வமாயிற்று. அது முடித்தலாவது காரியக்கேடாகிய தன்காரியமேமுடியுமாறு முயற்சியைக் கெடுத்தல். 'அவ்வினையைவலிந் தென்செயவற்று' என்றது அவ்வலியதீவினையை எளியமுயற்சியானது வலிந் தொன்றுசெய்து வெல்லர்பாலதில்லை யென்றவாறு. மொய்கொண்டு என்செயவற்று எனக் கூட்டுக. 'குறும்பியங்குங், கோப்புக்குழிச்செய்வதில' என்பது திட்டாந்தமாகக்காட்டிய பழமொழிக்கூற்று. இப்பழமொழியின்சொரூபம் வழக்குஞ்செய்யுளுநோக்கி வந்துழிக் காண்க. இது நைடதத்துள், "வைய மேழுடை மன்ன னிறுத்தலும, வெய்ய பாசறை விட்டகல் வேனிரின்"* எனப் பொருள்பற்றி யெடுத்தாளப்பட்டது. 'எங்குந் தடையின்றிச்செல்லவல்ல அரசன்' என்றது எந்நாட்டுந் தடையின்றித் தன்னாணை செல்லவல்ல சார்வபௌமனான அரசன் என்றவாறு. 'கைக்கொண்டநாடு' - கையாட்சியிலுள்ளநாடு. குறும்பன் என்றது குறுநிலமன்னனொருவனென்றவாறு. இதனாற் குறும்பர்பலர்கூடி எதிர்த்தல் விலக்கப்பட்டமையால், "ஊழையு முப்பக்கங்காண்பர்"† என்னுங் குறளொடு மாறுபடாதாயிற்று. 'வலிந்துசெய்வதொன்றில்லை' என்றது அப்பேரரசனாணையினடங்கிச் செயலற்றிருப்பதன்றி அவ்வாணையொடு மாறுபடத் தன்னாணையை வலிந்துசெல்லச்செய்யுமுபாயமொன்றுமில்லையென்றவாறு. 'ஆதலால்' என்றிருப்பது அதுபோல என்றிருக்க வேண்டும். பேரரசனாணையை ஒரு குறுநிலமன்னனாணை வெல்லாதவாறுபோல இறைவனாணையாகிய வலியதீயூழை உயிராணையாகிய ஒரு எளியமுயற்சி வெல்லாதென்பதாம். ஆணை என்றது இங்குச் சங்கற்பத்தை எனக் கொள்க. இவ்விரண்டுபாட்டானும் ஊழானன்றி, முயற்சி பயனளித்தலிற் பிறழ்ச்சியுடையதன்றென்பது கூறப்பட்டது.

64. கல்லா தவரிடைக் கட்டுரையின் மிக்கதோர்
பொல்லாத தில்லை யொருவர்க்கு—நல்லா
யிழுக்கத்தின் மிக்க விழிவில்லை யில்லை
யொழுக்கத்தின் மிக்க வுயர்வு.

இ-ள், கல்லாதார் முன்பு சொல்லுங் கட்டுரையின்மிக்கதோர் பொல்லாமையில்லை ஒருவர்க்கு; நல்லாய்! இழுக்கத்தின்மிக்கதோர் இழிவுமில்லை; ஒழுக்கத்தின்மிக்கதோர் உயர்வுமில்லை, ஆதலான் எ-று.

---

* நைடதம், இந்திரப்படலம் செய்-2.

† திருக்குறள், 62-ம் அதிகாரம் (ஆள்வினையுடைமை) குறள்-10.

(குறிப்பு) இது கல்லாதவரிடை வைதுஷ்யப்பிரஸங்கம்செய்யலாகாதென உடன்பாட்டானு மெதிர்மறைமுகத்தானுங் கூறுகின்றது. கல்லாதவர்-கல்வியறி வில்லாதவர். கட்டுரை-வைதுஷ்யப்பிரஸங்கம். 'பொல்லாமையில்லை' என்றது வேண்டாமையிறிதொன்றில்லையென்றவாறு. பின்னடியிரண்டும் ஒருபழமொழி. இது கட்டுரைவகையால் வந்தது. இது "ஒழுக்கத்தி னெய்துவர் மேன்மை யிழுக்கத்தி, னெய்துவ ரெய்தாப் பழி"* எனத் திருக்குறளினு மமைந்துள்ளது. இழுக்கம்-நெறியினீங்கியசெயல். ஒழுக்கம்-நெறிமுறையொழுகல். கல்லாதவரிடைக் கட்டுரை பயனில்கூற்றாய்ப் பயனிலசெய்யற்க வென்னும் நெறிவழிப் படாமையால் அது நெறியினீங்கியசெயலா யிழுக்கமாயிற்று. அது செய்யாமை பயனிலசெய்யாமையாகிய நெறிவழிப்பட்டமையா லொழுக்கமாயிற்று. 'ஆதலான்' என்றது கல்லாதவரிடைச்சொல்லுங்கட்டுரை யிழுக்கத்தின்பாற்படுதலாலும், அது செய்யாமை யொழுக்கத்தின்பாற்படுதலாலும் என்றவாறு. இது ஒருவர்க்கு அதனின்மிக்கதொரு பொல்லாமையில்லை என்ற அன்வயத்தானும் வெதிரேகத்தானும் துணிதற்கு ஏதுவாசகமாயிற்று. 'இழுக்கத்தின்மிக்கதோரிழிவுமில்லை' என்றது கல்லாதவரிடைக்கட்டுரைசொல்லுதல் தீதென வுடன்பாட்டாற்கூறுதற் கேதுவாயிற்று. 'ஒழுக்கத்தின்மிக்கதோருயர்வுமில்லை'யென்றது கல்லாதவரிடைக்கட்டுரைசொல்லாமையே நல்லது என எதிர்மறைமுகத்தாற்கூறுதற்கு ஏதுவாயிற்று. 'கல்வியாறுயகழிநுட்பம்'† என்றபாட்டு நூல்கற்கவருமாணாக்கர் அந்நூற்பொருள்கொள்ளற்கேற்றகல்வியிலராயிற் சொல்லலாகாதெனக் கற்பிப்போனைநோக்கியகூற்றாகையாலும், இப்பாட்டுக் கல்லாதாரவையுள் வைதுஷ்யப்பிரஸங்கம்செய்யலாகாதெனக் கோட்டிகொள்வாரைநோக்கிக்கூறிய கூற்றாகையாலும் இவை தம்முட் கூறியதுகூறலன்றென வுணர்க. இதனால், கற்றற்கு அதிகாரநியமம்வேண்டுவதுபோலக் **கேட்டற்கும்** அதிகாரநியமம் வேண்டுமென்பது பெறப்பட்டது. "ஒளியார்முனொள்ளியராதல்வெளியார்முன், வான்சுதைவண்ணங்கொளல்"‡ என்பதும் இக்கருத்துடையது.

65. வென்றடு கிற்பாரை வெப்பித் தவர்காய்வ
தொன்றொடு நின்று சிறியார் பலசெய்தல்
குன்றொடு தேன்கலா வெற்ப வதுவெரிது
நன்றொடு வந்ததொன் றன்று.

எ-து, வென்று தம்மைக் கொல்லவல்லாரை மனத்தைக்கொதிப்பித்தவர் வெகுள்வதொருகாரியத்தொடுநின்று எளியாராய்ப் பல குற்றங்களைச்செய்தல், குவடுகளுடனே தேன்பொதிகளும் தம்முள் விரவிநெருங்கிய வெற்பையுடையானே! மிகவும் அது தனக்கு நன்றொடுவந்ததன்று எ-று. குற்றமென்பதும் வரும்.

* திருக்குறள், 14-வது அதிகாரம் (ஒழுக்கமுடைமை) குறள்-7.
† இந்நூலின் மூன்றாஞ்செய்யுள்.
‡ திருக்குறள் 72-ஆம் அதிகாரம் (அவையறிதல்) குறள்—4.

(குறிப்பு) இது வலிமிக்க அரசரை அவரி னெளியராயினும் அவமதிக்கலாகாதென்பது கூறுகின்றது. 'வென்று தம்மைக் கொல்லவல்லாரை' யென்றது போர்நேர்ந்துழித் தம்மை வெல்லவுங் கொல்லவும்வல்ல வலிமிக்கவரசரை யென்றவாறு. 'மனத்தைக்கொதிப்பித்து' என்றது அவர்க்குச் சொல்லாலுஞ் செயலாலுஞ்செய்யக்கடவமரியாதைகளைச்செய்யா துபேக்ஷிக்கும் அவமதிப்பால் அவர்மனம் புழுங்குமாறுசெய்து என்றவாறு. 'அவர் வெகுள்வதொருகாரியத்தொடுநின்று' என்றது அவர் வெகுள்வதாகிய பிரதிகூலமொன்றேயன்றிப் பிறிதொருபயனுமில்லையாக வென்றவாறு. 'எளியராய்' என்றது அவர் வெகுண்டால்வருந்தீங்கு தாங்கமாட்டாதாராய் என்றபடி. 'பலகுற்றங்களைச் செய்தல்' என்றது முன்செய்தது பராக்கினாலன்றென்றெண்ணுமாறு குற்றங்களைத் தொடர்ந்துசெய்தல் என்றவாறு. 'நன்றுவேக்கதொன்றன்று' என்றது தீங்குடையவாகும் என்னும் பழமொழிப்பொருள்கொடுத்து முடித்துக் காட்டியவாறு. பெரியாரையவமதிக்குஞ் சிறியாரை யிடித்துரைக்குமிடத்து அச் சிறியார்செய்யுஞ்செயலைச்சுட்டி இது "நல்லதோடுபட்டதில்லை" என வழங்கும் அடிப்பட்டவழக்கே இப்பாட்டிற்கு எடுத்துக்கொண்டபழமொழி யெனவறிக. உரை முடித்தபிறகு குற்றென்பதும்வரும் என்றெழுதப்பட்டிருப்பது ஆராயத்தக்கது; குன்றென்பதும்வரும் என்பது பிரதிபேதம்.

66. முன்னின்னா ராயினு மூடு மிடர்வந்தாற்
பின்னின்னா ராகிப் பிரியா ரொருகுடியார்
பொன்னாச செயினும் புகாஅர் புனலூர
துன்னினா ரல்லர் பிறர்.

எ-து, முன்பு ஒருகாரணத்தால் இன்னாராயினும் தம்மைமூழ்க்கும் இடர்வந்தாற் பின் இன்னாராகிப் பிரியாதேபொருந்துவர் ஒருகுடிப்பிறந்தார்; பொன்னாகப் பிறரைசசெய்யினும் பிறர் தமக்கோரிடர் வந்தால் அவ்விடத்தின்வந்துபுகுதார்; புனலூரனே! ஒருகுடிப்பிறவாதார் துன்னினாரல்லராகலான் எ-று.

(குறிப்பு) இது சுற்றத்தார்துணை சிறந்ததென்பதுகூறுகின்றது. 'முன்பொருகாரணத்தால்' என்றது தம்மை மூழ்க்குமிடர்வருதற்குமுன்பு தாயவழக்கு முதலிய யாதேனுமொருகாரணத்தால் என்றவாறு. 'இன்னாராயினும்' மென்றது ஒருவர்க்கொருவர் இனிமையற்ற பகைவராயிருப்பினு மென்றவாறு. உம்மை காரணமுள்ளவழியு மின்னாராகாரென்பது குறித்துநின்றது. 'தம்மைமூழ்க்குமிடர்வந்தால்' என்றது தம்முன் யாரேனும் ஒருவரையாயினும், இருவரையுமாயினும் அழுந்தச்செய்யுங்கேடு வருவதாயிருப்பின் என்றவாறு. 'பின்னின்னாராகி' என்றது உடனே ஒருவர்க்கொருவர் இனிமையுடைய நட்பினராய் என்று

வாறு. 'பிரியாதேபொருந்துவர்' என்றது வேற்றுமையின்றி யொன்றுபடுவர் என்றவாறு. 'ஒருகுடிப்பிறந்தார்'-குடிப்பிறப்புடைய ஒருகுலத்திற் பிறந்தவர். மூன்றாமடி பழமொழிக்கூற்று. 'பொன்னாகப் பிறரைச்செயினும்' என்றது தம் மோடொருகுலத்திற்பிறவாதபிறரைப்பொன்மிக்குடையராகச்செய்துவைப்பினு மென்றவாறு. பிறர் என்றது அங்ஙனம் செய்துவைக்கப்பெற்ற பிறராகிய அவர் என்றவாறு. தமக்கென்றது,அப்பிறரைப்பொன்மிக்குடையராகச்செய்துவைத்த தமக்கே என்றவாறு. 'வந்துபுகுதார்' என்றது வந்து துணைசெய்யாது விலகி நிற்பர் என்றவாறு. தன்னினல்லர் பிறர் என்றதனைப் பிறர் தன்னினல் லர் எனக்கூட்டிப் பழமொழிப்பொருளைச்சாதித்தற் கேதுவாக்கி 'ஒருகுடிப் பிறவாதார் தன்னினல்லராகலான்'எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. "பொன் னாச்செய்தாலும் பொருந்தார் பொருந்துவரோ" என்பது திதன்பழமொழி. ஒருகுலத்தார்கட் பொழிகற்பாற்றன்றென்பது கருத்து.

67. சுற்றத்தார் நட்டா ரெனச்சென் றொருவரை
யற்றத்தாற் றேறா ரறிவுடையார்—கொற்றப்புள்
ளூர்ந்துலக தாவின வண்ணலே யாயினுஞ்
சீர்ந்தது செய்யாதா ரில.

எ-து, சுற்றத்தாரென்றும் நட்டாரென்றுங்கொண்டு ஒருவரை மறைத்துச்செய்யுங்காரியத்தின்கண் அறிவுடையார் தேறார்; வெற்றி யையுடைய புள்ளையூர்வதுஞ்செய்து உலகத்தைக் காலாற்கடப்பதுஞ் செய்த உயர்ந்தமுதல்வனேயாயினும், தனக்குச் சீர்க்கப்பெற்ற தொன்றை ஒழியவிடுவாரில்லை எ-று. தனக்குப்பெறு சீரிதாயிருந்ததாயிற் பழியும்பாவமும்பாராதே யாவராயினும மனந்திரிந்துவெளவுவர் எ-று.

(குறிப்பு) இது, பிறரறியிற் பொருட்பேற்றை அவர் தமதாக்கிக்கோடற் குரிய சிரியகாரியத்தி லொருவரையும நம்பலாகாதென்கின்றது. 'சுற்றத்தா ரென்றும நட்டாரென்றும்கொண்டு' என்றது இவர் நம சுற்றத்தாராதலால் நமக் கனுகூலம்செய்வரென்றேனும், இவர் நட்டாராதலால் நமக் கனுகூலம் செய்வரென்றேனும மனத்துட்கொண்டெனறவாறு. 'ஒருவரை' என்றது தானல்லாத பிறரொருவரையும என்றவாறு. உம்மைத்தொக்க முற்றும்மையை விரித்துரைத்துக்கொள்க. அற்றம்-பிறரறியாது மறைக்கத்தகுவது அற்றத்தால் என்றது வேற்றுமைமயக்கமாதலால 'ஒருவரை மறைத்துச்செய்யுங்காரியத்தின் கண்' எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. மறைத்துச்செய்யுங்காரியமாவது:— பிறிதொருதுணையும்வேண்டாது தனியேமுயல வெளிதினெய்தும் பொருட் பேற்றினைத் தன்னதாக்கிக்கொள்ளற்குரிய காரியம். 'அறிவுடையார் தேறார்'

என்றது அக்காரியவிஷயத்தில் அறிவுடையோர் தெரிந்தெடுக்கமாட்டார் என்றவாறு. 'வென்றியையுடைய புள்ளையூர்வதுஞ்செய்து' என்றது இந்திராதி தேவர்களெல்லாரையும்வென்று, அண்ணலாகிய தன்னினும் வரத்தா லுயர்வு பெற்ற கலுழனைத் தனக்கு வாகனமாகக்கொண்டதுமேயன்றி யென்றவாறு. 'உலகத்தைக் காலாற்கடப்பதுஞ்செய்த' வென்றது எல்லாமுடையனுன என்றபடி. இத்தொடர் இக்கருத்துடையதென்பதை "அடியளந்தான் றாஅய தெல்லா மொருங்கு"*என்பதனுலுமறிக. 'உயர்ந்தமுதல்வனேயாயினு'மென்றது முதல் வராயுள்ளாருட் டலைவனேயாயினு மென்றவாறு. இதனை,'முதலாவார் மூவ ரம் மூவ ருள்ளும், முதலாவான் மூரிநீர் வண்ணன்†என்பதனுலுமறிக. 'தனக்குச் சேர்க்கப்பெற்றதொன்றை'யென்றது தன்னதாக வெளிதிற்கொள்ளத்தகுவதாய் வாய்க்கப்பெற்றதொன்றை யென்றவாறு 'ஒழியவிடுவாரில்லை' யென்றது ஒழிய விடுவாரொருவருமில்லையாகலால்யாரும் தம்மதாகக் கைப்பற்றிக்கொள்வரென்ற வாறு சேர்ந்தது-மெலித்தல்விகாரம் அண்ணலேயாயினும்அச்சுற்றத்தார் கட்டார் சேர்ந்தது செய்யாதாரில் எனப் பன்மைவினைக்கேற்ற எழுவாய் விரித்துமுடித்துக் கொள்க. 'தனப்பேறு சீரிகாயிருந்ததாயிற் பழியும் பாவமும் பாராதே யாவ ராயினும்மனந்திரிந்து வெளவுவர்' என்றது 'சேர்ந்ததுசெய்யாதாரில்' என்ற பழமொழிப்பொருளை விரித்துரைத்தவாறு. யாரும் 'வாய்த்ததை விடமாட்டார்' என்னுமடிப்பட்டவழக்கேஇப்பாட்டிற் கெடுத்துக்கொண்டபழமொழிபோலும்.

68. எனைப்பலவே யாயினுஞ் சேய்ததாப் பெறலிற்
றினைத்துணையே யானு மணிக்கோட னன்றே
யினக்கலை தேன்கிழிக்கு மெற்கல்சூழ் வெற்ப
பனைப்பதித் துண்ணார் பழம்.

எ-து, எத்துணைப் பலவாயினும் காலநெடிதுசென்றுற் பெறுமதனிற் றினையளவேயாயினும் அணித்தாகவொருபொருளைப்பெற்றுத் தான்கோடல் மிகவும் நன்று; இனக்கலைகள் தேன்பொதிகளைக் கிழிக்கும் பிறங்கியகற்கள்சூழ்நதவெற்பனே! பனையைநட்டு அப்பனைபழுத்தாற் பழமுண்போமென்றிருப்பார் ஒருவருமில்லை எ-று.

(குறிப்பு) இது சூசிகடாஹந்யாயத்தாற் செய்மைக்கட் பெரும்பயனுறு முயற்சியினும் அண்மைக்கட் சிறுபயனுறுமுயற்சி சிறந்ததென்பது கூறுகின்றது. 'எத்துணைப்பலவாயினு' மென்றது பனையளவான் மிக்கபலவாயினும் என்றபடி. 'காலநெடிதுசென்றுற்பெறுமதனின்' என்றது நெடுங்காலமுயன்று சென்றுற் பெறலாம்பயனுகிய அம் மிகப்பலவாகியபொருளினும் என்றவாறு

* திருக்குறள், 61-ம் அதிகாரம் (மடியின்மை) குறள்-10.

† நாலாயிர திவ்யப்பிரபந்தம் இயற்பா முதற்திருவந்தாதி, பாசுரம்-15.

'தினையளவேயாயினு மணித்தாக வொருபொருளைப்பெற்றுத் தான்கோடல் மிகவும்நன்று' என்றது சிற்றஞ்சிறுகாலேமுயல உடனேகிடைக்கும்பொருள் அளவான் மிகச்சிறிதாயிருப்பினும் அதனையே கைக்கொள்ளுதல் மிக நன்றென்றவாறு. அணித்துக்கோடல் என்பது அணிக்கோடல் எனக் கடைக்குறையாயிற்று. அணித்தாகக்கொள்ளுதல் என்பது பொருள். 'இனக்கலைக டேன்பொதிகலைக்கிழிக்கும்' என்றது தம்மினங்களுடன் கூடிய ஆண்குரங்குகள் தேனிறால்களைப்பிய்த்து இனங்களையூட்டித் தாமுமுண்ணுகின்றனவென்றவாறு. பிறங்கிய கற்கள்-விளக்கமுள்ள சிறுகுன்றுகள். பனைப்பதித்துண்ணார்பழமென்பது பழமொழிக்கூற்று. 'பனையைநட்டு, அப்பனைபழுத்தாற் பழமுண்போமென்றிருப்பாரொருவருமில்லை' என்றது பசியுடையராய் அப்பசிதீரப் பனம்பழமுண்ணும் வேணவாவுடையாரெவரும், எளியமுயற்சியிற் கிடைப்பதொரு பனம்பழத்தைத் தேடியுண்டு பசிதீராது, அதன் கொட்டைதேடிக்கொணர்ந்தூன்றித் தண்ணீர் வார்த்து வளர்த்துவந்து அது பனைமரமாய்ப் பின் காய்த்துப் பழுக்கும் மிக்க பழங்களை நுகர்வேமென் றெதிர்பார்த்திரார் என்றபடி. "பசித்துண்ணவேண்டிப் பனைநடுவோருண்டோ" என்ப திதன்பழமொழி. இப்பொருள்பற்றி நாளைக் கிடைக்கும் பலாப்பழத்தைக்காட்டிலும் இன்றுகிடைக்குங் களாப்பழம் நல்லது என்வும் ஒருபழமொழி வழங்குவதுண்டு.

69. தந்தம் பொருளுந் தமர்தம் வளமையு
முந்துற நாடிப் புறந்தா லோம்புக
வந்த வருவி மலைநாட சேறுணைக்கி
நந்துநீர் கொண்டதே போன்று.

எ-து, தந்தமது பொருளினதளவினையும், தமர்கள்செல்வத்தினளவினையும் முந்துறவே ஆராய்ந்தறிந்து உய்தற்குத்தக்கவகை புறந்தருதற் பொருளைப் பொருள்செய்து பாதுகாக்க; அந்தணருவிமலைநாடனே! பின் தனக்கு நீர்பெறலாங் காலநெடுமையைப்பார்த்து நந்து நீரைத் தாங்கியதுபோல எ-று.

(குறிப்பு) இது ஈட்டியபொருளை வீண்செலவுசெய்யாது சிக்கனவுடையராய் வைத்து வாழவேண்டுமென்கின்றது. 'தந்தமதுபொருளினதளவினையும்' என்றது ஒவ்வொருவரும் தம்மாலீட்டப்பட்டுள்ள பொருளினது அளவு இத்துணையென்பதையும் என்றவாறு 'தமர்கள்செல்வத்தினளவினையும்' என்றது தம்மாற் பாதுகாக்கத்தக்க இருமுதுகுரவரும் மனைவியும் மக்களும் ஏவலாளரும் மற்றுந் தம்மைப்பற்றிய சுற்றத்தாரும் உண்டுடுத்தணியவேண்டும்பொருள்களும் அவற்றிற் குபகரணங்களுமாகச் செலவுசெய்யவேண்டும்பொருளினளவையும் என்றவாறு. முந்துறவாய்ந்தறிதலாவது செலவிட்டொழிவேண்டும் பிற்றைஞான்றின் முற்பட்டே அவ்விருவகையளவையும் சீர்தூக்கியறிதல்.

'உய்தற்குத்தக்கவகை புறக்கருதற்பொருளைப் பொருள்செய்துபாதுகாக்க'வென்றது,தம்பொருளினளவுசிறிதாயின் தாமுந் தமரு முயிர்வாழுமாறு பாதுகாப்பிற்கு வைத்திருக்கும் அப்பொருளைப் பிறிதொருசெலவும்செய்யாது சிக்கெனவுடையராய்ப் பாதுகாத்துவாழவேண்டுமென்றவாறு. "சேணோக்கி நந்து நீர்கொண்டதே போன்று" என்பது பழமொழிக்கூற்றாலுதாரணங்காட்டியவாறு. 'பின் றனக்கு நீர்பெறலாங் காலநெடுமையைப்பார்த்து நந்து நீரைத்தாங்கியதுபோல' என்றது நத்தை தன்கூட்டினுள்ளே பனிக்காலத்திலீட்டிவைத்தநீரைத் தான் வீண்விரயஞ்செய்யாது காற்றாலுஞ் சூட்டாலுஞ் சுவறவிடாது புதர்நிழற்பசுமரங்களிலொட்டிக் கூட்டின்வாயைமூடி மிக்கசிக்கெனவுடையதாய் மாரிக்காலத்தளவும் வைத்தருந்தி வாழுமாறுபோல என்றவாறு. இதனால், சுருங்கியபொருளுடையார் அப்பொருளைத் தீயர்கவர்ந்துகொள்ளவிடாது தண்ணளியுடையோரான வலியோர்சார்புபற்றிச் சேமித்துவைத்துக்கொண்டு சிக்கெனவுடையராய் நுகர்ந்து வாழவேண்டுமென்பது குறிப்பாயிற்று. இதன்பழமொழிச்சொரூபம் வழக்குஞ் செய்யுளுநோக்கி வந்துழிக் கண்டுகொள்க.

70. சிறியவ ரெய்திய செல்வத்தின் மாண்ட
பெரியவர் நல்குரவு நன்றே—தெரியின்
மதுமயங்கு பூங்கோதை மாணிழாய் மோரின்
முதுநெய் தீதாகலோ வில்.

எ-து, கீழ்மக்கள்பெற்றசெல்வத்தின் மாட்சிமைப்பட்ட பெரியோர்பெற்றவறுமை உலகத்துப் பயன்படும்; ஆராய்வோமாயின், தேன்மிடைந்த பூங்கோதையையுடைய மாணிழாய்! மோர்போலப் பழைய நெய் தீதாகமாட்டாது; நன்றேயாம் அதுபோல எ-று.

(குறிப்பு) இது வினைத்தூய்மையின் உயர்வுகூறுகிறது. 'கீழ்மக்கள் பெற்றசெல்வத்தின்' என்றது பழிபாவங்களையஞ்சாது பொருளொன்றையே கருதிய கீழ்மக்கள் தீநெறியிலீட்டிய நிறைசெல்வத்தைக்காட்டிலும் என்றவாறு. 'மாட்சிமைப்பட்டபெரியோர்பெற்றவறுமை யுலகத்துப்பயன்படும்; ஆராய்வோமாயின்' என்றது அங்ஙனமீட்டாமையாற் பொருள்வரவின்றி நெறிநின்றபெரியோர்க்கு வறுமைவருமாயினும் அது ஆராயுமிடத்து உலகிற் கொழுக்கநடையைக்காட்டி அதனை வலியுறுத்திப் பயன்படுமென்றுதோன்றுதலால் அது மிக நன்றென்றவாறு. 'தேன்மிடைந்தபூங்கோதையையுடையமாணிழாய்' என்றது (மகடூஉமுன்னிலை) வண்டுகள்மொய்க்கும் பூச்சூட்டணிந்தகூந்தலினையும் சிறந்த அணிகலங்களையுமுடையாய் என்றவாறு. உரையில் 'மோர்போல' என்றது மோரின் என்றிருக்கவேண்டும். மோரைக்காட்டிலும் என்றவாறு. 'பழையநெய்

தீராகமாட்டா'தென்றது (புதிதாய்ப்பெருகியுள்ளமோரைக்காட்டிலும்) பழைய தாய்ச்சுருங்கியுள்ளநெய் தீராகாது நன்றாகுமென்றவாறு. அதனினும் புதிய நெய் மிகவுநன்றாகுமென்பது சொல்லாமையேபெறப்பட்டமையால் அதனுப மேயமாகிய பெரியவரெய்தியசெல்வம் மிகவு நன்றாகுமென்பதும் குறிப்பாயிற்று. இதன்பழமொழியின்சொருபம் வழக்குநோக்கி வந்தழிக்காண்க. இப்பாட்டின் கருத்து, "பழிமலைந் தெய்திய வாக்கத்திற் சான்றோர், கழிநல் குரவே தலை"* எனத் திருக்குறளிலுமுள்ளது. பாவமும் பழியுமுண்டாகச் சிறியராயினோரீட்டுஞ் செல்வத்திரட்சியினும் அங்ஙனமீட்டாமையால் நெறிநின்றபெரியார் வறுமை யுறினும அது சிறந்ததென்றமையாற் பொருளை நன்னெறியினின்றேயீட்ட வேண்டுமென்பது குறிப்பாயிற்று.

71. வன்பாட் டவர்பகை கொள்ளினு மேலாயார்
புன்பாட் டவர்பகை கோடல் பயமின்றே
கண்பாட்ட பூங்காவிக் கானலந் தண்சேர்ப்ப
வெண்பாட்டம் வெள்ளந் தரும்.

எ-து, வலியதலைமையையுடையாரொடு பகைகொள்ளினும் மேலாயார் எளியதலைமையையுடையாரோடு பகைகோடல் ஒருபயனும் படாது; கண்களின்றன்மையையுள்ள பூங்குவளைகளையுடைய கானலந் தண்சேர்ப்பனே! பருவமழையுமன்றியே வெண்பாட்டமும் வெள்ளந்தரு மாதலா னென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது ஒருவரோடும் பகைகொண்டு மேற்செல்லலாகாதென் கிறது. 'வலியதலைமையையுடையாரொடு பகைகொள்ளினும்' என்றது அறிவு ஆண்மை பெருமை என்னும் மூவகையாற்றலாலுந் தம்மின்வலியராயினு ரோடு மாறுபட்டு மேற்செல்லினும் செல்லுக என்றவாறு. உம்மையால் அது வுங்கூடாதென்பது கருத்தாயிற்று. 'மேலாயார்' என்றது அவ்வாற்றலான்மிக்கா ராயினொரென்றவாறு. 'எளியதலைமையையுடையாரோடுபகைகோடல் ஒரு பயனும்படாது' என்றது அவ்வாற்றலா விழிந்தாரோடு மாறுபட்டுமேற்செல்லல் கூடாதென்றபடி. வலியார்மேற்செல்லின் ஒரோவழி அவர் இவரது எளிமையை யும் அறிவின்மையையுமுணர்ந்து பிழைப்பிற்குத் தகவொறுத்து அறிவுறுத்திவிட உய்தலுங்கூடுமாதலால் வன்பாட்டவர்பகைகொள்ளினுங்கொள்க என்றும் எளி யோர்மேற்செல்லின் அவர் தாமொருவாற்றானும் இவர்க்குய்தல் அரிதென்று துணிந்து பலதீங்குகளும் ஒருங்குபுரிவாராதலாலும் அவற்றிற்கெல்லாமஞ்சாது அவரைக்கொல்லினும் பழியும் பாவமுமெய்துதலாலும் அது பயமின்றென்றுங்

---

* திருக்குறள் 66-ஆம் அதிகாரம். (வினைத்தூய்மை) குறள்—7.

கூறப்பட்டன. பயமின்றென்றது செய்யலாகாதென்றபடி. 'கண்களின்றகை மையாயுள்ள' என்றது மகளிர்கண்களின் றகைமைபோலுந் தகைமையையுடைய என்றவாறு. இது பூவிற்கு அடையாயிற்று. 'பூங்குவளை' பூக்களையுடைய குவளை. கானல்-கழிக்கரைச்சோலை. "வெண்பாட்டம் வெள்ளந்தரும்" என்பது பழமொழிக்கூற்று. இதனுள் வெண்மை கருமையின்மறுதலையாய்ப் பாட்டத்தை விசேடித்தலால் வெண்பாட்டமென்றது கார்காலமல்லாத வேனிற்காலத்துப் பெய்யும் மழையை யுணர்த்திற்று. பாட்டம்-மழைபெயல். பாட்டமும் என்னும் உம்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. 'பருவமழையன்றியே வெண்பாட்டமும் வெள் ளந்தருமாதலான்'என்றது கார்காலத்துமழையேவெள்ளந்தருமென்றெண்ணற்க; வேனிற்காலத்துமழையும் வெள்ளந்தருமாதலால் அதன்மேலும் செல்லலாகா தென்றவாறு. அதன்மேலும் செல்லலாகாதென்பது பொருட்குறிப்பாற்பெறப் பட்டது. வெள்ளந்தருதல்-நீரைப்பொழிதல். இது எடுத்துக்காட்டாதலால் 'ஆதலானென்றவாறு' என்றது ஆதலான் அதுபோலவென்றவாறு என்றிருக்க வேண்டும். பருவமழை ஒழியாதுநின்றுபொழிதலால் வலிமிக்குடையதும், வெண் பாட்டம் சிறிதுபொழுதுபெய்தொழிதலால் வலியில்லதுமாகிய வேறுபாடுடைய வாயினும் அவற்றையறமதியாது எதிர்த்துச்செல்வார் அவற்றின் அம்புமாரியாற் றுக் குறுதல் ஒருதலையாகுனெய்துவர். அவற்றுட் பருவமழையிற்செல்வார், இடி, ஆலி, சுழிகாற்று முதலியவற்றால் வாதையில்லாமையும், வெண்பாட்டத்திற்செல்வார் இடிமுதலியவற்றால் வாதையுறுதலும் எய்துவராதலாற் பருவமழையிற் செல்லுத லினும் வெண்பாட்டத்திற்செல்லுதல் தீதாவதுபோல, வலியாரும் எளியாரும் வலியால்வேறுபாடும், தம்மையெதிர்ப்பார்மேல் அம்புமாரிபெய்தலால் ஒப்புமையும் உடையராயினும், வலியராயினர் எளியார்மேன் மிக்கசினங்கொள்ளாது அவர் அடங்குமளவே போர்புரிவராதலாலும்,எளியராயினர் தமக்கு உய்யுமாறில்லாமை யாற் றம்மேலெதிர்த்துவரும் வலியாரை யில்லையெனச்செய்யக்கருதி மிக்கசீற்றங் கொண்டு தாங்கவொண்ணாதபலதீங்குகளைச்செய்து கொல்லத்துணிவராதலாலும் வலியார்மேற்செல்லுதலினும் எளியார்மேற்செல்லுதல் தீதாகுமெனத் திட்டாந் தத்தொடு பொருத்தியுரைத்துக்கொள்க. இப்பாட்டிற்சொல்லப்பட்டபகை ஆக் கிரமணம் என்னும் மேற்செலவும், "வலியார்க்கு மாறேற்ற லோம்புக வோம்பா, மெலியார்மேன் மேக பகை"* என்னுங் குறளிற் சொல்லப்பட்டபகை தற்காப் பின்பொருட்டு எதிர்த்தலுமாகிய வேறுபாடுடைமையால் இஃது அக்குறளொடு மாறுபடாதெனவுணர்க. இப்பாட்டிற்கு எடுத்துக்கொண்ட பழமொழியின்வடி வம் வழக்கும் செய்யுளும்நோக்கி வந்துழிக் கண்டுகொள்க. எளியாரைப் பகை யாக்கிக்கொள்ளலாகாதென்னும் நீதியை நரியேதிர்த்தாற் சிங்கம் என்னுந் தொடர்மொழியால் நாட்டார்வழங்குகின்றனர்.

---

* திருக்குறள் 87-ம் அதிகாரம் (பகைமாட்சி) குறள்—1.

72. கடலே யிலராகி நன்றுணரா ராய
முடலை முழுமக்கண் மொய்கொ ளவையு
ளுடலா வொருவற் குறுதி யுரைத்தல்
கடலுளான் மாவடித் தற்று.

எ-து, மனத்தின்கட் கவலையிலராய் நன்மையறியாராகிய மனம் வலிய முழுமக்கண்மொய்கொண்டவவையின்கணிருந்தவொருவற்கு அறிவிற்குடலாகிய வுறுதியாயினவற்றையுரைத்தல் கடலுள்ளே மாங்கனியைவடித்தாற்போலும் என்றவாறு.

(குறிப்பு) இது நல்லோரல்லாதார் கூட்டத்துள்ள ஒருவனுக்குச் சாஸ்த்ரார்த்தஸாரதமங்களான தத்வஹிதபுருஷார்த்தங்களை உபதேசிக்கலாகாதென்கிறது. 'மனத்தின்கட்கவலையிலராய்' என்றது விசாரமற்றசிந்தையராய் என்றபடி. விசாரமாவது பிறப் பிறப்புப் பிணி மூப்பு முதலியவைகளின் துன்பமுணர்ந்து அவற்றிற்கஞ்சி அவைதீரும்வாயில் நாடுதல். 'நன்மையறியாராகிய' என்றது இவை தமக்கு நன்மையாயின; இவை தமக்குத் தீமையாயின எனப் பகுத்துணர்ந்து நன்மையாகிய ஒழுக்கங்களை விரும்பாதவராகிய என்றவாறு. 'மனம்வலியமுழுமக்கள்' என்றது அன்பு, விருப்பம், அச்சம், பச்சாத்தாபம் முதலிய மனநெகிழ்ச்சியோடுகூடிய குணங்களொன்றுமின்றி, அம்மனம் வலியடைந்திறுகுதற்குரிய வெறுப்பு, தறுகண், களிப்பு முதலிய தீக்குணங்களையுடைய அறிவிலாமக்கள் என்றபடி. முடலை-வலிமை. இங்கு முழுமை-திருத்தப்படாமையுணர்த்தின்றது; முழுமரமென்புழிப்போல. மொய்கொளவையுள் ஒருவற்குடலாவுறுதியுரைத்தல் எனக் கூட்டுக. உடலாவுறுதி-வினைத்தொகை. ஒருவற்கு என்பது இடைப்பிறவரல் 'மொய்கொண்டவவையின்கணிருந்தவொருவற்கு' என்றது கொச்சைமக்களாதலால் ஆட்டுமந்தைபோலத் திரண்டகுழுவிலுள்ள ஒருவனுக்கு என்றபடி. ஒருவனுக்குரைத்தலே கூடாதென்றமையால் எல்லோர்க்கு முரைத்தல் கூடாதென்பது சொல்லவேண்டாதாயிற்று. 'அறிவிற்குடலாகிய வுறுதியாயினவற்றையுரைத்தல்' என்றது ஞாதவ்வியங்களான தத்வ*ஹித†புருஷார்த்தங்களை‡யுபதேசித்தல் என்றவாறு. உடல்-இங்கு இலக்கணையால் அங்கவாசகமாயிற்று. அறிவிற்கு விடயங்களா அங்கமாகையால் அங்ஙனங்கூறினார். 'கடலுள்ளே மாங்கனியை வடித்தாற்போலும்' என்றது உவர்க்கடலுள் ஒருதுளி

* தத்துவம், "சுவையொளி யூறோசை நாற்றமென் றைந்தின், வகைதெரி வான் கட்டே யுலகு" (திருக்குறள் 1-வது அதி. நீத்தார்பெருமை குறள்—7) என்னுங் குறளாற் சொல்லப்பட்டவை.

† ஹிதம், தீயனவொழித்து நல்லனசெய்தல்.

‡ புருஷார்த்தம் அறம் பொரு ளின்பம் வீடெனபன.

நீரில் அது இன்சுவையெய்தற்பொருட்டு ஒரு தேமாங்கனியைப் பிழிந்தாற் போலும் என்றவாறு. தேமாங்கனிரசம் பிழியப்பெற்ற உவர்க்கடலின் நீர்த்துளி யானது, அதன்கணுள்ள பிறநீர்த்துளிகளின் கூட்டரவால் இன்சுவையெய்தா தொழிந்து இருந்தாதவாறுபோல முடலைமுழுமக்கண்மொய்கொளவையுளுள்ளா னொருவனுக்கு உறுதிப்பொருளை யுபதேசிப்பினும் அக்குழுவிலுள்ளார்கூட்டர வால் அவன் அதனை யுள்ளத்துட்கொள்ளாதொழிதலால் அவன் ஒருநாளும் இருந் தான் எனக் கருத்துநோக்கி யுவமையொடுபொருத்தி யுரைத்துக்கொள்க. "கட லுளான்மாவடித்தற்று" என்பது பழமொழிக்கூற்று. இது ஒப்புமைவகையால் வியர்த்தம் என்னும் பொருட்குறிப்புடையதாய்ப் "பன்றிக்கூழ்ப் பத்தரிற் றேமா வடித்தற்று"* என நாலடியுள்ளும், "ஆற்றிற்கரைத்தபுளியாக்கிடாமலென்னன் பையெல்லாம்" எனத் திருவேகம்பமாலையினும்† வழங்கப்பட்டது. சமுத்திரத்திற் பெருங்காயம் கரைத்தாற்போலும் என்பது சாமானியவழக்கு.

73. யானுமற் றிவ்விருந்த வெம்முறனு மாயக்கால்
வீரஞ் செயக்கிடந்த தில்லென்று கூடிப்
படைமாறு கொள்ளப் பகைதூண்ட லந்தே
யிடைநாயிற் கென்பிடு மாறு.

எ-து, யானும் இவ்விடத்திருந்த வென்முன்னோனுமாக வொரு வினைசெய்யத்தொடங்கியக்காற் பகைவரால வீரஞ்செயக்கிடந்த தொன்றுமில்லையென்றுசொல்லிப் பிறருந் தம்மோடுகூடிப் படைத் தொழிலின்கண் மாறுகொள்ளும்வகை பகையைமிகச்சொல்லுதலாகிய வது ஆடுகாத்துக்கிடக்கும் இடையர்நாய்க்குக் கள்ளர் எலும்பிடுமாறு போலு மென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது வலிமிக்கபகைவரை அடுத்துக்கெடுக்குமாறும், வஞ்சத் தீஞ்சொற்சொல்வாரை நம்பலாகாதென்பது மொருங்குகூறுகிறது. 'யானும்' என்றது பிறபகைவர்செருக்கையடக்கவல்ல யானுமென்றபடி. இது கெடுப்பான் கூற்றாய் அவன் தன்னையுணர்த்தியவாறு. 'இவ்விடத்திருந்த' என்றது கெடுக் கப்படுவானை அவன்பகைவருமபிறருமறியுமாறு கெடுப்பான்சுட்டிக்காட்டியவாறு. 'என்முன்னோனுமாக' என்றது கெடுக்கப்படுவான் கெடுப்பானுகியதன்னைத் தம னென்று நம்பும்படி அன்புடைமையும் பணிவுடைமையுந்தோன்ற உறவுமுறை கூறியவாறு. 'ஒரு வினைசெய்யத்தொடங்கியக்காற் பகைவரால் வீரஞ்செயக்

* நாலடியார் 26-ம் அதிகாரம் (அறிவின்மை) செய்யுள்—7.

† பட்டினத்தார்பிரபந்தம், திருவேகம்பமாலை செய் – 22.

டைக்கதொன்றுமில்லை"என்றது இதுகாறும் எம்முண் மாறுபாடுடையோமாயிருந்தோமாதலாற் பிறபகைவர் செருக்குற்றிருந்தார்; இப்பொழுது ஒன்றுபட்டோமாதலால் நாங்கள்கூடிச்செய்யப்போகும் ஒருகருமத்திற் பிறர் பகைவராய்வந்து அவர் வெற்றியடையக்கிடந்ததொருசெயலுமில்லை; எல்லாவெற்றியையும் யாமேயடைவோம் என்றவாறு. 'பிறரும்' என்றது பகைவரல்லாத பொதுமலாய்நின்றவரும் என்றவாறு. 'தம்மொடுகூடி' என்றது பகைவராய்க் கெடுப்பாராகிநிற்குந் தமக்கு அநுகூலராய் என்றவாறு. படைத்தொழில்-போர். 'மாறுகொள்ளும்வகை' என்றது கெடுக்கப்படுவானைப் பிறரெல்லாம் வீரமானத்தால் விரோதிக்கும்படி என்றவாறு. பகையைமிகச்சொல்லுதலாவது பகைவர்பலராய்மிகுமாறு வீரம்பேசுதல். "இடைநாயிற்கென்பிடுமாறு" என்பது பழமொழிக்கூற்று. அடுத்துக் கெடுக்குமியல்புடையான்கூறும் இன்மொழியை அறிவுடையோர் கேட்டுழி அதனைச்சுட்டி இடைநாய்க்கிட்டவெலும்பிது எனவழங்கும் வழக்கே இப்பழமொழி எனக்கொள்க. 'கள்ளரெலும்பிடுமாறுபோலும்' என்றது கள்ளர் என்பிட்டு வஞ்சிக்குமுபாயம்போலும் உபாயமென்றவாறு. அதாவது:--ஆடுதிருடுங்கள்ளர், ஆட்டுக்கிடைகாத்திருக்கும் நாய் தம்மை ஐயுற்றுக் குரையாதிருக்கும்வண்ணம் பச்சூன்றசைபற்றிய என்புத்துண்டத்தைச் சிறிது சேய்மைக்கண்வைத்திருந்து, மோப்பங்கொண்டு அந்நாய் தம்மருகுவருவதுகண்டு, அவ்வென்புத்துண்டத்தை அதன்முன்பிட அதனை அந்நாய் உவந்து எளிவிக்கெளிச் சுவைத்து மகிழ்ந்து கள்வரைத் தமராகக்கருதி ஆட்டுக்கிடைப்பாதுகாப்பிற் பராக்காயிருக்குமளவிற் கள்வர் தம்மினத்தாரையேவி ஆடுமுதலியவற்றைத் திருடிச்செல்லச்செய்வது போலக் கெடுப்பாரும், கெடுக்கப்படுவார்கேட்டுத் தம்மைத் தமரென்று நம்பியுவக்குங் களிப்பாற் பாதுகாப்பிற் பராக்காயிருக்குமாறு, "யானுமற்றிவ்விருந்த வெம்முனு மாயக்கால், வீரஞ் செயக்கிடந்ததில்லென்று" சொலைல்போன்ற வஞ்சத் தீஞ்சொற்களைச்சொல்லித் தம்மினத்தாரைத்தூண்டி அப்பகைவரது பாதுகாப்பற்ற நாடுமுதலியவற்றைக் கைப்பற்றச்செய்தலாம்.

74. கண்ணில் கயவர் கருத்துணர்ந்து கைம்மிக
நண்ணியார்க்கு நலனுடைய செய்பவோ
எண்ணி இடர்வருவ தென்னை புலிமுகத்
துண்ணி பறித்து விடல்.

எ-து, கண்ணோட்டமில்லாத கீழ்மக்கள் கருத்தின்கண் விரும்பியதுணர்ந்து செயன்மிக்கு அவரோடு நண்புகொண்டு நன்மையாயினை செய்வாராயின், ஆராய்ந்து செய்தால் நமக்கு இடர்வருமென்றே புலிமுகத்தினுண்ணியை அந்நரியே பறித்தகற்றுவிடாக்கும் என்றவாறு.

(குறிப்பு) இது கண்ணோட்டமில்லாதார்க்கு நன்மைசெய்யலாகாதென்கிறது. 'கண்ணோட்டமில்லாதகீழ்மக்கள்' என்றது (ஏது அடையானடுக்கப்பட்டமையால்) கண்ணோட்டமின்மையொன்றுமே சௌர்ய வீர்ய தைர்ய பராக்கிரம முதலிய நற்குணங்களையும் அநுகூலர்பக்கல் தீக்குணங்களாக்கிக்கொள்ளுந் தீயார் என்ற குறிப்புணர்த்தியவாறு. 'கருத்தின்கண்விரும்பியதுணர்ந்து' என்றது அவர்க்குச்செய்யும் நன்மையின் சிறப்புத்தோன்றக் கூறியவாறு. கருத்தின்கண்விரும்பியதுணர்ந்து நன்மையாயினசெய்வாராயின் என இயையும். கருத்தின்கண்விரும்பியதுணர்ந்துசெய்யுஞ் சிறந்தநன்மைக்கே தீங்குபுரியும் இயல்புடையராயின் அவர் கருத்துணராதுசெய்யும் நன்மைக்கு மிக்க தீங்குவிளைப்பரென்பது சொல்லவேண்டாதாயிற்று. ஆகவே அவர்க்கு ஒருவிதத்திலும் நன்மை செய்யலாகாதென்பது குறிப்பு. 'செயன்மிக்கு' என்றது தீயாரோடிணங்கலாகாதென்னும் விதியைக்கடந்து என்றவாறு. இங்கு ஒழுக்கத்தையுணர்த்தும் கையும் செயலும் விதிவாக்கியத்துக்கு ஆகுபெயராயின. 'அவரோடுநண்புகொண்டு' என்றது தம்மொடுநண்பில்லாத அக்கயவரோடு தாமாய் ஒருதலை நண்புகொண்டென்றவாறு. 'செய்வாராயின்' என்றது செய்தல் அரிதென்னுங் குறிப்புணர்த்தியவாறு. 'ஆராய்ந்து இதுசெய்தால் நமக்கு இடர்வருமென்னாதே' என்றது இதுசெய்தால் நமக்கு இடர்வருமென்று ஆராயாதே என்றபடி. 'புலிமுகத்திலுண்ணியை' என்றது புலி தன்னுயிர் போக்கிக்கொள்ளவொண்ணாதபடி அதன் கண்ணிமையைப்பற்றி ரசதபானம்பண்ணும் உண்ணியை என்றவாறு. ஈண்டு முகம் ஆகுபெயராயிற்று. 'அருளினாலே' என்றது பிறிதொருபயனுங்கருதாது புலியின்றுயர்தீர்த்தலொன்றே கருதி யென்றவாறு. 'பறித்ததனோடொக்கும்' என்றது பறித்ததோர் ஐதிகச் செயலோடொக்கும் அச்செயலென்றவாறு. அச்செயலென்ற சுட்டு வருவித்துக் கூட்டியுரைத்துக்கொள்க. 'எண்ணியிடர்வருமென்னார்' என்னும் உவமையடையைப் பொருளொடுங்கூட்டிவிரித்துரைத்துக்கொள்க. "புலிமுகத் துண்ணி பறித்துவிடல்" என்பது ஒரைதிகமடியாகவந்த பழமொழிக்கூற்று. இதனை நிகமுங் கூற்றாலேவிளங்கும். இது "வேங்கை வரிப்புலிநோய் தீர்த்த விடகாரி, யாங்கதனுக் காகார மானாற்போல்"* எனப் பிறிதோராற்றானும் வழங்கப்படும். சௌரிய வீரிய தைரிய பராக்கிரமமுதலிய குணவிசேடங்களாற்சிறந்த ஒரு புலியின்முகத்து அதனுதிரத்தை யுண்ணாதவாறு உண்ணியைப்பறித்தெடுத்து நன்மைபுரிந்தவனைக் கண்ணோட்டமின்றிக் குடலைப்பறித் துதிரத்தையுண்டு உயிரைப்போக்கிய அப்புலிபோலச் சௌர்யாதிகுணங்களுடையராயினும் நிர்த்தாக்ஷிண்யமுள்ள கயவர்கள் தமக்கு நன்மைசெய்வார்க்கும் மிக்கதீங்குசெய்வார் எனக் கருத்துநோக்கிப் பொருளொடுபொருத்தி யுரைத்துக்கொள்க.

---

* மூதுரை, செய்யுள்—15.

75. பெரியார்க்குச் செய்யுஞ் சிறப்பினைப் பேணிச்
சிறியார்க்குச் செய்து விடுதல்—பொறிவண்டு
பூமே லிசைமுரலு மூர வதுவன்றோ
நாய்மேற் றவிசிடு மாறு.

எ-து, பெருமைக்குணமுடையோர்க்குச் செய்யக்கடவ சிறப்பினை விரும்பிச் சிறுமைக்குணமுடையார்க்குச் செய்துவிடுதல், பொறிவண்டு பூமேற்படிந் திசைமுரலாநின்றவூரனே! அதுவன்றோ! குதிரைமேலிடக் கடவ பண்ணினை நாய்முதுகிலிடுநெறி யென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது தகுதியில்லாதார்க்குச்செய்யுஞ் சிறப்பின்குற்றம் கூறுகிறது. பெருமைக்குணங்களாவன:—கல்வி அறிவு ஒழுக்கம் குடிப்பிறப்பு வீரம் வினைத்திட்பம் சால்பு முதலியன. 'செய்யக்கடவசிறப்பினை' என்றது செய்யக்கடமைப்பட்டசிறப்புக்களை யென்றவாறு. அவை பொற்பூமுதலிய பரிசும் பட்டமும் புரவலர்தம்மோடிருக்கையு மெடுபடியு முதலாயின. 'விரும்பி' என்றது வெளியிடத்தகாதகாரணத்தால் அவரைவிரும்பி என்றவாறு. சிறுமைக் குணமுடையார் - பெருமைக்குணங்களின் மாறுபட்டகுற்றங்களையுடையராய்க் காமநெறியொழுகுமவர். 'செய்துவிடுதல்' என்றது செய்துவிட்டோமேயென்று பச்சாத்தாபமுண்டாகும்படி தவறுகச்செய்தல் என்றவாறு. இதுவே பின்னும் அதுவென்று சுட்டப்பட்டமையால், தகாது என ஒருபயனிலைச்சொல்வருவித்து முடிக்கற்பாற்று. இங்ஙனம் முடியாதிருப்பின் மேல் அதுவென்னுஞ்சுட்டு வேண்டாதுகூறலாம். "நாய்மேற்றவிசிடுமாறு" என்பது பழமொழிக்கூற்று. தகாதார்க்குச்செய்யுஞ்சிறப்பை நாய்க்கிட்டதவிசு என வழங்கும் அடிப்பட்ட வழக்கே இதன்பழமொழியாகும். நாய்மேற்றவிசிடுமாறென்றமையால், 'குதிரை மேலிடக்கடவபண்ணினை' என மறுதலையுவமம் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. பண் - என்றுகுதிரைமேலிடுஞ் சேணமென்னுந்தவிசு. 'குதிரைமேலிடக்கடவ பண்ணினை நாய்முதுகிலிடுநெறி' என்றது தகாதகாரியம், பயனில்லாதசெயல், இகழப்படுஞ்செயல், அறிவில்லாதசெயல், முறையில்லாதசெயல் எனப் பலதிறத் தானும் பழித்தற்குரிய குறிப்புணர்த்தியவாறு. இப்பழமொழிக்கு மறுதலையுவமம் யானைமேலிட்டதவிசென்பதே சிறந்ததெனக்கொண்டு, "அடுகளிற்றெருத்தி னிட்ட, வண்ணப்பூந்தவிசுதன்னைஞமலிமேலிட்டதொக்கும்" எனச் சீவகசிந்தாமணி*யுள் வழங்கப்பட்டது. இப்பழமொழியிலுள்ள ஏழனுருபைப் பொருட்டுப் பொருளுணர்த்தற்குரிய விடயசத்தமியாகவும், மறுதலையுவமம் நாயகராகவும் கொண்டு, நாயகருக்கிட்டதவிசை நாய்க்கிட்டுக்தர்தவைத்தவாறும் எனப் பிறிதோருரையில் வரையப்பட்டுள்ளது இக்கருத்தைப்பற்றியே திருவாசகத்தில்

* சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், செய்யுள்—202.

தம்மை அச்சான்றோர் வெகுளாதிருக்கும்வண்ணம் என்றபடி. காப்பு - அவர் வெகுள்வதற்குக் காரணங்களான நீதியொடுபடாதனசெய்தலும், அவர்சொல்வது கேளாமையும், அவரையவமதித்தலு முதலிய பிழைகள் தம்மாட்டணுகாது பாது காத்தல். 'அமையு'மென்றது இக்காப்பொன்றுளதாகவே அவர்களவ்வரசனை யநுவர்த்தித்து வேண்டுவனசெய்து எல்லாவிடையூறுகளையும் போக்குவராத லாற் பிறிதோருபாயந்தேடவேண்டாவென்றவாறு. அவர் விரோதமுளதாயின் அவ்விரோதத்துக்கேதுவாகிய நீதியில்லாதசெயல்களைத் தடுப்பாரின்மையால் நாடு கெடுவதுகண்டு அவரே அச்செயல்களைக் குடிகட்கும் பகைவர்க்குங்காட்டித் தாமு முபேக்ஷித்திருக்கப் பலவகைவிரோதங்களாலும் அரசன் பகைக்கெளிய னாய்க் கெடுவனென்பது கருத்து. இங்ஙனங்காவாமையாலுண்டாகிய நீதிநூல் வல்லார் வெகுளியைப்போக்குதற் குபாயம்யாதென நிகழும்வினாவை யுவலம் பித்துத்திட்டாந்தமுகத்தா லதற் குபாயங்கூறுகின்றார், 'நெற்செய்யப்புற்றேய்ந்தாற் போல' என்றுதொடங்கி. "நெற்செய்யப்புற்றேய்ந்தாற்போல" என்பது பழமொழி. இதன்பொருள் புற்பிற்றியதரிசுநிலத்தைத் தொளியுழு தெருவிட்டு நெற்பயிர்நட்டு நீர்கால்யாக்கவே நீர்மூடுதலாலும் நெற்பயிரின்றுணடர்த்தியாலும் முன்பிருந்தபுல்விதைகள் முளைத்துச் செழித்துவளர்தற்கிடமின்றித் தேய்ந்து குறைந்தாற்போலும் என்பதாம். 'பெரியபகை' என்றது எல்லாப்பகையுள்ளும் பெரிதாகிய நீதிநூல்வல்லார்பகை என்றவாறு. 'தானேகெடு' மென்றது "காரணநசிக்கக் காரியநசிக்கும்" என்னுநியாயத்தால் அதனைக்கெடுத்தற்குப் பிறிதோருபாயந்தேடவேண்டுவதில்லை என அதனைக் கெடுக்குமுபாயத்தி னெண்மைகூறியவாறு. பின்னையொன்றுஞ் செய்யவேண்டுவதில்லையோவென் னும் வினாவுக்கு விடையாக, அமையுமென்பதைப் பின்னு மநுவர்த்திசெய்து நற் செய்ய அமையும் எனக்கூட்டி, தன்னை வலிபண்ணவமையுமெனப் பொரு ளுரைக்கப்பட்டது. இது, "ஆதலாற் றன்னைவலிபண்ணவமையு" மென்றிருக்க வேண்டும். தன்னைவலிபண்ணலாவது நீதிநூல்வழியொழுகுதல். ஒழுகவே, அவர்விரோதம் வளர்தற்கிடமில்லாமையாலும் அவர் விரோதமுண்டாதற்கு வேறுகாரணமில்லாமையாலும் விரோதமொழிந்து அவர்தாமே யநுகூலராவராத லால், பிறிதோருபாயம்வேண்டுவதில்லை; நீதிநூல்வழியொழுகுதலாகிய கடமை யொன்றே செய்யவமையுமென நிகமிக்கப்பட்டதாயிற்று. இதன்பழமொழி "நெற்செய்யப் புற்றேயுமாப்போலே தன்னடையே நிரஸ்தராவர்களிறே" எனத் திருவாய்மொழியின் முதற்பாட்டின் ஈட்டிற் காட்டப்பட்டுள்ளது.

84. இதுமன்னுந் தீதென் றிசைந்ததூஉ மாவார்க்
கதுமன்று நல்லவே யாகு—மதுநெய்தல்
வீநாறு கானல் விரிநீரைத் தண்சேர்ப்ப
தீநா டிருவுடையார்க் கில்.

எ-து, இவ்வினை யிவர்க்கு மிகவுந் தீங்கினைத்தருவதொன்றே யென்று பிறர்சொல்லும்வகை வந்துபொருந்தியவினையுஞ் செல்வமாகக் கடவார்க் கதுநல்லதேயாய்வினையும்; தேனையுடைய நெய்தற்பூக்களுறு நின்ற கடற்சோலையையுடைய விரிதிரைத் தண்சேர்ப்பனே! தீமையைப் பயக்குநாட்கள் புண்ணியமுடையார்க்கில்லை யதுபோல வென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது கேடுபயக்குஞ்செயலும் ஆகூழுடையார்க்கு நன்மைபயக்குமென்கிறது. 'இவ்வினை' யென்றது ஆகூழுடையார்முயலும்முயற்சியைச் சுட்டிற்று. 'இவர்க்'கென்றது அம்முயற்சியுடையாரைச்சுட்டிற்று. 'மிகவுந்தீங்கினைத்தருவ' தென்றது அவ்வினையினியல்பானே மிகவுந்தீங்கினைத்தருவதென்றவாறு. 'பிறர்சொல்லும்வகை' என்றது அநுபவசித்தமா யெல்லாராலுமறியப்பட்டதாய் என்றபடி. 'வந்துபொருந்திய' வென்றது அவர்தாமும் மனமறிந்துசெய்யத்தக்கதல்லாத என்னுங்கருத்துடையதாய்த் தீங்குபயக்குஞ்செயல் என்பதை வலியுறுத்தியவாறு. உம்மை உயர்வுசிறப்புணர்த்திற்று. எச்சவும்மை எனினுமியையும். 'செல்வமாகக்கடவார்க்கு' என்றது ஆகூழுடையார்க்கென்றவாறு. 'அது நல்லதேயாய்வினையும்' என்றவுரை 'அது பொருந்துநல்லதேயாய் வினையும்'என்றிருக்கவேண்டும். இதனுள் அதுவென்றதனால் ஆவார்க்கென்பதன்கண்ணுள்ள ஆக்கத்தைச்சுட்டி, அவ்வாக்கம்பொருந்துதற்கேதுவாகிய நல்வினையாய்முடியும் எனப் பொருளுரைத்துக்கொள்க. இங்ஙனங்கொள்ளாக்கால் அது என்னுஞ்சுட்டு, இசைத்தூடம் என்றது பயனில்லகொள்ளாதிருக்க வதனைச் சுட்டவேண்டாமையால் நின்றுவற்றுமெனவுணர்க. 'தீமையைப்பயக்குநாட்கள் புண்ணியமுடையார்க்கில்லை' என்றது புண்ணியப்பயனனுபவிக்கக்கடவார்க்குத் தீயநாட்களும் தீமைபயப்பனவல்லவென்றவாறு. தீயநாட்கள் முகூர்த்தநூல்களுளாகாதனவெனவொழித்தவை. அவையும் புண்ணியமுடையார்க்குத் தொடங்கியகருமமுடிதற்கு நல்லனவாவதுபோலக் கேடுபயக்குஞ்செயல்களும் நல்லூழுடையார்க்குக் கேடுபயவாது நல்லனவா யாக்கம்பயக்குமென்பது கருத்து. இது "தீயவு, நல்லவாஞ் செல்வஞ்செயற்கு*" என்னுங் குறட்கருத்துடையது. "ஆகூழுடையாநுக்காகாதநாளில்லை" என்ப திதன்பழமொழி. நல்ல என்பது-சாதிப்பன்மையாய் ஒருமைப்பெயர்க்குப் பயனிலையாயிற்று.

85. ஒட்டிய காத லுமையா ளொருபாலாக்
கட்டங்க வெல்கொடிக் கொண்டானுங் கொண்டானே
விட்டான் கலா முழுமெய்யுங் கொள்பவே
நட்டாரை யொட்டி யுழி.

* திருக்குறள், 38-ஆம்அதிகாரம் (ஊழ்) குறள்—5.

எ-து, பொருந்திய அன்பினையுடைய வுமையாளைத் தனக்கொரு கூறாகக் கட்டங்க வெல்கொடியைக்கொண்டமுதல்வனுங் கொண்டான்; அதுபோலத்தம்மையங்குவிட்டகலார் தம்முடம்புமுழுதினுளுங் கலந்துகொள்வர் தம்மொடுநட்டாரை யவர்கள் வந்தடைந்தவிடத் தென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது, கொழுநன் மனையாளையாதரிக்குமாறுகூறுகிறதுபோன்று, மனையாள் கணவனை யன்பொடு வழிபட்டொழுகவேண்டுமென்கிறது. கணவனாதரவின்றிப் புலந்துவருந்துமொருத்திக்குப் புத்திகற்பிக்கும் ஒருமுதுமகள் கூறிய துறைப்பாட்டாகவுமாம். 'பொருந்திய' என்றது அநுவர்த்தித்தொழுகுபவளாகிய என்றபடி. ஒட்டுதல் அநுவர்த்தித்தலாதலை ஒட்டிப்பாடுதல் என்பதனுலுணர்க. அநுவர்த்தித்தலாவது: பின்பற்றல். இங்கு அன்பு-பர்த்ருவாத்ஸல்யம். ஒட்டுதலும் காதலுமாகிய இவ்விரண்டும், சிவபிரானதுநினைவால் உமையாளை ஒருகூறாகக்கொள்வதற்கும், தாம்பத்யதர்மம் கூறுவார்நினைவால் அங்ஙனம் கொண்டமை போதாதென்பதற்கும் ஏதுவாயின. 'தனக்கொருகூறாக' என்றது தன்னை அன்போடுவழிபடுமவளாதலால் அவட்குத் தன்னைக் கொடுக்கத்தகுவதொருசிறந்தபரிசிதுவேயென்று தன்னுள்ளேநினைந்து தன்னுடலினிடத்தே தானொருகூறும் அவளொருகூறுமாயிருக்கும்படி என்றவாறு. 'கட்டங்கவெல் கொடியைக்கொண்டமுதல்வனும்' என்றது இன்பச்சுவையோடியையாத வுருத்திரச்சுவையொன்றற்கேயுரியசெயலுடைமைதோன்ற வெடுக்கப்பட்ட மழுப்படையெழுதிய வெற்றிக்கொடியையுடைய முதற்கடவுளாகிய சிவபிரானுமென்றவாறு. இது கொள்ளவேண்டுமாறுகொள்ளாமைக்கு ஏதுக்காட்டியபடி, சிவபிரானுக்கு மழுப்படையெழுதிய வெற்றிக்கொடியும் ஒன்றுண்டென்பதை, "வலமழு வுயரிய நலமலி கங்கை, நதிதலை சேர்த்த நற்கருணைக் கடல்"* என்பதனுலும் அறிக. 'கொண்டான்' என்றது படுத்தலோசையானிசைக்கும் ஒலிவேறுபாட்டால் அதிருப்திக்குறிப்புணர்த்துமாதலால், ஒட்டிய காதலுடையாளாகிய மனைக்கிழத்தியைக் கணவனுடம்பின் ஒருகூறாகக்கொள்ளுதலும் ஒருகொள்ளுதலாகக்கொள்ளலாகாது என மேற்கொண்டுகளைக்தவாயிற்று. இனி இவ்வாறன்றி, ஒற்றித்திருக்குமுயிர்களுமுடல்விட்டுநீங்கப் பிரிக்குங் கட்டங்கத்தை† வெற்றிக்கொடியாகக்கொண்ட முதல்வனுமொருபாலர்க்

* சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் பிரபந்தத்திரட்டு, நால்வர்நான்மணிமாலை, செய்-16.

† கட்டங்கம், மழு, கணிச்சியென்பன ஒருபொருட்பெயர்கள். இது வழியினிறுதிக்காலத் துயிர்கவருமியல்பினதென்பதை, "மடங்கலுங் கணிச்சியுங் காலனுங் கூற்றுந் தொடர்ந்துசெல் லமையத்துத் துவன்றுயிருணீஇ, உடங்கு கொட்பனபோற் புகுத்தனர்தொழூஉ" என்னுங் கலித்தொகை 105-ம்பாட்டடிகளின் உரையாலும் விசேடவுரையாலும் அறிக.

கொண்டானென்னுங்குறிப்பாற் கூட்டத்தைவிழையும்பிறர் முழுமெய்யானுங் கொள்வர் எனத்துணிதற்கேதுவாக்கி யுரைப்பினுமமையும். 'அதுபோல' என்றது, மூலத்துள்ள ஆங்கென்பதன்பொருளாய், விட்டகலார் என்பதன் முதனிலை வினைகொண்டு முடிந்துநின்றமையால் 'அதுபோலத்தம்மையங்குவிட்டகலார்' என்றதற்கு, இன்பநுகரும்பிறர் ஒட்டியகாதலுடையராகிய மகளிரை யொருபாதியுடம்பாற்கொண்டு மற்றொருபாதியுடம்பா லவ்வொட்டியாருடம்பைவிட்டிருக்க மாட்டாதவராகி எனப் பொருளுரைத்துக்கொள்க. இதனுள் அங்கு என்றது மற்றொருபாதியுடம்பைச்சுட்டியவாறு. 'விட்டகலார்' என்றது விட்டகலா என்னும் ஈறு தொக்கவினையெச்சப்பொருளாகிய முற்றெச்சமாய் முழுமெய்யுங்கொள்ப வென்பதற்கேதுவானமையால் ஒட்டியொழுகுமகளிருடம்பின்கண் வேட்கை மிகுதியால் அதனை யொருசிறிதும் விட்டுப்பிரியமாட்டாதவராகி என்றபடி. 'தம்முடம்புமுழுதினுனுங்கலந்துகொள்வர்' என்றது காதலியைக் காதலன்கலக்குங்கலப்பு, சர்வாங்கசமவேதமாயிருக்குமென்றபடி. இதனை "இடியினுங் கொடியினுமயங்கியாவதுங், கடிமணக்கிழமையோர் கடலின்மிககதே"* என்பதனுன் றிக. இனி,ஒட்டியொழுகுதல் இவ்வுலகத்தின்கண்ணதாகவிதிக்கப்பட்டமையால் ஆங்கென்றதற்கு இரட்டுறமொழிதலால் மறுமையுலகமாகிய துறக்கத்தின்கண் எனவும, தம்முடமபுமுழுதினுனுங் கலந்துகொள்வர் என்றதற்கு அவ்வுலகிற் றம்கணவர் தாமடைந்துள்ள தெய்வசரீரமாகிய உடம்புமுழுதினுனுங் கலந்துகொள்ளும் பர்த்ருசாயுஜ்யம் அளிப்பர் எனவும், கணவர் தெய்வவழிபாடு புரியாது ஒட்டியொழுகியதம்மையே வழிபட்டொழுகினும் கற்புடைமகளிராகிய தாமெய்துக்துறக்கத்துத் தம்முடனேக்கியமாவரெனவும் பொருளுரைத்துக் கொள்க. கலவாதவியல்புடையவுடம்புமுழுதினுனுங்கலத்தல்சொல்லவே கலக்குமியல்புடைய வுயிர்முழுதினுனுங்கலத்தல் சொல்லவேண்டாதாயிற்று. இதனுல், கணவர் பிற தெய்வவழிபாடுசெய்தடையும் சாயுஜ்யபதவியையும், மனைக்கிழத்தியர் கணவர்வழிபாட்டால், பர்த்ருசாயுஜ்யம்பெற்றடைவர் என்பது குறிப்பாயிற்று. ஆகவே மகளிர்க்கு மறுமையொன்றே யடைதற்குரியதெய்வவழிபாட்டினும் இருமையுமடைதற்குரியகணவர்வழிபாடே சிறந்ததென்பதுபெறப்பட்டது. கொள்கவெனவிதியாது கொள்பவென்றமையால் அவர்க்கு இது கற்றறிந்து விதிபற்றியொழுகவேண்டாத இயல்பான ராகப்பிராப்தமாகு மென்னுங்குறிப்பாற் பிறழ்ச்சியின்மைகூறப்பட்டது. 'கட்டாரை' என்றது, மனைக்கிழத்தியரான தம் மொடுகட்டாராகிய கணவரை என்றவாறு. "மாகனகந்திகழ்கோகனகம் பொலியும், ஆயிழைநன்பனே† என்றார் பிறரும் இங்குக் கணவரை கட்டார் என்றது, ஒரோவழி யவர் பிழைசெய்யினும் அது பொறுக்கற்பாற்றென்பதை வலியுறுத்தற்கெனக்கொள்க. கட்டாருழைப் பிழைபொறுக்கவேண்டுமென்பதைத் திருக்

---

* சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், செய் 167.

† திருவரங்கக்கலம்பகம், செய்—21.

குறளுட் பழமை என்னும் அதிகாரப்பொருள்கொண்டறிக. 'அவர்கள் வந்தடைந்தவிடத்து' என்றது, மனைக்கிழத்தியர் வலியச்சென்றடைந்து அன்புடன்வழிபட்டொழுகினால் என்றவாறு. இதனால் மகளிர் கணவரை அன்புடன் வழிபட்டொழுகாராயின் அவர் கணவர் அவரைவிட்டுப்பிரிந்து வேறுபடுவர் என்பது குறிப்பாயிற்று. ஆகவே மகளிர் கணவரோடு ஐக்கியமாய்த்துணையும் அவரை அன்பொடுவழிபட்டு ஒழுகவேண்டுமென்பது குறிப்பாற்றோன்றிய குறிப்பு. முன்பு ஒட்டியகாதல் எனக் காதலும் உடனியைந்தமையால் இங்கும் ஒட்டுதலோடு அன்புடைமைகூட்டியுரைக்கற்பாற்று. இதன்பழமொழி 'நட்டாரையோட்டினார்நல்லமணம்பெறுவர்' என்பதாம். இது, கணவனாதரவுபெறாதவருந்து மகளொருத்தியைநோக்கி அவளுக்கு நல்லறிவுகொளுத்து முதியோர்கூற்றான், 'நீ கணவனை வழிபட்டொழுகினால் எல்லாநன்மையுமடைவை' என்னுங் கருத்துடன் வழங்கப்படும்.

86. உழையிருந்து நுண்ணிய கூறிக் கருமம
புரையிருநத வாறறியான் புக்கான் விளித
ணிரையிருந்து மாண்ட வரங்கினுள் வட்டுக்
கரையிருந் தார்க்கெளிய தே.

எ-து, முதன்மையையுடையானொருவ னருகிருந்து நுண்ணிய காரியங்களையாராயாதுசொல்லிக் குற்றமிருந்தநெறியறியாதே யக்கருமத்தைச் செய்யப்புக்கவன் கெடுதலுளது. ஆட்களாக நிரையிருக்கப்பட்டு மாட்சிமைப்பட்ட வட்டாடு மரங்கின்கட்போந்தே மருங்கிருந்தார் கூறுதற் கெளியவாய்த்தோன்றும் வட்டுப் போற்கண் பொருதலரியவாமாறுபோல வென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது, அரசன் கேவலபராசீனனாய் வினைசெய்யலாகாதென்கிறது. 'முதன்மையையுடையானொருவன்' என்றது அரசனைத் தன்வயமாக்கிக் கொண்டுநடத்து மொருவனென்றவாறு. இது கூறி, புக்கான் என்னுங்குறிப்பால் உழையிருத்தற்குரிய ஏதுவாயாக வருவித்துரைக்கப்பட்டது. 'அருகிருந்து' என்றது அவனைவிட்டுப் பிரியாதிருந்துகொண்டு என்றவாறு. இது தன்சொற் கொள்ளச்செய்தற்கும் பிறர்சொற்கொள்ளாதொழித்தற்கும் உபாயமாயிற்று. 'நுண்ணியகாரியங்களை' என்றது நுண்ணறிவுடையோரால் ஆராய்ந்தறிந்து செய்தற்குரிய ராஜ்யகார்யங்களை என்றவாறு. 'ஆராயாதுசொல்லி' என்றது "முடிவு மிடையூறு முற்றியாங் கெய்தும், படுபயனும்" முதலாயினவற்றை அறிவுடையாருடனிருந்தாராயாது தனக்குத்தோன்றியவாறேசொல்ல அது தன்னையேயுட்கொண்டு என்றவாறு. இங்கு, மனத்தொழிலின்மைகுறிக்கும்

வாய்த்தொழிலேபற்றி, கூறி யென்றமையானே ஆராயாமை பெறப்பட்டது. கூறி என்னும் எச்சம் "நடுவிகந்தாமாக்கம்"* என்புழிப்போலப் பிறவினைகொண்டது. 'குற்றமிருந்தநெறியறியாதே' என்றது அக்காரியத்தின் விரோதமிருந்தபடியறியாதே என்றவாறு. 'அக்கருமத்தைச் செய்யப்புக்கவன்' என்றது அக்கருமத்தைச் செய்யப்புக்கவரசன் என்றவாறு. 'கெடுதலுள'தென்றது கெடுதல் தவறாதென்றவாறு. 'ஆட்களாகநிரையிருக்கப்பட்டு' என்றது போர்க்களத்துக்காலாள்என்னும் படைவீரர் முன்னணியாகநின்றாற்போல ஆள் என்னும் வட்டுக்கள் முன்வரிசையாயிருக்கப்பட்டு என்றவாறு. 'மாட்சிமைப்பட்ட' என்றது போர்க்களம் ரத கச துரகங்களையும் படைத்தலைவரையுமுடையதாய்ச் சிறப்புற்றிருப்பதுபோல, யானை குதிரை தேர் மந்திரி என்னும் வட்டுவகைகளையுடையதாய்ச் சிறந்த என்றவாறு. 'வட்டாடுமரங்கின்கண்' என்றது போர்க்களம்போல்விளங்கும் ஆடரங்கின்கண் என்றவாறு. 'போந்தே' என்றது அறியான் புக்கான் என்னும்பொருட்குறிப்பாற் பராதீனமாகவேபோந்து என்றவாறு. 'மருங்கிருந்தார்கூறுதற்கெளியவாய்த்தோன்றும்வட்டு' என்றது ஆடுவோரேயன்றிப் பக்கத்திருப்போரும் "அரசைப்பகைத்து ஆட்காலிற்கட்டு" என மரபழியவழங்கற் கெளியதாய்த்தோன்றும் வட்டரசு என்றவாறு. 'போற்கண் பொருத்லரியவாமாறுபோல' என்றது விளிதல் என்ற பொருள்வினைக்கேற்பத் திட்டாந்தவினைவருவித்துரைத்தவாறு. இதன்பொருள்:-போல்என்னும் வட்டு விசேடம்வரின் அதனொடுபொருதலரியதாய்க் கெடுமாறுபோலும் என்பதாம். 'போல்' என்றது வட்டறையினுள் எட்டாமறையேறிய காலாள்வட்டின்பெயர். இது காலாளின்வேறாகிய பிறிதொருவட்டுப்போறலின் போல் என்னுங் குழூஉக்குறிப்பெயரால் வழங்கப்படும். இதனை 'மஸ்து' என்னுந் திசைச்சொல்லாலும் வழங்குவர். இது பிறவட்டுக்களால் வெட்டப்படாது அவற்றையெல்லாம்வெட்டவும், எதிரியரசைக்கட்டவும் வல்லது. போர்க்கண் என்பது பாடமாயின், போர்க்களத்தின்கட்சென்று எனப் பொருளுரைத்துக்கொள்க. இதன்பழமொழி வட்டுக்கரசு கட்டுக்கெளிது என்பதாம். இதன்பொருள் வட்டரசுபோலும் பிரேரகபராதீனனாய் வினைசெய்யுமரசன் சதுரங்க சைநியமுடையனாயிருப்பினும் அவன் பகைவர்க்கெளியனாய்க் கட்டுப்படுவன் என்பதாம். இது பிறிதுமொழிதலாகியகுறிப்பு. இங்குஅக்குறிப்பொழியச்செம்பொருளுணரநின்றது. இக்காலத்துப்பிரேரகபராதீனனான அரசனை யிழித்துரைக்குமிடத்து, 'இவன் என்னராஜா? இஸ்பேட்டு ராஜா. எனச் சீட்டுவிளையாட்டுவழக்கில்வைத்து வழங்கப்படுகிறது. இப்பாட்டின் ஈற்றடி பிரதிகளிற் பல்வாறு வேறுபட்டுள்ளது; ஒன்றாலும் உண்மைப்பாடமுடையதாகத்தோன்றவில்லை. அது, "வட்டுக், கரைசிருந்தார்க்கெளியதாம்" என்றிருக்கவேண்டும். வட்டுக்கரைசு - வட்டரசு. இருந்தார் - மருங்கிருந்தார். எனக்கொண்டு, இருந்தார்க்கெளியதாம் வட்டரசுவிளிதல்போலுமெனக்கூட்டிப் பொருளொடுபொருத்தியுரைத்துக்கொள்ளற்கியையும்.

* திருக்குறள், 12-ம் அதிகாரம் (நடுவுநிலைமை) குறள்—3.

87. கள்ளியகிலுங் கருங் காக்கைச் சொல்லும்போ
லெள்ளல் கயவர்வா யின்னுரையைத்—தெள்ளிதி
னார்க்கு மருவி மலைநாட நாய்கொண்டாற்
பார்ப்பாருந் தின்பா ருடும்பு.

எ-து, கள்ளியின்கட்பிறக்கு மகிலையுங் கருங்காக்கைவாயின்கட் சொல்லையும்போலக் கீழாயினார்வாயிற்பிறந்ததேயாயினும் நல்லுரை யாயின் அதனை யிகழாதொழிக. மிகவுமார்க்கு மருவியையுடைய வணி மலைநாடனே! நாய்கொண்ட வுடும்பினைப் பார்ப்பாருந்தின்பர் அதுபோல வென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது, கீழாயினோர்சொல்வதும் நல்லுரையாயின் அது கேட்கற் பாற்றென்கிறது. அந்நல்லுரையைக் குற்றம்பற்றியிகழலாகாதென்கிறார் திட்டாந்த முகத்தால்'கள்ளியகிலு'மென்றுதொடங்கி. 'கள்ளியின்கட்பிறக்குமகிலையும்'என் றது நச்சுமரமாய்க் குலத்தாலிழிந்தகள்ளியினிடை யொரோவழி யகில்பிறக்கு மாயின் அதனையும் என்றவாறு. கள்ளியினிடை யொரோவழி யகில்பிறக்குமென் பதை,"கள்ளிவயிற்றினகிற்பிறக்கும்"*என்பதனானறிக.'கருங்காக்கைவாயின்கட் சொல்லையும்,என்றது கட்கின்னாத நிறங்கரிய பிணந்தின்னிக்காக்கையின்வாயிற் செவிக்கின்னாத கத்துதலாகிய சொல்லையும்என்றவாறு. குற்றம்பற்றி எள்ளப்படா தென்னுங்குறிப்பாற் கரைதலென்னாது சொல்லெனப்பட்டது. 'போல' என்றது கள்ளியகில் குலத்தாலும் நலத்தாலுமிழிந்ததாயினும் பரிமளமுடைமைபற்றியும், ஒழுக்கத்திலிழிந்த கருங்காக்கைச்சொல் செவிக்கின்னாதாயிழிந்ததாயினும் பிர மாணமாதல்பற்றியும் அவற்றினிழிவுநோக்காது குணமொன்றேநோக்கி அறி வுடையோர்கொள்ளுதல்போல என்றவாறு. ஒரோவழிக் காக்கைவாய்ச்சொற் பிரமாணமாகுமென்பதனை, "காக்கைவாயிலுங்கட்டுரைகொள்வர் காரணாகருளக் கொடியானே"† என்பதனானறிக. "கொடிகூப்பிடினுங், குறியாநயப்பவர்போற் கொடியேன்சொலுங் கொள்வனென்றே"‡ எனவும், "சினக்காக்கைவாயினுறுங் குரற்சொல்லொக்கும்"¶ எனவும் பிறருங்கூறினர். 'கீழாயினார்' என்றது இங் குக் குலத்தாலும் நலத்தாலும் ஒழுக்கத்தாலும் தோற்றத்தாலும் சொல்லாலும் சிறவாதிழிந்த கீழ்மக்கள் என்றவாறு. 'நல்லுரையாயின்' என்றது பயனால்

* நான்மணிக்கடிகை, செய்—6.

† நாலாயிரப்பிரபந்தம், பெரியாழ்வார்திருமொழி, 5-ம் பத்து, 1-ம் திருவாய் மொழி, பாசுரம்—1.

‡ திருவரங்கத்தந்தாதி, செய்—91.

¶ மறைசையந்தாதி, செய்—58.

நன்மைபயத்தற்குரிய சொல்லாயிருப்பின் என்றவாறு. 'இகழ்நதொழிக'என்றது அவரது குலம் நலம் ஒழுக்கம் தோற்றம்முதலியபற்றி இகழலாகாதென்றவாறு. இதனால் உதாசீனபாவமொழியாமையால் அதனையும் ஒழிக்கின்றார் 'நாய்கொண்டால்' என்றுதொடங்கி 'நாய்கொண்டவுடம்பினைப் பார்ப்பாருந்தின்பர் அது போல' என்றது வேட்டைநாய் பற்பதியக்கௌவிப்பிடித்ததாயினும் உடம்பின் றசை யுண்பார்க்கு நன்மைபயத்தலால் அதனை நாய்வாய்ப்பட்டதென்றிகழாது பார்ப்பாரும் விரும்பிக்கொள்வர், அதுபோலக் கயவர் ஒருசெய்திசொல்லுமிடத்து நல்லுரைதோன்றின் அதனைக் கயவர்வாய்ப்பட்டதென் றிகழாது உயர்ந்தோரும் விரும்பிக்கொள்வர் என்றவாறு. பார்ப்பாரும் என்னும் உயர்வுசிறப்பும்மையால் எல்லோருந்தின்பரென்பது குறிப்பு. இதன்பழமொழி பண்டையவூழிக்காலத் தொழுக்கம்பற்றிப்பிறந்ததாதலால் அவ்வொழுக்கம் பழிக்கப்பட்ட பிற்காலத்து வழக்கிற் பொருளற்றமையால் இறந்ததாயிற்று. இவ்வொழுக்கம் பண்டைக் காலத்தார்கொண்டதென்பதை, "[illegible]" எனவும், "[illegible]" எனவும் வழங்கும் பிரமாணங்களாலறிக. "வேட்டையின்ஞமலி கறித்திடுசெய்யமென்றசையும், ஒன்றியமிசசிலெனவிகழ்ந்துரையாருணர்ந்துளோர்"* என்பது மொருசான்று. இங்ஙனமன்றி, "கோய்கொண்டார், பார்ப்பாருந்தின்பரும்பு" என்பது பிரதி பேதமாயிருப்பினும், அது இழிந்தோர்வாய்ப்பட்ட நல்லுரைக்கு உவமமாகாமையானும், உடம்பே யிழிக்கப்பட்டதாகவேண்டுமாதலானும், பொருளொடுபொருந்தாமையானும், பிறிதொருசிறப்புமில்லாமையானும் அது பாடமன்றெனவுணர்க.

88. தெற்றப் பரிந்தொருவர் தீர்ப்ப ரெனப்பட்டார்க்
குற்ற குறையை யுரைப்பதாந்—தெற்ற
வறையா ரணிவளையாய் தீர்த லுறுவார்
மறையார் மருத்துவர்க்கு நோய்.

எ-து, மிகவிரங்கித் தம்துன்பத்தைக்கேட்டாற் றீர்ப்பரென்று தாங்கருதப்பட்டார்க்குத் தாங் காதலுற்றகாரியத்தை மறையாதே தாமுரைப்பர்; அறுத்துச்செய்யப்பட்ட அணிவளையையுடையாய்! நோய்தீரவேண்டுவார் அந்நோயை மருத்துவர்க்கு மறையார்; அது போல எ-று.

(குறிப்பு) இது, தாமுற்றகுறைதீர்க்கவல்லாரைப்பெற்றுழி அவர்க்கு அது சொல்லுவது இகழ்ச்சியன்றென்கிறது. பரிந்துதீர்ப்பரெனத் தெற்றப்பட்டார்க்கு

* காசிகண்டம், 39-வது இல்லறங்கூறிய அத்தியாயம் செய்—11.

ஒருவர் தாம் உற்றகுறையைத் தெற்ற உரைப்ப எனக்கூட்டுக. 'தாங்கருதப்பட்டார்க்கு' என்றது தம்மாற் றெளியப்பட்டார்க்கென்றவாறு. 'தாங்காதலுற்ற காரியத்தை' என்றது தாம் அவரிடை விரும்பிநின்றகாரியத்தை என்றவாறு. 'நோய்தீரவேண்டுவார்' என்றது மானத்தாற் பிறர்க்குரையாது மறைத்தற்குரிய நோய்தீரவிரும்புமவர் என்றவாறு. 'அந்நோயை மருத்துவர்க்குமறையார் என்றது அந்நோயைத்தீர்க்கவல்லமருத்துவர்க்கு மானத்தால்நாணி மறையாதவராய் அந்நோயிருந்தபடிதெளியச்சொல்வர் என்றவாறு. 'அதுபோல' என்றது உரைப்ப என்பதனோடுகூட்டிமுடித்து ஒருதொடராக்கற்பாற்று. இதன்பழமொழி தாயிற்கோளித்தசூலும்மருத்துவர்க்கோளித்தநோயுமில்லை என்பதாம். இது, "வாளாலறுத்துச்சுடினும் மருத்துவன்பால், மாளாதகாதல்நோயாளன்போல்" எனப் பெருமாள்திருமொழியுள்* வழங்கப்பட்டது.

89. கண்ணுண் மணியேபோற் காதலா னட்டாரு
மெண்ணுந் துணையிற் பிறராகி நிற்பரா
லெண்ணி யுயிர்கொள்வா னென்று திரியினு
முண்ணுந் துணைக்காக்குங் கூற்று.

எ-து, ஒருவன் தன்கண்ணுண்மணியேபோல் அன்பினால் நண்பு கொள்ளப்பட்டாருந் தங்காரிய முடியவெண்ணியவளவு வந்தவாறே பின்பு ஒருபொழுதுமில்லாதே நட்பைவிட்டுப்பிறராய்நிற்பர்; ஆராய்ந்தொருவனுயிரைக்கொள்ளவேண்டித் திரியாநின்றதாயினும் அவ்வுயிரைத் தானுண்ணுங்காலம்வருமளவும் அவ்வுயிர்க்குப் பிறிதோரிடையூறுவராமற்காத்து அக்காலம்வந்தவளவிலே கூற்றுவனுண்ணுமது போல எ-று.

(குறிப்பு) இது பயன்கொண்டொழியுநட்பின் கொடுமைகூறுகிறது. 'பிறராய்நிற்பர்' என்றது பிறர்போலப் பரிவின்றியிருப்பார்சிலரென்றவாறு. 'ஆராய்ந்து' என்றது துணிவுடையதாய் என்றவாறு. 'ஒருவனுயிரைக்கொள்ள வேண்டி' என்றது ஒருவனுயிரை யுடம்பினின்றுங்கவரவேண்டி என்றவாறு. 'திரியாநின்றதாயினும்' என்றது அவ்வுயிருடையுடம்பைவிட்டுநீங்காது அதனுடனிகழ்வதாய்த்தோன்றினும் என்றவாறு. 'அவ்வுயிரைத் தானுண்ணுங்காலம் வருமளவும்' என்றது உண்பானொருவன்வளர்த்தவுயிரைத் தானுண்ணவிரும்பிக் கொல்லுங்காலம்வருந்துணையும் என்றவாறு. 'அவ்வுயிர்க்குப் பிறிதோரிடையூறு வராமற்காத்து' என்றது அவ்வுயிர்க்குப் பிறிதொன்றினாலுஞ் சாவுண்டாகாதவாறு காப்பதுபோலக்காத்து என்றவாறு. 'கூற்றுவனுண்ணுமதுபோல' என்றது

* நாலாயிரப்பிரபந்தம், பெருமாள்திருமொழி, 5-வதுபதிகம், பாசுரம்—4.

காலக்கடவுள் வாய்ப்பெய்துநிற்குமதுபோலும் என்றவாறு. இத்தகையோர்கட்புக் கொள்ளற்பாற்றன்றென்பது குறிப்பு. இது காலத்தின்வேறுபடக் கருதப்பட்டமையால் "மாலைபடர்தரும்போழ்து"* என்புழிப்போல உண்ணுந்துணைக் காக்குங்கூற்றென்றார். இக்கூற்று ஒருவனுயிர்வாழ்க்கைக்குத்துணையாய் உடனுறைந்திருப்பதுபோன்றிருந்து முடிவில் இறுதியைப்பயப்பிப்பது. இதனை, "நாளென வொன்றுபோற்காட்டி யுயிரீரும், வாள்"† என்பதனானும் அறிக. இப்பழமொழி, "செயிரிற் குறைநாளாற் பின்சென்றுசாடி, யுயிருண்ணுங் கூற்றமும் போன்ம்"‡ எனக் கலித்தொகையுள்ளும் எடுத்தாளப்பட்டது. இப்பழமொழி வடிவம்வந்துழிக் கண்டுகொள்க.

90. செந்நீரார் போன்று சிதைய மிதிப்பார்க்கும்
பொய்ந்நீரார் போன்று பொருளை முடிப்பார்க்கு
மந்நீ ரவரவர்க்குத் தக்காங் கொழுகுபவே
வெந்நீரிற் றண்ணீர் தெளித்து.

எ-து, தங்கருமத்தைக் கெடவொழுகுகின்ற பிறர்க்கும் செவ்விய சீர்மையுடையாரைப்போன்றும், பொருளைப் பாதுகாத்துமுடிக்கின்ற பிறர்க்கும் அவர்க்கன்புபட்டில்லாதாரைப்போன்றும் இப்பெற்றியால் அந்நீர்மைகளையுடைய அவரவர்க்குத்தக்கபெற்றியால் ஒழுகவேண்டும்; வெய்யநீரிற் குளிர்ந்தநீரையளாவியாற்றினாற்போல எ-று.

(குறிப்பு) இது, உட்பகையாயினாரிடத்தும் பகைநட்பாக்கொண்டொழுகத் தொடங்குவாரிடத்துந் தக்காங்கொழுகுமாறு கூறுகிறது. 'தங்கருமத்தைக் கெடவொழுகுகின்றபிறர்க்கும்' என்றது முதலடியின்பொருளாதலால், தம்மாட்டுச் செவ்வியசீர்மையுடையாரெனத்தோன்றுமாறு புறத்தேகாட்டி அகக்கோட்டமுடையவராய்த் தமக்குக் காரியக்கேடுண்டாகும்படிநடக்கும் உட்பகையாயினார்க்கும் என்பதுகருத்தாகக்கொள்க. சிதைதல்வினைக்கேற்ற கருமம்விரித்துரைக்கப்பட்டது. மிதித்தல் நடத்தலாய் ஒழுகுதலுணர்த்திற்று. உம்மை ஆக்கமுணர்த்தியது; பின்வருமும்மையுமது. 'செவ்வியசீர்மையுடையாரைப்போன்றும்' என்றது தாமும் அவர்க்குச் செவ்வியசீர்மையுடையராகத்தோன்றும்படி புறத்தேகாட்டியும் என்றவாறு. இது உம்மையாற்போந்தபொருள். செவ்வியசீர்மை-நேர்மை. 'பொருளைப்பாதுகாத்துமுடிக்கின்றபிறர்க்கும்' என்றது இரண்டாமடியின் பொருளாதலால், இனிமையற்ற உதாசீனரென்றுதோன்றுமாறு புறத்தேகாட்டியகத்தே தம் கருமக்கேடுவாராது உதவிபுரிந்து பகைநட்பாக்கொள்ளவிரும்பிய

---

* திருக்குறள், 128-ம் அதிகாரம், (பொழுதுகண்டிரங்கல்), குறள்—9.
† ,, 34-ம் அதிகாரம், (நிலையாமை), குறள்—4.
‡ கலித்தொகை, செய்—105.

பிறர்க்கும் என் பதுகருத்தாகக்கொள்க. நீர்மை-இனிமையாய் அன்பினையுணர்த்தி நின்றது. பொய்ம்மை-இன்மைப்பொருளுணர நின்றதாதலால், 'பொய்க்கீரார் போன்று' என்றது அன்பில்லாதகொதுமலர்போன்று என்றவாறு. பொருள்-இங்குப்பொருள்கருதிமுயலுங் கருமத்துக்காகலால் ஆகுபெயராயிற்று. 'அவர்க் கன்புபட்டில்லர்தாரைப்போன்றும்' என்றது அவர்க்குத் தாமும் கொதுமலராகப் புறத்தேகாட்டியும் என்றவாறு. இதுவும் உம்மையாற்போந்தபொருள். 'இப் பெற்றியால்' என்றது இவ்வியல்பாக என்றவாறு. 'அந்நீர்மைகளையுடைய அவ ரவர்க்குத்தக்கபெற்றியால் ஒழுகவேண்டும்' என்றது கருமஞ்சிதையமிதிப்பார்க்கு அவ்வளவின் அவர்கருமஞ்சிதையமிதித்தும், பொருளைமுடிப்பார்க்கு அவ்வள வின் அவர்பொருளைமுடித்தும் ஏற்றத்தாழ்வின்றி ஒழுகவேண்டும் என்றவாறு. ஒழுகுபவென உலகியன்மேல்வைத்துக்கூறினாராயினும் கருத்துநோக்கி யொழுக வேண்டும் என விதிப்பொருளுரைக்கப்பட்டது. "வெங்கீரிற் றண்ணீர் தெளித்து" என்பது பழமொழிக்கூற்று. இது ஒழுகுப என்பதற்கு விசேடண மாயிற்று. 'வெய்யநீரிற் குளிர்ந்தநீரையளாவியாற்றினாற்போல' என்றது மேற் கொள்ளி ஞற்றவொண்ணாதசூடுமிக்க வெய்யநீரை யாற்றுமளவு அதன்சூடுதணி யத் தண்ணீரையளாவியாற்றி மேற்கொள்ளுதல்போலும் என்றவாறு. செக்கீரார் போன்று சிதையமிதிப்பாரதுகருமத்தைத் தாமும் சிதையமிதியாதவழி அவர் மிகை தணியாதாதலால் அது தணியுமாறு மிதித்தல் வெங்கீர்மிகைதணிக்குந் தண்ணீர்தெளித்தலாயிற்று. பொய்க்கீரார்போன்றுபொருளைமுடித்துப் பகைகட் பாக்கொண்டொழுகத்தொடங்குவார்க்குத் தாமும்அவர்பொருளைமுடித்துப் பகை கட்பாக்கொண்டொழுகத்தொடங்காதவழிஅவர் பழையபகையாய் மிகுவராதலால் அவர் மிகைதணியுமாறு பொருளைமுடித்தலும் வெங்கீர்மிகைதணிக்குந் தண்ணீர் தெளித்தலாயிற்று. வெந்நீர்மிகையைத் தண்ணீர்தணிக்கும் என்பது இதன் பழமொழி.

91. பெருமலை நாட பிறரறிய லாகா
வருமறையை யான்றோரே காப்ப—ரருமறையை
நெஞ்சிற் சிறியார்க் குரைத்தல் பனையின்மேற்
பஞ்சிவைத் தெஃகிவிட் டற்று.

எ-து, பெருமலைநாடனே! பிறரறியலாகாதவருமறையையமைந்த வறிவுடையாரேகாக்கவல்லார்; அரியமறையை நெஞ்சினாற்சிறியகுணத் தார்க்குச்சொல்லுதல் நெடும்பனையின்மேற் பஞ்சியைவைத்தெஃகினாற் போலும் எ-று.

(குறிப்பு) இது, மந்தணமுரைத்தற்குரியார் இவரென்கிறது. 'பிறரறிய லாகாதவருமறையை' என்றது தம்முள்மனத்தால்வேறுபாடின்றி ஒன்றுபட்டிராத பிறர் அறியலாகாது மறைக்கத்தக்கதும் கடைக்கொட்கற்பாலதுமாகியகருமங்களை என்றவாறு. 'அமைந்த அறிவுடையாரே காக்கவல்லார்' என்றது வேறுபாடில்லாத ஒற்றுமையுடையாருள்ளும் இயற்கையாலும் நூலாலும் நிரம்பிய அறிவுடையோரே வெளிவிடாது நெஞ்சில்வைத்துக் காக்கவல்லோர் என்றவாறு. இதனால் மந்தணமாயவற்றை மிக்கநண்புடையராயிருக்கும் அறிவுடையார்க்கே யுரைக்க வென்பது குறிப்பாயிற்று. அதனையெனச்சுட்டியொழியாது பின்னும் "அருமறையை" என்றது உற்றோரேயாயினு மறிவிலராயி னவர்க்குரைக்கலாகாதென்ப தறிவித்தற்கென்க. 'நெஞ்சினுற்சிறியகுணத்தார்க்கு' என்றது பிறபெருங் குணங்களுடையராயிருப்பினும் நெஞ்சினுற் சிறியகுணமுடையராயிருப்பராயி னவர்க்கு என்றவாறு. நெஞ்சினுலாகிய சிறியகுணம்-பேதைமை. உணர்த்தல் என்னுதுஉரைத்தல் (சொல்லுதல்) என்றது குறிப்பர்லாயினும் பிறரறியலாகாத கோப்பியமென்னுங்குறிப்புணர்த்தியபடி. நெடும்பனையென மோனைத்தொடைக் கேற்றவிசேடண மூலத்தில்லாமையாலும், மூலத்தில்லாதநெடுமைவிசேடணம் உரையில் வருவிக்கவேண்டாமையாலும், மூன்றுமடியிறுதிச்சீர் பனையின்மேல் என்றிருப்பது சுவையின்மையானும் அது உண்மைப்பாடமன்றெனவும், நெஃகான்முதன்மொழியுடையதாயிருந்திருக்கவேண்டுமெனவும் உணர்க. மூலத்துள்ளும் உரையுள்ளும் பனையின்மேல் என்றிருப்பவை 'மணையில்' என்றிருக்க வேண்டும். மணை-ஆசனம். அது பருத்தியினின்றும் பஞ்சுபிரித்தெடுக்குங் கருவிக்குக் குறிதாயிராது நெடிதாயிருக்குமாதலால் அது நெடுமணையென விசேடிக்கப்பட்டு அக்கருவிக்கு அடையடுத்த சினையாகுபெயராயிற்று. இக்கருவி அடையின்றியே மணையெனவழங்கப்படுகிறது. 'பஞ்சியைவைத்தெஃகினுற் போலும்' என்றது நண்பொருளாகியபஞ்சினை நெஞ்சிற்கொள்ளுமாறு அக்கருவி வாய்வைத்துச் சுழற்றியென்னுங் கைபிடியைப்பற்றியெஃகுங்கால் அக்கருவியப்பஞ்சினை விரைவினுட்கொண்டு நெஞ்சிற்றங்கவையாது உடனே புறத்தே வெளிவிட்டிருப்பதுபோல் அவரும் புறத்தே வெளிவிடுவராதலால் அவர்கயின் உரைக்கலாகாதென்றவாறு. எஃகல்-இயக்கற்கரியதொன்றை எளிதினியக்குங் கருவியின் வியனிலைநெடுமுனையைப்பற்றியியக்கல். இதனை இயக்கற்கரிய கர்பாரைமுதலியவற்றை யவ்வாறியக்கும் இருப்புக்கம்பிக்கு எஃகு என்னும் பெயர் வழக்குண்மையானறிக. "பஞ்சுண்டமணைக்குநெஞ்சுண்டோ" என்பது இதன் பழமொழி. இது பிறிதுமொழிதலாய்ப் பொருளையுணர்த்துவதாயினும் இப்பாட்டி லுவமையளவாய்நின்றது. பனையென்பதேபாடமாயின் அது பன்னுதற்றொழிலுடைமைபற்றி அக்கருவிக்கக்காலத்திருந்துவிழுந்ததொரு பெயராதல் வேண்டும்.

92. பொலந்தா ரிராமன் றுணையாகப் போதந்
திலங்கைக் கிழவற் கிளையா—னிலங்கைக்கே
பேர்ந்திறை யாயதூஉம் பெற்றான் பெரியாரைச்
சார்ந்து கெழீஇயிலா ரில்.

எ-து, பொற்றாரையுடையவிராமனைத் தனக்குத் துணையாகக் கருதிப்போந்து, இலங்கைக்கிழவனாகிய இராவணற்கிளையான், இலங்கைக்கே மீட்டும் இறைவனானான்; ஆதலாற் பெரியராயிருப்பாரைச் சார்ந்தால் அச்சார்ச்சியாற் பயன்பெறாதாரில்லை எ-று.

(குறிப்பு) இது, பெரியாரைத் துணைக்கோடலின் நன்மைகூறுகிறது. 'பொற்றாரையுடைய' என்ற விசேடணம் இராமபிரானது மணிவண்ணத்திருமேனிக் கியையக்கூறியவாறு. "இலங்கைக்கிழவற்கிளையான்" என்றது பகைப்பக்கத்துள்ளானாகிய வீடணன் என்றவாறு. இதனால் நட்பின்பக்கத்தார் நலம்பெறுதல்சொல்லவேண்டாதாயிற்று.அன்றியும்,எல்லாச்செல்வத்தாலும்நிறைந்த இலங்கைக்கிளவரசு என்னுங்குறிப்பால் எளியார்நலம்பெறுதலும் சொல்லவேண்டாதாயிற்று. அன்றியும், "எம்பெருமான் பின்பிறந்தாரிழைப்பரோ பிழைப்பு"* என்பதற்கெதிராக இலங்கைக்கிழவற்கிளையான் இழைப்பதுபிழைப்பே என்றுதுணிதற்குரிய பிறப்புடையன் என்னுங்குறிப்பால், பிழைப்பிலார் என்றுதுணிதற்குரிய பிறப்புடையார் நலம்பெறுதலும் சொல்லவேண்டாதாயிற்று. 'இலங்கைக்கே' என்றதனால் எல்லாச்செல்வத்தாலுமிக்கதற்கு என்னுங் குறிப்பால் ஏதேனுமொருகருதியசெல்வமுடைய நலம்பெறுதல் சொல்லவேண்டாதாயிற்று.'மீட்டுமிறைவனானான்'என்றது நட்டப்பொருள்பெற்றான் என்னுங் குறிப்புணர்த்தியவாறு. இதனால், ஆக்கப்பொருள்பெறுதல்சொல்லவேண்டாதாயிற்று. நட்டப்பொருள்பெறுதலரிதென்பதைக் கெட்டமாடுதேடுமுன்னம் எட்டுமாடுதேடலாம் என்னும் பழமொழியானறிக. 'ஆயதூஉம்' என்றது தொழிற்பெயர்ப்பொருளுணரநின்றமையால் பெற்றான் என்பதன்பொருளுடன்கூட்டி இறைவனானான் எனப்போந்தபொருளுரைக்கப்பட்டது.'இறையாயதூஉம்'என்ற உம்மை, இராவணனாற்கொல்லப்படாதுய்ந்தமையுமன்றி என்ற அநிஷ்டநிரஸனமும், இலங்கையரசாளும் இஷ்டஸித்தியுந்தோன்ற நின்றமையால் இறந்தது தழீஇய எச்சமாயிற்று. இதனால் அநிஷ்டநிரஸனம், இஷ்டப்ராப்தி இரண்டும் ஒருங்கடைவரென்பது குறிப்பாயிற்று. இதுகாறும்எடுத்துக்கொண்டபொருளுக் கேற்றதோர் இதிகாசங்காட்டப்பட்டது. 'பெரியராயிருப்பாரை' என்றது அறிவு ஆண்மை பெருமைகளான் மிக்காரை என்றவாறு. 'சார்ந்து' என்றது நண்டெச்சித்தமில்லாத சாத்தியவினையாதலால் சார்ந்தால் என்றும், அவ்வினையெச்சவாய்

* கம்பராமாயணம், அயோத்தியாகாண்டம், குகப்படலம்—செய்-௬௦.

பாட்டுக்குக்காரணப்பொருண்மையால் அச்சார்ச்சியாலென்றும் பொருளுரைக்கப் பட்டது. 'பயன்பெறுதாரில்லை' என்றது எல்லாரும் பயன்பெறுவரென்னும் எஞ்சாமைப்பொருள்தோன்றக் கூறியவாறு. பெரியாரைச்சார்ந்தவர்பேறு பெறுவர் என்பது இதன் பழமொழி.

93. சால மறைத்தோம்பிச் சான்றவர் கைகரப்பக்
கால் கழிந்ததன் பின்றையு—மேலைக்
கறவைக்கன் றூர்ந்தானைத் தந்தையு மூர்ந்தான்
முறைமைக்கு மூப்பிளமை யில்.

எ-து, மிகவும் மறைத்தோம்பிச் சான்றோராயிருப்பார் புலனாகாமை யச்செயலையொளிப்பவும் பலகாலம்கழிந்ததன்பின்பும் முன்னொரு காலத்துக் கறவையின்கன்றையூர்ந்தபுதல்வனைத் தந்தையாகியசோழனும் தேரானூர்ந்தானாதலால் வழக்கிற்கு மூப்பிளமையில்லை எ-று.

(குறிப்பு) இது, காலங்கழிந்தாலும் கடமைசெய்துதீரவேண்டுமென்கிறது. 'மிகவு மறைத்தோம்பிச்சான்றோராயிருப்பார் புலனாகாமை அச்செயலையொளிப்பவும்' என்றது மனுமுறைகண்டசோழன்மகன் ஆன்கன்றின்மேல் அவசமாய்த் தேரூர்ந்தசெய்தியையறிந்தவராகியஅமைச்சர்கள்தாம்சிறிதுமறியாதவர்போன்று ரகசியமாகப்பலவாற்றாலும் கரியிலதாக்கிமறைத்து அரசனுக்குப்புலனாகாதவாறு செய்திருக்கவும் என்றவாறு. இதனால், சான்றில்லாமையால் வழக்கிறந்துபடுமென்னும் அரசியனூலோக்கத்தை அறநூல்நோக்கம்பற்றி மறுத்துரைத்தவாறுமிற்று. 'பலகாலங் கழிந்ததன்பினும்' என்றது அரசியனூலோக்கால் வழக்குத் தொடர்தற்குரியகாலவரையறையினின்றும்மிக்ககாலம்கழிந்தபின்பும்என்றவாறு. இதுவும், வழக்குத்தொடர்தற்குரியகாலவரையறைகடந்தால் அவ்வழக்கு இறந்துபட்டதாகுமென்னும் அரசியனூலோக்கத்தை அறநூலோக்கம்பற்றி மறுத்துரைத்தவாறு. 'முன்னொருகாலத்து' என்றது அறம் தலைதடுமாறிய இக்கலிகாலத்தன்று; அது நிலைநின்ற முன்னையவூழிக்காலத்தென்றவாறு. அன்றியும் இது, பண்டைக் காலந்தொட்டடிப்படவழங்கும்வழக்கென இதிகாசத்தின் வலிமைகூறியதாகவுமாம். "கறவையின்கன்றையூர்ந்தபுதல்வனை" என்றது ஆவின்கன்றின்மேற் றேரூர்ந்தபாவந்தீரப் பிராயச்சித்தஞ்செய்யமுயன்ற புதல்வனை என்றவாறு. 'தந்தையுமூர்ந்தான்' என்றது அம்முயற்சியானறிந்தமனுமுறைகண்டசோழனும் அரசனும்நிலையினன்றித் தந்தையாம்நிலையினின்று தன்றேர்க்காலிற்கிடத்தியூர்ந்தான் என்றவாறு. வேறு சான்றின்மையாலுங்காலங்கழிந்தமையாலும் அரசியல்நூல்கள் இவ்வாறுப்புக்கிடங்கொடாதாகையால் அந்நிலைவேண்டாது அறநூல்கோக்கொன்றேகருதி யொறுத்தான் என்பார் வேந்தன் என்னாது தந்தையுமூர்ந்தான் என்றார். உம்மையால் மைந்தனும் அதற்குடம்பட்டான் என்பது

குறிப்பு. இதுகாறும் எடுத்துக்கொண்டபொருளுக்கேற்றதோர் இதிகாசங்கூறப்பட்டது. இது பெரியபுராணத்துள் விரித்துச் சிறிது வேறுபடக்கூறப்பட்டுள்ளது. 'ஆதலால்' என்றது இவ்விதிகாசங்கொண்டு எடுத்துக்கொண்டபொருள் துணிதற்கு ஏதுவசனங்கூறியவாறு. 'வழக்கிற்கு மூப்பிளமையில்லை' என்றது விவகாரபதத்தில் வழக்குத்தொடரப்படுதற்குரியார் தம் கடமையைச் செய்துதீர்ப்பதற்குக் குறித்தகாலங்கடந்தமைகுற்றமும், அக்காலங்கடவாமைகுணமுமாகக் கொள்ளுதல்கூடாதாதலால் எப்பொழுதும் செய்துதீர்க்கவேண்டுமென்றவாறு. அதாவது: கடன்கோடல்பற்றிய வழக்குள்வழிச்சான்றில்லாதொழியினும், காலாதிக்கிரமணமாயினும் அறநெறியொழுகுநன்னெஞ்சுடையார் தாம் இறுக்கவேண்டியகடனை யுடையார்க்கிறுத்துத்தீர்ப்பதுபோலச்செய்யக்கடமைப்பட்டவற்றைச் செய்துதீர்க்கவேண்டுமென்பதாம். வழக்குக்குவயதில்லை என்பது இதன்பழமொழி. வழக்கு-விவகாரபதம் பதினெட்டென்னுமவை.* வயது-காலபரிமாணம். இதன்பொருள் மாறுபட்டஇருவர் மன்றத்துச்சென்று வழக்குத்தொடர்தற்கும், மன்றத்தார் அதனையேற்றற்குமே அரசியலுடையாரால் காலவரையறைகற்பித்துக்கொள்ளப்பட்டதேயன்றி அறநெறியொழுகுவார் தம்கடமையைத் தாமே செய்துதீர்த்தற்குக் காலவரையறைகற்பிக்கப்படாமையால் ஒருவர்க்குச்செய்யக்கடவகடமைகளைக் காலாவதியாயிற்றென்று செய்துதீராதொழிதல் கூடாதென்பதாம்.

94. நற்பால கற்றாரு நாடாது சொல்லுவ
ரிற்பால ரல்லா ரியல்பின்மை நோவதென்
கற்பா விலங்கருவி நாடமற் றியாரானுஞ்
சொற்சோர் விலாதாரோ வில்.

எ-து, நல்லகுடிப்பிறந்தகற்றோரும் ஆராயாது சிலசொல்லுவார்; அக்குடிப்பிறவாதா ரியல்பின்மையைநோவதென்; கற்பாவிலங்கருவி நாடனே! சொல்லின்கட்சோர்வுபடாதார் உலகின்கண் யாவருமில்லை, எ-று.

(குறிப்பு) இது, பிறர் ஒன்றுசொல்லுங்கால் அவரது சொற்சோர்வை நோக்கி வருந்தாது பயனொன்றையேகொள்ளவேண்டுமென்கிறது. 'நல்லகுடிப்பிறந்த'என்றது 'நற்பால' என்னும் பெயரெச்சப்பொருளை விரித்துரைத்தவாறு.

* விவகாரபதம் பதினெட்டாவன:—கடன்கோடல், உபநிதி, கூடிமேம்படல், நல்கியதைநல்காமை, ஒப்பிப்பணிசெய்யாமை, கூலிகொடாமை, உடையனல்லான்விற்றல், விற்றுக்கொடாமை, கொண்டுள்ளமொப்பாமை, கட்டுப்பாடு கடத்தல், நிலவழக்கு, மாதராடவர்தருமம், தாயபாகம், வன்செய்கை, சொற்கொடுமை, தண்டக்கொடுமை, சூது, ஒழிபு என இவை.

பால்-இடம். அது இங்குப் பிறத்தற்கிடமாகிய குலத்தையுணர்த்திற்று. குலத்திற்பிறந்தார் மரபுதவறு இனியனவாகச்சொல்லுவரென்பது குறிப்பு. இதனை "நிலத்திற்கிடந்தமை கால்காட்டுங் காட்டுங், குலத்திற் பிறந்தார்வாய்ச்சொல்"* என்பதனான் அறிக. 'கற்றோரும்' என்றது எண்ணும் எழுத்துமாகிய கலைகளைக் கசடறக்கற்றோரும் என்றவாறு. இவர் சொற்பிழை பொருட்பிழையில்லாது சொல்லவல்லவரென்பது குறிப்பு. 'ஆராயாது சிலசொல்லுவர்' என்றது உலகியல் வாசனையால் ஒரோவழித் தம் நெஞ்சொடுபடாது சில பிழைபடச்சொல்வாரா யிருக்கச்செய்தே என்றவாறு. 'குடிப்பிறவாதாரியல்பின்மையைநோவதென்' என்றது குடிப்பிறப்பில்லாதார்சொல்லின்கண்ணுள்ள இன்னாமையும் பிழைகளுமாகிய இயல்பின்மையைநினைந்து நோவவிரகில்லை என்றவாறு. குடிப்பிறவாதாரெனவே கல்வியில்லாதவரென்பதும் அடங்கிற்று. செவ்வியசொற்களுக்கு இனிமையும் பிழையின்மையும் இயல்பானமையால், 'குடிப்பிறப்பில்லாதார்சொல்லின் இயல்பின்மை' என்றது இன்னாமையும் பிழையுமாவனவாம். 'கற்பாலிலங்கருவிநாடனே' என்றது மலைகளினிடத்தேவிளங்கிய அருவிபாயு நாட்டையுடையானே என்றவாறு. "யாரானுஞ், சொற்சோர்விலாதாரோவில்" என்றது பழமொழிக்கூற்று. இது எடுத்துக்கொண்டபொருளைநாட்டுதற்குரிய விஷயவாக்கியமாகிய சத்தப்பிரமாணமாகக் காட்டப்பட்டமையாற் கூறியது கூறலன்றாயிற்று. 'சொல்லின்கட்சோர்வுபடாதார் உலகின்கண் யாவருமில்லை' என்றது சோர்வுகாண்பார் தம் சொல்லிலும் சோர்வுண்டாமாதலால் அச்சோர்வுபற்றி நொந்திகழாது பயனொன்றேகொண்டொழிகவென்னுங் குறிப்பால், நொந்திகழாமைக்குபாயமு மொருங்குணர்த்தியவாறு. இதன்பழமொழி வடிவம் வந்தவழிக்கண்டுகொள்க.

95. தந்தமக்குக் கொண்ட குறியே தவமல்ல
செத்துக சாந்து படுக்கமன—மொத்துச்
சமத்தனாய் நின்றொழுகுஞ் சால்பு தவமே
நுகத்துப் பகலாணி போன்று.

எ-து, தத்தமக்குச்சமயத்தார்கொண்ட வேறுபட்டகுறிகளையுடைய வேடங்களன்று தவமாவது; தன்னையொருவன் வாய்ச்சியாற் செத்துக; சந்தனக்குழம்புமேலே பூச; தான் மனம்பொருந்தி அவ்விருதிறத்தார்க்கும் நடுவனாய்நின்றொழுகு மமைதிதவமாவது. நுகத்தின்கண் நடுவுநிற்கும் பகலாணியேபோல எ-று.

---

* திருக்குறள் 96-ம் அதிகாரம் (குடிமை) குறள்—9.

(குறிப்பு) இது, தவத்துக்குப் புறவொழுக்கத்தினும் விருப்பு வெறுப்பற்ற சமநிலையே மிகச்சிறந்ததென்கிறது. 'தத்தமக்கு' என்றது சமயநிலைபற்றிப் பல வேறுவகைப்பட்ட தவவொழுக்கமுடையார்க்கெல்லாம் என்றவாறு. 'அமயத்தார்கொண்டவேறுபட்டகுறிகளையுடைய வேடங்களன்று தவமாவது' என்றது அவ்வச்சமயத்தார்கொண்ட தலைமழித்தலும் வளர்த்தலும் உடுத்தலும் பூசலும் முதலிய பலவகைப்பட்டகுறிகளுஞ் செயல்களுமாகிய புறவேடங்களே தவத்துக்குச் சிறந்தவுறுப்பன்று என்றவாறு. ஈண்டுத் தவத்தினுறுப்பைத் தவமென்றது உபசாரவழக்கு. 'தன்னையொருவன் வாய்ச்சியாற்செத்துக' என்றது தன்னை யொருவன் செற்றம்பற்றி ஒருபுறம் வாய்ச்சியாற் செதுக்குவானாகவும் என்றவாறு. 'சந்தனக்குழம்புமேலேபூச' என்றது மற்றொருவன் அன்புபற்றி அடிகளிற் சந்தனக்குழம்புசாத்திப் பூசைபண்ணுவானாகவும் என்றவாறு. 'தான் மனம்பொருந்தி' என்றது அவ்விருசெயலினும் வெறுப்பு விருப்பின்றி யுடம்பாடுடையனாய் என்றவாறு. 'அவ்விருதிறத்தார்க்கும் நடுவனாய்நின்றொழுகுமமைதி' என்றது முறையே பிரதிகூலமும் அநுகூலமும் செய்பவராய்த்தம்மையிருக்கும்அவ்விருதிறத்தாரிடத்தும் வெறுப்புவிருப்பற்ற நடுவுநிலைமையுடையனாய்நின்றொழுகும் அகவுறுப்பாகிய சால்புடைமை என்றவாறு. 'தவமாவது' என்றது தவத்துக்குச்சிறந்தவுறுப்பென்றவாறு. இது, "வாய்ச்சிவாயுறத்திமாந்தர்மயிர்தொறுஞ் செத்தினும், பூச்சுறுசாந்தமேந்திப்புகழ்ந்தடிபணிந்தபோதும், தூக்கியிரண்டுநோக்கித்தொல்வினையென்றுதேறி, நாச்செறும்பராவுங்கொள்ளார் நமர்பிறரென்றுமுள்ளார்"* எனச் சிந்தாமணியிலும், "செஞ்சாந்தெறியினுஞ் செத்தினும் போழினும், நெஞ்சோர்ந்தோடாநிலைமை. அது காமவெகுளிமயக்க நீங்கினார்கண்ணேநிகழ்வது"† எனப் பொருளதிகாரவுரையிலும் வந்துள்ளது. "நுகத்துப்பகலாணிபோன்று" என்றது பழமொழிக்கூற்று. இது இங்குச் 'சமத்தனாய்' என்றதற்கு அடைமொழியாய்நின்றது. நுகத்துப்பகலாணி-சகட்டினுகத்தினிடையேயுள்ள விரிதாள் என்னும் இழுப்பாணி. இது சகடிழுக்கு மெருதுகட்கிடையே ஒருபாற்கோடாது சமனாய்த் தன்னிலையினிற்றலால் நடுவுநிலைமைக் குவமையா யடிப்பட்டு வழங்கப்படுவது; "நுகத்திற்பகலனையாய்"‡ எனத் தஞ்சைவாணன்கோவையுள்ளும் வழங்கப்பட்டது. இப்பழமொழிவடிவம் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

96. மாட மழிந்தக்கால் மற்று மெடுப்பதோர்
கூட மரத்திற்குத் துப்பாகு மஃதேபோற்
பீடில்லாக் கண்ணும் பெரியார் பெருந்தகைமை
ஈடில்லதற் கில்லைப் பாடு.

---

* சீவகசிந்தாமணி 13-வது முத்தியிலம்பகம், செய்—227.

† தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் மெய்ப்பாட்டியல் 12-ஞ்சூத்திரவுரை.

‡ தஞ்சைவாணன்கோவை செய்—48.

எ-து, மாடம் செய்கையன்றியழிந்தக்கால் அதன்கண் மரமுத லாயினவுறுப்புக்கள் பின்னேயுமெடுப்பதொரு கூடத்துக் குதவும், அது போலப் பெரியோர் தஞ்செல்வம அழிந்தவிடத்தும் தம பெருந்தகை மையின்கண்வழுவார்; வலியிலதற்குப் பெருமையிலதாதலால் எ-று.

(குறிப்பு) இது பெரியோர்வறுமையுறினும் அவர் தம் பெருந்தகைமையிற் குன்றார் என்கிறது. கூடத்துக்கு மரம துப்பாகும் என உருபுபிரித்துக் கூட்டிக்கொள்க. மாடம் மேனிலையுடைய சிறந்தவீடு, அதன் மரமுதலாயினவுறுப்புக்கள், தூண், உத்தரம், துலாக்கட்டை, நிலைமுதலியன. கூடம் மேனிலையில்லாத சிறியவீடு. பெரியோர் குடிப்பிறப்பாலுயர்ந்தோர். தம் பெருந்தகைமையாவது இயன்றவளவு தம்மையடைந்தார்க்கு ரக்ஷகமாயிருத்தல். அதன்கண்வழுவாமை யாவது, அதனைநீங்காதிருத்தல். அதாவது பெருமைபொருந்திய மாடவீடு செய்கையின்றிச் சிதைவுற்றதாயினும் அது தன் னுள்ளுறுப்புக்களாற் பிறிதொரு கூடவீடுசமைத்தற்குபகாரப்பட்டுத் தண்ணிழலுடையதா யடைந்தார்க்கு ரக்ஷகமாவது போலக் குடிப்பிறப்பாலுயர்ந்தார் வறுமையுற்றாராயினும் தம்மையடைந்தார்க்குத் தண்ணளியுடையராய் ரக்ஷகமாவர் என்பதாம். இதன் திட்டாந்தம், "செய்கை யழிந்துச் தன்மண்டிற்றாயினும், பெய்யாவொருசிறைபேரிலுடைத்தாகும்" * என்பதுபோன்று சிறந்திருக்கவேண்டுமாகையா லுரையெழுதுமுன்னமே இதன் மூலம் வேறுபட்டதுபோலும். ஈடில்லதற்கில்லை பாடு என்பது பழமொழிக் கூற்று. இது எடுத்துக்கொண்டபொருளை எதிர்மறைமுகத்தானும் வலியுறுத் துயவாறு. 'வலியிலதற்குப் பெருமையிலதாதலால்' என்றது பிறிதுமொழிதலாய், ஆற்றலில்லாதார்க்குப் பெருமையில்லையாதலாற் பெருமையுடையவிரும்புவோர் தம்மையடைந்தபிறர்க் குபகரிக்கு மாற்றலுடையராயிருக்கவேண்டு மென்னும் பொருள்குறித்துநின்றது.

97. தழங்குகுரல் வானத்துத் தண்பெயல் பெற்றுற்
கிழங்குடைய வெல்லா முளைக்குமோ ராற்றன்
விழைந்தவரை வேர்சுற்றக் கொண்டொழுகல் வேண்டா
பழம்பகை நட்பாத லில.

எ-து, முழங்குமோசையையுடைய முகிற்கணுள்ள தண்பெயலைப் பெற்றால் கிழங்குடையபுன்முதலாயினவெல்லாம் ஒருவகையான் முளையாநிற்கும்; பன்றுதாகப் பகைவராய்வாழ்கின்றாரை விரும்பி யொருவரும் நட்பாகக்கொண்டொழுகவேண்டா; பழம்பகை நட்பாதல் இல்லையாதலான் எ-று.

---

* நாலடியார் 15 ம் அதிகாரம் (குடிப்பிறப்பு) செய்—7.

(குறிப்பு) இது, பழம்பகையாயுள்ளாரோ டுறவுகொள்ளலாகாதென்கிறது. 'தண்பெயல்' என்றது, தண்பெயலையுடையகார்காலம் எனக் கொள்க. 'கிழங்குடையபுல்' கோரைமுதலிய புல்வகையாகியவை. 'ஒருவகையான் முளையாநிற்கும்' என்றது விளைநிலத்துத்தோன்றாது மறைந்துகிடந்த அவை அந்நிலத்துள்ள விளைபயிர்வளர்ச்சிக் கிடையூறாக முளைத்துக் கிளைத்துத் துணையாயிருப்பது போன்றுகாட்டி யப்பயிர்களை நலியாநிற்கும் என்றவாறு. இது உருவகவகையாற் பிறிதுமொழிதலாய்நின்று, காலங்கருதித் தோன்றாதுமறைந்தொழுகும் பழம்பகையாயுள்ளார் தமக் காங்காலம்வந்தவாறே தம்நாட்டின்கணுங்காங்குத்தோன்றி நிலைபெற்றுத் துணையாவார்போன்று கரந்து குடிகளை நலியாநிற்பர் என்னுங் குறிப்புணர்த்தினமையால், மேல் மூலத்துள் அவற்றை யென்றது அவரை யெனச் சுட்டிக்கூறினாராதலால் அச்சுட்டுப்பெயர்க்குப் 'பழைதாகப் பகைவராய் வாழ்கின்றாரை' எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. 'பழைதாகப் பகைவராய் வாழ்கின்றாரை' என்றது நெடுங்காலம், அல்லது குலபரம்பரையாய்ப் பகையுடையராயிருந்துவருமவரை என்றவாறு. 'விரும்பியொருவரும் நட்பாகக் கொண்டொழுகவேண்டா' என்றது அக்கிழங்குடையபுல் வேர்சுற்றியூன்றிப் பயிரை நலிவுறுத்தாதவாறு அவற்றைக் களைந்து புறத்தேயெறிவதுபோல அப்பகைவர் தம்நாட்டிற் காலூன்றிக் குடிகளைக் கரந்து நலிவுறுத்தித் தமக்குக் கேடுசெய்யாதவாறு அவர்மேல் வெறுப்புடையராகி அவரைப் பகையாகவே கொண்டு களைந்து புறம்பாக்கவேண்டும் என்பதாம். இதனுள் விளைநிலம் நாடும், பயிர் தம்குடிகளும், புற்கிழங்குகள் மறைந்தொழுகும் பழம்பகைவரும், தண்பெயல்(கார்)அவர்கிளைத்தற்குரியபருவமும், அப்புல் சுற்றிவேரூன்றல் அவர் பக்கத்துணையுடையராய் நிலைபெறுதலும், அக்களை பயிர்களை நலிதல் அப்பகைவர் தம் குடிகளை நலிதலும், அவைகளை வேரூன்றாதவாறு களைந்தெறிதல் அவர் தம் நாட்டிற் காலூன்றவிடாதுகளைந்து புறத்தகற்றலுமாகக்கொள்க. இவை கூற்றானுங் குறிப்பானுங் கொள்ளப்பட்டன. இவ்வாறு "வையகமுழுவதும்வறிதுளும்புமோர்,செய்யெனக்காத்தினிதரசுசெய்கின்றான்"*எனக் கம்பரும்,"மிடியனொருசெய்யாளனச்செய்விளையக்காக்குஞ்செயல்போல"† எனச் சிவப்பிரகாசரும் கூறிப்போந்தனர். 'பழம்பகைநட்பாதலில்' என்பது பழமொழிக்கூற்று. இது இப்பாட்டி லெடுத்துக்கொண்டபொருளுக்குப் பிரமாணமாகக் காட்டப்பட்ட விஷயவாக்கியமானமையாற் கூறியதுகூறலன்றாயிற்று. பழம்பகைநட்பாகாது என்பதிதன்பழமொழி.இது"பாட்டினைக்கேட்டலோடும்பழம்பகைநட்புமாமே"‡ எனச் சிந்தாமணியினும்வந்துள்ளது. அதனுரையுள் "பழம்பகைநட்பாதலில் என்னும் பழையமொழியுமுணர்தன்றே"என இப்பாட்டினீற்றடி காட்டப்பட்டுள்ளது.

---

* கம்பராமாயணம் பாலகாண்டம் அரசியற்படலம் செ-12.

† பிரபுலிங்கலீலை 3-வது மாயையினுற்பத்திகதி. செ-49.

‡ சீவகசிந்தாமணி 7-வது கனகமாலையாரிலம்பகம் செய்-185.

98. வெள்ளம் பகைவரினும் வேறிடத்தார் செய்வதென
கள்ள முடைத்தாகிச் சார்ந்த கழிநட்புப்
புள்ளொலிப் பொய்கைப் புனலூர வஃதன்றோ
வள்ளில்லைத் துண்ட தனிசு.

எ-து, தமக்கிடையிட்டநாட்டின்கணுள்ளபகைவர் வெள்ளம் போல மிகப்பலராயினும் அவர்கள்வந்து தம்மைநலிந்துசெய்யுந்துன்ப மென்? மனத்தின்கண் வஞ்சனையுடைத்தாய்த் தம்மைச்சார்ந்த மிகநட்டார்செய்யுந்துன்பத்தைச் செய்யமாட்டாராதலாற் புள்ளொலிப் பொய்கைநல்லூரனே! அந்நட்புத தம்மோடொக்கவோரில்லின்கண் ணிருந்தார்மாட்டுக்கொண்டதனிசுபோலும். எ-று.

(குறிப்பு) இது உட்பகையுண்டாகாவா றொழுகவேண்டுமென்கின்றது. 'தமக்கிடையிட்டநாட்டின்கணுள்ளபகைவர்' என்றது தம்நாட்டினின்றும் பிற நாடிடையிட்ட புறநாட்டின்கணுள்ளபகைவர் என்றவாறு. இது வேறிடமென் றதனாற் பெறப்பட்டது. பகை-ஆகுபெயர். வேறிடத்தார் என்றது பிறநாடுகடந் தும்வரும் பகைவர் எனப் பகையின்வலிமிகுதிகாட்டியபடி. 'வெள்ளம்போல மிகப் பலராயினும்' என்றது தாம் ஒன்றென்னுமெண்ணாக அவர் வெள்ளமென்னுமெண் ணளவாய் மிக்கிருப்பினு மென்றவாறு. 'அவர்கள்வந்து தம்மைநலிந்துசெய்யுந் துன்பமென்' என்றது அவர்களுக்குத்தடையா யிடையிட்டிருக்குநாடுகடந்து வந்து ஒருகாலவிசேடத்தில் தம்மைமெலிவிக்கும்துன்பம் உட்பகையுள்ள சிலர் இடைவிடாதுசெய்யுந்துன்பத்தினும் பெரிதாகாதென்றவாறு. இங்கு என் என்றது எவ்வளவென்னும்பொருளுடையதாய்ச் சிறிதென்னுங்குறிப்புணர்த் தினமையாற் பெரிதாகாதென விளக்கியுரைக்கப்பட்டது. இதனாற் புறப்பகை யாயினார்செய்யுந்துன்பத்தினும், உட்பகையாயினார்செய்யுந்துன்பம் வெள்ளம் போலு மிகப்பலவாமென்பது குறிப்பாகி அது எதுவாயிற்று. இங்ஙனம் போந்த பொருளைத்திரட்டியே ' மனத்தின்கண்வஞ்சனையுடைத்தாய்த் தம்மைச்சார்ந்த மிகநட்டார்செய்யுந்துன்பத்தைச் செய்யமாட்டாராதலால்' எனப் பொருளுரைக் கப்பட்டது. 'மனத்தின்கண் வஞ்சனையுடைத்தாய்' என்றிருப்பது மனத்தின் கண்வஞ்சனையுடையராய் என்றிருக்கவேண்டும். இதன்பொருள் சொற்செயல் களால் இனிமையுடையார்போற்காட்டிக்கொண்டு மனத்தின்கண் வஞ்சனை

புடையராய்நின்று என்றவாறு. 'கள்ளமுடைத்தாகிச்சார்ந்தகழிநட்பு' எனச் செறலினு லுயர்திணை யஃறிணையாயிற்று. இதனை, வேறிடத்தார்பகை வெள்ள மெனினும் என்றகுறிப்பின் அவாய்நிலையால்வந்த சிறிதெனினும் என்னும் பயனிலைகொடுத்து முடித்துக்கொண்டு அஃதென்னுஞ் சுட்டோடியைக்க. 'தம்மைச்சார்ந்த மிகநட்டா'ராவார்-அரசர்க்குத் தம்வினைசெய்வாரும் சுற்றமும் குடிகளுமாகிய இவர். 'அந்நட்பு' என்றது மனத்தின்கண் வஞ்சனையுடையராய்க் கரந்து தம் முடனுறைவார்நட்பு என்றவாறு. ஈற்றடி பழமொழிக்கூற்று. இத னுள், வள்ளில்லத் தென்றிருப்பது உள்ளில்லத்து என்றிருக்கவேண்டும். 'உள்ளில் லத்துண்டதனிசு' என்பது இல்லத்துட்கொண்ட கடனென்றுபொருள்படுமாத லால், 'தம்மோடொக்க வோரில்லின்கண்ணிருந்தார்மாட்டுக்கொண்ட தனிசு போலு'மெனப் பொருள் விரித்துரைக்கப்பட்டது. தனிசு கடன். 'தம்மோ டொக்க வோரில்லின்கண்ணிருந்தார்மாட்டுக்கொண்டதனிசுபோலும்' என்றது தம்மோடொக்க வோரில்லின்கண்ணே துச்சிலிருப்பார்மாட்டுக்கொண்ட கடன் போல மிகத் துன்புறுக்கும் என்றவாறு. அதாவது அவர் அடிக்கடி கேட்டுவருத்தி உண்ணுதற்கிட்டிவரும்பொருளையுங் கவர்ந்து துன்புறுத்துவதுபோல உட்பகை யாயினரு மிடைவிடாதுதுன்புறுத்துவராதலா லவர்நட் பொழிக்கவேண்டு மென்பதாம். இதன்பழமொழி உள்வீட்டுக்கடன் உள்ளங்கைச்சிரங்கு என வழங்கப்படும். இதன்பொருள், உள்ளங்கைச்சிரங்கு உண்ணும்போதெல் லாந் துன்புறுப்பதுபோல உள்வீட்டுக்கடனும் உண்ணவிடாது துன்புறுக்கு மென்பதாம்.

99. அடங்கி யகப்பட வைந்தினைக் காத்துத்
தொடங்கிய மூன்றினுன் மாண்டவன்—டெம்பொழியச்
செல்லும்வாய்க் கேமஞ் சிறுகாலைச் செய்யாரே
கொல்லிமேற் கொட்டுவைத் தார்.

எ-து, தாமடங்கித் தம்மைம்பொறியுந் தமக்ககப்படப் பாதுகாத்துத் தாந் தொடங்கியவொழுக்கங்கள் மனமொழி மெய்களான்மாட்சிமைப் பட் டிவ்வுலகத்தின்கண் உடம்பொழியத் தாம்செல்லும் மறுமையுலகத் துக்காமுறுதியைக் காலத்தாலேசெய்யாதார், கொல்லிமேல் கொற்கூடு புரிந்துவைத்தாராவர். எ-று. இதனுட் கொட்டென்பது கொற்கூடென்ற வாறு. அல்லதூஉங் கிழங்ககழ்ந்துண்டற்குக் கருவியாங் கொட்டென் பாரு முளர்.

(குறிப்பு) இது அன்றறிவாமென்னாது இம்மைக்கண்ணே மறுமைக்குறுதி யாயின காலம்பெறச்செய்யவேண்டுமென்கிறது. "அன்றறிவாமென்னாதறஞ் செய்க"* என்றார் பிறரும். 'தாமடங்கி' என்றது தாம் மெய்மொழிமனங்களா னறங்கடையாகிய தீயொழுக்கிற்செல்லாதடங்கி என்றவாறு. 'தம்மைம்பொறி யுந் தமக்ககப்படப் பாதுகாத்து' என்றது உரியராகியதமக் குரிமையாயுள்ள இந்திரியங்களுக்கே தாம் பராதீனராய்த தம்மையழியமாறி யைம்புலவின்பங் களைக் காமசாரமாய் நுகரச்செல்லாது அவ்விந்திரியங்களை விஹிதவிஷய விநி யோகயோக்கியமாகத் தமக்கு ஸ்வாதீனமாயிருக்கும்படி பாதுகாத்தென்றவாறு. 'தாந் தொடங்கியவொழுக்கங்கள்' என்றது தாம் அநுஷ்டிக்கத்தொடங்கின வர் ணாச்ரமதர்மங்களும் சமயாசாரங்களும் என்றவாறு. 'மனமொழிமெய்களான் மாட்சிமைப்பட்டு' என்றது திரிகரணசுத்தியாற் சிறப்புற்று என்றவாறு. திரி கரணசுத்தியாவன.—செற்றம் சினம் வஞ்சம் முதலிய தீக்குணமின்மையும் யோகநிலைநிற்றலுமாகிய மனத்தூய்மையும், பொய் குறளை கடுஞ்சொல் பயனில் சொல்லின்மையும் பிழையறமொழிதலுமாகிய மொழித்தூய்மையும், சிந்தையும் மொழியுஞ் செவ்வியவாய் நீராடி நித்தியக்கடன்முடித்திருக்கும் ஒழுக்கமுடை மையாகிய மெய்த்தூய்மையுமாம். தொடங்கியவொழுக்கங்கள் மாட்சிமைப் பட்டுச்செய்யாதார் என: சினைவினை முதல்வினைகொண்டுமுடிந்தது. 'இவ் வுலகத்தின்கண் உடம்பொழிய' என்றது தானல்லாதவுடம்பு இவ்வுலகிலழியவும் என்றவாறு. இதனுல் இவ்வுலகவாழ்க்கைக்கண் உடம்பைக்குறித்துச்செய்வன தமக்குச்செய்வனவாகாவென்பது குறிப்பாயிற்று. 'தாம்' என்றது ஆன்மாவாகிய தாம் என்றவாறு. 'மறுமையுலகத்துக்காமுறுதியைக் காலத்தாலேசெய்யாதார்' என்றது மறுமையுலகத்துக்காமுறுதியை மேற்சொல்லியவாறு காலம்பெறச்செய் யாது அடக்கமின்றி ஐம்பொறிவயத்தராய் மனமுதலியகோடிப் பொருள்தேடி இம்மையுலகத் தின்பந்துய்த்திருப்பவர் என்றவாறு. 'கொல்லிமேல் நெற்கூடு புரிந்துவைத்தாராவர்' என்றது மேலைக் குணவுவிளைக்கவேண்டிப்புரிந்துவைத்த விதைநெற்கூடுகளை நெருப்பிலிட்டெரித்து ஒருசில பொரியாய்த்தெறித்து விழுமவற்றைப் பொறுக்கி யுண்டுமகிழு மறிவிலிகள்போலு மென்றவாறு. நெற்கொட்டு, நெற்கூடு, நெற்கோட்டை என்பன ஒருபொருட்பெயர். நெறிப்படவொழுகின் இம்மை மறுமை இருமையுமொருங்களிக்கவல்ல கருவிகர ணங்களைக்கெடுத்து மறுமைப்பயனிழந்து இம்மையி னற்பசாரமாகிய சிற்றின் பத்தைநுகர்வார்க்கு, நெறிப்படச்சமைப்பிற் பொரியும் போனகமுமாகவல்ல நெற்

* திருக்குறள், 4-ம் அதிகாரம் (அறன்வலியுறுத்தல்) குறள்—6.

கூட்டைச் சுட்டுக்கெடுத்து அற்பசாரமாகியபொரியொன்றே பயனாகக்கொள்ளு மறிவிலிகளை யுவமமாக்கினர். 'எனைப்பலவே'* என்னும்பாட்டுப் பொருட் கேடின்றிப் பயன்பெறுதலும் இப்பாட்டுப் பொருட்கேடெய்திப் பயனிழத்தலு மாகிய பொருள்வேறுபாடுண்மையா லிவை தம்முண் மாறுபாடிலவாயின. இதன் பழமொழி, சிறியபயன்கருதிப் பெரியபொருளையழிக்கு மறிவிலிகளைச்சுட்டி இவர் கூடுசுட்டுப் பொரிபொறுக்கிகள் என வழங்கப்படுகிறது. குடு, கூடு என் பனவும் நெற்பொரியையுணர்த்தும் ஒருபொருட்சொற்கள். 'அல்லதூஉங் கிழங்க கழ்ந்துண்டற்குக்கருவியாங் கொட்டென்பாருமுளர்' என்றது கொட்டென்பது நெற்கூடென்னும்பொருளில்வழக்குண்மையறியார்கூறிய வுரைவேறுகாட்டிய படி. அவர்கொண்டகருத்தாவது, உண்பாருயிர்கொல்வதாகிய காவிக்கிழங்கினை, புன்னைக்குரியகிழங்கெனமயங்கி யதனை யகழ்ந்துண்ணமுயல்வார்போலும் என்ப தாம். இங்குக் கொட்டுவைத்தல், கொட்டென்னுங்கருவிகொண்டு வெட்டி யெடுக்கமுயலுமுயற்சியையுணர்த்துங் குறிப்புமொழியாயிற்று. ஆகவே, "அடங்கி யகப்படவைந்தினைக்காத்துத், துடங்கியமூன் றினுண் மாண்டவுண், டெம்பொழியச், செல்லும்வாய்க்கேமஞ்சிறுகாலைச்செய்தல்" தாமுய்தற்கும், அதுசெய்யாது மறுதலைபுரிதல் தாமுய்யா தழிதற்குமேதுவானமையாற் றாமுய்யா தழிதற்கேது வாகிய கொல்லிமேற்கொட்டுவைத்தல் இதற்கொப்பாயிற்று.

100. நலகூர்ந் தவர்க்கு நனிபெரிய ராயினர்
செல்விருந் தாகிச் செலவேண்டா—வொல்வ
திறந்தவர் செய்யும் வருத்தங் குருவி
குறங்கறுப்பச் சோருங் குடர்.

எ-து, மிகப்பெரியசெல்வராயினர் வறுமையையுடையார்க்கு விருந்தாகிச்செலல்வேண்டா; செல்வராயின் அச்செலவுப்பட்ட வறுமை யுடையாராயினர் தமக்கியல்வதனைக்கடந்து விருந்துசெய்யும்வருத்தம் குருவி குறங்கறுப்பவே குடர்சோருமதுபோலும். எ-று.

(குறிப்பு) இது வலியார் எளியார்க்குவிருந்தாகலாகாதென்கிறது. 'குருவி குறங்கறுப்பச்சோருங்குடர்' என்பது பழமொழிக்கூற்று. 'குடர்சோருமதுபோ லும்,' என்றது குடர்சோரும்வருத்தம்போலும் என்றபடி. எனையவலிமிக்க விலங்குளாற்றுதற்குரிய குறங்கின் றசையறுப்பினை அத்துணைவலியில்லாத குருவி சிறிதும் ஆற்றாதழிவதுபோலப் பொருண்மிக்குடையபிறர் ஆற்றுதற்

* இந்நூலின் 68-ம் செய்யுள்.

குரிய வலியோர்விருந்துபுகுதலே எளியோராற்றுமாற்றலின்றி யழிவாராதலால் அவ்வாறு வலியார்விருந்துபுகலாகாதென்பது கருத்தாகக்கொள்க. இதன் பழமொழிவழக்கம் வந்தவழிக்கண்டுகொள்க. இது, பொருளொப்புமைபற்றி "யானை வீழ்த்தக்கூத்துண்டார்" என வழங்கப்படும். இம்முதனூற்றுப்பாட்டுக்களின் முதற் குறிப்புவருமாறு:—

உலகு கல்லாதான் கல்வி கேட்பார்
புலம் ஈனுலகத் தாழுமெனக் கெக்கெறி
திருந்தாய் பெரிய மிக்கு விழுமிழை
பாப்புத் தாநட் டங்கண் கண்பொன்றி
உள்ளது தக்கார் கறுத்துக் காவலனை
உரைமுடி வுரைத்தார் அருமை இசைவ
உரிமை விடலரிய தேர்ந்து தாமாற்ற
முழுதுடன் நிறையான் எமரிது தெருளாது
வெஞ்சினம் பரந்த தமனென்று மிக்குடையர்
வைத்ததனை யுற்றான் காட்டிப் பயனுக்கா
வெள்ளம் விளித்தார் மறந்தாலும் கையார
நோவ முகம்புறத் தாயிரவர் நிரைதொடி
வீங்குதோட் கற்றதொன் றியற்பகை பாரதத
தலைஎல் தெள்ளி ஆற்றவும் எமக்குத்
கைவிடட நிரந்து முட்டின் றூற்றும
உணற்குக் கழுமலத் தெவ்வம் கல்லாதவர்
வென்றடு முன்னின்னூர் சுற்றத் தெனைப்பல
தந்தம் சிறியவர் வண்பாட்டு நடலை
யானும் கண்ணில் பெரியார் செருக்கெழு
அன்பின் இணரோங்கிக் கோவாத காழார
நாடிநமர் பொறபவு உற்றதற் கிதுமன்னும்
ஒட்டிய வுழையிருநது கள்ளி தெற்றக்
கண்ணுன் செல்லார் பெருமலை பொலந்தார்
சால நற்பால தந்தமக்கு மாடம்
தழங்கு வெள்ளப்பகை யடங்கி நெல்கூர் பரி
பழமொழி முதனூற் றடிவர விலையே.

இது ,இங்கு எடுத்துக்கொண்டபொருளை நாட்டுதற்குக்காட்டிய ஏது வசனமாய்நின்றது.'ஒருபொருளைக் கையாற்றொட்டாரை யொட்டாத பொருளில்லை'யென்றது அபகரித்துக்கொள்வாரை யடையாதபொரு ளொன்றுமில்லை யென்றபடி. இங்குக் கையாற்றொடுதல் அபகரித்தற் பொருளில்வழங்கும் கைவைத்தல்என்னுங் குறிப்புமொழியின் பரியாய மாயிற்று. 'அட்டாலைப்பொருந்திப் பயன்படாத கலமுமில்லை' யென் றது பிறிதுமொழிதலாய், வினையாளர்க்குதவாத வினைக்களமுமில்லை யென்னுங் குறிப்புணரநின்றது. இது எடுத்துக்கொண்டபொரு டுணிதற்கேதுவாய்நின்றமையால் ஆதலான் என ஏதுவசனம் வருவித் துரைக்கப்பட்டது. ஆதலாற் பரிவில்லாதாரை வையாதொழிகவெனக் கூட்டிமுடித்துக்கொள்க.

119. ஒற்கந்தா முற்ற விடத்து முயர்ந்தவர்
நிற்பவே நின்ற நிலையின்மேல்—வற்பத்தாற்
றன்மே னலியும் பசிபெரி தாயினும்
புன்மேயா தாகும் புலி.

எ-து. வறுமைதாமுற்றவிடத்துமுயர்ந்தவர்நின்றநிலையின்கண்வழுவாதே நிற்பர். மிகவுந்தன்மாட்டுநலியும் பசிபெரிதாயினும் புலிபுல்லினைமேயாதாகுமது போலவென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது, தருமகர்த்தராகநியமிக்கத்தக்காரிவரென்கிறது. 'வறுமைதாமுற்றவிடத்து முயர்ந்தவர் நின்றநிலையின்கண் வழுவாதே நிற்பர்' என்றது குடிப்பிறப்பானு மொழுக்கத்தானு முயர்ந்தவர் தாமுணவின்றிவருந்தியகாலத்தும் அவர்,தமக்குரியபயன்கிடைத்தபோ ததனைநுகர்வதன்றித் தம்மொழுக்கங்கெடுமாறு தமக்குரியதல்லாத தொருபொருளையும் தாம் நுகரவிரும்பார் என்றவாறு. நிலை-ஒழுக்கம். இதனால் அவர் செல்வமுமுடையராயிற் றமக்குரியதல்லாததொரு பொருளையும் நுகராரென்பது சொல்லவேண்டாதாயிற்று. இது ஏது. ஆதலாலவரே தருமகர்த்தராகநியமிக்கத்தக்கார் என்பது குறிப்பு. இது பொருள். வற்பமென்னுங்குறிப்புமொழி உணவுகிடையாமைப்பொரு ளுணரநின்றது. பின்னடியிரண்டும் பழமொழிக்கூற்று. இதன்பழ மொழி "புலிபசித்தாற்புல்லைத்தின்னுமா" எனவழங்கப்படும். இதன் பொருள் குலபரம்பரையாய்வந்தநியமத்தாற்சிறந்த புலியேறு மிக்க

பசியால் வருந்தியவிடத்தும் அது தனக்குரியதல்லாத புல்லைத்தின்ன விரும்பாதவாறுபோல, குடிப்பிறப்பாயமைந்தநியமத்தாற் சிறந்தார் மிக்கவறுமையுற்றகாலத்தும் அவர்தமக்குரியதல்லாத பொருளை நுகர்ந் துயிர்வாழவிரும்பார் என்பதாம். இது இங்கு எடுத்துக்கொண்ட பொருளை நாட்டுதற்குக் காட்டிய ஏதுவைநாட்டும் பிரமாணவாக்கிய மாயிற்று. இங்ஙனமன்றி இப்பாட்டு உயர்ந்தவரதியல்புகூறியதெனக் கொண்டு செம்பொருளொன்றேயுணர்த்தித் திட்டாந்தமாய்நின்ற தெனினுமாம். இப்பழமொழி "இடுக்கண்டலைவந்தக்கண்ணுமரிமாக், கொடிப்புற்கறிக்குமோமற்று" என நாலடியுள்ளும்* "செங்கட்புலியே றறப்பசித்துந்தின்னுவாம், பைங்கட்புனத்தபைங்கூழ்"* என நீதிநெறி விளக்கத்துள்ளும். "புலி புற்றின்னாதெனத்" திருக்குறளுரையுள்ளும் எடுத்தாளப்பட்டது.

120. பண்ணாரு நின்ற விடத்துங் கணிவேங்கை
நன்னாளே நாடி மலர்தலான்—மன்ன
ருவப்ப வழிபட் டொழுகினுஞ் செல்வந்
தொகற்பால போழ்தே தொகும்.

எ-து, பலநாளுந்தானுளதாய்நின்றவிடத்துங் கணிகளைப்போலநாளையறி விக்கும்வேங்கை தாமலரக்கடவநாளையறிந்துபூத்தலா லரசர்மனமகிழும்படி வழி பட்டொழுகினாராயினுமொருவர்க்குப்பொருள்கூடுங்காலத்தேவந்து கூடுமெல்லது கூடாதென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது, ஒருவர்செல்வமடைதற்குக் காலமும் ஒத்துவர வேண்டுமெனக் காலமறிதல்கூறுகிறது. 'பலநாளுந்தானுளதாய்நின்ற விடத்தும்' என்றது பூத்தற்குமுதற்காரணமாகியதானும், காலவிசேட மொழிந்தபிறகாரணங்களும் மற்றைக்காலங்களிலெல்லாமுள்ளனவா யிருப்பினும் (கணிவேங்கைமலர்வதன்று) என்றவாறு. இது ஒரு காரியத்தோற்றத்திற்கு அதற்குரியகாலவிசேடமும் காரணமாமென வெதிரேகதிட்டாந்தங்காட்டியபடி. கணிவேங்கை-கணியாகியவேங்கை. இது வேங்கையென்னும் பலபொருளொருசொல்லின்குறிப்பொழித்து வேங்கைமரமென வெளிப்படையாக்கவந்த இருபெயரொட்டு. 'கணி களைப்போலநாளையறிவிக்கும்' என்றது சோதிடகணிதம்வல்லாரைப்

* நாலடியார் 15-ஆம் அதிகாரம் குடிப்பிறப்பு செய். 1. நீதிநெறிவிளக்கம் செய். 61. திருக்குறள் உஅ-ம் அதிகாரம் கூடாவொழுக்கம் செய். 8-ன்உரை.

போலப்பருவகாலவிசேஷத்தைத்தவறாதறிவிப்பதுஎனக்கணிஎன்னும் பெயரின்காரணவாற்றல்காட்டியதுணையாய்நின்றது. ‘வேங்கை தாமலரக்கடவநாளையறிந்துபூத்தலால்’ என்றது வேங்கைமரம் தான் பூத்தற்கனுகூலமாகியபருவகாலவிசேடம்வாய்த்தவிடத்துத் தப்பாது தன்காரியமாகியபூத்தலையடையுமாதலால் என்றவாறு. இது, காரிய சித்திக்குக் காலவிசேடமும் காரணமாமென்பதை அந்நுவயதிருஷ்டாந் தத்தாற்காட்டியபடி. ஈண்டுஆலுருபுஞாபகவேதுப்பொருண்மையுணர நின்றது. ‘அரசர்மனமகிழும்படிவழிபட்டொழுகினராயினும்’ என்றது ஒருவர்பொருள்கூட்டுதற்குப் பிறகாரணங்களாகிய தாம்செய்தொழு கும் அரசன்வழிபாடும், அவ்வழிபாடுகொள்ளுமரசனும், அவனுக்கதில் விருப்பமும், அவ்விருப்பானுவந்தளித்தற்கு அவன்மாட்டுப்பொருளும் மற்றைக்காலங்களிலிருப்பினும் என்றபடி. ‘ஒருவர்க்குப் பொருள் கூடுங்காலத்தேவந்துகூடுமல்லதுகூடா’ தென்றது தாம்பொருளுடைய ராதற்குரியகாலவிசேடத்தாற்கிட்டுவதல்லது மற்றைக்காலத்திற் கிட்டாதென்றவாறு. பொருள்கூட்டுதற்கேற்ற காலவிசேடம்வாய்த்த விடத்துத் தவறவிடலாகாதென்பதுகுறிப்பு. இங்குக் காலவிசேட மென்றது தம் காரியசித்திக்கனுகூலமாகியசந்தர்ப்பத்தை யொட்டி யிருக்கும் காலமெனவுணர்க. இதன்பழமொழி செய்கிறவேலையைச் செய்துவந்தாற்கிடைக்கிறபோதுகிடைக்கும் எனச் செம்பொருளில்வழங் கும் அடிப்பட்டவழக்காயுள்ளது.

121. காடுறை வாழ்க்கைக் கடுவினை மாக்களை
நாடுறைய நல்கினு நன்கொழுகார்—நாடொறுங்
கையுள தாகி விடினுங் குறும்பூழ்க்குச்
செய்யுள தாகு மனம்.

எ-து, காடுறையும்வாழ்க்கையையுடைய கொலைத்தொழிலையுடையமக்களை நாட்டின்கணுறையவொருவர்நல்கினுங் கொலைத்தொழின்முதலானவற்றைத் தவிர்ந்துநன்றாகவொழுகமாட்டார். நாடோறுங்கையுளே மருவிவளரினுங் குறும் பூழ்க்குச் செய்யின்கண்ணேயுறையவேண்டுமெனமே யுள்ளதுபோல எ-று.

(குறிப்பு) இது, புல்லோரை நல்லொழுக்கமுடையராகத்திருத்த லரிதென்கிறது. ‘காடுறையும்வாழ்க்கையையுடையகொலைத்தொழி லையுடையமக்களை’ என்றது நாடாகாதகாட்டிடத்தை யிருப்பிடமாகக் கொண்டு விலங்கினங்களைக்கொன்றுதின்றுயிர்வாழும் விலங்குபோலும்

புல்லியமக்களையென்றவாறு. 'நாட்டின்கணுறையவொருவர்நல்கினும்' என்றது நன்மக்கள்வாழுநாட்டின்கண் அவரோடொருநிகராய்வாழும்படி யொருகாருணிகன் வீடும்விளைநிலங்களுமளித்து வேண்டுமுதவி புரிந்துவரினு மென்றவாறு. 'கொலைத்தொழின்முதலானவற்றைத் தவிர்ந்துநன்றாகவொழுகமாட்டார்' என்றது அவர்கொலையுங்கொள்ளையு மாகிய புன்றொழில்களைத்தவிர்ந்து நல்லொழுக்கமுடையராயிருந்து வாழமாட்டாரென்றவாறு. இது பொருள்; இனிவருவதுவமம். 'நாடோறுங்கையுளேமருவிவளரினும்' என்றது காட்டிடையே வாழுங் காடையைப்பிடித்தொருகூட்டின்கண்வைத்துக் கையிற்கொண்டொருவனதற்கு நல்லுணவளித்துவளர்த்துவந்தாலும் என்றவாறு. 'குறும்பூழ்க்குச்செய்யின்கண்ணே யுறையவேண்டுமனமேயுள்ளது' என்றது அதற்குப் புன்செய்க்காடுகளிற்சென்று புழுவும் புன்மணியும் பொறுக்கித்தின் றுயிர்வாழவிரும்புமனமேயுளதாகும் என்றவாறு. அதுபோல அவர்நன்றாகவொழுகமாட்டார் எனக்கூட்டிமுடித்துக்கொள்க. ஆதலாலவர்க்கு நன்மைபுரிதலாற்பயனில்லையென்பது குறிப்பாயிற்று. கூட்டில்வைத்துவளர்த்தாலுங் காடைகாட்டிலோடிவிடும் என்பது இதன் பழமொழி. இது இங்குச்செம்பொருளொன்றேபுணர்த்தித் திட்டாந்தமாய்நின்றது. "கலக்கம்புதின்றாலுங்காடைகாட்டிலே" எனவும் ஒரு பழமொழி வழங்குவதுண்டு.

122. விலங்கேயுந் தம்மோ டுடனுறைதன் மேவுங்
கலந்தாரைக் கைவிடுத லொல்லா—விலங்கருவி
தாஅ யிழியு மலைநாட வின்னாதே
பேஎயொ டானும் பிரிவு.

எ-து, விலங்காயினுந்தம்மோடுடனுறைதன்மேவுங் கலந்தாரைக்கைவிடுதன் மாட்டாவாதலா விலங்காநின்றவருவிகள் பாய்ந்திழியாநின்ற மலைநாடனே பேயொடாயினுந்தான் கலந்தபின்பு பிரிவின்னாதென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது, நட்டாரைவிலக்கலாகாதென்கிறது. 'விலங்கேயு' மென்றது விதிவழியொழுகாது தம்மனம்போனவழியேயொழுகுமியல்புடைய திரியக்குவகைகளுமேன்றபடி. இதனால் விதிவழியொழுகுவார்க்குக் கலந்தாரைக்கைவிடுதலொல்லாதென்பது சொல்லவேண்டாதாயிற்று. 'தம்மோடுடனுறைதன்மேவுங்கலந்தாரைக் கைவிடுதன் மாட்டா'வென்றது தம்மோடு சகவாசம்பொருந்தியவராய் மனங்கலந்த நட்புடையாருளராயின் அவரைவிட்டுவிலகமாட்டா வென்றவாறு.

'பேயொடாயினுந்தான்கலந்தபின்புபிரிவின்னு' என்றது பேய்போலு மறிவிலராயிருப்பினும் அவர்மனங்கலந்தநட்புடையராயின் அவரை விட்டுநீங்குதல் துன்பத்தைதப்பயக்குமென்றவாறு. இதனால் கலந்தார் அறிவுடையோராயிருப்பின் அவரைப்பிரிதல் மிக்கதுன்பம்பயக்கு மென்பது சொல்லவேண்டாதாயிற்று. ஆதலாலவரைப்பிரிதலாகா தென்பதுகருத்து. 'ஆண்டீண்டெனவொன்றோ' வென்னும்பாட்டுக்கு நட்புடையோர்மாட்சியிலராயினு மவரைவிலக்கலாகாதென்பதும்; இப் பாட்டிற்கு அவரைத் தாம்விலகலாகாதென்பதுமாகிய பொருள்வேறு பாடுடைமையா லிதுகூறியதுகூறலன்றாயிற்று. இப்பாட்டினுட் பொருளுமுவமமுமென்னுமிரண்டும் இரண்டு பழமொழிபற்றிநின்றன. அவற்றுட் பொருள்பற்றிநின்ற பழமொழி "விலங்கிற்கும்விள்ள லரிது"* எனவும், "பரீஇயுயிர்செகுக்கும் பாம்பொடுமின்னு, மரீஇப் பின்னைப்பிரிவு" எனவும் நாலடியுள்வழங்கப்பட்டது. உவமம்பற்றிநிற் பது, "பிரிவுசெய்தாலரிதேகொள்க பேயொடுமென்னும்பெற்றி"† எனத் திருக்கோவையாருள்ளும்‡ பேயோடுபழகுறினும் பிரிவதரிதரி தென்று எனக் §குசேலோபாக்கியானத்துள்ளும் வழங்கப்பட்டது.

123. கருவினுட் கொண்டு கலந்தாருந் தம்மு
ளொருவழிநீடு முறைதலோ துன்பம்
பொருகடற் றண்சேர்ப்ப பூந்தா மரைமேற்
றிருவொடு மின்னாது துச்சு.

எ-து தாய்வயிற்றினுட் கருவினுட்டங்கியபொழுதே தொடங்கிக் கலந்த வர்களு மோரிடத்தே தம்முணோர்ளுறைத்தா லவ்வுறைவு தமக்குத் துன்ப மாம். பொருகடற்றண்சேர்ப்பனே பூந்தாமரைமேல்வாழுந் திருவோடாயினுங் கூட நெடுநாட்சேர்ந்துறைத லின்னாதாதலானென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது, ஒதுக்குக்குடிவாழ்க்கை துன்பம்பயக்குமென் றது. 'தாய்வயிற்றினுட் கருவினுட்டொடங்கியபொழுதே தொடங் கிக் கலந்தவர்களு' மென்றது அங்ஙனங் கலவாதவருறைவு மிக்க

* நாலடியார் 8-ம் அதிகாரம் பொறையுடைமை செய். 6.

† நாலடியார் 22-ம் அதிகாரம் நட்பிற்பிழைபொறுத்தல் செய். 10.

‡ திருக்கோவையார் செய். 144.

§ குசேலோபாக்கியானம் - குசேலர் தன்னகர்ப்புறமடைந்த வத்தியாயம் செய். 224.

துன்பத்திற்கிடமாயிருக்கு மென்பது சொல்லாமையே பெறற்பொருட் டாய்நின்றது. ஓரிடம்-ஒருவீடு. 'உறைந்தால்' என்றது உறையாமை பெரும்பான்மையென்பதுபட உறைதற்றுன்பம் உலகப்பிரஸித்த மென்பதனை விளக்கியவாறாயிற்று. 'அவ்வுறைவு தமக்குத் துன்பமா' மென்றது அவ்வுறைவு தாமடையுந்துன்பத்திற்குத் தப்பாதகாரணமா மென்பதுதோன்றக் காரணத்தைக் காரியமாக்கிக் கூறியபடி. மேல் உறைதல் இன்னாதென்பதற்கு மிகைதொக்கும்.'பூந்தாமரைமேல்வாழுந் திருவோடாயினும்' என்றது செல்வத்துக்கெல்லாம் அதிதெய்வமா யுபாசித்தார்க்கு வேண்டியசெலவமளிக்கவல்ல திருமகள்போல எல்லாச் செல்வத்தினு முரிமையுடைய பெருஞ்செல்வராயிருப்பினு மென்ற வாறு. இதனால் மிக்கசெல்வமில்லாதாரோடும் வறியாரோடும் உட னுறைதல் மிக்க துன்பம்பயக்குமென்பது சொல்லவேண்டாதாயிற்று. துச்சு - ஒருவீட்டிற்சேர்ந்துறையு மொதுக்குக்குடி. இப்பாட்டின் கருத்து "புக்கிலமைந்தின்றுகொல்லோவுடம்பினுட், டுச்சிலிருந்த வுயிர்க்கு"* எனத் திருக்குறளுள்ளுமுள்ளது. இதன்பழமொழி எலிச் சேலவானுலும் தனிச்சேலவு என்பதாம். இதன்பொருள் மாடகூடங்க ளாற் சிறந்ததொரு பெரியவீட்டின்கண் பிறருடன்கூடி ஒதுக்குக்குடி யிருந்துவாழ்வதைவிட எலிச்செலவுபோலும் சிறிதிடமுடையதா யொடுங்கியவீடாயிருப்பினும் அதிற் றனியேகுடியிருந்துவாழ்தல் சிறந்ததென்பதாம்.

124. தங்குற்ற நீக்கல ராகிப் பிறர்குற்ற
மெங்கெங்குந் தீர்த்தற் கிடைபுகுத—லெங்கும்
வியனுலகில் வெள்ளாடு தன்வளி தீரா
தயல்வளி தீர்த்து விடல்.

எ-து தாஞ்செய்யுங்குற்றத்தை நீக்காதே பிறர்செய்யுங்குற்றத்தைக் கற் பித்து நீக்குதற்குத் தாமெங்கெங்கு மிடைபுகுதல் பெரியவுலகின்கணெங்கும் வெள்ளாடு தன்வாதந்தீர்க்கமாட்டாது வேற்றுயிரின் வாதநோயைத்தீர்க்கு மதனோடொக்கு மென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது, ஒருவர்தாம் திருந்தாதவராயிருந்துகொண்டே பிறரைத்திருத்தப்புகுவார் பரிஹஸிக்கப்படுவரென்கிறது. 'தாஞ்செய் யுங்குற்றத்தைநீக்காதே' என்றது தாம் மனம்போனபடியொழுகுங்

* திருக்குறள் ௩௪-ம் அதிகாரம், நிலையாமை செய்யுள்—10.

காமசாரமுடையராயிருந்துகொண்டே என்றபடி. 'பிறர்செய்யுங்குற்றத்தைக் கற்பித்துநீக்குதற்கு' என்றது பிறர் காமசாரமாய்ச்செய்யுங் குற்றங்களை, அவருக்குத் தர்மாநுஷ்டானத்தைக்கற்பித்துக்கொடுத்துப்போக்கும்பொருட்டென்றவாறு. 'தாம் எங்கெங்குமிடைபுகுதல்' என்றது தர்மசாஸ்திரோபந்யாசகராய்ப் பலதேசங்களிலுஞ்சென்று ஆங்காங்குள்ள தர்மசங்கங்களி லுபந்யாசஞ்செய்யப்புகுதல் என்றவாறு. 'வெள்ளா'டென்றது வாதநோயுடையதொரு வெள்ளாடென்றபடி. 'தன்வாதந்தீர்க்கமாட்டா'தென்றது தனக்குள்ளவாதநோயைத் தீர்த்துக்கொள்ளமாட்டாது அந்நோயால் மூடப்பட்டகாலுடையதாய் நொண்டிநடந்துகொண்டென்றவாறு. 'வேற்றுயிரின்வாதநோயைத் தீர்க்குமதனோடொக்கு' மென்றது மக்கள் முதலிய பிறவுயிரின் வாத நோயைத்தீர்ப்பதற்கு மருந்தாக வது பாலுதவப்புகுந்தாற்போலும் நகைப்புக்கிடமாமென்றவாறு. வெள்ளாட்டின்பாலால் வாதமுதலிய நோய்தீருமென்பதை "வெள்ளாட்டுப்பாலுக்குமேவியநற்றீபனமாந், தள்ளாடுவாதபித்தஞ்சாந்தமாம்" * என்பதனானறிக. இவ்வுவமையால் வெள்ளாட்டின்பால் வாதமுதலியநோய்க்கு மருந்தாயிருப்பினும் அப்பாலினையுதவும் வெள்ளாடே வாதநோயுடையதாயிருப்பின் அதனால் அந்நோய் வளர்வதன்றிச் சிறிதும் தீராதென்று பலராலு மெள்ளப்படுமாறுபோல தர்மசாஸ்திரோபந்யாசம் காமசாரமுதலிய தீயொழுக்கங்களைப்போக்கவல்லதாயினும் அவ்வுபந்யாசஞ்செய்யுமவர், அவ்வாறொழுகாதகுற்றமுடையராயின் அதனாற் தீயொழுக்கமுண்டாவதன்றி நல்லொழுக்கமுண்டாகாதென்று பலராலுமெள்ளப்படுவர் என்னும் பொருள்தோன்றுதலாற் குற்றமுடையார்கூறுமுபதேசங் கொள்ளற்பாற்றன்று என்பது குறிப்பாயிற்று. இதன் பழமொழிவடிவம் வந்தவழிக்கண்டுகொள்க.

125\. உரைசான்ற சான்றோ ரொடுங்கி யுறைய
நிரையுளா ரல்லார் நிமிர்ந்து பெருகல்
வரைதா ழிலங்கருவி வெற்ப வதுவே
சுரைதாழ வம்மி மிதப்பு.

எ-து, புகழமைந்தசான்றோர் விளங்காதொடுங்கியுறையத் தூயகுடிமரபினுளரல்லாத கீழோர் செல்வத்தாலோங்கிப் பெருகுதல் வரைதாழிலங்கருவி வெற்பனே யஃதன்றோ சுரையாழ வம்மி மிதந்ததனோடொப்பதென்றவாறு.

---

* பதார்த்தகுணசிந்தாமணி செய்யுள்—102.

(குறிப்பு) இது, உயர்ந்தோர்தாழ்தலும், இழிந்தோருயர்தலும் இயல்பன்றென்கிறது. 'விளங்காதொடுங்கியுறைய' என்றது செல்வத்தால்விளங்காது இழோர்க்கடங்கிவாழ என்றபடி. 'பெருகுதல்' என்றது பெருகுதலுளதாயின் என எச்சச்சொற்கூட்டி முடிக்கற்பாற்று. "சுரைதாழவம்மிமிதப்பு" என்பது பழமொழிக்கூற்று. 'சுரையாழ வம்மிமிதந்ததனோடொப்பது' என்றது மிதத்தற்குரியசுரை ஒருநெறிப் பத்திற்றாழாநிற்க, ஆழ்தற்குரியவம்மி யதன்மேல் மிதந்துசெல்வது போலும் விபரீதமாகுமென்றவாறு. சுரை - சுரைநெற்று அல்லது அதுபோலும் உள்வெளிமிக்குடைய ஊமைக்கலம். இதனாலுயர்வடைதற்குரியோர் தாழ்தலும் தாழ்வடைதற்குரியோருயர்தலும் உபாதிவபத்தானாதலால் அவ்வுபாதிநீங்கவே அவர் தத்தம் நிலையடைவரென்பது குறிப்பாயிற்று. ஆதலால் உயர்வடைதற்குரியோர் தாழ்தலிகழப்படாதென்பதும், தாழ்வடைதற்குரியோ ருயர்வு மதிக்கப்படாதென்பதும் குறிப்பாற்றோன்றியகுறிப்பு. இப்பழமொழி, அம்மிமிதக்கவிடம் விம்மிதத்தொழின் முறைபற்றிப்பிறந்ததுபோலும். இதனை "சுரையாழவம்மிமிதப்ப"* எனவும், "அம்மிமிதந்தாழ்ந்துசுரைவீழ்ந்தது"† எனவும் பிறரும் எடுத்தாளுவாராயினர். 'சுரையாழவம்மிமிதப்ப' வென்பதனை இலக்கணநூலுரைகளிலெல்லாம் சுண்ணமொழிமாற்றுக்குதாரணங்காட்டியிருப்பது ஆராயத்தக்கது. இப்பழமொழிப்பொருளை யிக்காலத்தவர் குப்பையுயர்ந்தது கோபுரந்தாழ்ந்தது எனப் பிறிதோர் வாய்பாட்டான் வழங்குவர்.

126. ஆற்றப் பெரியார் பகைவேண்டிக் கொள்ளற்க
போற்றாது கொண்டரக்கன் போரி னகப்பட்டா
னேற்ற பெருமை யுடையாருங் கூற்றம்
புறங்கொம்மை கொட்டினா ரில்.

எ-து, மிகவும்வலியாற்பெரியாரோடுசொள்ளும் பகையை விரும்பிக் கொள்ளாதொழிக வறிவினுலாராய்ந்து பாதுகாவாது பண்டோரரக்கன்போரின் கண்ணேயகப்பட்டிறந்துபோயினன் றவம்பண்ணினபெரியோருங் கூற்றத்தை முதுகினைக் கொம்மைகொட்டிப் பிழைத்தாரில்லை யாதலானென்றவாறு.

---

* தொல்காப்பியச்சொல்லதிகாரத்தின் 406-ம் சூத்திரவுரை மேற்கோள்.

† சேவைசிந்தாமணி, காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், செய்யுள்—8.